

ULUSLARARASI ÇOCUK SEMPOZYUMU BİLDİRİ ÖZETLERİ KİTABI

International Symposium On Child Abstract Book

"Child in an Interdisciplinary Perspective"

May 16-18, 2022-Sinop / Türkiye

- SINOP ÜNİVERSİTESİ YAYINLARI -

SİNOP UNIVERSITY

International Symposium on Child
“Child in Interdisciplinary Perspective”
Abstract Book

ULUSLARARASI ÇOCUK SEMPOZYUMU
“DİSİPLİNLERARASI PERSPEKTİFTE ÇOCUK”
BİLDİRİ ÖZETLERİ KİTABI

16-18 MAY 2022/SİNOP

Scientific Publication of Sinop University 47

E-ISBN 978-605-71203-4-2

International Symposium on Child “*Child in Interdisciplinary Perspective*”

ABSTRACT BOOK

16-18 MAY 2022/ SİNOP
Scientific Publication of Sinop University 47
E-ISBN 978-605-71203-4-2

Owners on behalf of Sinop University
Prof. Dr. Nihat DALGIN
Rector

Editors
Prof. Dr. Huriye Demet CABAR
Assist Prof. Dr. Bilge BAL ÖZKAPTAN
Assist Prof. Dr. Binhan KOYUNCUOĞLU
Assist Prof. Dr. Fatma KOÇAK
Assist Prof. Dr. Ayşe İNAN KILIÇ
Assist Prof. Dr. Melek ERSOY KARAÇUHA

Design
Sinop University Directorate of Press and Public Affairs

International Symposium on Child “*Child in Interdisciplinary Perspective*” Abstract Book is a scientific publication of Sinop University. All content responsibilities of the articles published in the abstract book belong to the authors themselves. Texts in the abstract book can not be published in another place partially or completely without the permission of the publisher.

Communication
Korucuk Mahallesi Üniversite Caddesi No: 21
57000 | SİNOP | TÜRKİYE
Tel: +90 (368) 2715757-58-59-60 | Faks: +90 (368) 2715763| web:
<https://cocuksempozyumu.sinop.edu.tr>

HONORARY PRESIDENT OF THE SYMPOSIUM

Prof. Dr. Nihat DALGIN

Rector of Sinop University

SYMPOSIUM CHAIR

Prof. Dr. Huriye Demet CABAR

Faculty of Health Sciences

COMMITTEES

ORGANIZING COMMITTEE

Assist Prof. Dr. Bilge BAL ÖZKAPTAN	Faculty of Health Sciences
Assist Prof. Dr. Şule ERŞAN	Faculty of Education
Assist Prof. Dr. Melek ERSOY KARAÇUHA	Faculty of Health Sciences
Assist Prof. Dr. Fatma KOÇAK	Faculty of Arts and Science
Assist Prof. Dr. Ayşe İNAN KILIÇ	Faculty of Theology
Lecturer Volkan ÇAVUŞ	Vocational School

EXECUTIVE COMMITTEE

Prof. Dr Erkal ASLANOĞLU	Faculty of Sport Sciences
Assist Prof. Dr. Adem ORAKÇI	Faculty of Arts and Science
Assist Prof. Dr. Abdullah IŞIK	Faculty of Health Sciences
Assist Prof. Dr. Berna ERSOY ÖZCAN	Faculty of Health Sciences
Assist Prof. Dr. Binhan KOYUNCUOĞLU	Faculty of Education
Assist Prof. Dr. Özlem GÜNER	Faculty of Health Sciences
Assist Prof. Dr. Rahime ÇOBANOĞLU	Faculty of Education
Lecturer Hicran MALİYOK	Ayancık Vocational School
Lecturer Keziban Ceren DEMİRALP	Faculty of Education

SCIENTIFIC COMMITTEE

Prof. Dr. Amira DJAOUÏDA	Abou El- Kacem Saâdallah University/Algeria
Prof. Dr. Arif CUMA	El-Dâva Elcamiiye University/Beirut
Prof. Dr. Ayşe BALAT	Gaziantep University/Türkiye
Prof. Dr. Denize Bouttelet MUNARİ	Goias Federal University/Brazil
Prof. Dr. Erkal ASLANOĞLU	Sinop University/Türkiye
Prof. Dr. Emrah AKBAŞ	Yıldırım Beyazıt University/Türkiye
Prof. Dr. Fatima Fadila DROUCHE	Tipaza University/Algeria
Prof. Dr. Fatma ALİSİNANOĞLU	Fatih Sultan Mehmet Vakıf University/Türkiye
Prof. Dr. Franco A. CARNEVALE	McGill University/Canada
Prof. Dr. Gülsüm ÇAMUR	Ondokuz Mayıs University/Türkiye
Prof. Dr. Hacer Elif DAĞLIOĞLI	Gazi University/Türkiye
Prof. Dr. Hasan HATTAF	Katar University/Qatar
Prof. Dr. Hatice KUMCAĞIZ	Ondokuz Mayıs University/Türkiye
Prof. Dr. Huriye Demet CABAR	Sinop University/Türkiye
Prof. Dr. Hülya Gülay OGELMAN	Sinop University/Türkiye
Prof. Dr. İlker ÖZMUTLU	Namık Kemal University/Türkiye
Prof. Dr. İlknur AYDIN AVCI	Ondokuz Mayıs University/Türkiye
Prof. Dr. İsmihan Zeliha ARTAN	Hacettepe University/Türkiye
Prof. Dr. Makbule MEZİYET ARI	Gelişim University/Türkiye
Prof. Dr. Marcelo MEDERİOS	Goias Federal University/Brazil
Prof. Dr. Mehmet Zeki AYDIN	Selçuk University/Türkiye
Prof. Dr. Mustafa KÖYLÜ	Ondokuz Mayıs University/Türkiye
Prof. Dr. Mübeccel Sara GÖNEN	Hacettepe University/Türkiye
Prof. Dr. Nursan ÇINAR	Sakarya University/Türkiye
Prof. Dr. Nursel Elif ÖZBAĞ ÖZMERT	Hacettepe University/Türkiye
Prof. Dr. Ömer ŞENEL	Gazi University/Türkiye
Prof. Dr. Tarık TUNCAY	Hacettepe University/Türkiye
Prof. Dr. Yasemin AYDOĞAN	Gazi University/Türkiye
Associate Prof. Dr Abdülcevad HAMAM	Tarablus University/Lebanon
Associate Prof. Dr Birsan ALTAY	Ondokuz Mayıs University/Türkiye
Associate Prof. Dr. Haktan DEMİRCİOĞLU	Hacettepe University/Türkiye
Associate Prof. Dr. İkrani Besyuni Abdhlay HATTAP	Shaqra University/Saudi Arabia
Associate Prof. Dr İlknur KAHRİMAN	Karadeniz Teknik University/Türkiye
Associate Prof. Dr İman KENAN	Tarablus University/Lebanon
Associate Prof. Dr. Ozan SEVER	Atatürk University/Türkiye
Associate Prof. Dr. Özlem ŞİMŞEK ÇETİN	Kırıkkale University/Türkiye
Associate Prof. Dr. Serdar KESİCİOĞLU	Giresun University/Türkiye
Associate Prof. Dr.Şükran KILIÇ	Aksaray University/Türkiye
Associate Prof. Dr.Esra TURAL BÜYÜK	Ondokuz Mayıs University/Türkiye
Assist Prof. Dr. Abdullah IŞIK	Sinop University/Türkiye
Assist Prof. Dr. Adem ORAKÇI	Sinop University/Türkiye
Assist Prof. Dr. Ayşe İNAN KILIÇ	Sinop University/Türkiye
Assist Prof. Dr. Berna ERSOY ÖZCAN	Sinop University/Türkiye

Assist Prof. Dr. Bilge BAL ÖZKAPTAN	Sinop University/Türkiye
Assist Prof. Dr. Binhlan KOYUNCUOĞLU	Sinop University/Türkiye
Assist Prof. Dr. Eda AKTAŞ	Sağlık Bilimleri University/Türkiye
Assist Prof. Dr. Fatma KOÇAK	Sinop University/Türkiye
Assist Prof. Dr. Habibe DİLSİZ	Sinop University/Türkiye
Assist Prof. Dr. Hamide ZENGİN	Bilecik Şeyh Edebali University/Türkiye
Dr. Justine HOWARD	Swansea University/United Kingdom
Dr. Macid ULEYVİ	Özgür Halep University/Syria
Assist Prof. Dr. Melek ERSOY KARAÇUHA	Sinop University/Türkiye
Assist Prof. Dr. Melis PEHLİVANTÜRK KIZILKAN	Hacettepe University/Türkiye
Assist Prof. Dr. Nezahat Hamiden KARACA	Afyon Kocatepe University/Türkiye
Assist Prof. Dr. Özge ÖNER	Sakarya Uygulamalı Bilimler University/Türkiye
Assist Prof. Dr. Özlem GÜNER	Sinop University/Türkiye
Assist Prof. Dr. Rahime ÇOBANOĞLU	Sinop University/Türkiye
Assist Prof. Dr. Rıdvan KARABULUT	Erciyes University/Türkiye
Assist Prof. Dr. Sabrina SULEYMANİYAH	Abdel Hamid Mehri Constantine University/Algeria
Assist Prof. Dr. Şule ERŞAN	Sinop University/Türkiye
Assist Prof. Dr. Yadigar Çevik DURMAZ	Munzur University/Türkiye
Dr. Ziyad UZUN	Kuveyt Vakıflar Bakanlığı/Kuwait

SYMPOSIUM SECRETARIAT

Assist Prof. Dr. Melek ERSOY KARAÇUHA	Sinop University/Türkiye
Research Assistant Fatih DENİZ	Sinop University/Türkiye
Research Assistant Satu TUFAN	Sinop University/Türkiye
Research Assistant Şerife Gözde TÜTÜNCÜ	Sinop University/Türkiye
Research Assistant Şeyma SOYANIT	Sinop University/Türkiye
Research Assistant Ezgi Nur KAÇAL	Sinop University/Türkiye

TABLE OF CONTENTS

COMMITTEES.....	iii
INDEX.....	vi
ABSTRACTS	
<u>Furkan ÜNLÜ, Beyza CETTANİR, Muhammed KORKUT</u> Çocuk Youtuberların İçeriklerinde Kültürel Değerlerin Yansıması: Ceylin Kanalı Örneğiyle <i>Reflecting Cultural Values in the Content of Children's Youtubers: With the Example of Ceylin Channel.....</i>	1
<u>Gökhan EKEN</u> Çağdaş Dünya Sanatında Travmayı Çocuklaştırmak <i>Explaining Trauma with Child Heroes in Contemporary World Art.....</i>	2
<u>Vahide YİĞİT-GENÇTEN</u> Okul Öncesi Eğitim Programındaki Erken Yazma Becerileri ile İlkokul Türkçe Dersi Öğretim Programındaki Yazma Becerilerinin Süreklilik Bakımından İncelenmesi <i>The Continuity Between Pre-School Curriculum and First Grade Turkish Curriculum Based on Early Writing Skills.....</i>	3
<u>Ayten ÜNAL</u> Piaget’ye Göre Çocuklarda “Zaman” ve “Mekân” Algısı <i>Perception of “Time” and “Space” in Children According to Piaget.....</i>	5
<u>Emine SUR, İkbâl AKKAR</u> Cingo Kitabının Okurlardan Alınan Görüşler Doğrultusunda Çocuğa Görelik İlkesi Açısından İncelenmesi <i>Examining the Cingo Book in Terms of Relativity to Children in the Line of the Opinions of the Readers.....</i>	6
<u>Aynur ATAMAN KUFACI, Birsen ALTAY</u> Çocuk İşçiliğinde Halk Sağlığı Hemşiresi Yaklaşımı <i>Approach of Public Health Nursing in Child Labor.....</i>	7
<u>Elif TARLA KAZAN, Ümmügölsüm AKDEMİR</u> Bir Sessiz Kitap Örneği: İpek’in Renkli Dünyası <i>Example of a Silent Book: The Colored World of İpek.....</i>	8
<u>Elif TARLA KAZAN, Esra AKOVA</u> Logo Değişimi Üzerine TRT Çocuk İncelemesi <i>TRTChildren's Logo Review on Logo Change.....</i>	9
<u>Salih AYBEY</u> Çocuğun Kişilik ve Karakterinin Şekillenmesinde Din ve Değerler <i>Religion and Values in Shaping the Child's Personality and Character.....</i>	10
<u>Naciye AYAN ALGÜL, Sıla UZKUL, Ayşe Dilek ÖĞRETİR ÖZCELİK</u> Dört- Altı Yaş Arasındaki Çocukların Sosyal Becerileri ile Anne Tutumları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi <i>Examination of the Relationship Between the Social Skills and the Mother's Attitudes of Children Aged Four-Six Years.....</i>	11
<u>Zeynep GÜLTEKİN AKÇAY</u> Dijital Ortamda Çocuk Hakları: No 25 Genel Bir Değerlendirme <i>Children's Rights in the Digital Environment: No 25 A General Evaluation.....</i>	12
<u>Ahmet ÇAKMAK</u> Cami Bahçesinde Büyümek: Din Görevlisi Çocuğu Olma Üzerine Nitel Bir Araştırma <i>Growing up in a Mosque Garden: A Qualitative Research on Being the Child of a Religious Official.....</i>	14
<u>Ayşe Pınar CİTAK KOYGUN</u> Çizgi Filmlerdeki Akran Zorbalığının, Çocukların Şiddet Eğilimlerine Etkileri Üzerine Göstergibilimsel Bir Çözümleme <i>A Semi-Significant Analysis on the Effects of Peer Bullying in Cartoons on the Violence Tendencies of Children.....</i>	15
<u>Özgür İPEK</u> İtalyan Yeni Gerçekçilik Akımında Çocuğun Betimlenmesi <i>The Depiction of the Child in the Italian New Neorealism Movement.....</i>	16

Mehmet ERGÜN

İslâm Hukukuna Göre Çocuğun Sevilme Hakkı

According to Islamic Law the Child's Right to be Loved..... 17

Cavidan DEMİR GÖKİŞİK

İkiz Kızlarının Okulda Yaşadığı Akran ve Öğretmen Şiddeti ve Sonuçları

Peer and Teacher Violence at School of My Twin Girls and Its Onsequences..... 18

Sema ÖZTÜRK, Hamdi KARAKAŞ

Senaryo Temelli Öğretimin İlkokul Öğrencilerinin Bilimsel Düşünme Alışkanlıklarına ve Fen Bilimleri Dersi Tutumlarına Etkisi

The Effect of Scenario-Based Design on Primary School Students' Scientific Habits of Mind and Attitudes to Science Lessons..... 20

Aysen YALIN

“Kaşal”Adlı Resimli Çocuk Kitabının Duygusal Şiddet Bağlamında Sigmund Freud’un Yapısal Kişilik Kuramı Açısından İncelenmesi

An Investigation of the Illustrated Children's Book Kasal in the Context of Emotional Violence in Terms of Sigmund Freud's Stru..... 21

Bilge ŞAKRAK, Aysel KÖKCÜ DOĞAN

Covid- 19’un Çocuk Yaşam Bulgularına Etkisi

The Impact of Covid-19 on Children's Vital Signs..... 22

Sevil ÇIRAKOĞLU KELLEÇİ

Ülkemizde İş Sağlığı ve Güvenliği Kapsamında Çocuk İşçiliğine İlişkin Yapılan Çalışmaların Derlenmesi ve Değerlendirilmesi (2012-2022)

Compiling and Evaluation of the Studies on Child Labor Within the Scope of Occupational Health and Safety in Our Country (2012-2022)..... 24

Gürbüz ÇALIŞKAN

Çocuğa Yaşam Gerçekliğini Sunma Açısından Çocuk Edebiyatının Yeri ve Önemi

The Place and Importance of Children's Literature in Presenting the Reality of Life to Children..... 25

Ahmet KOC

Çocukların Ahlaki Gelişiminde Ailenin Rolü

The Role of the Family in the Moral Development of Children..... 26

Rüveyda ÖLMEZ YALAZI, Kadriye UZUN, Bilge ŞAKRAK

Covid19 Pozitif Tanılı Hastaların Anksiyete Düzeyleri ile Stresle Başa Çıkma Tarzları

Anxiety Levels and Ways of Coping With Stress of Patients with a Covid19 Positive Diagnosis..... 28

Nurten SARGIN, Neslihan ALTUNPUL

Çocuk Suçluluğunun Önlenmesinde Okullarda Psikolojik Danışma ve Rehberlik Hizmetleri

Psychological Counseling and Guidance Services in Schools for the Prevention of Juvenile Delinquency..... 29

Fatma AVCI

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Çocuğu Tanıma ve Değerlendirme Sürecine İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi

Examination of Preschool Teachers' Opinions on the Knowledge and Assessment Process of the Child..... 30

Fatma AVCI

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Okul Öncesi Eğitimde Aile Katılımı Etkinliklerine İlişkin Metaforik Algıları

Metaphorical Perceptions of Preschool Teachers on Family Participation Activities in Preschool Education..... 31

Başak KARATEKE, Şevval Sıla GÜNDÜZ

Ebeveynin Sorumluluğu Penceresinden Çocuk İhmal ve İstismarı

Child Neglect and Abuse from the Perspective of Parent's Responsibility..... 32

Ayla KAYA

Dijital Çağda Çocuk Olmak: Dijital Teknoloji Kullanımının Çocuklardaki Etkileri

Being a Child in the Digital Age: The Effects of the Use of Digital Technology on Children..... 34

Ebtehal ALZUBAIRY Sebla ARIN ENSARIOĞLU

Okul Öncesi Montessori Eğitim Yaklaşımının Program Hedeflerinin Karşılanmasında Mekânsal Tasarım Çözümlerinin Etkisi

The Effect of Spatial Design Solutions on Meeting the Program Objectives of Preschool Montessori Education Approach..... 35

Fatmanur ÇELİK, Kader ÖZTAŞ, Sümeyye ÇAMURCU, Melisa KORKMAZ, Ahmet ÇAKMAK

4-6 Yaş Kur'an Kursu Çocuklarına Soyut Kavramların Öğretimi

Teaching Abstract Concepts to 4-6 Year Old Children in Qur'an Course..... 36

Ayşe HAVUTCU

Ana Babanın Çocuğun Bakım ve Eğitim Giderlerini Karşılama Yükümlülüğü

Obligation of Parents to Meet the Care and Education Expenses of the Child..... 38

İsmail SÜPHANDAĞI

Çocuk Edebiyatında Nitelik Ölçütleri

Quality Criteria in Children's Literature..... 40

Celal GÜLŞEN

Çocuk Gelişimi Bölümünde Okuyan Lisans Öğrencilerinin Bireysel Değerler Hakkındaki Görüşleri

Opinions of Undergraduate Students Reading in the Department of Child Development on Individual Values..... 41

Celal GÜLŞEN

Çocuk Eğitiminde Oyunun Yeri ve Önemi

The Place and Importance of Game in Child Education..... 43

Egemen FALCIOĞLU

Çocuğun Üstün Yararı İlkesinin İdare Hukukundaki Kamu Yararı Kavramı ile Açıklanması

Explanation of the Principle of the Best Interest of the Child with the Concept of Public Interest in Administrative Law..... 44

Pelin ERCAN

Çocuk Hasta ve Ailesiyle İletişim

Communication with Pediatric Patient and the Parents..... 45

Gamze KAŞ ALAY, Birsen MUTLU

Güncel Bilgiler Doğrultusunda Ailevi Akdeniz Ateşi Tanılı Çocuğun Hemşirelik Bakımı

Nursing Care of a Child Diagnosed with Familial Mediterranean Fever in Accordance with Current Information..... 46

Gamze KAŞ ALAY, Birsen MUTLU

Preop/Postop Dönemde Ağrı ve Anksiyetenin Azaltılmasında Pediatri Hemşiresinin Rolü ve Uygulamalar

The Role of Pediatric Nurse in Reducing Pain and Anxiety in the Preop/Postop Period and Applications..... 48

Sevran GÜMÜŞOĞLU

Çocuklara Yönelik Siber Zorbalık (Cyberbullying) ile Oluşabilecek Suçlar, Hukuki Tedbirler ve Yöntemler

Ethods of Combating Cyberbullying for Children and Young People, Crimes Caused By Cyberbullying and Legal Measures..... 50

Özlem GÜLER AYDIN

Tanrı Algısının Çocukluktaki Kökenleri Üzerine Bir Değerlendirme

An Assessment on the Childhood Origin of the Image of God..... 53

Nihan FEYMAN GÖK, Sümeyra BOZDAĞ

Türkiye ve Pensilvanya Erken Çocukluk Eğitim Programlarında Sosyal-Duygusal Öğrenme Hedeflerinin Karşılaştırılması

In Turkey and Pennsylvania Early Childhood Education Programs Comparison of Social-Emotional Learning Goals..... 54

Ergun ACAR

Sinop Halk Hekimliğinde Çocuk Hastalıkları ve Sağlık Terimleri

Pediatric Diseases and Health Terms in Sinop Public Medicine..... 56

Avşin GAYE ÜSTÜN

9-12 Yaş Grubundaki Çocukların Uzaktan Eğitime İlişkin Algılarının Metaforlar Yoluyla Belirlenmesi

Determining the Perceptions of Children in the 9-12 Age Group Regarding Distance Education Through Metaphors..... 57

Ayşin Gaye ÜSTÜN

Çocukların Gözünden Resimlerle Uzaktan Eğitim

Distance Education with Pictures from the Eyes of Children..... 58

Yavuz Selim UĞURLU

Toplumcu Gerçekçi Türk Şiirinde İşlenen Bir Konu: Çocukların Çalışıp Para Kazanmak Zorunda Kalmaları

A Subject in Social Realistic Turkish Poetry: Children's Having an Obligation to Work and Earn Money..... 59

Serkan YORGANCILAR

Ankara Büyükşehir Belediyesi Çocuk Meclisi Üyesi Çocukların Empatik, Adil ve Saygılı Olma Eğilimleri
The Tendency of Ankara Metropolitan Municipality Children's Council Members to Be Empathetic, Fair and Respectful..... 60

Selma KARAAHMET BALCI

Sınıf Öğretmeni Adaylarının Çocuk Resimlerindeki Ezberlenmiş Figürlere İlişkin Farkındalığı

Awareness of Primary School Teacher Candidates Regarding Memorized Figures in Children's Drawings..... 61

Senem GÜRKAN, Damla Nur KİNSİZ, Yaşar BARUT

Covid-19 Pandemisi ve Çocuk Üzerine Yapılan Bilimsel Çalışmaların Toplumsal Cinsiyet Bağlamında İncelenmesi

A Gender Analysis of the Scientific Studies on Covid-19 Pandemic and Children..... 62

Ammar SEVGİLİ

İnsan Ticareti Mağduru Olarak Çocuklar: Türkiye’de Genel Durum

Children As Victims of Human Trafficking: General Situation in Turkey..... 63

Aysel TOPAN, Özlem ÖZTÜRK SAHİN, Yeliz TAŞDELEN

Pandemi Sürecinde Okul Dönemindeki Çocukların Uyku Bozukluğu ve Uyku Sorunlarına Neden Olan Faktörlerin Değerlendirilmesi

Examining the Causes of Sleep Patterns and Disturbances in School-Aged Children During the Covid-19 Pandemic..... 64

Berna ERSOY ÖZCAN, Ayşe KUZU

Lise Öğrencilerinde Koronavirüs Kaygısı, Stresle Başa Çıkma Tarzları ile Ruh Sağlığı Arasındaki İlişki
The Relationship of Coronavirus Anxiety and Styles of Coping with Stress with Mental Health in High School Students..... 66

Sura DAL, Nurşen SARI, Fatmanur KAMIS, Beyza AYDOĞAN, Ayşen SAMUK COLAK, İlknur KAHRİMAN

Pediatric Hemşirelerinin İlaç Uygulama Hatalarının Değerlendirilmesi

Evaluation of Medication Errors of Pediatric Nurses..... 68

Nevin ONAN, Yeliz TAŞDELEN

Kanserli Ebeveyn Sahip Olmanın Çocuklar Üzerindeki Etkileri

The Impact of Parental Cancer on Children..... 70

Hakan KARAAĞAC

Covid-19 Pandemisinde Çocuk İhmal ve İstismarı

Child Neglect and Abuse in the Covid-19 Pandemic..... 72

Begüm GAMIŞ ÇİFTÇİ, Pınar DEMİR ASMA, Didem YANGIN

Çocuk Gelişimine Multidisipliner Bir Yaklaşım: Geliştiren Bakım

A Multidisciplinary Approach to Child Development: Nurturing Care..... 73

İlhan KAROĞLU

İspanyol Gribi Günlerinde Ebeveyn Desteğinden Yoksun Çocuklar: Hakka Sığındık Romanı

Children Lack of Parent Support in the Days of the Spanish Flu: The Novel Hakka Sığındık..... 75

Büşra DEMİRER

Adolesanlarda Bigoreksiya: Güncel Literatür Değerlendirmesi

Bigorexia in Adolescents: A Review of the Current Literature..... 76

Büşra DEMİRER

Tamamlayıcı Beslenme ve Çocukluk Çağı Obezitesine Etkileri

Complementary Nutrition and its Effects on Childhood Obesity..... 77

Murat ATEŞ, Ali Umut AŞCI

Aka Gündüz’ün Çocuk Edebiyatı ile İlgili Eserlerinde Değerler

Values in Aka Gündüz's Works on Children's Literature..... 78

Yakup YILMAZ, Miraç YAZAR

Atatürk’ün Himaye-i Etfal Cemiyeti ile İlgili Görüş ve Faaliyetleri

Atatürk's Opinions and Activities on the Himaye-i Etfal Society..... 79

Başak KARADAĞ, Meral HURİ

Dikkat Eksikliği Hiperaktivite Bozukluğu Olan Çocuklarda Duyusal İşleme Becerileri

Sensory Processing Skills in Children with Attention Deficit Hyperactivity Disorder..... 80

Mustafa EREN

Dede Korkut Hikâyelerinde Aile ve Çocuk Sevgisi

Family and Child Love in Dede Korkut Stories..... 82

Nalan ARABACI, Arzu ÖZYÜREK, Özlem GÖZÜN KAHRAMAN

Ebeveynlerin Çocuk Sevmeye ve Toleranslarının İncelenmesi

Examining Parents' Child Love and Tolerance..... 83

Haydar Alper ESER

Çocuk Gelişimi ve Eğitimine Metaverse Entegrasyonu

Metaverse Integration in Child Development and Education..... 84

Betül KURT, Selma KARAAHMET BALCI

Çocuklarda Estetik Algı Oluşturmak İçin Görsel Sanatlar Eğitiminin Gerekliği

Necessity of Visual Arts Education to Create Aesthetic Perception in Children..... 85

Çağrı SEN

Okul Öncesi Eğitiminde Etkinlik ve Kazanımlar İle İlişkilendirilmiş Çocuk Şarkıları

Children's Songs Associated with Activities and Outputs in Preschool Education..... 87

Ebru SEN

Müzikogramlar ve Türkiye’de’ki Uygulamaları Üzerine Bir Değerlendirme

An Evaluation On Musicograms and their Applications in Turkey..... 89

Selim KADIOĞLU, Gülay HALİDİ, Funda Gülay KADIOĞLU

Tıp Etiği Çerçevesinde Çocuk

Child in the Terms of Medical Ethics..... 90

Tuğçe KESİM ÇELİK, Ayşe Belgin AKSOY

Çocukların Ev Erken Okuryazarlık Ortamlarının İncelenmesi: Ankara İli Örneği

Investigation of Children's Home Early Literacy Environments: The Case of Ankara..... 91

İrfan SEVİNC

Çocuklarda Dini Kavramların Gelişimi ve Din Eğitimi Boyutunda İncelenmesi

Development of Religious Concepts in Children and Examination in the Dimension of Religious Education..... 93

Yasemin ÖZYER

Büyüme Gelişme Teorileri

Theories of Growth and Development..... 95

Adem ORAKCI, Feyza CELAYİR

Cumhuriyet Dönemi Şair ve Yazarlarından Halide Nusret Zorlutuna’nın Yurdumun Dört Bucağı Adlı Şiir Kitabının Çocuk Edebiyatı Bağlamında Değerlendirilmesi

An Evaluation of the Poetry Book Titled “Yurdumun Dört Bucağı” in the Context of Children's Literat..... 96

Adem ORAKCI, Aycan ARI

Türk Edebiyatının Bağımsız Şair ve Yazarlarından Ahmet Rasim’in Falaka ve Gecelerim Adlı Eserlerinde Çocuk Eğitime Yaklaşımlar

Approaches to Children's Education in the Works of Ahmet Rasim, an Independent Poet and Author of Turkish Literature, Falaka..... 97

Derya KARADENİZ

Romantik (Radikal) Tasarım Yaklaşımında Çocuk

Child in Romantic (Radical) Design Approach..... 98

Duygu ÖZYILMAZ MİSİCAN, Hasan CABAR

Pandeminin Minik Kurbanları: Covid 19’un Çocuk İşçiliğine Etkileri

Little Victims of the Pandemic: Effects of Covid 19 on Child Labor..... 99

Hasan CABAR, Duygu ÖZYILMAZ MİSİCAN

Çocuk İşçilerin Çalışma Süreleri ve Ücretlerine İlişkin Bir Saha Çalışması

A Field Study on Working Times and Wages of Child Workers..... 100

Ayşe ALPTEKİN

Erken Çocuklukta Kaka Tutma Problemi: Deneyimsel Oyun Terapisi ve Theraplay Uygulamaları Olgu Sunumu

Stool Retention Problem in Early Childhood: A Case Study on Experimental Game Therapy & Theraplay Application..... 101

Ayşegül SARIKAYA

Savaş ve Göçü Yaşayan Çocukların Resimlerinin İncelenmesi

Examination of the Paintings of Children Experiencing War and Migration..... 103

Burcu EZER

Türk Hukukunda Küçüklerin (Ergin Olmayanların) Sosyal Sigortalılığı

Social Insurance of Minors in Turkish Law..... 105

Sule ERSAN, Hicran MALİYOK

Oyun ve Öğrenme Ortamları Açısından Montessori ve Waldorf Eğitim Yaklaşımlarının Karşılaştırılması

Comparison of Montessori and Waldorf Educational Approaches in terms of Play and Learning Environments..... 107

İrem BAYRAKTAR

Sessiz Bir Kitap Olan Şemsiye'nin Öğrencilerin Hikâye Edici Metin Yazma Becerisine Katkısının İncelenmesi

An Investigation of the Contribution of De Paraplu, A Silent Book, to Narrative Text Writing Skills of Students..... 109

Emel AVCİN

0-12 Yaş Çocuğu Olan Annelerin Akılcı İlaç Kullanımına Yönelik Tutumları ve Etkileyen Faktörler

Attitudes of Mothers with 0-12 Children Against Rational Drug Use and Affecting Factors..... 110

Ümmühan KILIÇ, Esra TURAL BÜYÜK

Türkiye’de Çocuklarda İnvaziv Girişimlerde Sanal Gerçeklik Gözlüğü Uygulaması ile İlgili Yapılmış Lisansüstü Hemşirelik Tezlerinin İncelenmesi

Investigation of Postgraduate Nursing Theses Regarding the Application of Virtual Reality Glasses in Invasive Interventions in Children in Turkey..... 111

Faruk DÜNDAR

Gülten Dayıoğlu’nun Suna’nın Serçeleri Adlı Eserindeki Eğitici Mesajlar

The Educational Messages in “Gülten Dayıoğlu’s Suna’nın Serçeleri” (Suna’s Sparrows)..... 112

Saniye Selin DÖĞER, Gözde ÖNAL, Gülşah ZENGİN

Otizmlı ve Tipik Gelişim Gösteren Çocukların Ebeveynlerinin Yemek Zamanı Tutumları ile Çocuklarına Yönelik Yaşam Kalitesi Algıları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Investigation of the Relationship Between Parents’ Mealtime Attitudes and Quality of Life Perceptions of Children with Autism and Typical Development..... 113

Gülşah ZENGİN, Saniye Selin DÖĞER, Gözde ÖNAL

Covid-19 Pandemi Sürecinde Ergenlerin Kötümserliği Aktive Eden Olaylarla Başa Çıkma Becerilerinin Gelecek Beklentileri Üzerine Etkisi

The Effect of Adolescents’ Ability to Cope with Events Activating Pessimism on Their Future Expectations During the Covid-19 Pandemic Process..... 115

Ayşegül ŞİMŞEK, Esra ÇALIŞKAN, Suzi ÖZDEMİR, Emine ÇUBUKCU, Sinem ÖZTÜRKLER, Elif BALKAN

Ailelerin Çevreye Yönelik Davranışları ve Bu Davranışların Çocuk Sağlığına Etkileri

Families’ Environmental Behaviors and the Effect of these Behaviors on Child Health..... 117

Hatice UZŞEN, Merve KOYUN, Emel ODABAŞOĞLU, Esra TURAL BÜYÜK

Hemşirelik Öğrencilerinin Çocuk Hastalarda Ağrı Yönetimi Konusunda Bilgi Düzeyleri Sistemantik Derleme

Knowledge of Nursing Students on Pain Management in Pediatric Patients: A Systematic Review..... 119

Emel AVCİN

Çocuklarda Ağrı ve Ağrı Yönetiminde Non-Farmakolojik Yöntemler

Pain in Children and Non-Pharmacological Methods in Pain Management..... 121

Halime Korkmaz

Din ve Değerler Eğitimi Kazanımı Açısından Diyanet İşleri Başkanlığı 4-6 Yaş Kuran Kurslarının Öğretici Görüşlerine Göre İncelenmesi

Review of Quran Courses in the Age of 4-6 by Presidency of Religious Affairs According to the Instructors' Opinions in terms of Outcome of Religious and Values Education.....

122

Hamide Elif ÜZÜMCÜ

Çocukların İlişkisel Etkileşim Kapasitesi ile Kişisel Mahremiyet İhlallerine Verdikleri Tepkilerin Bağlamsallaştırılması

Contextualising Children's Relational Agency and Responses to Privacy Abuses.....

123

Muhammet KARAĞAÇ

İslam Kültür Tarihinde Çocuk Terbiyesinin Gelişimi ve Toplum Üzerindeki Etkileri

Development of Child Education in the History of Islamic Culture and Its Effects on Society.....

124

Belgin SEVGİ İÇYÜZ, Tayibe BADIR POLAT, Rifat İÇYÜZ

Ben Özelim: OSB'li Çocuklara Verilen Mahremiyet Eğitiminin Etkililiği

I'm Special: The Effectiveness of Privacy Education Given to Children with ASD.....

125

Serife Gözde TÜTÜNCÜ, Huriye Demet CABAR

Sanal Gerçeklik Uygulamalarının Cerrahi Girişim Süreci Deneyimleyen Çocuklarda Kullanımı

The Use of Virtual Reality Interventions in Children Undergoing Surgery.....

127

Murat GÖK, Burcin YASMUT, Armağan ERMAN

İlköğretim Müzik Kitaplarındaki Müzikle İlgili Eğitsel ve Yardımcı Görsellerin Pedagojik Açından Değerlendirilmesi

Pedagogical Evaluation of Musical Images in the Music Coursebooks of Primary Education.....

130

Sibel EZGİN AĞILLI

Değişen Çocuk ve Çocukluk Fenomeni Üzerine Toplumsal ve Tarihi İzlekler

Social and Historical Traces on the Changing Child and Childhood Phenomenon.....

131

Alev ÜSTÜNDAĞ, Fatma Betül ŞENOL

Resmi Anaokullarında Çocuk Kitapları: Korku ve Şiddet Öğeleri Bağlamında Bir İnceleme

Children's Books in Official Kindergartens: An Analysis in the Context of Fear and Violence.....

132

İbrahim SOLAK, Sebiha COMRUK

Osmanlı'da Çocuk Olmak

Being a Child in Ottoman.....

133

Muhammet KARAOSMAN

Çocuklar İçin Kur'an Meâli'nin İmkânı

The Opportunity of Translation of the Qur'an for Children.....

134

Şeyma SOYANIT, Melek ERSOY KARACUHA, Huriye Demet CABAR

Çocuk Gelişiminde Babanın Etkisi

Influence of Father on Child Development.....

135

Çağatay Serkan KAYA, Hüseyin BATMAN, Mukadder ÖZKAN BARDAKCI

Covid-19 Pandemisi ve Çocuklar Üzerine Etkileri

The Covid-19 Pandemic and its Effects on Children.....

137

Seda KILIÇ

Çocuklarla Postmodern Terapi Uygulaması: Naratif Terapi

Postmodern Therapy Application with Children: Narrative Therapy.....

138

Gamze Çağla SIRMA, Ayşe Zengin ALPÖZGEN, Aymen BALIKCI

Gelişim Gecikmesi Olan Bebekler İçin Yeni Bir Müdahale Olarak Hep® Yaklaşımı: 4 Olgu Sunumu

The Hep® (Homeostasis-Enrichment-Plasticity) Approach as a New Intervention for Infants with Developmental Delays: A Report of Four Cases.....

139

Sule ERŞAN

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Covid-19 Pandemi Dönemi Çevrimiçi Eğitimlerde Etkinlik Çeşitlerine Yer Verme Durumlarının İncelenmesi

Investigation the Types of Activities that Preschool Teachers Have Applied in Online Educations During the Covid-19 Pandemic.....

140

Satu TUFAN, Huriye Demet CABAR

Çocuklarda Benlik Kavramı ve Hemşirelik Yaklaşımı

The Self-Concept in Children and the Nursing Approach..... 142

Esra SARAÇOĞLU, Ümmühan KILIÇ, Dilek KIYMAZ, Erdinc YAVUZ

Covid-19 Nedeniyle Hastanede Yatan Göçmen Çocukların Epidemiyolojik Özelliklerinin İncelenmesi: Samsun Örneği

Investigation of Epidemiological Characteristics of Immigrant Children Hospitalized due to Covid-19: The Case of Samsun..... 144

Esra SARAÇOĞLU, Dilek KIYMAZ

Çocuklarda Akupunktur Tedavi Uygulamaları ve Hemşirelik

Acupuncture Treatment Practices in Children and Nursing..... 146

Ash GALIÖĞLU

Müzikte Oyun Tabanlı Öğrenme Pratiği: Okul Bando Takımı Etkinliği

Game-Based Learning Practice in Music: School Band Team Activity..... 147

Gözde AVCI, Esra TURAL BÜYÜK

Ebeveynleri Sağlık Çalışanı Olan Çocuklar ile Ebeveynleri Sağlık Çalışanı Olmayan Çocukların Covid-19 Kaygılarının Karşılaştırılması

A Comparison of Covid-19 Concerns of Children with Healthcare Parents and Children with Non-Healthcare Parents..... 148

Murat GÖK

Uzaktan Eğitim Ortamında Çocuklar İçin Müzik Dinleme Etkinliklerinin Tasarlanması

Designing Music Listening Activities for Children in Distance Learning..... 151

Gözde NAMLI GÜNGÖR, Özlem AVCI

Ortaokul Öğrencilerinde Akran Zorbalığı ve Sosyal Anksiyete

Peer Bullying and Social Anxiety in Secondary School Students..... 152

Tuğba CANBULUT

Çocukluğun Politik Örgütlülük Üzerine Etkileri: Politik Örgütlü Gençlerin Çocuklukları

The Effects of Childhood on Political Organization: Childhood of Politically Organized Youth..... 153

Emel ODABAŞOĞLU, Hatice UZŞEN, Merve KOYUN, Esra TURAL BÜYÜK

Acil Servise Solunum Sistemi Şikayetiyle Başvuran Çocuklara Uygulanan Tamamlayıcı ve Alternatif Tedavi Yöntemleri

Complementary and Alternative Treatment Methods Applied to Children Who Came to the Emergency Department with Complaint of Respiratory System..... 154

Başak Karadağ, Meral Huri

Dikkat Eksikliği Hiperaktivite Bozukluğu Olan Çocukların Görsel Algısal Becerileri ile Duyusal İşleme Becerileri Arasındaki İlişki

The Relationship Between Visual Perceptual Skills and Sensory Processing Skills of Children with Attention Deficit Hyperactivity Disorder..... 156

Duygu GÖKCE, Zübeyde Betül PANCAR

İklim Değişikliğine Karşı Dirençli Kentler İnşa Etmenin Bir Yolu: Çocuk Dostu Kentler

A Way to Build Resilient Cities to Climate Change: Child Friendly Cities..... 158

Rabia ERTEN

Koruyucu Aile Hizmet Modelinin İzleme Sürecinde Sosyal Hizmet Uzmanlarının Çocuklara Yönelik Mesleki Çalışmaları ve Çocukların Gelişimlerini Değerlendirmeleri: Pilot Çalışma

Social Workers' Professional Studies of Children and Evaluation of Children's Development in the Monitoring Process of the Foster Family Service Model: A Pilot Study..... 160

Özlem BOZBUĞA, Zehra ÇALIŞKAN

Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde Takip Edilen Preterm Bebeklerin Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi

Evaluation of Preterm Babies Followed Up in the Neonatal Intensive Care Unit, As Retrospective..... 161

Yeşim SÜRMEİÖĞLU

Çocuk Eğitiminde Animasyonun Yeri ve Önemi

The Place and Importance of Animation in Child Education..... 162

Safiye ESER, Mehmet Devran AKYOL, Muammer SALİM

Türkiye’de Cinsel İstismar Mağduru Çocuklara Yönelik Adli Sosyal Hizmet Uygulamaları: Tarihçe, Kurumsal Yapı ve Yöntem Üzerine Bir Değerlendirme

Forensic Social Work Practices for Children who are Victims of Sexual Abuse in Turkey: An Evaluation on the History, Institutional Structure and Method of These Practices..... 163

Yasemin SAYAN, Cem GÜLTEKİN, Emine MUTAFCI

Çocuk Gelişimi Öğrencilerinin Özel Eğitimde Uygulama Dersine Yönelik Görüşleri

Child development students' opinions on the practice course 164

Sevgi DEMİRÖZ TAŞOLAR

Oksipital Lenf Nodlarının MRG ile Boyut Değerlendirmesi

Evaluation of the Size of the Occipital Lymph Nodes By MRI..... 165

Zehra CALISKAN, Eda KALAYCI, Alper ÖZCAN

Pandemi Sürecinde Kanser Tedavisi Alan Çocukların Annelerinin Yaşadıkları Güçlükler

Difficulties of Mothers whose Children Receiving Cancer Treatment During the Pandemic Process..... 167

Özkan ÖZCAN, Ayşenur BÜYÜKGÖZE-KAVAS

Üstün Yetenekli Ortaokul Öğrencilerinin Kariyer Gelişimlerini Etkileyen Sosyo-Demografik Faktörler

Socio-Demographic Factors Affecting the Career Development of Gifted Secondary School Students..... 169

Atiye BOSTANCIOĞLU

Çocuk Hukuku ve Türk Medeni Kanunu'nun Çocuğu Koruyan Hükümleri

Child Law and Child Protections of the Turkish Civil Law..... 171

Gönül BALKIR, Başak BALKIR GÜLEN

Çocuk Evlilikleri, Toplumsal Çocuk İstismarı Değil Midir?

Isn't Child Marriage a Social Child Abuse?..... 172

Gönül BALKIR, Başak BALKIR GÜLEN

Çocuk Annelerin Sağlık Hakları ve Sorunları

Health Rights and Problems of Child Mothers..... 173

Hafsa KESGİN

Çocuğa Ötenazi Uygulamasının İslam Hukuku Açısından Değerlendirilmesi

Evaluation of Child Euthanasia from the Point of Islamic Law..... 174

Suzan YILDIRIM

Dört-Altı Yaş Kur'an Kursu Eğitiminde Yer Alan Masal, Hikâye ve Etkinliklerin Gelişim Psikolojisi Açısından Değerlendirilmesi

The Evaluation of the Tales, Stories and Activities in the Education of Quran Course The Four-Six Ages in Terms of Development Psychology..... 175

Damla Nur KİNSİZ, Senem GÜRKAN, Yaşar BARUT

Türkiye’de Toplumsal Cinsiyet Alanında Yapılmış Tezlerde Çocukların Yeri

The Place of Children in Dissertations on Gender in Turkey..... 176

Tuba KINAY GÖR, Yunus Emre KILIC

Okul Öncesi Dönemde Simgesel Bir Oyun Olarak Resim

Art as a Symbolic Game in the Preschool Period..... 177

Özlem Görükmez

Çocukluk Çağı Hematolojik Malignitelerinde Yeni Nesil Dizileme Uygulamaları

Next Generation Sequencing Applications in Childhood Hematological Malignancies..... 178

Erhan SEN

Çocuk ve Gençlik Edebiyatında Distopya Ve Pedagojik Boyutu (“Adı Sıfır” Adlı Yapıtın İncelenmesi)

Dystopia and its Pedagogical Dimension in Children's and Young Adult Literature (A Review on the “I Am Zero”)..... 180

Şeyma Sultan BOZKURT

Okul Öncesi Eğitim Kapsamındaki Lisansüstü Çalışmalarda Çocuk İstismarı ve İhmali

Child Abuse and Neglect in Graduate Studies Within Pre-School Education..... 181

Emine AKYÜZ

Okul Öncesinde Türkçe Eğitimi Ve Görsel Okuryazarlık: Araç Gereç Geliştirme Örnekleri

Turkish Language Education and Visual Literacy in Preschool: Material Development Examples..... 183

**REFLECTING CULTURAL VALUES IN THE CONTENT OF CHILDREN'S YOUTUBERS:
WITH THE EXAMPLE OF CEYLİN CHANNEL**

Furkan ÜNLÜ¹, Beyza CETTANİR², Muhammed KORKUT³

Abstract

It is known that not only adults but also children use social media platforms. Tablets, smartphones and computers are a means of accessing social platforms. Especially children can produce and publish content by using such mass media. One of the popular social media platforms used to produce content and deliver it to large audiences is YouTube. Youtube is an internet-based platform, which allows users to produce all kinds of content (within the rules of the community) and has managed to attract people's attention by providing serious income to content producers through it. Although children only use YouTube as a means of entertainment, most of them prefer to produce their own videos. The channels created with the opportunity to open channels to the users and to build their own identity in this way create a dynamic culture system. The aim of this study is to reveal which cultural values are reflected in the content produced by children. It is accepted by the society that cultural values are subject to variation with the increase in the visibility of daily life in social media. Especially when looking at the discussions on children, it is emphasized that cultural values are transformed by an imitative behavior. The sample of the research was determined as Ceylin channel. Since it is the children's channel with the highest number of subscribers on Youtube and it also produces content on various subjects, it was found appropriate to include Ceylin channel in the sample. In the study, the contents were analyzed by using content analysis, one of the qualitative research methods. The findings obtained in the research were tabulated and the values used were classified.

Keywords: Youtube, child, cultural values

**Çocuk Youtuberların İçeriklerinde Kültürel Değerlerin Yansıması: Ceylin Kanalı
Örneğiyle**

Özet

Sosyal medya platformlarını yalnızca yetişkinlerin değil çocukların da kullandığı bilinmektedir. Tablet, akıllı telefon ve bilgisayarlar sosyal platformlara erişimde bir araçtır. Yetişkinler gibi çocuklar da bu tür kitle iletişim araçlarını kullanarak, içerik üretmekte ve yayınlatabilmektedir. İçerik üretebilmek ve onu geniş kitlelere ulaştırmak için kullanılan popüler sosyal medya platformlarından bir tanesi de YouTube'dir. YouTube, internet tabanlı bir platform olup kullanıcıların her türlü içerik üretimine (topluluk kuralları dahilinde) olanak vermiş ve bunun üzerinden içerik üreticilerine ciddi kazançlar sağlayarak insanların ilgisini çekmeyi başarmıştır. Çocuklar YouTube'yi yalnızca eğlenme aracı olarak kullansa da çoğu kendi videolarını üretmeyi tercih etmektedir. Kullanıcılara kanal açabilme ve bu yolla kendi benliğini inşa etme imkânı sunmasıyla birlikte oluşturulan kanallar dinamik bir kültür sistemini var etmektedir. Bu çalışmanın amacı, çocukların ürettiği içeriklerde hangi kültürel değerlerin yansıtıldığını ortaya koymaktır. Gündelik hayatın sosyal mecralarda görünürlüğünün artmasıyla beraber kültürel değerlerin varyasyona uğradığı toplum tarafından kabul edilmektedir. Özellikle çocuklar üzerinden yapılan tartışmalara bakıldığında, kültürel değerlerin taklitçi bir davranış ile dönüşüme uğradığı vurgulanmaktadır. Araştırmanın örneklemini Ceylin kanalı olarak belirlenmiştir. Youtube'de en çok abone sayısına sahip olan çocuk kanalı olması, çeşitli konularda da içerik üretmesi sebebiyle Ceylin kanalının örnekleme dahil edilmesi uygun bulunmuştur. Çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden içerik analizi kullanılarak içerikler analiz edilmiştir. Araştırmada elde edilen bulgular tablo haline getirilip kullanılan değerler sınıflandırılarak ortaya konmuştur.

Anahtar Kelimeler: Youtube, çocuk, kültürel değerler

¹Trabzon University, funlu2558@gmail.com

²Sivas Cumhuriyet University, byzcettanir@gmail.com

³Sivas Cumhuriyet University, korkutmuhammed21@gmail.com

EXPLAINING TRAUMA WITH CHILD HEROES IN CONTEMPORARY WORLD ART

Gökhan EKEN*

Abstract

Human history is also the history of our traumas. We can clearly state that the destructions, losses and sorrows that occur, whether created by natural causes or human beings, shape our emotions and our lives, and shape the destiny of humanity.

Every trauma experienced is deposited in the memory of societies like pus that needs to be expelled. It is also very important psychologically to throw out this accumulation in the minds. One of the most effective expression channels of this expression is art.

Artworks dealing with traumatic events have many common features. One of them is the child heroes created by the artist while dealing with the subject. In this study, it will be discussed why and how child heroes are created in works of art on trauma. Analyzes will be made through the metaphors that children's images assume in the visibility of traumatic subjects, especially in important works of art that stand out in contemporary art, and the interest of the audience in these descriptions will be mentioned.

Keywords: Trauma, contemporary art, child

Çağdaş Dünya Sanatında Travmayı Çocuklaştırmak

Özet

İnsanlık tarihi aynı zamanda travmalarımızın da tarihidir. İster doğal nedenlerle, ister insan eliyle var edilmiş olsun, ortaya çıkan yıkımların, kayıpların, kederlerin duygularımıza ve hayatımıza yön verdiğini, insanlığın kaderini şekillendirdiğini açıkça ifade edebiliriz.

Yaşanan her travma toplumların belleğinde dışarı atılması gereken bir irin gibi tortulanır. Zihinlerdeki bu birikimi dışarı atmak psikolojik açıdan da son derece önemlidir. Bu dışavurumun en etkili ifade kanallarından birisi de sanattır.

Travmatik olayları konu edinen sanat yapıtlarının ortak pek çok özelliği bulunur. Bunlardan birisi de sanatçının konuyu ele alırken yarattığı çocuk kahramanlardır. Bu çalışmada travma konulu sanat yapıtlarında çocuk kahramanların neden ve nasıl yaratıldığı ele alınacaktır. Özellikle çağdaş sanatta öne çıkan önemli sanat eserleri özelinde, çocuk imgelerin travmatik konuların görünürlüğünde üstlendiği metaforlar üzerinden çözümlemeler yapılacak, izleyicilerin bu betimlemeler karşısındaki ilgilerine değinilecektir.

Anahtar Kelimeler: Travma, çağdaş sanat, çocuk

THE CONTINUITY BETWEEN PRE-SCHOOL CURRICULUM AND FIRST GRADE TURKISH CURRICULUM BASED ON EARLY WRITING SKILLS

Vahide YİĞİT-GENÇTEN*

Abstract

This research aims to explore the continuity of the pre-school education program and the primary school Turkish literacy program in the context of early writing skills. These skills are identified within the scope of cognitive, socio-cultural, linguistic, and psycho-motor skills, and it is critical that there is a continuity of these education programs prepared for the children not to experience transition problems between the two educational settings and to ensure that they are complementary to each other. In this way, children will adapt to school more easily through developing their academic skills, and their learning skills will also be supported. In this study, the 2013 Preschool Education Program, which guides the early years education of 36-72-month-old children, and the 2019 Turkish Language Teaching Program were examined in terms of early writing skills. The document analysis method, which is a qualitative method, was used in the research, and the analyses were completed by using the NVivo12 program. The aims of the programs, necessary qualifications, activities, achievements, materials, types of writing, learning-teaching approach, assessment and evaluation approach, classroom organization, genre, and writing skills were examined in the extent of the study. As of the results, similar and different characteristics while supporting writing skills were found, and the aspects in which they support each other, and differences were determined. Findings showed that children’s development in both settings was approached as a whole, and it was aimed to transform the writing awareness developed in the pre-school period into the writing habit in the primary school program. It has been also revealed that both programs complement each other and support the transformation of writing skills into a behavioral system; in these programs, a student-centered and process-oriented approach, and multi-dimensional assessment tools for writing were emphasized. Therefore, integrity in terms of socio-cultural, cognitive, psychomotor, and linguistics skills was ensured. The main differences can be summarised as having a play-based approach in the preschool program and a learning-oriented approach in the Turkish Lesson Curriculum, different types of activities, preschool program being more comprehensive and richer in terms of suggested resources, the diversity of classroom arrangements, and the lack of themes in the preschool program with regards to early writing skills.

Keywords: Early writing development, continuity, pre-school education, first-year primary education

Okul Öncesi Eğitim Programındaki Erken Yazma Becerileri ile İlkokul Türkçe Dersi Öğretim Programındaki Yazma Becerilerinin Süreklilik Bakımından İncelenmesi

Özet

Bu araştırmanın amacı Okul Öncesi Eğitim Programının erken yazma becerileri ile Türkçe Dersi Öğretim Programının yazma becerileri bağlamında sürekliliğinin incelenmesidir. Bu beceriler; bilişsel, sosyo-kültürel, dilbilimsel ve psiko-motor beceriler kapsamında ele alınmakta olup çocukların iki eğitim basamağı arasında kopukluk yaşamamaları ve iki eğitim döneminin birbirini tamamlayıcı nitelikte olması için hazırlanan eğitim programlarının sürekliliği önem arz etmektedir. Böylelikle çocuklar okula daha kolay uyum sağlayacak, akademik becerilerini geliştirecek ve öğrenme becerileri desteklenecektir. Bu çalışmada, 36-72 aylık çocukların erken dönem eğitimlerini yönlendiren 2013 Okul Öncesi Eğitim Programı ile 2019 Türkçe Dersi Öğretim Programı yazma becerileri bakımından incelenmiştir. Araştırmada, nitel bir yöntem olan doküman incelemesi yöntemi kullanılmış, analizler NVivo12 programı ile tamamlanmıştır. Çalışma kapsamında programların amaçları, temel özellikleri, etkinlikler, kazanımlar, kullanılan materyaller, yazma türleri, öğrenme-öğretme yaklaşımı, ölçme ve değerlendirme yaklaşımı, sınıf organizasyonu, temalar ve yazma ile ilgili beceriler incelenmiştir. Analiz sonucunda her iki programın da yazma becerileri kapsamında birbirlerini destekledikleri ve farklılaştıkları yönler tespit edilmiştir. Araştırmada, iki dönemde de gelişim süreçlerinin bir bütün olarak ele alındığı, okul öncesi dönemde geliştirilen yazma farkındalığının ilkökul programında yazma alışkanlığına dönüştürülmesinin amaçlandığı bulunmuştur. İki programın da birbirini tamamladığı ve yazma becerilerinin bir davranış sistemine

dönüşmesinin desteklendiği ortaya konulmuş; bu programlarda öğrenci merkezli ve süreç odaklı bir yaklaşım ile çok boyutlu ve çok yönlü değerlendirme araçlarının vurgulandığı, sosyo-kültürel, bilişsel, psikomotor ve dilbilimsel açıdan bütünlük gösterdiği bulunmuştur. Okul öncesi programında oyun temelli, Türkçe Dersi Öğretim Programında ise öğrenme hedefli bir yaklaşımın olması, farklı türde etkinliklere yer verilmesi, okul öncesi programının önerilen kaynaklar açısından daha kapsamlı ve zengin içerikli olması, sınıf düzenlemelerinin çeşitliliği, okul öncesi programında erken yazma becerileri bağlamında herhangi bir temanın bulunmaması ise temel farklar arasında yer almaktadır.

Anahtar Kelimeler: Erken yazma gelişimi, süreklilik, okul öncesi eğitimi, birinci sınıf eğitimi

PERCEPTION OF “TIME” AND “SPACE” IN CHILDREN ACCORDING TO PIAGET

Ayten ÜNAL*

Abstract

The concepts of time and space are two important phenomena, the existence of which is not suspected, but has been the subject of research from time to time. Man is born in a certain time and place. But are these concepts innate in the human mind or are they learned through experience in life? We will try to answer this question by considering children from Piaget's point of view. Piaget, who works on cognitive development, examines how knowledge is formed. Piaget, who is interested in mental activities that enable knowing, understanding, interpreting and learning, sees cognitive development as a process that starts with birth. This development continues depending on the harmony of the organism with the environment. By devoting a large part of his professional life to children, he contributes to many fields with the theories he created on this subject. Interested in how children think, he concludes that their way of thinking is very different from the way adults think. Expressing that development in children progresses in four stages, Piaget states that each period has different developmental tasks. We will try to examine how adults living in a certain time and place awareness form these concepts in their childhood. Because while he was doing this research, he observed the children, examined their behavior and reached a conclusion based on the answers he received to the questions he asked.

Keywords: Piaget, cognitive constructivism, child, time, space

Piaget’ye Göre Çocuklarda “Zaman” ve “Mekân” Algısı

Özet

Zaman ve mekân kavramları varlığından şüphe duyulmayan ancak zaman zaman da araştırmalara konu olmuş önemli iki fenomendir. İnsan belli bir zaman diliminde ve mekânda dünyaya gelir. Fakat bu kavramlar insan zihninde doğuştan mı bulunur yoksa yaşam içinde tecrübe ederek mi öğrenilir? Bu sorunun cevabını Piaget açısından çocukları ele alarak vermeye çalışacağız. Bilişsel gelişim üzerine çalışmalar yapan Piaget, bilginin nasıl oluştuğunu incelemektedir. Bilme, anlama, yorumlama ve öğrenme eylemlerini gerçekleştirmeyi sağlayan zihinsel etkinliklerle ilgilenen Piaget, bilişsel gelişimi doğumla başlayan bir süreç olarak görmektedir. Organizmanın çevreyle olan uyumuna bağlı olarak bu gelişim devam etmektedir. O, meslek yaşamının büyük bir bölümünü çocuklara ayırarak bu konuda oluşturduğu teorilerle pek çok alana katkı sağlamıştır. Çocukların nasıl düşündükleriyle ilgilenerek onların düşünme biçiminin yetişkinlerin düşünme biçiminden çok farklı olduğu sonucuna ulaşmıştır. Çocuklarda gelişimin dört aşamada ilerlediğini ifade eden Piaget her bir dönemin farklı gelişim görevleri olduğunu ifade etmiştir. Biz de belli bir zaman ve mekân farkındalığı içinde yaşayan yetişkinlerin çocukluk dönemlerinde bu kavramları nasıl oluşturduğunu incelemeye çalışacağız. Zira o, bu araştırmayı yaparken çocukları gözlemlemiş, onların davranışlarını incelemiş ve sorduğu sorulara aldığı cevaplardan hareketle bir sonuca ulaşmıştır.

Anahtar Kelimeler: Piaget, bilişsel yapılandırmacılık, çocuklar, zaman, mekân

EXAMINING THE CİNGO BOOK IN TERMS OF RELATIVITY TO CHILDREN IN THE LINE OF THE OPINIONS OF THE READERS

Emine SUR¹, İkbal AKKAR²

Abstract

Books written for childreaders; It is expected that the childreader should have the principle of relativity to the child, which requires that he be prepared in accordance with the age of growth and development, psychology, interest in words and concepts, and the world of perception. Relating to the child is one of the important principles that should be included in children's books. Based on this context, the aim of this research is to determine whether the book "Cingo", written by Şermin Yaşar, is suitable for the principle of relative to the child in line with the opinions received from the child readers. Interview technique was used in the study conducted with the total of 25 students studying in 6th grade. During the analysis process of the obtained data, the descriptive analysis technique used in qualitative research was applied. At the end of the research, 76% of child readers liked all parts of the book; 26% felt happy while reading the book; 40% thought Cingo was an interesting character; 60% liked all the characters, 32% liked Cingo the most; 96% found the book understandable; 72% of them thought that it contributed to their language development because they learned new words, noticed the words they mispronounced, and learned new idioms and proverbs; After reading this book, it was concluded that 60% of them love dogs more and feed them more in their daily lives. Based on this result, it is possible to say that Cingo's book carries-the principle of relativity for the child.

Keywords: Child reads, childlike, Cingo

Cingo Kitabının Okurlardan Alınan Görüşler Doğrultusunda Çocuğa Görelik İlkesi Açısından İncelenmesi

Özet

Çocuk okurlar için yazılmış kitapların; çocuk okurun büyüme ve gelişme çağına, psikolojisine, sözcük ve kavram ilgisine, algılama dünyasına uygun şekilde hazırlanmasını gerektiren çocuğa görelik ilkesine sahip olması beklenir. Çocuğa görelik çocuk kitaplarında yer alması gereken önemli ilkelerden bir tanesidir. Bu bağlamdan yola çıkılarak bu araştırmanın amacı, Şermin Yaşar tarafından kaleme alınan Cingo kitabının çocuk okurlardan alınan görüşler doğrultusunda çocuğa görelik ilkesine uygun olup olmadığını tespit etmek olarak belirlenmiştir. 25 6. sınıf öğrencisi ile gerçekleştirilen araştırmada görüşme tekniği kullanılmıştır. Elde edilen verilerin analiz işlemleri aşamasında, nitel araştırmalarda kullanılan betimsel analiz tekniği uygulanmıştır. Araştırma sonunda çocuk okurların %76'sının kitabın tüm bölümlerini beğendiği; %26'sının kitabı okurken mutlu hissettiği; %40'ının Cingo'nun ilginç bir karakter olduğunu düşündüğü; %60'ının tüm karakterleri beğendiği, %32'sinin en beğendiği karakterin Cingo olduğu; %96'sının kitabı anlaşılır bulduğu; %72'sinin yeni kelimeler öğrendiği, yanlış telaffuz ettiği kelimelerin farkına vardığı, yeni deyim ve atasözleri öğrendiği için dil gelişimlerine katkısının olduğunu düşündüğü; %60'ının bu kitabı okuduktan sonra günlük hayatlarında köpekleri daha çok sevdiği, onları daha fazla beslediği sonucuna ulaşılmıştır. Ulaşılan bu sonuçtan hareketle Cingo kitabının çocuğa görelik ilkesini taşıdığını söylemek mümkündür.

Anahtar Kelimeler: Çocuk okur, çocuğa görelik, Cingo

¹MEB, eminesur30@gmail.com

²MEB, ikbalakkar44@gmail.com

APPROACH OF PUBLIC HEALTH NURSING IN CHILD LABOR

Aynur ATAMAN KUFACI¹, Birsen ALTAY²

Abstract

Child labor, which negatively affects the mental, physical and social development of children and causes many health problems, is among the most important problems of both developed and developing countries. Employment of children in a vulnerable and dependent group is a human rights violation that prevents the child from being prepared for the future. Working as a low-paid workforce in jobs that hinder the development of the child, including him/her in employment at an early age, makes the child vulnerable to all kinds of neglect and abuse, especially economic abuse, and causes many health problems such as anaemia, high rate of malnutrition, respiratory infections, infectious diseases, impairment deterioration of physical and mental health. In addition to many legal and political arrangements made to prevent child labor, where labor is exploited in a silent and most vulnerable way, child labor was emphasized in the call for universal action.

In an effort to build a better world, in 2015, 193 member states of the United Nations, including Turkey, agreed on 17 global goals to achieve by 2030. These aims include the elimination of child labor and the elimination of all forms of child labor (8.7.) by 2025. Public health nurses, who are the advocates of vulnerable groups and aim to ensure that individuals in the society live in prosperity by reducing health-related risks, have important duties in preventing child labour, which is an important global problem related to poverty, insufficient educational opportunities, gender inequality and a range of health risks. Some of these duties can be listed as activities to increase social awareness, identifying risk groups, providing a physically and psychosocially safe environment for children, protecting the legal rights of the child, and participating in policy making processes to prevent child labour.

Keywords: Nursing, child labor, public health

Çocuk İşçiliğinde Halk Sağlığı Hemşiresi Yaklaşımı

Özet

Çocukların ruhsal, bedensel ve sosyal gelişimlerini olumsuz yönde etkileyen ve birçok sağlık probleminin ortaya çıkmasına neden olan çocuk işçiliği, hem gelişmiş hemde gelişmekte olan ülkelerin en önemli sorunları arasındadır. Korunmaya bağımlı ve savunmasız bir grupta yer alan çocukların çalıştırılması, çocuğun geleceğe hazırlanmasını engelleyen insan hakkı ihlalidir. Çocuğun gelişimini engelleyen işlerde, düşük ücretli iş gücü olarak çalışması, erken yaşta iş istihdamına dahil edilmesi ekonomik istismar başta olmak üzere çocuğu her türlü ihmal ve istismara açık hale getirmesinin yanı sıra anemi, yüksek oranda yetersiz beslenme, solunum yolu enfeksiyonları, bulaşıcı hastalıklar, fiziksel ve zihinsel sağlığın bozulması gibi birçok sağlık problemine yol açmaktadır. Emegin sessiz ve en savunmasız halde sömürüldüğü çocuk işçiliğinin önlenmesi için yapılan birçok yasal ve politik düzenlemenin yanı sıra evrensel eylem çağrısında da çocuk işçiliği üzerinde durularak konuya dikkat çekilmiştir.

Daha iyi bir dünya kurma çabası için 2015 yılında, Türkiye’nin de içinde yer aldığı Birleşmiş Milletlere üye 193 ülke 2030 yılına kadar başarmak için 17 küresel amaç üzerinde uzlaşmıştır. Bu amaçların içinde (8.7.) çocuk işçiliğinin ortadan kaldırılması ve 2025 yılına kadar çocuk işçiliğinin her türünün sona erdirilmesi yer almaktadır. Yoksulluk, yetersiz eğitim fırsatları, cinsiyet eşitsizliği ve bir dizi sağlık riski ile ilişkili önemli bir küresel sorun olan çocuk işçiliğinin önlenmesinde kırılgan grupların savunucusu olan, sağlıkla ilişkili riskleri azaltarak toplumdaki bireylerin refah içinde yaşamasını amaçlayan halk sağlığı hemşirelerine önemli görevler düşmektedir. Bu görevlerden bazıları toplumsal farkındalığı arttırmaya yönelik çalışmalar, risk gruplarının belirlenmesi, çocuklar için fiziksel ve psikososyal olarak güvenli bir çevre sağlanması, çocuğun yasal haklarının korunması, çocuk işçiliğini önlemeye yönelik politika oluşturma süreçlerine katılım şeklinde sıralanabilir.

Anahtar kelimeler: Hemşirelik, çocuk işçiliği, halk sağlığı

¹Sinop University, aynrkfc2828@outlook.com

²Ondokuz Mayıs University, baltay@omu.edu.tr

EXAMPLE OF A SILENT BOOK: THE COLORED WORLD OF İPEK

Elif TARLAKAZAN¹, Ümmügülsüm AKDEMİR²

Abstract

A handwritten or printed piece of fiction or nonfiction on sheets of paper that is usually fastened together or bound within covers is defined as a book. According to the subject of the books; There are many different genres such as horror, adventure, fantasy, science fiction, history. Books; It includes novels, memoirs, information, travel, stories, biography, religion, poetry or children's topics. While the books that consist of poems from beginning to end are known as poetry books, the books in which true stories that have left their mark on history are told from birth to death are biography books.

Children's books, on the other hand, are the books prepared in the language of children in order to develop the feelings and thoughts of the subjects that are specially addressed to ensure the reading and development of children. It should not be forgotten that the format, content, age group suitability and quality of children's books will also affect personality development. More importantly, the child learns about himself and the age in which he lives through the book he reads.

Silent books, which are a type of children's books; They are books without letters, words and sentences. They try to tell something to the reader with their drawings, colors and the integrity of the pages. In the field of children's literature, nonverbal picture books or silent books are visual representations that offer readers the chance to try new ways of reading images and using words. The exploration of paintings aims to draw attention to curiosity and other languages of art by quietly focusing only on the “big picture” in the details. These books, which have been enjoyed by children and adults recently, are slowly moving towards the place they deserve in our country. From this point of view, the contents of silent children's books will be examined in terms of the value they add to the life of the child, and it will be tried to reach conclusions through the relevant examples

Keywords: Children's book, design, silent book

Bir Sessiz Kitap Örneği: İpek'in Renkli Dünyası

Özet

Genellikle kapaklar içinde birbirine tutturulmuş veya ciltlenmiş kâğıt yaprakları üzerine el yazısı veya basılı bir kurgu ya da kurgusal olmayan eserler kitap olarak tanımlanmaktadır. Konularına göre kitapların; korku, macera, fantastik, bilim kurgu, tarih gibi pek çok değişik türü bulunmaktadır. Kitaplar; roman, anı, bilgi, gezi, hikâye, biyografi, din, şiir veya çocuklarla ilgili konuları içerir. Baştan sona şiirlerden oluşan kitaplar şiir kitabı olarak bilinirken, tarihe iz bırakmış gerçek hikâyelerin doğumdan ölüme kadar anlatıldığı kitaplar biyografi kitaplarıdır. Çocuk kitapları ise, çocukların okuması ve gelişimini sağlamak için özel olarak ele alınmış konuların yine çocukların duygu ve düşüncelerini geliştirmek amacıyla onların dilinden hazırlanan kitaplardır. Çocuk kitaplarının biçim, içerik, yaş grubu uygunluğu ve niteliği kişilik gelişimini de etkileyeceği unutulmamalıdır. Daha da önemlisi çocuk okuduğu kitap aracılığı ile kendini ve yaşadığı çağı öğrenmektedir.

Çocuk kitaplarının bir türü olan sessiz kitaplar; harfi, sözcüğü ve cümlesi olmayan kitaplardır. Çizimleriyle, renkleriyle ve sayfaların arasındaki bütünlükle okuyucuya bir şeyler anlatmaya çalışırlar. Çocuk edebiyatı alanında, sözsüz resimli kitaplar veya sessiz kitaplar, okuyuculara görüntüleri okumanın ve kelimeleri kullanmanın yeni yollarını deneme şansı sunan görsel anlatımlardır. Resimlerin keşfi, merak ve sanatın diğer dillerinin sessizce sadece ayrıntılarda “büyük resme” odaklanarak dikkat çekmeyi amaçlar. Çocukların ve yetişkinlerin son dönemde keyif aldıkları bu kitaplar ülkemizde de hak ettiği yere doğru yavaş yavaş ilerliyor. Bu noktadan hareketle, sessiz çocuk kitapları içerikleri, çocuğun hayatına kattığı değer bakımından incelenecek, ilgili örnekler üzerinden sonuçlara ulaşılmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk kitabı, tasarım, sessiz kitap

¹Kastamonu University, etarlakazan@kastamonu.edu.tr

²Kastamonu University, akdemirummuugulsum@gmail.com

TRT CHILDREN'S LOGO REVIEW ON LOGO CHANGE

Elif TARLAKAZAN¹, Esra AKOVA²

Özet

Yaklaşık 100 yıl önce icat edilen televizyon, yaşamın vazgeçilmez bir unsuru haline gelmiştir. İnsanlar, zamanlarının çoğunu farkında olmadan ekran karşısında geçirmekte hatta hayatlarını televizyonun biçimlendirmesine izin vermektedir. Televizyon kanalları, diğer görsel-işitsel medya araçları gibi akılda kalıcılığı sağlamak, markalaşmak ve rakiplerinden farklılaşmak için, görsel tasarım unsurlarını önemsemektedirler. Bu unsurların temel yapı taşları ise logolardır. Logo, basitçe ifade etmek gerekirse, bir kurumun adını ve amacını tasvir eden resim, metin, şekil veya bu üçünün birleşimidir. Kurumlar, kurumsal imajlarını logolara aktarırlar. Logolarıyla benimsenen kurumlar, hedef kitleleri etkisi altına alarak, iletişimi sağlamaktadırlar. Logolar, kurumların imzası niteliğindedir ve markanın kendini doğru ifadesi için önem taşımaktadır. Kendilerini yansıtan görsellere ihtiyaç duyan kanalların amacı, izleyiciler tarafından tercih edilmektir. Günümüzde kurumlar, çağa ayak uydurabilmek için görsel tasarımlarını yenileme yoluna gitmektedirler.

Yeni yaşını kutlayan TRT Çocuk kanalı, logosunu değiştirerek izleyici karşısına geçmiştir. Kimliğini yenileyen TRT Çocuk kanalı da, modern çağa ayak uydurarak logosunu baştan yaratmıştır. Temel felsefesi “Çocukla Çocuklaşmak” olan kanal, çocukları eğlendirip güldürürken, pedagojik gelişimlerine katkı sağlamayı da amaçlamaktadır. 2008 yılında yayına başlayan kanal, çocukların mutluluğundan esinlenerek logosunu yenilemiştir. Bu araştırmada, 2021 yılında logosunu değiştiren TRT Çocuk kanalının eski ve yeni logoları, amblem ve logo tasarım ilkelerine göre değerlendirilerek analiz edilecektir. Çalışmada yöntem olarak literatür tarama yöntemi kullanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Logo, TRT çocuk, logo değişimi

Logo Değişimi Üzerine TRT Çocuk İncelemesi

Abstract

Invented about 100 years ago, television has become an indispensable element of life. People spend most of their time in front of the screen without realizing it, and even let television shape their lives. Television channels, like other audio-visual media tools, attach importance to visual design elements in order to ensure retention, branding and differentiation from their competitors.

The basic building blocks of these elements are logos. A logo is simply an image, text, shape, or combination of the three that depicts an organization's name and purpose. Institutions transfer their corporate images to logos. Institutions adopted with their logos ensure communication by influencing target audiences. Logos are the signature of institutions and are important for the correct expression of the brand. The purpose of channels that need visuals that reflect them is to be preferred by the audience. Today, institutions are trying to renew their visual designs in order to keep up with the times. More importantly, the child learns about himself and the age in which he lives through the book he reads.

Celebrating its new age, TRT Children's channel changed its logo and went before the audience. Renewing its identity, TRT Children's channel has also recreated its logo by keeping up with the modern age. The main philosophy of the channel is “Being a Child with a Child”, while entertaining and making children laugh, it also aims to contribute to their pedagogical development. The channel, which was on the screen in 2008, worked with sensitivity and renewed its logo in line with the demands of the audience. In this research, the old and new logos of TRT Child channel, which changed its logo in 2021, will be evaluated and analyzed according to the emblem and logo design principles. Literature review method was used as a method in the study.

Keywords: Logo, TRT child, logo change

¹Kastamonu University, etarlakazan@kastamonu.edu.tr

²Kastamonu University, akovaesra@outlook.com

RELIGION AND VALUES IN SHAPING THE CHILD'S PERSONALITY AND CHARACTER

Salih AYBEY*

Abstract

The effect of religion on individuals and societies is a fact accepted by almost everyone. However, the important thing is that this effect is positive and contributes to people's orientation towards the good and the right. Religion is the only element that saves a person, who has a very complex and emotional structure, from some complexities and regulates his emotional side. Because there is a relationship and interaction between the religion element, which constitutes a part of the spiritual structure of man, and the concept of personality and character. One of the main aims of education has been to raise individuals with good character. For this reason, there is a close connection between education and personality and character development. Education in general and religious education in particular has a very important role in shaping the personality and character of the individual. As a matter of fact, one of the main problems that humanity has been dealing with since the moment it appeared on the stage of history has been to raise a human type with the desired character. The most suitable period for this is childhood, when the majority of human character is formed. Childhood is a very important time in the development of a child's personality. It is a fact that the experiences and experiences in the first childhood years affect the personality, habits, beliefs and value judgments of the individual in the later developmental periods. For this reason, parents and pre-school teachers have great responsibilities in raising individuals with strong personality and character. Because the positive and negative gains acquired in childhood have the power to affect the whole life of the child, leaving deep scars. The aims of the training to be given are determined and prepared in this direction. It is among the aims of education in this period that it is an education given in a timely and conscious manner in accordance with the level of the child, enabling the child to develop a positive attitude towards himself, preparing him for life, making him have a strong personality and character, and arousing interest and curiosity towards learning. From this point of view, in this study, the effect of religion and values on the shaping of children's personality and characters will be discussed.

Keywords: Childhood, religion, values, personality, character

Çocuğun Kişilik ve Karakterinin Şekillenmesinde Din ve Değerler

Özet

Dinin fert ve toplumlar üzerindeki etkisi hemen hemen herkes tarafından kabul edilmiş bir gerçektir. Ancak önemli olan bu etkinin olumlu yönde olması ve insanların iyiye, doğruya yönelmesine katkıda bulunmasıdır. Çok karmaşık ve duygusal bir yapıya sahip olan insanı, birtakım karmaşıklıklardan kurtaran, onun duygusal yönünü düzene koyan yegâne unsur dindir. Zira insanın ruhsal yapısının bir bölümünü teşkil eden din unsuru ile kişilik ve karakter kavramı arasında bir ilişki ve etkileşim söz konusudur. Eğitimin başlıca amaçlarından biri iyi karaktere sahip bireyler yetiştirmek olmuştur. Bu nedenle eğitim ile kişilik ve karakter geliştirme arasında sıkı bir bağ vardır. Genelde eğitim özelde ise din eğitimi, bireyin kişilik ve karakterinin şekillenmesinde çok önemli bir role sahiptir. Nitekim tarih sahnesine çıktığı andan itibaren insanlığın uğraştığı temel sorunlardan birisi, arzu edilen karakterde bir insan tipi yetiştirmek olmuştur. Bunun için en uygun dönem insanın karakterinin büyük çoğunluğunun oluştuğu çocukluk dönemidir. Zira çocukluk dönemi, çocuğun kişiliğinin gelişmesinde oldukça önemli bir zaman dilimidir. Özellikle ilk çocukluk yıllarındaki yaşantıların, deneyimlerin sonraki gelişim dönemlerinde bireyin kişiliğini, alışkanlıklarını, inanç ve değer yargılarını etkilediği bir gerçektir. Bu nedenle kişiliği ve karakteri sağlam bireylerin yetiştirilebilmesinde anne, baba ve okul öncesi öğretmenlerine büyük sorumluluklar düşmektedir. Çünkü çocukluk döneminde edinilen olumlu ve olumsuz kazanımlar çocukta derin izler bırakarak çocuğun tüm yaşamını etkileyebilecek bir güce sahiptir. Verilecek eğitimin amaçları bu doğrultuda hazırlanarak belirlenmektedir. Çocuğun seviyesine uygun olarak, zamanında ve bilinçli bir şekilde verilen bir eğitim olması, çocuğun benliğine karşı olumlu tutum geliştirebilmesini sağlaması, onu hayata hazırlaması, sağlam kişilik ve karakter sahibi yapması, öğrenmeye karşı ilgi ve merak uyandırması bu dönem eğitimin amaçları arasında yer almaktadır. Buradan hareketle bu çalışmada, çocukların kişilik ve karakterlerinin şekillenmesinde din ve değerlerin etkisi ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Çocukluk dönemi, din, değerler, kişilik, karakter

EXAMINATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN THE SOCIAL SKILLS AND THE MOTHER'S ATTITUDES OF CHILDREN AGED FOUR-SIX YEARS

Naciye AYAN ALGÜL¹, Sıla UZKUL², Ayşe Dilek ÖĞRETİR ÖZCELİK³

Abstract

Social skills, also called the ability to adapt to the social life in which a person lives, play an active role in the formation of interpersonal communication and the acquisition of social goals. Social skills, which are acquired in childhood and continue to develop throughout life, are affected by many factors. The aim of this study is to examine the social skills of children aged four-six according to maternal attitudes and determined demographic variables. Relational (correlational) scanning model was used in the research. The study was conducted with the voluntary participation of 289 mothers with children aged four-six. The data were collected on the internet. Sobece Child Social Skills Assessment Scale and Hamel Mother Attitude Scale were used as data collection tools. According to the findings, while the social skills of children do not change according to the gender of the child and the number of siblings, they vary according to the age of the child and the education level of the mother. It has been concluded that there is a positive and negative relationship between maternal attitudes and children's social skills. While initiating and maintaining relationships, problem solving, aggressive behavior and coping with impulses skills were negatively correlated in the children of mothers with authoritarian attitudes, a positive relationship was found in group communication and business management skills. A positive correlation was found between all sub-dimensions of the social skills scale in the children of democratic and overprotective mothers. It was concluded that there was a negative relationship between problem solving skills and planning skills in children of mothers with inconsistent attitudes.

Keywords: Social skills, maternal attitude, four-six years old, preschool, child

Dört- Altı Yaş Arasındaki Çocukların Sosyal Becerileri ile Anne Tutumları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Özet

Kişinin içinde bulunduğu sosyal yaşama uyum sağlama becerisi olarak da adlandırılan sosyal beceriler, kişilerarası iletişimin oluşmasında ve sosyal amaçların kazanılmasında etkin rol oynar. Çocuklu dönemde edinilmeye başlanan ve gelişimi yaşam boyu devam eden sosyal beceriler birçok faktörden etkilenmektedir. Bu araştırmanın amacı dört-altı yaş arasındaki çocukların sosyal becerilerini anne tutumlarına ve belirlenen demografik değişkenlere göre incelemektir. Araştırmada ilişkisel (korelasyonel) tarama modeli kullanılmıştır. Araştırma, dört-altı yaş arasında çocuğu olan 289 annenin gönüllü katılımıyla yapılmıştır. Veriler internet ortamında toplanmıştır. Veri toplama araçları olarak Sobece Çocukta Sosyal Beceri Değerlendirme Ölçeği ve Hamel Anne Tutum Ölçeği kullanılmıştır. Bulgulara göre çocukların sosyal becerileri çocuk cinsiyeti ve kardeş sayısına göre değişmezken çocuk yaşı ve anne eğitim seviyesine göre değişmektedir. Anne tutumları ile çocukların sosyal becerileri arasında ise hem olumlu ve olumsuz yönde ilişki olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Otoriter tutumdaki annelerin çocuklarında ilişki başlatma ve sürdürme, sorun çözme, saldırgan davranış ve dürtülerle başa çıkma becerileri olumsuz yönde ilişki görülürken, grupla iletişim ve iş yürütme becerilerinde olumlu yönde ilişki bulunmuştur. Demokratik ve aşırı koruyucu annelerin çocuklarında sosyal beceri ölçeğinin tüm alt boyutları arasında olumlu yönde bir ilişki bulunmuştur. Tutarsız tutumdaki annelerin çocuklarında ise sorun çözme becerilerinde ve plan yapma becerilerinde olumsuz yönde ilişki olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sosyal beceri, anne tutumu, dört-altı yaş, okul öncesi, çocuk

¹Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı Gündüz Bakımevi , ayannaciye78@gmail.com

²Gazi University, silauzkul@gmail.com

³Gazi University, dilekogretir@gmail.com

CHILDREN’S RIGHTS IN THE DIGITAL ENVIRONMENT: NO 25 A GENERAL EVALUATION

Zeynep GÜLTEKİN AKÇAY*

Abstract

Digital technologies are increasingly mediating the lives of children. It is important to consider what children do and how much time they spend online, as well as what consequences this relationship has had. For example, the online environment exposes children to new ideas and a wider variety of information sources. The use of digital technologies can expand opportunities, reduce inequalities and contribute to the realization of children's rights. However, children are also more likely to encounter risks when they engage in a wider range of online activities. It should also be noted that greater exposure to risk does not necessarily mean more harm. However, children may be exposed to inappropriate or potentially harmful content as they search for information online. For example, children view sexual content online to learn about sex, but this content may expose them to sexually violent behavior or gender-based sexual objectification. Many studies have also revealed that cyber bystanders experience a high level of moral withdrawal. In this case, there are many gaps that need to be filled in the relationship between digital technology and children. Although institutions such as family and school make an effort to fill the gaps, it seems that these are not enough. On a global scale, policies that respect children's rights need to be taken into account in children's participation in the digital world - such as education, social relations, entertainment. At this point, the Global Kids Online network, which was launched by the UNICEF research office in 2015, was launched to assist in making a global policy. This network has conducted research in partnerships with many countries around the world. The main purpose of this network is to assess the balance between online opportunities and risks of harm to children's well-being. Another major project started in 2019, again with UNICEF research office support, as well as the Global Partnership created with the help of ECPAT and INTERPOL. In this study, children's experiences of online violence and sexual exploitation and abuse were investigated in depth. These researches have been an important guide to policy makers regarding the rights of children in the digital world. With these efforts/works, finally, in February 2021, the United Nations Committee on the Rights of the Child adopted General Comment No: 25, which recognizes that children's rights will also apply in the digital environment. 32 years after the Convention on the Rights of the Child in 1989, today, when one of every three internet users appears as a child, in the context of online risks and opportunities concerning children in the digital world, a basic document created by considering children's rights has been recognized by the states. Focusing on rights, General Comment No 25 aims to provide guidance on the realization of children's rights online. The subject of this research is how children, who are a part of the digital world, can become creators, decision makers and citizens, not just users of digital products, services and platforms with No:25. In this context, the principles of the right to life and development, the right to non-discrimination, the right to be heard (rest) and the best interests of the child, which are mentioned in No: 25, will be explained. Various issues from industry codes and design standards to digital literacy, data protection, technological infrastructure in schools and children's online safety will also be covered.

Keywords: Children's rights, children's rights in digital environment, United Nations

Dijital Ortamda Çocuk Hakları: No 25 Genel Bir Değerlendirme

Özet

Dijital teknolojiler, çocukların yaşamlarına giderek daha fazla aracılık etmektedir. Çocukların internette ne yaptıkları, ne kadar zaman harcadıkları kadar bu ilişkinin nasıl sonuçlara neden olduğunu da düşünmek önemlidir. Örneğin, çevrimiçi ortam çocukları yeni fikirlerle ve daha çeşitli bilgi kaynaklarına maruz bırakır. Dijital teknolojilerin kullanımı fırsatlarını genişletebilir, eşitsizlikleri azaltabilir ve çocuk haklarının gerçekleşmesine katkıda bulunabilir. Ancak, daha geniş bir çevrimiçi etkinlik yelpazesine girdiklerinde, çocukların risklerle karşılaşma olasılıkları da daha yüksektir. Şunu da belirtmek gerekir ki, riske daha fazla maruz kalmak, mutlaka daha fazla zarar anlamına gelmez. Yine de çocuklar, çevrimiçi ortamda bilgi aradıkları sırada uygunsuz veya

potansiyel olarak zararlı içeriğe maruz kalabilirler. Örneğin, çocuklar seks hakkında bilgi edinmek için cinsel içeriği çevrimiçi olarak görüntüler, ancak bu içerik, onları cinsel şiddet içeren davranışlara veya cinsiyete dayalı cinsel nesneleştirmeye maruz bırakabilir. Birçok çalışma, siber seyircilerin, yüksek bir ahlaki geri çekilme yaşadığını da ortaya koymuştur. Bu durumda, dijital teknoloji ve çocuk ilişkisine dair doldurulması gereken epey boşluk söz konusudur. Boşlukların doldurulmasında aile, okul gibi kurumlar çaba harcamakla birlikte görünen o ki bunlar yeterli olmamaktadır. Küresel ölçekte, çocukların dijital dünyaya -eğitim, sosyal ilişkiler, eğlence gibi- katılımında çocuk haklarını gözetten politikaların göz önünde bulundurulması gerekmektedir. Bu noktada küresel bir politika yapımına yardımcı olması için 2015 yılında UNICEF araştırma ofisi tarafından başlatılan Global Kids Online ağı hayata geçirilmiştir. Bu ağ dünya çapındaki pek çok ülke ile ortaklıklar çerçevesinde araştırmalar yürütmüştür. Bu ağın temel amacı: çevrimiçi fırsatlar ve çocukların refahına yönelik zarar riskleri arasındaki dengeyi değerlendirmektir. Bir başka büyük çaplı proje 2019 yılında başlamış, yine UNICEF araştırma ofisi desteğidir, bunun yanında, ECPAT ve INTERPOL’ün yardımlarıyla Global Partnership oluşturulmuştur. Bu araştırmada ise çocukların çevrimiçi şiddet ve cinsel sömürü ve istismar deneyimleri derinlemesine araştırılmıştır. Bu araştırmalar çocukların dijital dünyadaki haklarına dair politika yapıcılara önemli bir yol gösterici olmuştur. Bu çabalar/çalışmalarla birlikte nihayet Şubat 2021’de Birleşmiş Millet Çocuk Hakları Komitesi çocuk haklarının dijital ortamda da geçerli olacağını tanıyan Genel Yorum No: 25’i kabul etmiştir. 1989’daki Çocuk Hakları Sözleşmesi’nden 32 yıl sonra, 3 internet kullanıcısından birinin çocuk olarak karşımıza çıktığı günümüzde, dijital dünyada çocukları ilgilendiren çevrimiçi risk ve fırsatlar bağlamında, çocuk haklarını gözeterek oluşturulan temel bir belge devletler tarafından tanınmıştır. Haklara odaklanan Genel Yorum No 25, çocuk haklarının çevrimiçi olarak gerçekleştirilmesi konusunda rehberlik sağlamayı amaçlamaktadır. Bu araştırmada, dijital dünyanın bir parçası olan çocukların No:25 ile nasıl sadece dijital ürünlerin, hizmetlerin ve platformların kullanıcıları olarak değil, yaratıcılar, karar vericiler ve vatandaşlar olabileceğini ele alınmaktadır. Bu kapsamda, No: 25’te değinilen yaşama ve gelişme hakkı, ayrımcılık yapmama hakkı, çocuğun duyulma (dinlenme) hakkı ve çocuğun yüksek yararı ilkeleri anlatılacaktır. Endüstri kodları ve tasarım standartlarından dijital okuryazarlık, veri koruma, okullardaki teknolojik altyapı ve çocukların çevrimiçi güvenliği gibi çeşitli sorunlar da ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk hakları, dijital ortamda çocuk hakları, Birleşmiş Milletler

GROWING UP IN A MOSQUE GARDEN: A QUALITATIVE RESEARCH ON BEING THE CHILD OF A RELIGIOUS OFFICIAL

Ahmet ÇAKMAK*

Abstract

A profession is not only a job, it is also affected from the point of view of the members of the profession and their children, society and culture. In modern times, when this profession is religion, which is a very controversial field, very different meanings can be attributed and can cause various evil eye. Sometimes this is positive, and sometimes it is negative. Professions affect not only those who practice them, but also their relatives. This situation is called status transfer (Fichter, undated). The status of religious/mosque officials does not only affect themselves, but is also passed on to their children. In this research, What are the feelings, thoughts, struggles, limitations, deprivations, in short, the experiences of the children of religious officials just because they are the children of the religious official? It was based on the question. The problem sentence of the study is What kind of individual, social, religious and emotional aspects of being a child of a religious worker arises? has been determined. The subject has been studied in many ways. For example, the society's view of religious officials (Çanakçı, 2015), the image of religious officials in the media (Turan, 2007), the expectations of university students from religious officials (Safa, 2021), and the psycho-social problems of those whose spouses are religious officials (Sobi, 2018). However, the fact that no study has been conducted on this subject so far makes this study important. The research was designed according to narrative research, one of the qualitative research methods. The study group will continue until data saturation. As a data collection tool, texts written to the participants about their experiences and emotions will be used. These texts will be subjected to content analysis.

Keywords: Religious education, religious officer, child, status transfer

Cami Bahçesinde Büyümek: Din Görevlisi Çocuğu Olma Üzerine Nitel Bir Araştırma

Özet

Bir meslek sadece yapılan iş olarak kalmamakta, o mesleğe yönelik meslek mensuplarının ve onların çocuklarının, toplumun, kültürün bakış açısından da etkilenmektedir. Modern zamanlarda bu meslek çok tartışmalı alan olan din olunca çok daha farklı anlamlar yüklenebilmekte ve çeşitli nazarlara neden olabilmektedir. Bu durum kimi zamanlar olumlu olarak karşımıza çıkarken kimi zaman da olumsuz olarak belirmektedir. Meslekler sadece onları icra edenleri değil, icra edenlerin yakınlarını da etkilemektedir. Bu duruma statü aktarımı denilmektedir (Fichter, tarihsiz). Din/cami görevlilerinin statüleri yalnızca kendilerine etki etmemekte çocuklarına da aktarılmaktadır. İşte bu araştırmada Din görevlilerin çocuklarının sırf din görevlisinin çocuğu oldukları için hissettikleri, düşünceleri, mücadeleleri, kısıtlanmaları, mahrumiyetleri kısacası tecrübeleri nedir? sorusundan hareketle yola çıkılmıştır. Çalışmanın problem cümlesi ise Din görevlisi çocuğu olmanın bireysel, toplumsal, dini, duygusal birçok yönden ne gibi durumlar ortaya çıkarmaktadır? olarak belirlenmiştir. Konu birçok yönden çalışılmıştır. Mesela toplumun din görevlilerine bakışı (Çanakçı, 2015), medyada din görevlisi imajı (Turan, 2007), üniversite öğrencilerinin din görevlilerinden beklentileri (Safa, 2021), eşleri din görevlisi olanların psiko-sosyal sorunları (Sobi, 2018) bunlar arasında sayılabilir. Ancak şimdiye kadar bu konuya dair herhangi bir çalışmanın yapılmamış olması bu çalışmayı önemli kılmaktadır. Araştırma nitel araştırma yöntemlerinden anlatı araştırmasına göre tasarlanmıştır. Çalışma grubu veri doyumu oluncaya kadar sürdürülecektir. Veri toplama aracı olarak katılımcılara tecrübeleri, duyguları hakkında yazdırılan metinler kullanılacaktır. Bu metinler içerik analizine tabi tutulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Din eğitimi, din görevlisi, çocuk, statü aktarımı

A SEMI-SIGNIFICANT ANALYSIS ON THE EFFECTS OF PEER BULLYING IN CARTOONS ON THE VIOLENCE TENDENCIES OF CHILDREN

Ayşe Pınar ÇITAK KOYGUN*

Abstract

Children learn and model through play, the child's world is play. The development of technology and its focal point in our lives have inevitably affected children. Children spend less time playing games and spend more time with tablets, phones and screens. It is argued that with the increase of digitalization, the protective approach of parents has been put aside, and even that parents should be in a position to guide the child with the concept of Digital parenting.

On the other hand, it is very important to be aware of bad content that will cause wrong learning and information that will hurt the children's world. However, it is possible to see that these contents still meet with children, even if we do not want them. Very attentive parents can notice that the elements of peer bullying, psychological, physical and verbal violence are present in the cartoons that are watched a lot today. The fact that these cartoon characters are popular with children and have millions of views reveals the extent of the danger. In the research, semiotic analysis was used to make sense of what cartoons containing such elements mean to children, as well as what kind of messages they give to children. In this research, the main subject of the research is how peer bullying, psychological violence, verbal violence, and physical violence are handled in cartoons such as Max Maestro, Caillou, Temel Reis, Rafadan Tayfa, and Elif that children watch a lot. The research was structured around the aim of raising awareness of parents and protecting their children from harmful content. Here, the situation was photographed by examining the cartoons and detecting the elements of violence, and the effects of this situation on children and their behaviors were also examined. In the solution phase, both the responsibilities of the cartoon producers and screenwriters and the parents' role as a control mechanism were explained through examples.

Keywords; Child, bullying, violence, cartoons, harmful content, games, modelling, digitization, digital parenting, digital bullying

Çizgi Filmlerdeki Akran Zorbalığının, Çocukların Şiddet Eğilimlerine Etkileri Üzerine Göstergebilimsel Bir Çözümleme

Özet

Çocuklar, oyunla öğrenir, model alır, çocuğun dünyası oyundur. Teknolojinin gelişmesi ve hayatımızda odak noktası olması çocukları da kaçınılmaz şekilde etkiledi. Çocuklar oyuna daha az vakit ayırır, tablet, telefon ve ekranla daha fazla vakit geçirir oldu. Dijitalleşmenin artmasıyla, anne ve babaların korumacı yaklaşımının bir kenara bırakıldığını, hatta Dijital ebeveynlik kavramıyla anne ve babanın çocuğa yol gösterici konumda olması gerektiği tartışılıyor. Bir yandan da çocuk dünyasını yaralayacak yanlış öğrenme ve bilgilere neden olacak kötü içeriklerin farkında olmak çok önemli. Ancak çoğu zaman bu içeriklerin istemesek de, halâ çocuklarla buluştuğunu görmek mümkün. Bugün çok izlenen çizgi filmlerde, akran zorbalığı, psikolojik, fiziksel ve sözlü şiddet öğelerinin barındığını çok dikkatli anne ve babalar fark edebiliyor. Bu çizgi film karakterlerinin çocuklar arasında popüler ve milyonlara varan izlenme sayıları olması, tehlikenin boyutunu gözler önüne seriyor. Bu tür öğeler içeren çizgi filmlerin çocuklar için ne anlam ifade ettiği, aynı zamanda çocuklara ne tür mesajlar verdiğinin anlamlandırılması, araştırmada göstergebilimsel çözümlemeyle sağlandı. Bu araştırmada, çocukların çok izlediği Max Maestro, Caillou, Temel Reis, Rafadan Tayfa, Elif gibi çizgi filmlerde akran zorbalığı, psikolojik şiddet, sözlü şiddet, fiziksel şiddet durumlarının nasıl işlendiği araştırmanın temel konusu olarak karşımıza çıkıyor. Araştırma, ebeveynlerin bilinçlenmesi, çocuklarını zararlı içeriklerden koruması amacı etrafında yapılandırıldı. Burada çizgi filmlerin incelenmesi ve şiddet öğelerinin tespit edilmesi yoluyla durumun fotoğrafı çekilirken, bu durumun çocuklar ve davranışları üzerindeki etkileri de irdelendi. Çözüm aşamasında ise, hem çizgi film yapımcıları ve senaristlere hangi görevlerin düştüğü hem de anne ve babaların hangi aşamada kontrol mekanizması görevi göreceği örnekler yoluyla anlatıldı.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, akran zorbalığı, şiddet, çizgi film, zararlı içerik, oyun, model alma, dijitalleşme, dijital ebeveynlik, zorbalık, dijital zorbalık

THE DEPICTION OF THE CHILD IN THE ITALIAN NEW NEOREALISM MOVEMENT

Özgür İPEK*

Abstract

In this study, it will be discussed how the child characters are included in the story in an image type and narration in films such as Bicycle Thieves, Germany Year Zero, Europa 51, which are in the Italian Neorealism movement. The Italian Neorealism movement influenced the change processes of the art of cinema technically, as well as on the creation of the character and the world. Neorealist films oppose the current understanding of cinema. II. It includes a revolt against the narrative of cinema, which existed when the world was in ruins in post-World War II Europe. This rebellion is reflected in both the technical language and the stories. The language of the cinema comes as close to a realistic tone as possible. The characters in the movies, on the other hand, consist of people who believe from the very beginning of the story that they will change everything, and who carry all those ruins in their minds, not strong and mighty characters. Children also get their share from the sense of destruction created by the war and its aftermath in the devastated, rough shape of this world. Contrary to a conventional image regime, in these films, children are depicted as characters who are far from the picture of innocence attached to them, affected by everything, injured, battered and struggling. This study will examine child characters in neorealism films.

Keywords: New neorealism, cinema, child

İTALYAN YENİ GERÇEKÇİLİK AKIMINDA ÇOCUĞUN BETİMLENMESİ

Özet

Bu çalışmada İtalyan Yeni Gerçekçilik akımı içerisinde yer alan Bisiklet Hırsızları, Almanya Sıfır Yılı, Europa 51 gibi filmlerde çocuk karakterlerin nasıl bir imge tipi ve anlatım içerisinde öyküye dahil edildikleri ele alınacaktır. İtalyan Yeni Gerçekçilik akımı sinema sanatının değişim süreçlerine teknik yönden etki etmekle beraber karakter ve dünya yaratımı üzerinde tesirde bulunmuştur. Yeni gerçekçi filmler, mevcut sinema anlayışına karşı çıkar. II. Dünya savaşı sonrasında Avrupasında etraf yıkıntılar içerisindeyken var olan sinema anlatısına karşı bir başkaldırı içerir. Bu başkaldırı hem teknik dile hem de öykülere yansır. Sinema dili gerçekçi bir tona olabildiğince yaklaşır. Filmlerde yer alan karakterler ise her şeyi değiştireceğine daha öykünün en başından itibaren inanmış, güçlü, kudretli tipler değil tüm o yıkıntıları zihinlerinde taşıyan kişilerden oluşur. İşte bu dünyanın harap olmuş, pürüzlü suretinde savaşın ve sonrasında yarattığı yıkım duygusundan çocuklar da nasibini alır. Konvansiyonel bir imge rejiminin aksine bu filmlerde çocuklar onlara iliştilen masumiyet resminden uzak, her şeyden fazlasıyla etkilenen, yaralanan, hırpalanan ve mücadele içerisinde giren karakterler olarak betimlenirler. Bu çalışma, yeni gerçekçilik filmlerindeki çocuk karakterleri inceleyecektir.

Anahtar Kelimeler: Yeni gerçekçilik, sinema, çocuk

ACCORDING TO ISLAMIC LAW THE CHILD’S RIGHT TO BE LOVED

Mehmet ERGÜN*

Abstract

As well as their physical needs, the child also needs love for a healthy development. For this reason, the child should be loved and it should be shown to him actually that he is loved. This is a right arising from the child’s right to love. According to the Qur’an, which is the primary source of Islamic law, a child is a blessing and a source of pride. The child referred to with the property given to the person; considered the cause of power and strength. The child is one of the proofs of God’s existence. The child whose joy of birth is met with sacrifices and alms; it is the good news, the light of the eyes, the attractive ornament of the life of the world, the reason for joy and testing. In Islamic law, some important rights have been given to the child, who will be held responsible for some responsibilities towards Allah and His creations in adulthood. These rights are briefly; the right of the child to be known as a gift from Allah, the right to life, the right to halal sustenance, the right to breastfeed, the right to be cared for in the family, the right to a good name, the right to be circumcised, the right to custody, the right of ancestry, the right to learn the sciences that are obligatory for everyone, the right to learn prayer rights such as the right to play games with. The subject of this communiqué will only be about the Child’s Right to be Loved According to Islamic Law among these rights.

Keywords: Islamic law, child’s rights, love right, the right to be loved

İslâm Hukukuna Göre Çocuğun Sevilme Hakkı

Özet

Fizikî ihtiyaçları kadar, sağlıklı bir gelişim için çocuğun sevgiye de ihtiyaç vardır. Bu sebeple çocuk sevilmeli, sevildiği kendisine fiilen gösterilmelidir. Bu durum çocuğun sevilme hakkından kaynaklanan bir haktır. Zira İslâm hukukunun birinci kaynağı olan Kur’ân-ı Kerîm’e göre, çocuk insana verilen bir nimet ve bir övünç kaynağıdır. Kişiye verilen malvarlığıyla birlikte anılan çocuk; güç ve kuvvet sebebi sayılmıştır. Çocuk Allah’ın varlık delillerinden bir delildir. Doğum sevinci kurban ve sadakalarla karşılanan çocuk; müjde, göz aydınlığı, dünya hayatının çekici süsü, sevinç ve imtihan sebebidir. İslâm hukukunda yetişkinlik döneminde Allah Teâlâ’ya ve O’nun yarattıklarına karşı bir takım sorumluluklarla sorumlu tutulacak olan çocuğa bazı önemli haklar tanınmıştır. Bu haklar kısaca; çocuğun Allah’ın bir lütfu olduğunun bilinme hakkı, hayat hakkı, helâl rızık hakkı, süt emme hakkı, aile içinde bakılma hakkı, güzel isim hakkı, sünnet olma hakkı, velâyet hakkı, nesep hakkı, herkese farz olan ilimleri öğrenme hakkı, namazı öğrenme hakkı ile oyun oynama hakkı gibi haklardır. Bu tebliğin konusu ise bu haklardan sadece İslâm Hukukuna Göre Çocuğun Sevilme Hakkına ilişkin olacaktır.

Anahtar Kelimeler: İslâm hukuku, çocuk hakları, sevgi hakkı, sevilme hakkı

PEER AND TEACHER VIOLENCE AT SCHOOL OF MY TWIN GIRLS AND ITS ONSEQUENCES

Cavidan DEMİR GÖKİŞİK*

Abstract

The purpose of this presentation is to share the psychological problems caused by the violence that children experience at school in their first step into life. In the 2019-2020 academic year, I enrolled my 6-year-old twin girls in a private primary school in Giresun. We chose this school because it was declared that the children would be in a safe environment in any way. My twins were the youngest and most reserved kids in the class. Children were exposed to physical peer violence in the classroom and both verbal and behavioral violence from the teacher. Those who showed physical violence could not tell because they threatened. I learned too late the violence they were experiencing.

Two weeks after they started school, the children started saying we're scared, wait for us at school mom every day. When I asked why they were afraid, they said, The teacher is acting very angry. When they saw the teacher, they hugged me and cried so that they wouldn't leave us. The teacher threatened to send them to kindergarten for crying. I learned from my neighborhood friends that the reason they were afraid to enter the classroom and cried was because they experienced peer violence by being kicked and slapped in the classroom every day. While they were going to the classroom, they were crying so much that two teachers were taking them by force. This situation continued to increase day by day. Every evening when I took them, they were getting their bottoms wet. In one, I had nightmares and bed-wetting, and in the other, my inability to talk and go out to the garden. The child was forced to fall asleep, and after falling asleep, he would wake up crying Mom, protect me. I took him to child psychiatry. The psychiatrist said he was afraid of something at school and warned me. Despite meeting with the teacher, he continued to be harsh with the children. One evening, when I picked him up from school, my child's stomach hurt, I took him to the emergency room. They talked about being kicked in the stomach and the violence they experienced every day (2 months later) in the classroom. The psychology of the children was very deteriorated, I changed the school with the advice of a child development specialist. One developed nightmares and bedwetting, while a twin developed severe anxiety disorder. He did not leave the house for a year. He was treated with medication (prozac) with the diagnosis of severe anxiety disorder. Quadruple therapy was applied as psychiatrist, child development, family support and school support. Even after 2 years, they are afraid of their peers and female teachers. The psychiatrist says this condition can be permanent and affect their lives. They could not forget what they had been through.

Keywords: Peer bullying at school, teacher bullying, child psychology

İkiz Kızlarımla Okulda Yaşadığı Akran ve Öğretmen Şiddeti ve Sonuçları

Özet

Bu sunumun amacı, Çocukların hayata ilk adımında okulda yaşadıkları şiddetin neden olduğu psikolojik sorunları paylaşmaktır. 2019-2020 öğretim yılında 6 yaşındaki ikiz kızlarımı, Giresun'da özel bir ilkokula kayıt yaptırdım. Bu okulu, çocukların her türlü güvenli bir ortamda olacağının beyan edilmesinden dolayı tercih etmiştik. İkizlerim sınıfın en küçük ve en çekingen çocuklarıydı. Çocuklar sınıfta fiziksel akran şiddetine ve öğretmenin hem sözlü hem de davranış şiddetine maruz kaldılar. Fiziksel şiddet gösterenler tehdit ettikleri için söyleyememişler. Yaşadıkları şiddeti çok geç öğrendim. Okula başladıktan 2 hafta sonra çocuklar her gün korkuyoruz okulda bizi bekle anne demeye başladılar. Neden korktuklarını sorduğumda Öğretmen çok kızgın davranıyor diyorlardı. Öğretmeni görünce bana sarılıyor bizi bırakma diye ağlıyorlardı. Öğretmen ağladıkları için onları anaokuluna indirmekle tehdit edermiş. Sınıfa girmekten korkup ağlamalarının nedeni her gün sınıfta tekme ve tokat atılarak akran şiddeti yaşadıkları için olduğunu mahalle arkadaşlarından öğrendim. Sınıfa giderken ağzı çıktığı kadar ağlıyorlardı, iki öğretmen zorla götürüyordu. Bu durum her geçen gün artarak devam etti. Her akşam aldığım

*Giresun University, cavidan.gokisik@giresun.edu.tr

altlarını ıslatmış oluyorlardı. Birisinde gece kabusları ve altını ıslatma, diğesinde konuşmama ve bahçeye çıkmama başlamıştı. Çocuk zorla uykuya dalıyor uykuya geçtikten sonra anne beni koru diye ağlayarak uyanıyordu. Çocuk psikiyatrisine götürdüm. Psikiyatrist okulda bir şeyden korktuğunu söyledi ve beni uyardı. Öğretmen ile görüşmeme rağmen, çocuklara sert davranmaya devam etti. Bir akşam okuldan alınca çocuğumun karnı sancılandı, acile götürdüm. Sınıfta karnına tekme atıldığını ve her gün yaşadıkları şiddeti (2 ay sonra) anlattılar. Çocukların psikolojisi çok bozulmuştu, çocuk gelişimi uzmanı tavsiyesi ile okulu değiştirdim. Biri kabus görme ve altını ıslatma yaşarken ikizinde ağır kaygı bozukluğu gelişti. Bir yıl evden çıkmadı. Ağır kaygı bozukluğu tanısı ile ilaç (prozac) tedavisi gördü. Psikiyatrist, çocuk gelişimi, aile desteği ve okul desteği olarak dörtlü tedavi uygulandı. 2 yıl geçmesine rağmen akranlarından ve bayan öğretmenlerden çekiniyorlar. Psikiyatrist, bu durumun kalıcı olabileceğini ve yaşamlarını etkileyebileceğini söylüyor. Yaşadıklarını unutamadılar.

Anahtar Kelimeler: Okulda akran zorbalığı, öğretmen zorbalığı, çocuk psikolojisi

THE EFFECT OF SCENARIO-BASED DESIGN ON PRIMARY SCHOOL STUDENTS' SCIENTIFIC HABITS OF MIND AND ATTITUDES TO SCIENCE LESSONS

Sema ÖZTÜRK¹, Hamdi KARAKAŞ²

Abstract

The aim of this study is to determine the effect of scenario-based design for the unit Let's get to Know the Substance on the scientific habits of mind and science lesson attitudes of primary school students. The research was designed in accordance with the quantitative research method and the pre-post-test single-group quasi-experimental design was used in the research. The study group was determined by the easily accessible method and 22 students studying in the 4th grade of a primary school located in Sivas province were included in the study group. Before and after scenario-based design, the scale of scientific habits of mind and the attitude scale towards science lesson were applied to primary school students as pre-test-post-test. During the implementation process, the lessons were carried out on the basis of scenarios for the unit Let's get to Know the Substance, and this process continued for 5 weeks. The data were interpreted by using the SPSS program in the analysis of the data collection tools applied before and after the scenario-based design. Scenario-based design will take the learning process to a different dimension, students will gain a perspective on the world and science, and they will question their real-life situations. Active lesson processes designed with different activities will contribute to primary school students' learning basic science concepts more easily, being science literate and developing positive attitudes towards the science lesson.

Keywords: Scenario-based design, primary school students, scientific habits of mind, attitudes to science lesson

Senaryo Temelli Öğretimin İlkokul Öğrencilerinin Bilimsel Düşünme Alışkanlıklarına ve Fen Bilimleri Dersi Tutumlarına Etkisi

Özet

Bu çalışmanın amacı, maddeyi tanıyalım ünitesine yönelik senaryo temelli öğretimin ilkökul öğrencilerinin bilimsel düşünme alışkanlıklarına ve fen bilimleri dersi tutumlarına yönelik etkisini belirlemektir. Araştırma nicel araştırma yöntemine uygun olarak tasarlanmış ve araştırmada ön-son test tek gruplu yarı deneysel desen kullanılmıştır. Çalışma grubu kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemiyle belirlenmiş ve Sivas il sınırları içinde bulunan bir ilkökulun 4. sınıfında okuyan 22 öğrenci çalışma grubuna dâhil edilmiştir. Senaryo temelli öğretim öncesi ve sonrası ilkökul öğrencilerine bilimsel düşünme alışkanlıkları ölçeği ve fen bilimleri dersine yönelik tutum ölçeği ön test- son test olarak uygulanmıştır. Uygulama sürecinde dersler, maddeyi tanıyalım ünitesine yönelik senaryolar temelinde yürütülmüş ve bu süreç 5 hafta boyunca devam etmiştir. Senaryo temelli etkinlikler öncesi ve sonrası uygulanan veri toplama araçları ile ilgili analizlerde SPSS programından yararlanılarak veriler yorumlanmıştır. Yapılan senaryo temelli etkinliklerin öğrenme sürecine farklı bir boyuta taşıyacağı, öğrencilerin dünyaya ve bilime karşı bir bakış açısı kazanacakları ve gerçek yaşam durumlarını sorgulayacakları bir araç görevi üstlenmiştir. Farklı etkinliklerle tasarlanan aktif ders süreçleri, ilkökul öğrencilerinin temel fen kavramlarını daha rahat öğrenmelerine, fen okuryazarı olmalarına ve derse yönelik olumlu tutum geliştirmelerine katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Senaryo temelli öğretim, ilkökul öğrencileri, bilimsel düşünme alışkanlığı, fen bilimleri dersi

¹M.E.B, sema4858@gmail.com

²Sivas Cumhuriyet University, hamdikarakas58@yahoo.com.tr

AN INVESTIGATION OF THE ILLUSTRATED CHILDREN'S BOOK KASAL IN THE CONTEXT OF EMOTIONAL VIOLENCE IN TERMS OF SIGMUND FREUD'S STRU

Ayşen YALIN*

Abstract

This study was carried out in order to determine how Freud is reflected in terms of id, ego and superego elements in the Structural Personality Theory elements in the context of the emotional violence theme of the children's picture book Kasal written by Kyo Maclear. Using Freud's psychoanalytic interpretation technique, the author's characters in the work and their behaviors towards emotional violence were examined in terms of id, ego and superego elements, and psychoanalytic elements were determined. In the study, the document analysis method, one of the qualitative research methods, was used. Kasal is a kitchen tool that was born from a spoon mother and a fork father. It is neither completely spoon-like nor completely fork-like. It is not used by people because it is different from other kitchen tools. He has difficulty in making himself accepted by others and is exposed to emotional violence. One day, when he was questioning where he belonged in the world, a baby came into the kitchen. With the baby's discovery of Kasal, Kasal is now on the dinner table. In this work, which deals with Kasal's relationship with other kitchen tools and people due to his difference, he has determined elements in terms of structural personality theory in the context of emotional violence; The quality of the message to be given in terms of children's literature has been examined.

Keywords: Kasal, Kyo Maclear, psychoanalysis, Freud, children's literature

“Kaşal” Adlı Resimli Çocuk Kitabının Duygusal Şiddet Bağlamında Sigmund Freud’un Yapısal Kişilik Kuramı Açısından İncelenmesi

Özet

Bu çalışma, Kyo Maclear tarafından yazılan Kaşal adlı resimli çocuk kitabı duygusal şiddet teması bağlamında Freud’un Yapısal Kişilik Kuramı öğelerinde yer alan id, ego ve süperegö öğeleri açısından nasıl yansıtıldığını tespit etmek amacıyla yapılmıştır. Freud’un psikanalitik yorumlama tekniği kullanılarak, yazarın, eserdeki kahramanların kişilikleri ve duygusal şiddete yönelik davranışları id, ego ve süperegö öğeleri açısından incelenmiş ve psikanalitik öğeler belirlenmiştir. Çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden, doküman inceleme metodu kullanılmıştır. Kaşal, kaşık bir anne ve çatal bir babadan dünyaya gelmiş bir mutfak aracıdır. Ne tamamen kaşığa ne de tamamen çatala benzemektedir. Diğer mutfak araçlarından farklı olduğu için insanlar tarafından kullanılmamaktadır. Kendisini diğerlerine kabul ettirmekte güçlük çekmekte ve duygusal şiddete maruz kalmaktadır. Dünyada nereye ait olduğunu sorguladığı bir gün, mutfığa bir bebek gelmiştir. Bebeğin Kaşal’ı keşfetmesi ile Kaşal da artık yemek sofrasında yer almaktadır. Kaşal’ın farklı olması sebebiyle diğer mutfak araçları ve insanlarla olan ilişkisini konu alan bu eserde, duygusal şiddet bağlamında yapısal kişilik kuramı öğeleri açısından öğeler saptamış olup; çocuk edebiyatı açısından verilmek istenen mesajın niteliği incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kaşal, Kyo Maclear, psikanalitik, Freud, çocuk edebiyatı

THE IMPACT OF COVID-19 ON CHILDREN'S VITAL SIGNS

Bilge ŞAKRAK¹, Aysel KÖKCÜ DOĞAN²

Abstract

Aim: This study aimed to determine the effect of Covid 19 on child's vital signs.

Methods: It is a retrospective descriptive study. The study was conducted with the data of children brought to the pediatric emergency clinic of a state hospital by their parents between April 1, 2019, and April 1, 2021. The sample of the study consisted of 290 children who applied to the emergency clinic between the specified dates. The data were collected by examining the data obtained from the archive of the Healthcare Information and Management Systems Society via the “Data Collection Form” created by the researchers. The study data were analyzed using the SPSS (Statistical Package for Social Sciences) for Windows 22.0 program.

Results: In the study, 52% of the children in the study group were girls, 53.6% aged between 13-18 years, and 77.8% were affiliated to the Social Security Institution. 43.3% of the children had a temperature of 38.1°C and above, 48.5% had a heart rate of 101-150/min. , 46.2% had a respiratory rate of 36-45/min, the SpO2 value of 48.3% was between 96-100, 51.5% had a normal blood pressure, and 69.7% had pain. Blood sugar was found to be normal in 72.3% of children while 69.9% had sore throat, 63.3% muscle and joint pain, 41.2% abdominal pain, 51.7% nausea-vomiting, 41.4% Diarrhea, 7.9% chest pain, 4.5% palpitations, 37.2% bronchitis, and 58.6% shortness of breath. A significant relationship ($p<0.05$) was found between the gender of the children and the causes of fever, heart rate, respiratory rate, SpO2, blood pressure, blood sugar, and pain. There was a significant correlation ($p<0.05$) between the age of the children and all descriptive characteristics. Covid-19 has an impact on child's vital signs. Therefore, healthcare professionals' knowledge of the effect of Covid-19 on children's vital signs provides rapid and effective diagnosis, treatment and care for children applied to the emergency units.

Keywords: Child, covid-19, vital signs

Covid- 19'un Çocuk Yaşam Bulgularına Etkisi

Özet

Koronavirüsler (CoV), soğuk algınlığı gibi yaygın görülen hastalıklardan, Orta Doğu Solunum Sendromu (MERS) ve Ağır Akut Solunum Sendromu (SARS) gibi ciddi enfeksiyonlara neden olabilen büyük bir virüs ailesinden oluşmaktadır. Koronavirüslerin insandan insana kolaylıkla bulaşabilen çeşitli alt grupları bulunmaktadır. Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) Çin Ülke Ofisi, 2019 yılının Aralık ayında Çin'in Wuhan şehrinde etiyolojisi bilinmeyen pnömoni vakalarını bildirmiştir. Ancak bu vakalardaki etken daha önce insanlarda tespit edilmemiş yeni bir koronavirüs olduğundan novel Koronavirüs 2019 (nCoV2019) olarak tanımlanmış ve hastalığın adı COVID-19 olarak kabul edilmiştir. Virüs SARS CoV'a benzerliğinden dolayı SARSCoV-2 olarak da adlandırılmıştır (Keklik, 2020). COVID-19'un çocuklara bulaşma yolu ve semptomları yetişkinlerle aynıdır (United Nations International Children's Emergency Fund [UNICEF], 2020). Bulaş, solunum virüslerinin çocuğa bulaşması, çocuğun çevresinde enfekte olan kişilerle teması sonucu solunum damlacıklarına maruz kalma ya da hastanelerde ve halka açık yerlerde enfekte kişilerin solunum damlacıklarına maruz kalması ile gerçekleşmektedir (Zhu vd., 2020). SARS-CoV-2 enfeksiyonunun neden olduğu COVID-19 vakası, genel popülasyondaki toplam vaka sayısına kıyasla çocuklarda nispeten daha az sayıda bildirilmiştir. Çocuklarda covid sonrası MIS-C görülmesi tablosu artmış ve acil kliniğine başvuran çocuklarda yaşam bulgularının takip edilmesi önem kazanmıştır. Çoklu sistemik inflamatuvar sendrom hastalarının hava yollarında genellikle virüs tespit edilmez ancak çoklu sistemik inflamatuvar hastalıktan şüphe edilen bir olguda dirençli ateş yüksekliği ve SARS-CoV2 virüsü ile karşılaşma öyküsü vardır bu nedenle bu vakalarda ateş takibi önemlidir (Keleş, Çiftdoğan, 2021). Hastalık genellikle 1 hafta içerisinde ilerler ve santral siyanoz ile birlikte dispne ortaya çıkar. Diğer hipoksi belirtileri ile birlikte oksijen saturasyonu %92'nin altına düşer. Çocuklar hızlıca akut respiratuvar distres sendromuna veya solunum

¹Bahçelievler Devlet Hastanesi, bilgeuysal2260@gmail.com

²İstanbul Medipol University, akdogan@medipol.edu.tr

yetmezliğine ilerleyebilir ayrıca şok, ensefalopati, miyokardiyal hasarlanma veya kalp yetmezliği, koagülasyon bozukluğu ve akut böbrek hasarı gelişebilir. Organ disfonksiyonu yaşamı tehdit edici olabilir (Demirçelik, Kanık, 2020). Çoğu vaka ateş, öksürük, burun tıkanıklığı, rinore ve boğaz ağrısı gibi üst solunum yolu enfeksiyonu belirtileriyle kendini göstermektedir. Bu çalışma acil ünitesine gelen çocuklarda COVID-19’un yaşam bulgularına etkisini belirlemek amacı ile planlanmıştır. Sonuç olarak; covidin yaşam bulgularındaki etkileri anlamlı farklılıklarla göz önüne koyulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Yaşam bulguları, covid-19, çocuk acil

¹Bahçelievler Devlet Hastanesi, bilgeuysal2260@gmail.com

²İstanbul Medipol University, akdogan@medipol.edu.tr

COMPILING AND EVALUATION OF THE STUDIES ON CHILD LABOR WITHIN THE SCOPE OF OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY IN OUR COUNTRY (2012-2022)

Sevil ÇIRAKOĞLU KELLEÇİ*

Abstract

In the Regulation on the Procedures and Principles of Employing Child and Young Workers, a child worker is defined as person who has completed the age of 14, has not completed the age of 15, and has completed primary education. The purpose of this Regulation is to determine the principles of the way children and young workers work without compromising their health and safety, their physical, mental, moral and social development or education and to prevent their economic exploitation. In the annex of the regulation, light jobs where child workers can be employed are indicated.

In this compilation study, it has been tried to reach the works published within the scope of child labor comprehensive research articles, review articles, master's and doctoral thesis studies between 2012-2022 in Turkey. Within the scope of the study, besides academic studies, projects and reports prepared in this field were also tried to be reached. In the light of these studies, both the occupational health and safety legislation and the Regulation on the Procedures and Principles of Employment of Child and Young Workers were evaluated and examined. Within the scope of the study, about 192 scientifically prepared studies in Turkey were evaluated.

Keywords: Child and youth, child worker, occupational health and safety

Ülkemizde İş Sağlığı ve Güvenliği Kapsamında Çocuk İşçiliğine İlişkin Yapılan Çalışmaların Derlenmesi ve Değerlendirilmesi (2012-2022)

Özet

Çocuk ve Genç İşçilerin Çalıştırılma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelikte çocuk işçi, 14 yaşını bitirmiş, 15 yaşını doldurmamış ve ilköğretimini tamamlamış kişi olarak tanımlanmaktadır. Bu Yönetmeliğin amacı, çocuk ve genç işçilerin sağlık ve güvenliklerini, fiziksel, zihinsel, ahlaki ve sosyal gelişmelerini veya öğrenimlerini tehlikeye atmadan çalışma şekillerinin esaslarını belirlemek ve ekonomik istismarlarını önlemektir. Yönetmeliğin ekinde çocuk işçilerin çalıştırılabilecekleri hafif işler belirtilmektedir.

Bu derleme çalışmasında Türkiye’de 2012-2022 yılları arasında çocuk işçiliği kapsamlı araştırma makaleleri, derleme makaleler, yüksek lisans ve doktora tez çalışmaları kapsamındaki yayınlanmış eserlere ulaşılmaya çalışılmıştır. Çalışma kapsamında akademik çalışmaların yanı sıra bu alanda hazırlanan proje ve raporlara da ulaşılmaya çalışılmıştır. Bu çalışmalar ışığında hem iş sağlığı ve güvenliği hem mevzuatı hem de Çocuk ve Genç İşçilerin Çalıştırılma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik göz önünde tutularak değerlendirilmiş ve incelenmiştir. Çalışma kapsamında, ilişkin Türkiye’de bilimsel olarak hazırlanmış yaklaşık 192 çalışma değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk ve genç, çocuk çalışan, iş sağlığı ve güvenliği

THE PLACE AND IMPORTANCE OF CHILDREN'S LITERATURE IN PRESENTING THE REALITY OF LIFE TO CHILDREN

Gürbüz ÇALIŞKAN*

Abstract

Literature is one of the most effective branches of art that presents the reality of life and human beings to their readers by making them feel, intuit and think. It allows the individual to gain life experience by comparing them with different people, people, experiences and emotional states that we may never encounter in daily life. Saving the life of the individual from the situation limited only by the possibilities of his own environment, adding them to other lives, enabling them to meet other lives is realized through literature. For this reason, literature is one of the most effective tools that introduce people to people and guide them. This also applies to children's and youth literature. Children's literature has an important place and responsibility in presenting and making the child feel the necessities of life, difficult and sensitive realities. While trying to fulfill this responsibility, the child's developmental processes, understanding and reception processes, possible world, expectations, reality, interests and needs should be considered. Presented life situations, topics, the way the subject is constructed, language and expression, messages should be appropriate for the child's reality and suitable for the child. In this study, it is aimed to explain the place and function of children's literature in presenting the reality of life to children, with the witness of outstanding examples of children's literature in our country and in the world. A narrative, a fiction that allows the child to hear, think, feel and meet with the realities of life, should be considered without direct instructional expressions in children's literature works. Contributing to the child's acquisition of reading culture and habit; the child should be addressed with the life situations that make him sensitive to people, life and nature. For this reason, children should be brought together with literary works that present the realities of life in accordance with the developmental characteristics of children, the reality of children and their relevance to the child, in the stage starting from the pre-school period to secondary education.

Keywords: Children's literature, child reality, relative to child, reality of life

Çocuğa Yaşam Gerçekliğini Sunma Açısından Çocuk Edebiyatının Yeri ve Önemi Özet

Edebiyat, yaşam ve insan gerçekliğini duyumsatarak, sezdirerek, düşündürerek okurlarına sunan en etkili sanat dallarından birisidir. Günlük yaşamda belki de hiç karşılaşmayacağımız farklı insanlarla, kişilerle, yaşantılarla ve duygu durumlarıyla karşılaştırarak bireyin yaşam deneyimi kazanmasına olanak sağlar. Bireyin yaşamını yalnız kendi çevrelerinin olanaklarıyla sınırlı durumdan kurtarmak, onları başka yaşamlara katmak, onların başka yaşamlarla tanışmalarını sağlamak edebiyat sayesinde gerçekleşir. Bu nedenle edebiyat, insanı insana tanıtan ve ona yol gösteren en etkili araçların başında gelmektedir. Bu durum çocuk ve gençlik edebiyatı için de geçerlidir. Çocuğa, yaşamın gerekliliklerini, zor ve duyarlı gerçekliklerini sunmada ve duyumsatmada çocuk edebiyatının önemli bir yeri ve sorumluluğu vardır. Bu sorumluluk yerine getirilmeye çalışılırken çocuğun gelişim süreçleri, anlama ve alımlama süreçleri, olası dünyası, beklentileri, gerçekliği, ilgi ve gereksinimleri gözetilmelidir. Sunulan yaşam durumları, konular, konun kurgulanış biçimi, dil ve anlatım, iletiler çocuk gerçekliğine uygun ve çocuğa göre olmalıdır/sunulmalıdır. Bu çalışmada da çocuk edebiyatının ülkemizdeki ve dünyadaki seçkin örnekleri tanıklığında çocuk edebiyatının yaşam gerçekliğini çocuklara sunmadaki yeri ve işlevini açıklamak amaçlanmıştır. Çocuk edebiyatı yapıtları doğrudan öğretici anlatımlar olmadan çocuğun özgürce duymasına, düşünmesine, duyumsamasına ve yaşam gerçeklikleri ile buluşmasına olanak sağlayan bir anlatım, kurgu ele alınmalıdır. Çocuğun okuma kültürü ve alışkanlığı kazanmasına katkı sağlayan; onu insana, yaşama, doğaya karşı duyarlı kılan yaşam durumları ile çocuğa seslenilmelidir. Bu nedenle okul öncesi dönemden başlayıp ortaöğretime kadar uzanan evrede, yaşam gerçekliklerini çocukların gelişim özelliklerine, çocuk gerçekliğine ve çocuğa göreliliğe uygun bir biçimde sunan yazınsal nitelikli yapıtlarla çocuklar buluşturulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk edebiyatı, çocuk gerçekliği, çocuğa görelilik, yaşam gerçekliği

THE ROLE OF THE FAMILY IN THE MORAL DEVELOPMENT OF CHILDREN

Ahmet KOÇ*

Abstract

Many parents around us complain about not being able to raise their children as they want and use expressions such as “I can't recognize my child anymore”, especially when the child reaches puberty. The reasons for this may include not knowing the moral development characteristics of children, not being aware of the different characters of children and ignoring the factors affecting moral education. The aim of this study is to reveal the effects of developmental characteristics, character types, parental attitudes and social environments on children's moral education. In addition, as a concrete output of the study, it is aimed to present exemplary activities that can be done in the family environment in order to support the moral development of children. Many factors such as family, environment, school and media are expected to affect in the mental, physiological and social development of the child. Today, with the quickly developing technology and the increasing use of social media, it is seen that media is ahead of other factors. It is important to strengthen the role of the family institution in the moral development of the child, where many of the personality traits expressed as “characteristic” in daily life are established. It is also vital to raise the awareness of parents about moral education and to give children a habit of virtuous behavior. The development of a child's morality in a correct process primarily depends on the parents knowing the developmental characteristics of the child during the growth period and meeting the interests and needs of the child in each developmental period. In particular, it is very important to know and evaluate the period between the ages of 2-6 as when the child reaches the age of 5, it is accepted that he has completed most of the developmental stages. Another important issue in the moral development of a child is “according to the child.” Acting in accordance with the child is important both for understanding and getting to know the child and for developing appropriate methods and activities for the child. The key concept that all educators agree on in the moral development of the child is that parents should set a good example for their child and teach virtuous behaviors by carrying these behaviors out themselves. Apart from these, effective communication between all members of the family and a positive family environment are other important elements that strengthen the role of the family in the moral development of the child.

Keywords: Child, early childhood, moral education, family, religious education, values education

Çocukların Ahlaki Gelişiminde Ailenin Rolü

Özet

Etrafımızdaki pek çok anne-baba, çocuklarını istedikleri gibi yetiştirememekten şikâyet etmekte, özellikle de çocuk ergenlik dönemine geldiği zaman artık çocuğunu tanıyamıyorum gibi ifadeler kullanmaktadır. Bu durumun nedenleri olarak çocukların ahlaki gelişim özelliklerini bilmemek, çocukların mizaç biçimlerinin farkında olmamak ve ahlak eğitimini etkileyen faktörleri göz ardı etmek olabilir. Bu çalışmanın amacı, çocukların ahlak eğitiminde onların gelişim özelliklerinin, mizaç tiplerinin, anne-baba tutumlarının ve sosyal çevrenin etkilerini ortaya koymaktır. Ayrıca çalışmanın somut bir çıktısı olarak çocukların ahlaki gelişimlerinin desteklenmesi amacıyla aile ortamında yapılabilecek örnek etkinliklerin sunulması hedeflenmiştir. Çocuğun zihinsel, fizyolojik ve sosyal gelişiminde aile, çevre, okul ve medya gibi pek çok faktörün etkili olması beklenir. Günümüzde gelişen teknoloji ve artan sosyal medya kullanımı ile birlikte medyanın diğer faktörlerin önüne geçtiği görülmektedir. Günlük hayatta huy diye ifade edilen kişilik özelliklerinin pek çoğunun temelini atıldığı aile müessesesinin çocuğun ahlaki gelişimindeki rolünün güçlendirilmesi, anne-babaların ahlak eğitimi ile ilgili bilinçlendirilmesi ve çocuklara erdemli davranışlar konusunda alışkanlık kazandırılması önem arz etmektedir. Çocuğun ahlaki gelişiminin doğru bir süreç içinde gelişebilmesi, öncelikle anne-babaların çocuğun büyüme dönemindeki gelişimsel özelliklerini bilmesine ve çocuğun her gelişim dönemine ait ilgi ve ihtiyaçlarını karşılanmasına bağlıdır. Özellikle de 2-6 yaş arasındaki dönemin iyi bilinmesi ve değerlendirilmesi çok önemlidir. Çünkü çocuk 5 yaşına geldiği zaman gelişim kademelerinin çoğunu tamamladığı kabul edilmektedir. Çocuğun ahlaki gelişiminde önemli bir husus da çocuğa göreliktir. Çocuğa görelik hem çocuğu anlamak ve tanımak hem de çocuğa uygun yöntemleri

ve etkinlikleri geliştirmek için önemlidir. Çocuğun ahlaki gelişiminde tüm eğitimcilerin hem fikir olduğu anahtar kavram ise anne-babanın çocuğuna güzel bir örnek olması ve erdemli davranışları yaparak-yaşayarak öğretmesidir. Bunların dışında ailenin tüm fertleri arasındaki etkili iletişim ve olumlu aile ortamı çocuğun ahlaki gelişiminde ailenin rolünü güçlendiren diğer önemli öğelerdir.

Anahtar Kelimeler: ocuk, ahlak eğitimi, aile, din eğitimi, değerler eğitimi

ANXIETY LEVELS AND WAYS OF COPING WITH STRESS OF PATIENTS WITH A COVID19 POSITIVE DIAGNOSIS

Rüveyda ÖLMEZ YALAZI¹, Kadriye UZUN², Bilge ŞAKRAK³

Abstract

Illness experience differs from person to person. patients; they try to explain the disease with many factors such as their experiences, knowledge, values, beliefs and needs (Armay and Özkan 2007). In addition to the information presented to them from tangible and intangible sources, people create themes about illness and life-threatening situations in their minds. These; it is related to the symptoms, duration and consequences of each patient's disease and how they perceive the disease. It has been shown that cognitive models created by patients also include beliefs about treatment and control of their condition.

Keywords: Anxiety, coping, covid19, stress

Covid19 Pozitif Tanılı Hastaların Anksiyete Düzeyleri ile Stresle Başa Çıkma Tarzları

Özet

Hastalık deneyimi kişiden kişiye farklı göstermektedir. Hastalar; deneyimleri, bilgileri, değerleri, inançları ve gereksinimleri gibi birçok faktör ile hastalığı açıklamaya çalışırlar (Armay ve Özkan 2007). Kişiler kendilerine somut ve soyut kaynaklardan sunulan bilgilerin yanında, zihinlerinde hastalık ve yaşamı tehdit eden durumlarla ilgili temalar oluştururlar. Bunlar; her hastanın hastalığının belirtileri, süresi ve sonuçları ve hastalığı nasıl algıladıklarıyla ilişkilidir. Hastaların oluşturdukları bilişsel modellerin tedavi ve durumunun kontrolü ile ilgili inançları da içerdiği gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Anksiyete, başa çıkma, covid19, stres

¹İstinye University, ruveyda.olmez@istinye.edu.tr

²İstinye University, kdryuzun@gmail.com

³Bahçelievler Devlet Hastanesi, bilgeuysal2260@gmail.com

PSYCHOLOGICAL COUNSELING AND GUIDANCE SERVICES IN SCHOOLS FOR THE PREVENTION OF JUVENILE DELINQUENCY

Nurten SARGIN¹, Neslihan ALTUNPUL²

Abstract

The crime that emerged with the existence of humanity has increased on a global scale, including children. With the involvement of children in crime, the concept of juvenile delinquency has emerged. Juvenile delinquency, as an individual dimension, harms the child first and then the society. Growing up children physically and psychologically healthy and protecting them against crime for the purpose of the best interest of child are obligations of every person in the society. A child who commits a crime can be both a victim and a perpetrator in the conditions of which he/she is included. After the child who commits a crime faces punishment within the legal system, it may be too late for some activities such as prevention and protection. Schools fall into very essential institutions in keeping children away from crime and directing them to the right areas. Schools take place after families in preventive and protective activities, and even sometimes they can fulfill the functions of the family. In this case, it turns out that schools have very important functions in preventing crime in children and protecting children from crime. Guidance services in schools take place as units that provide protective and preventive mental health services. School counselors working in School Guidance Services are professional staff who work to protect children from crime. In this study, juvenile delinquency and prevention approaches will be discussed theoretically based on the literature review, the reasons that push the child to crime will be explained, the role of the school in the prevention of juvenile delinquency and the risk and protective factors at school will be mentioned, psychological counseling and guidance services in schools and preventive functions of these services will be explained, and finally, the practices that school counselors can do to prevent juvenile delinquency will be included.

Keywords: Juvenile delinquency, psychological counseling and guidance service, delinquency prevention

Çocuk Suçluluğunun Önlenmesinde Okullarda Psikolojik Danışma ve Rehberlik Hizmetleri

Özet

İnsanlığın var oluşuyla birlikte ortaya çıkan suç, çocukları da içine alarak küresel boyutta giderek artmaktadır. Çocukların suça dahil olmasıyla birlikte çocuk suçluluğu kavramı ortaya çıkmıştır. Çocuk suçluluğu bireysel boyutta önce çocuğun kendisine sonra ise topluma zarar vermektedir. Çocukların fiziksel ve psikolojik açıdan sağlıklı bir biçimde yetişmeleri ve çocuğun üstün yararı için onları suç olgusundan korumak toplumda yer alan her bireyin yükümlülükleri arasında yer almaktadır. Suç işleyen çocuk içinde bulunduğu koşulların hem mağduru hem de faili olabilmektedir. Suç işleyen çocuk hukuk sistemi içinde ceza ile karşılaştıktan sonra önleme ve koruma gibi çalışmalar için geç kalınabilmektedir. Çocukları suçtan uzak tutmada ve onları doğru alanlara yönlendirmede okullar çok önemli kurumlar olarak yer almaktadır. Okullar önleyici ve koruyucu çalışmalarda ailelerden sonra yer almakta, hatta zaman zaman ailenin işlevlerini de yerine getirebilmektedir. Bu durumda okulların çocuklarda suçu önlemede ve çocukları suçtan korumada çok önemli işlevlerinin olduğu ortaya çıkmaktadır. Okullarda Rehberlik servisleri koruyucu ve önleyici ruh sağlığı hizmeti veren birimler olarak yer almaktadır. Okul Rehberlik servislerinde görev yapan rehber öğretmenler çocukların suçtan korunmasına yönelik çalışmalar yapan meslek elemanları olarak bulunmaktadır. Bu çalışma ile literatür taramasına dayalı olarak çocuk suçluluğu ve önleme yaklaşımları kuramsal açıdan ele alınacak, çocuğu suça iten nedenler açıklanacak, çocuk suçluluğunun önlenmesinde okulun rolüne ve okuldaki risk ve koruyucu faktörlere değinilerek okullarda psikolojik danışma ve rehberlik hizmetleri ile bu hizmetlerin önleyici işlevleri açıklanacak ve son olarak çocuk suçluluğunu önlemede rehber öğretmenlerin yapabilecekleri uygulamalara yer verilecektir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk suçluluğu, psikolojik danışma ve rehberlik hizmeti, suçluluğu önleme

¹Necmettin Erbakan University, nurtensargin@hotmail.com

²Balıkesir University, neslihan.altunpul@gmail.com

EXAMINATION OF PRESCHOOL TEACHERS' OPINIONS ON THE KNOWLEDGE AND ASSESSMENT PROCESS OF THE CHILD

Fatma AVCI*

Abstract

Preschool period is a very important period in terms of the development of children and their follow-up. The foundations of most vital skills are laid in this period. For this reason, the issue of guiding and supporting children in pre-school age is very important and should be done consciously. Recognition and evaluation of children; It includes recording all information about children in a consistent and objective way by using various techniques. At the same time, it includes systematically evaluating the recorded data and making meaningful decisions, and in a sense, it allows the child to get to know himself. In this study, which was conducted to determine the views of preschool teachers on the process of recognizing and evaluating children, answers were sought to the following research questions within the framework of this main purpose; What do preschool teachers think about recognizing and evaluating children?, What are the techniques that preschool teachers use intensively in recognizing and evaluating children?, What points do preschool teachers pay attention to in the process of recognizing and evaluating children? At what points do teachers have difficulties in recognizing and evaluating children? This study is a qualitative research and was designed as a case study. The participant group of the research consists of 21 pre-school teachers working in independent kindergartens and kindergartens at different socio-economic levels affiliated to Eskişehir Provincial Directorate of National Education. In the research, a semi-structured online form consisting of questions prepared by the researcher was used as a data collection tool. In the formation of semi-structured questions, the opinions of field experts were consulted. Descriptive analysis was used in the analysis of the data. The analysis process of the raw data obtained as a result of the answers given to the semi-structured questions by the teachers is still ongoing.

Keywords: Preschool teacher, recognition and evaluation, case study, descriptive analysis

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Çocuğu Tanıma ve Değerlendirme Sürecine İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi

Özet

Okul öncesi dönem çocukların gelişimi ve gelişimlerinin takibi açısından oldukça önemli bir dönemdir. Çoğu yaşamsal becerinin temelleri bu dönemde atılmaktadır. Bu sebeple okul öncesi çağda çocukların yönlendirilmesi ve desteklenmesi konusu çok önemlidir ve bilinçli bir şekilde yapılmalıdır. Çocukları tanıma ve değerlendirme; çocuklarla ilgili tüm bilgilerin kendi içerisinde tutarlı ve objektif bir şekilde çeşitli tekniklerden yararlanarak kayıt altına alınmasını içermektedir. Aynı zamanda kaydedilen verilerin sistematik şekilde değerlendirip anlamlı kararlar verilebilmesini kapsamakta bir anlamda çocuğun da kendisini tanımasına imkân sağlamaktadır. Okul öncesi öğretmenlerinin çocukları tanıma ve değerlendirme sürecine ilişkin görüşlerini tespit etmek amacıyla yapılan bu çalışmada, bu temel amaç çerçevesinde şu araştırma sorularına cevap aranmıştır; Okul öncesi öğretmenleri çocukları tanıma ve değerlendirme konusunda neler düşünmektedirler?, Okul öncesi öğretmenlerinin çocukları tanıma ve değerlendirme konusunda yoğun olarak kullandıkları teknikler nelerdir?, Okul öncesi öğretmenleri çocukları tanıma ve değerlendirme sürecinde hangi noktalara dikkat etmektedirler?, Okul öncesi öğretmenleri çocukları tanıma ve değerlendirme konusunda hangi noktalarda zorlanmaktadır?. Bu çalışma nitel bir araştırma olup durum çalışması şeklinde desenlenmiştir. Araştırmanın katılımcı grubunu Eskişehir İl Milli Eğitim Müdürlüğüne bağlı farklı sosyo-ekonomik seviyelerdeki bağımsız anaokullarında ve anasınıflarında görev yapan 21 okul öncesi öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırmada, veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından hazırlanan sorulardan oluşan yarı yapılandırılmış çevrim içi bir form kullanılmıştır. Yarı yapılandırılmış soruların oluşturulmasında alan uzmanlarının görüşlerine başvurulmuştur. Verilerin analizinde betimsel analiz kullanılmıştır. Öğretmenler tarafından yarı yapılandırılmış sorulara verilen cevaplar sonucunda ulaşılan ham verilerin analiz süreci halen devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi öğretmeni, tanıma ve değerlendirme, durum çalışması, betimsel analiz

METAPHORICAL PERCEPTIONS OF PRESCHOOL TEACHERS ON FAMILY PARTICIPATION ACTIVITIES IN PRESCHOOL EDUCATION

Fatma AVCI*

Abstract

This research was conducted to reveal the perceptions of preschool teachers about the concept of family participation activities in preschool education through metaphors. The concept of metaphor is explained in the sources as explaining a conceptual expression by analogy with another conceptual expression (Koca Sarı, 2012). By establishing a relationship between two dissimilar phenomena through metaphors, a certain mental schema is projected onto another mental schema, and in this way, metaphors enable an individual's mind to move from a certain understanding to another. It can be considered as a tool and a basic source of thought (Besceli, 2013). The study was carried out according to the phenomenology pattern, one of the qualitative research designs. The data of the study were obtained by the completion of the sentence “Family participation activities in pre-school education are like because” by 53 preschool teachers working in the city center of Eskişehir between October and November in the 2019-2020 academic year. It is planned to analyze the data collected within the scope of the research with the content analysis technique. According to the findings obtained at the first stage, the participating teachers produced 53 valid metaphors for the concept of family participation activities in pre-school education. It is planned to categorize these produced metaphors by considering their common features and analogy aspects.

Keywords: Metaphor, preschool teacher, preschool family involvement activities

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Okul Öncesi Eğitimde Aile Katılımı Etkinliklerine İlişkin Metaforik Algıları

Özet

Bu araştırma, okul öncesi öğretmenlerinin Okul öncesi eğitimde aile katılımı etkinlikleri kavramına yönelik sahip oldukları algılarının metaforlar aracılığıyla ortaya çıkarılması amacıyla yapılmıştır. Metafor kavramı kaynaklarda bir kavramsal ifadeyi bir başka kavramsal ifadeye benzeterek açıklamak şeklinde açıklanmaktadır (Koca Sarı, 2012). Metaforlar yoluyla, birbiriyle benzeşik olmayan iki olgu arasında ilişki kurularak, belli bir zihinsel şema, başka bir zihinsel şema üzerine yansıtılır ve bu şekilde metaforlar, bir bireyin zihninin belli bir kavrayış biçiminden başka bir anlayış biçimine hareket etmesini sağlarlar dolayısıyla metaforlar bireyselliği ön plana çıkartan bir algı aracı ve temel bir düşünce kaynağı olarak düşünülebilir (Besceli, 2013). Çalışma nitel araştırma desenlerinden olgubilim desenine göre yürütülmüştür. Araştırmanın verilerine 2019-2020 eğitim öğretim yılı, Ekim-Kasım ayları aralığında Eskişehir il merkezinde görev yapmakta olan 53 okul öncesi öğretmenin “Okul öncesi eğitimde aile katılımı etkinlikleri gibidir, çünkü” cümlesini tamamlamasıyla ulaşılmıştır. Araştırma kapsamında toplanan veriler içerik analizi tekniği ile analiz edilmesi planlanmıştır. İlk etapta elde edilen bulgulara göre katılımcı öğretmenler okul öncesi eğitimde aile katılımı etkinlikleri kavramı için 53 geçerli metafor üretmiştir. Üretilen bu metaforların daha sonra ortak özellikleri ve benzetme yönleri dikkate alınarak kategorileştirilmesi planlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Metafor, okul öncesi öğretmeni, okul öncesinde aile katılımı etkinlikleri

Kaynakça

Besceli, N. (2013). Thomas Mann ve Haruki Murakami’ de karşılaştırmalı bir metafor, Kuyu. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Yeditepe University Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Koca Sarı, S. (2012). Kutadgu Bilig’de Metafor. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Gazi University Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara

CHILD NEGLECT AND ABUSE FROM THE PERSPECTIVE OF PARENT'S RESPONSIBILITY

Başak KARATEKE¹, Şevval Sıla GÜNDÜZ²

Abstract

Introduction: Care of the children is the responsibility of both parents but this responsibility is attributed to the mother by the media etc. many times. Accordingly, it is observed that this responsibility is discussed from a sexist point of view in cases of child neglect. This contradictory situation is the base of the study. So the aim of the study is the investigation of which parent is perceived responsible for child neglect.

Methods: The study has been conducted with a relational screening model. The study group has consisted of 141 pre-service teachers. Personal Information Form and the Parent Perceived Neglect Questionnaire developed by the researchers and the Ambivalent Sexism Inventory which is developed by Glick and Fiske (1996) and adapted into Turkish by Sakallı (2002) have been applied.

Results: In the analysis made according to the demographic characteristics of the participants; It was found that there was no significant difference in the characteristics of ambivalent sexism according to the gender of the participants and the gender of the parent to whom they attributed the responsibility of child neglect. When the cases of attributing the responsibility of child neglect to the mother and father were examined, it was found that all participants significantly indicated the father as responsible for the neglect. When examined by participant's grade level, it was found that there was a differentiation in the parent's gender who was shown as responsible for child neglect, this changed in the direction of attributing more responsibility to the father with the third grade. Participants' status of taking lessons on gender equality and child neglect did not cause a significant difference in the gender of the parent to whom child neglect responsibility was attributed.

Conclusion: According to the findings, it is seen that individuals' ambivalent sexism characteristics, their demographic characteristics, and the education they receive about the subject have a limited effect on the thoughts that which parent is responsible for child care.

Keywords: Child care responsibility, gender equality, child neglect, sex-based discrimination

Ebeveynin Sorumluluğu Penceresinden Çocuk İhmal ve İstismarı

Özet

Giriş: Çocuğun bakımı ile ilgili sorumluluklar her cinsiyetteki ebeveynin veya bakım veren kişinin sorumluluğu olan davranışlar olmasına rağmen medya vb. mecralarda bu davranışların sorumluluğunun annelere atfedildiği görülmektedir. Buna bağlı olarak da bu sorumlulukların ihmali olan çocuk ihmali olgularında sorumluluğun cinsiyet ayrımcılığı yapılarak tartışıldığı gözlenmektedir. Aslında çocuk sorumluluğu iki ebeveynin eşit koşullarda üstlenmesi gereken bir sorumlulukken, bu çalışmada çocuk ihmali olgularında sorumluluğun hangi ebeveyne yüklendiği araştırılmıştır.

Yöntem: İlişkisel tarama modeli kullanılarak yapılan çalışmada, öğretmen adayı 141 eğitim fakültesi öğrencisine, araştırmacılar tarafından geliştirilen Kişisel Bilgi Formu ve İhmal Sorumlusu Olarak Algılanan Ebeveyn Anketi ile Glick ve Fiske (1996) tarafından geliştirilen ve Sakallı (2002) tarafından Türkçe'ye uyarlanan Çelişik Duygulu Cinsiyetçilik Ölçeği uygulanmıştır.

Bulgular: Katılımcıların demografik özelliklerine göre yapılan analizlerde; katılımcıların cinsiyetlerine göre çelişik duygulu cinsiyetçilik özelliklerinde ve çocuk ihmalinin sorumluluğunu atfettikleri ebeveynin cinsiyetinde anlamlı bir farklılaşma olmadığı bulunmuştur. Çocuk ihmalinin sorumluluğunu anne ve babaya atfetme durumları incelendiğinde tüm katılımcıların anlamlı olarak ihmalin sorumlusu olarak babayı gösterdiği; sınıf düzeyine göre

¹Ufuk University, basak.karateke@ufuk.edu.tr

²Ufuk University, 180620367@ufuk.edu.tr

incelendiğinde ise çocuk ihmalinin sorumlusu olarak gösterilen ebeveynde bir farklılaşma olduğu, bunun üçüncü sınıfla beraber sorumluluğun daha çok babaya atfedilmesi yönünde değiştiği, toplumsal cinsiyet eşitliği ve çocuk ihmali hakkında ders almış olmanın çocuk ihmali sorumluluğun atfedildiği ebeveynin cinsiyetinde anlamlı bir farka yol açmadığı saptanmıştır.

Sonuç: Elde edilen bulgulara göre bireylerin çelişik duygulu cinsiyetçilik özellikleri, sahip oldukları demografik özellikler ve konu hakkında aldıkları eğitimlerin çocuk ihmalinin sorumlusu olan ebeveynin cinsiyetine dair bakış açılarını sınırlı düzeyde etkilediği görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk sorumluluğu, toplumsal cinsiyet eşitliği, çocuk ihmali, cinsiyet ayrımcılığı

¹Ufuk University, basak.karateke@ufuk.edu.tr

²Ufuk University, 180620367@ufuk.edu.tr

BEING A CHILD IN THE DIGITAL AGE: THE EFFECTS OF THE USE OF DIGITAL TECHNOLOGY ON CHILDREN

Ayla KAYA*

Abstract

Introduction: The advantages of the development of digital technologies to the ordinary flow and speed of daily life are a well-known fact. However, the rapid and uncontrolled increase in digital technology has led to a rapid increase in behavioral addictions such as computer games, smartphone and internet addiction. Although discussions on the subject continue, it is a proven finding that such addictions are mostly seen in childhood. Children are the group most negatively affected by this situation, as they cannot make the distinction between the virtual world and the real world very clearly. The dependency on digital technology use in children globally is a growing concern. The aim of this study is to review the effects of digital technology use on children.

Method: This is a compilation exercise.

Discussion and Conclusion: Controlled and limited use of technological devices by children increases their reasoning power and visual and motor skills. Besides; It is seen that children's use of technological devices without time limit, without supervision and in different posture positions for a long time can cause health risks such as developmental problems, anxiety, depression, loneliness, musculoskeletal system problems, obesity and inadequate sleep quality. In order for children to benefit from the benefits of digital technology use and not to develop addiction, the duration, frequency and content of technological device use should be supervised by parents. In order to prevent such addictions before they develop, it is recommended to carry out studies that will increase the awareness of children and parents on this issue from early childhood.

Keywords: Addiction, child, use of digital technology

Dijital Çağda Çocuk Olmak: Dijital Teknoloji Kullanımının Çocuklardaki Etkileri

Özet

Giriş: Dijital teknolojilerin gelişiminin gündelik hayatın olağan akışına ve hızına olan avantajları bilinen bir gerçektir. Bunun yanında dijital teknolojiye hızlı ve kontrolsüz artış bilgisayar oyunları, akıllı telefon ve internet bağımlılığı gibi davranışsal bağımlılıkların da hızla artmasına neden olmuştur. Konu ile ilgili tartışmalar devam etmekle birlikte bu tür bağımlılıkların en fazla çocukluk döneminde görüldüğü çalışmalarla kanıtlanmış bir bulgudur. Çocuklar sanal dünya ile gerçek dünya arasındaki ayrımı çok net yapamamaları nedeniyle bu durumdan en çok olumsuz etkilenen gruptur. Küresel olarak çocuklarda dijital teknoloji kullanımına ilişkin bağımlılık, giderek artan bir endişe kaynağıdır. Bu çalışmanın amacı dijital teknoloji kullanımının çocuklar üzerindeki etkilerini gözden geçirmektedir.

Yöntem: Bu bir derleme çalışmasıdır.

Tartışma ve Sonuç: Çocukların teknolojik cihazları kontrollü ve sınırlı kullanmaları muhakeme gücü ile görsel ve motor becerileri artırmaktadır. Bunun yanında; çocukların süre sınırlaması olmadan, denetlenmeden ve uzun süre farklı duruş pozisyonlarında teknolojik cihazları kullanmalarının gelişimsel problemler, anksiyete, depresyon, yalnızlık, kas-iskelet sistemi problemleri, obezite ve uyku kalitesinde yetersizlik gibi sağlık risklerine neden olabildiği görülmektedir. Çocukların dijital teknoloji kullanımının faydalarından yararlanabilmeleri ve bağımlılığın gelişmemesi için teknolojik cihaz kullanımının süre, sıklık ve içeriklerinin ebeveynler tarafından denetlenmesi gerekmektedir. Bu tür bağımlılıkların henüz gelişmeden önlenmesi için erken çocukluk yaşlarından itibaren çocuk ve ebeveynlerin bu konudaki farkındalıklarını geliştirecek çalışmaların yapılması önerilir.

Anahtar Kelimeler: Bağımlılık, çocuk, dijital teknoloji kullanımı

THE EFFECT OF SPATIAL DESIGN SOLUTIONS ON MEETING THE PROGRAM OBJECTIVES OF PRESCHOOL MONTESSORI EDUCATION APPROACH

Ebtehal ALZUBAIRY¹, Sebla ARIN ENSARIOĞLU²

Abstract

The pre-school period is the period in which the child's physical, mental, emotional and motor development takes place the fastest; It is one of the most important stages of life. One of the factors affecting the success of this period is the educational environment. There are many alternative education models for preschool children. The differences between these models are based on; educational philosophies, approaches, methods and tools they use. The quality of education depends on the design of the educational environment and spaces that can develop the imagination of the child correctly and effectively. The approach developed by the designer while creating the spatial design directly affects the quality of the education space and therefore the education given. The success of educational programs depends on the good planning and design of educational environments. Since the child gains many experiences as a result of his/her interaction with the built environment, these environments must have a certain quality in terms of content and spatial potentials and contribute to the development of the child.

This study examines the Montessori model, which is one of the most common preschool alternative education models, and the spatial characteristics of the educational environment required by this method. In this context, some school buildings that provide education in the Montessori model and the reflections of the Montessori approach on the architectural design principles of these buildings are examined. The selection of the schools examined are decided in order to present a variety of geographies and cultures; By this way, it is aimed to determine what kind of effects these differences cause in the application of the model and the formation of spatial approaches. This study aims to determine to what extent the targets of Montessori approach, which are basically making children express themselves independently and freely, can be achieved through spatial design.

Keywords: Pre-school education, montessori approach, educational environment design, learning spaces

Okul Öncesi Montessori Eğitim Yaklaşımının Program Hedeflerinin Karşılanmasında Mekânsal Tasarım Çözümlerinin Etkisi

Özet

Okul öncesi dönem, çocuğun fiziksel, zihinsel, duygusal ve motor gelişiminin en hızlı gerçekleştiği; hayatının en önemli aşamalardan biridir. Bu dönemin başarısını etkileyen faktörlerden biri de eğitim ortamıdır. Okul öncesi çocuklar için birçok alternatif eğitim modeli vardır. Bu modeller arasındaki farklılıklar; eğitim felsefeleri, yaklaşımları, kullandıkları yöntem ve araçlardan kaynaklanmaktadır. Eğitim kalitesi, çocuğun hayal gücünü doğru ve etkin bir şekilde geliştirebilecek ortam ve mekânların tasarımına bağlıdır. Tasarımcının mekân kurgusunu oluştururken geliştirdiği yaklaşım eğitim mekanının, dolayısıyla verilen eğitimin niteliğini doğrudan etkilemektedir. Eğitim programlarının başarıya ulaşabilmesi, eğitim ortamlarının iyi planlanması ve tasarlanmasına bağlıdır. Çocuk, yapılı çevre ile kurduğu etkileşim sonucunda pek çok deneyim kazandığı için bu ortamların içerik ve sağladığı mekânsal potansiyeller anlamında belli bir niteliğe sahip olması ve çocuğun gelişimine katkı koyması gerekmektedir.

Bu çalışma, okul öncesi alternatif eğitim modellerinin en yaygınlarından biri olan Montessori modeli ve bu yöntemin gerektirdiği eğitim ortamının mekânsal niteliklerini incelemektedir. Bu kapsamda Montessori modelinde eğitim veren bazı okul yapıları incelenerek, Montessori yaklaşımının söz konusu yapıların mimari tasarım ilkelerine yansımaları irdelenmiştir. İncelenen okulların seçkisi oluşturulurken, her birinin farklı coğrafya ve kültürlerle ait olması; bu sayede söz konusu farklılıkların modelin uygulanmasında ve mekânsal yaklaşımların oluşmasında ne gibi etkilere yol açtığının tespiti amaçlanmıştır. Yapılan bu inceleme ile çocukların kendilerini bağımsız ve özgür biçimde ifade etmelerini hedefleyen Montessori yaklaşımının mekânsal kurgular yoluyla bu hedefleri ne ölçüde yakalayabildiği tespit edilmeye çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi eğitim, montessori yaklaşımı, eğitim ortamı tasarımı, öğrenim mekânları

¹Bursa Uludağ University, ebtehal.alzubairy1@gmail.com

²Bursa Uludağ University, seblaarin@uludag.edu.tr

TEACHING ABSTRACT CONCEPTS TO 4-6 YEAR OLD CHILDREN IN QUR’AN COURSE*

**Fatmanur ÇELİK¹, Kader ÖZTAŞ², Sümeyye ÇAMURCU³, Melisa KORKMAZ⁴,
Ahmet ÇAKMAK⁵**

Abstract

According to the general acceptance, the feeling of religion is innate in individuals. Studies reveal that this emotion arouses in individuals between the ages of 3-5. This period when the emotion arouses is so important that it can be considered a critical period in terms of religious development. However, when the preschool program of the Ministry of National Education is examined, it is noteworthy that there is no acquisition that supports religious development. With the removal of age restrictions in religious education in 2011, in response to the intense demand from the society, the Presidency of Religious Affairs started to implement Qur'an Courses for the ages of 4-6 as of the 2014-2015 academic year to support religious development in pre-school throughout Turkey.

When the Qur'an Courses curriculum for 4-6 year olds and the tutorial handbook is examined, it is noteworthy that there are many abstract religious concepts and values such as Allah, prayer, love, justice, patience and respect. However, according to Piaget's theory of cognitive development, this age range coincides with the preoperational period and contains certain limitations in terms of teaching abstract concepts.

In line with these, the purpose of this research is to identify the methods applied by Qur'an Course teachers for 4-6 year olds in teaching abstract concepts and the problems they encounter. In this context, the problem sentence of the research has been determined as How is the teaching of abstract concepts in religion and values education in the Qur'an Courses for 4-6 year olds?

It has been seen that studies on the Qur'an Courses for the ages of 4-6 have focused on students, parents, curriculum and instructors. It is highly important to give religious education to individuals in the pre-procedure period according to scientific foundations. However, no study could be found on the experiences of teaching abstract (religious) concepts to students in this period. The fact that the article Religion, morals and values education should be included in the pre-school curriculum, taking into account the developmental level of the child. came up in the 20th National Education Council is important for the currency of the issue.

The research was designed according to the case study, which is one of the qualitative research methods. The working group was determined as ‘Qur'an Course teachers for 4-6 year olds in Erzurum province’. Since the interviews with the instructors will be held until the data is repeated, the number of participants cannot be stated clearly. A semi-structured interview form will be used as a data collection tool. The interviews will be deciphered and subjected to content analysis.

Keywords: Religious education, Qur'an Ccourse for children aged 4-6, concept teaching, pre-school

*Bu tebliğ, 1919B012107416 başvuru numaralı TÜBİTAK-2209-A Üniversite Öğrencileri Araştırma Projeleri Desteği Programına sunulan “4-6 yaş Kur’an Kursları Öğretim Programlarındaki Soyut Kavramların Öğretimi” adlı projeden üretildi.

¹Atatürk University, fatmanur.celik16@ogr.atauni.edu.tr

²Atatürk University, kader.oztas16@ogr.atauni.edu.tr

³Atatürk University, sumeyye.camurcu16@ogr.atauni.edu.tr

⁴Atatürk University, melisa.korkmaz18@ogr.atauni.edu.tr

⁵Atatürk University, ahmetcakmak@atauni.edu.tr

4-6 Yaş Kur’an Kursu Çocuklarına Soyut Kavramların Öğretimi

Özet

Genel kabule göre bireyde din duygusu doğuştan gelmektedir. Araştırmalar, bu duygunun bireyde 3-5 yaş aralığında uyandığı yönündedir. Duygunun uyandığı bu dönem, dini gelişim açısından kritik dönem kabul edilebilecek kadar önemlidir. Ancak Millî Eğitim Bakanlığı’nın okul öncesi programı incelendiğinde dini gelişimi destekleyen herhangi bir kazanımın mevcut olmadığı dikkat çekmektedir. 2011 yılında din eğitiminde yaş sınırlamasının kaldırılmasıyla toplumdan gelen yoğun talebe cevaben Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından 2014-2015 eğitim-öğretim yılı itibarıyla 4-6 yaş Kur’an Kursları tüm Türkiye’de okul öncesinde dini gelişimi desteklemek için uygulanmaya başlamıştır.

4-6 yaş Kur’an Kursları öğretim programı ve öğretici el kitabı incelendiğinde, muhtevasında Allah, dua, sevgi, adalet, sabır, saygı gibi birçok soyut dini kavram ve değerlerin bulunması dikkat çekmektedir. Ancak Piaget’in bilişsel gelişim kuramına göre bu yaş aralığı işlem öncesi döneme denk gelmekte ve soyut kavramların öğretimi noktasında belirli sınırlılıklar içermektedir.

Bunlar doğrultusunda araştırmanın amacı 4-6 yaş Kur’an Kursu öğreticilerinin, soyut kavramların öğretilmesinde uyguladıkları yöntemlerin ve karşılaştıkları sorunların belirlenmesidir. Bu çerçevede araştırmanın problem cümlesi 4-6 yaş Kur’an Kurslarında din ve değerler eğitiminde soyut kavramların öğretimi nasıl yapılmaktadır? olarak belirlenmiştir.

4-6 yaş Kur’an Kurslarına dair yapılan araştırmaların; öğrenci, veli, öğretim programı ve öğretmenler üzerine yoğunlaştığı görülmektedir. İşlem öncesi dönemdeki bireylere din eğitimini bilimsel temeller üzerine vermek son derece önemlidir. Fakat bu dönemdeki öğrencilere soyut (dini) kavramların öğretimine dair tecrübeler hakkında herhangi bir çalışmaya ulaşılamamıştır. 20. Millî Eğitim Şûrasında Okul öncesi öğretim programında çocuğun gelişim düzeyi dikkate alınarak din, ahlak ve değerler eğitimi yer almalıdır. maddesinin gündeme gelmiş olması konunun güncelliği açısından önemlidir.

Araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışmasına göre tasarlanmıştır. Çalışma grubu ‘Erzurum ilinde görev yapmakta olan kadrolu 4-6 yaş Kur’an Kursu öğretmenleri’ olarak belirlenmiştir. Öğreticilerle görüşme verileri tekrar edene kadar yapılacağı için katılımcı sayısı net olarak ifade edilememektedir. Veri toplama aracı olarak, yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılacaktır. Görüşmeler deşifre edilerek içerik analizine tabi tutulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Din eğitimi, 4-6 Yaş Kur’an kursu, kavram öğretimi, okul öncesi

*Bu tebliğ, 1919B012107416 başvuru numaralı TÜBİTAK-2209-A Üniversite Öğrencileri Araştırma Projeleri Desteği Programına sunulan “4-6 yaş Kur’an Kursları Öğretim Programlarındaki Soyut Kavramların Öğretimi” adlı projeden üretildi.

¹Atatürk University, fatmanur.celik16@ogr.atauni.edu.tr

²Atatürk University, kader.oztas16@ogr.atauni.edu.tr

³Atatürk University, sumeyye.camurcu16@ogr.atauni.edu.tr

⁴Atatürk University, melisa.korkmaz18@ogr.atauni.edu.tr

⁵Atatürk University, ahmetcakmak@atauni.edu.tr

OBLIGATION OF PARENTS TO MEET THE CARE AND EDUCATION EXPENSES OF THE CHILD

Ayşe HAVUTCU*

Abstract

According to the 3rd paragraph of Article 41 of the 1982 Constitution of the Republic of Turkey, numbered 2709, titled Protection of the family and the rights of the child, Each child, benefiting from protection and care, establishing a personal and direct relationship with his parents, unless it is clearly contrary to his best interests. and has the right to continue. (Additional paragraph: 7/5/2010-5982/4 art.).

In the Turkish Civil Code, providing the care and education of the child is a fundamental obligation on the parents within the scope of custody (TMK m.335 et al.). In the Turkish Civil Code, the obligations of the parents to cover the care and education expenses of the child, depending on the establishment of the paternity between the child and the parents, are also stated in the article 335 et al. comprehensively regulated.

The parents' obligation to pay for the child's care and education is an obligation regardless of whether the parents have custody of the child. Although the parents do not have the right of custody, they are obliged to meet the expenses necessary for the care and education of the child. For this, the parents do not have to be wealthy, and the child's own property or income does not remove this obligation of the parents.

As a rule, the obligation of the parents to cover the care and education expenses of the child continues until the child becomes adult (TMK.m.328/I). In the Turkish Civil Code No. 40721, another paragraph was added to Article 328, and it was regulated that for children who are adults but still continue their education, the obligation of the parents to cover the child's care and education expenses will continue until the child's education ends.

During the enforcement period of the previous Civil Law No. 743, this regulation gap in the care and education expenses of the children who are still in education, although they are adults, was filled within the framework of the principles developed by the case law of the Supreme Court, and with the judicial jurisprudence, the care and education of the parents against the child whose education continued at the time of adulthood. It was accepted that the obligation to cover the expenses -by making use of the provisions of alimony- continued. The second paragraph added to article 328 of Law No. 4721 actually consists of enacting the solution brought by the case law developed in the previous Law period.

However, although Article 328/f.2 of Law No. 4721 is actually a care alimony, it still continues to be defined as aid alimony in judicial practice.

In this paper, the obligation of parents to cover the care and education expenses of children who continue their education at the time of adulthood will be discussed, especially within the framework of TMK m.328/f.II, and the practice that developed after the Law No. 4721 will be examined.

Keywords: Alimony in favor of the child, maintenance alimony, minor child, care and education expenses, provisions of lineage

Ana Babanın Çocuğun Bakım ve Eğitim Giderlerini Karşılama Yükümlülüğü Özet

2709 sayılı 1982 tarihli Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın Ailenin korunması ve çocuk hakları başlıklı 41'inci maddesinin 3'üncü fıkrasına göre, Her çocuk, korunma ve bakımdan yararlanma, yüksek yararına açıkça aykırı olmadıkça, ana ve babasıyla kişisel ve doğrudan ilişki kurma ve sürdürme hakkına sahiptir.(Ek fıkra: 7/5/2010-5982/4 md.).

Türk Medeni Kanunu’nda, çocuğun bakımı ve eğitimi sağlama, velayet kapsamında ana babaya temel bir yükümlülük olarak yüklenmiştir (TMK m.335 vd.). Türk Medeni Kanunu’nda, ayrıca, çocukla ana baba arasında soybağının kurulmasına bağlı olarak ana babanın çocuğun bakım ve eğitim giderlerini karşılama yükümlülükleri de m.335 vd. hükümlerinde kapsamlı biçimde düzenlenmiştir.

Ana babanın çocuğun bakım ve eğitim giderlerini karşılama yükümlülüğü, ana babanın çocuğun velayetine sahip olup olmadıklarından bağımsız bir yükümlülüktür. Ana baba, velayet hakkına sahip olmasa da çocuğun bakım ve eğitimi için gerekli olan giderleri karşılamakla yükümlüdürler. Bunun için, ana babanın varlıklı olması gerekmediği gibi çocuğun kendisine ait bir malvarlığı veya gelire sahip olması da ana babanın bu yükümlülüğünü ortadan kaldırmaz.

Ana babanın çocuğun bakım ve eğitim giderlerini karşılama yükümlülüğü kural olarak çocuğun ergin olmasına kadar devam eder (TMK.m.328/I). 40721 sayılı Türk medeni Kanunu’nda, 328’inci maddeye bir fıkra daha eklenerek, ergin olmakla birlikte eğitimi devam eden çocuklar için, ana babanın çocuğun bakım ve eğitim giderlerini karşılama yükümlülüğünün, çocuğun eğitimi sona erinceye kadar devam edeceği düzenlenmiştir.

743 sayılı önceki Medeni Kanun’un yürürlüğü döneminde, ergin olmakla beraber öğrenimi devam eden çocukların bakım ve eğitimi giderleri konusunda ortaya çıkan bu düzenleme boşluğu Yargıtay içtihatlarıyla geliştirilen prensipler çerçevesinde doldurulmuş, yargı içtihatlarıyla, ergin olduğu tarihte eğitimi devam eden çocuğa karşı ana babanın bakım ve eğitim masraflarını karşılama yükümlülüğünün-yardım nafakası hükümlerinden yararlanılmak suretiyle- devam ettiği kabul edilmişti. 4721 sayılı Kanun m.328’e eklenen ikinci fıkra, aslında önceki Kanun döneminde gelişen içtihatlarla getirilen çözümün yasalaştırılmasından ibarettir.

Fakat, 4721 sayılı Kanun m.328/f.2 aslında bir bakım nafakası olmasına rağmen, halen yargı uygulamasında yardım nafakası olarak nitelendirilmeye devam etmektedir.

Bu tebliğde, özellikle TMK m.328/f.II çerçevesinde, ergin olduğu tarihte eğitimi devam eden çocuklara karşı ana babanın bakım ve eğitim giderlerini karşılama yükümlülüğü ele alınacak, 4721 sayılı Kanun’dan sonra gelişen uygulama irdelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk lehine nafaka, bakım nafakası, ergin olmayan çocuk, bakım ve eğitim giderleri, soy bağının hükümleri

QUALITY CRITERIA IN CHILDREN'S LITERATURE

İsmail SÜPHANDAĞI*

Abstract

The problem of quality in children's literature products has started to be among the issues that have been especially emphasized in recent years. However, the literary texts included in the primary and secondary school textbooks have been the subject of many studies in this context. The main problem here is the qualification criteria in children's literature products. In other words what criteria should a literary text for children carry to be called "good" or "positive". Or, if a literary text for children is to be called negative, for what reasons should it be called negative? Nevertheless, the issue here is not as simple as it might seem. Because the literary criteria valid for children's literature products are substantially also binding for adult literature texts. In brief, it is possible to consider these criteria through items such as freedom, trust, mediation, reality, experience, definition, and comparison. Each of these items will be explained and exemplified one by one. It is quite obvious that the protection of children, who are vulnerable to the text they are dealing with is primarily an adult responsibility. With this awareness, comprehensive knowledge of some poetic issues by those who work in this field is more vital than it is thought.

Keywords: Children's Literature, quality, reality, experience, art

Çocuk Edebiyatında Nitelik Ölçütleri

Özet

Çocuk Edebiyatı ürünlerindeki nitelik sorunu, son yıllarda üzerinde özellikle durulan konular arasında yer almaya başladı. Bununla birlikte ilk ve orta öğretim ders kitaplarında da yer verilen edebî metinler, bu bağlamda birçok incelemenin konusu oldu. Burada ana problemi, çocuk edebiyatı ürünlerindeki niteliğin ölçütleri oluşturmaktadır. Diğer ifadeyle çocuklara yönelik bir edebî metne iyi, olumlu denecekse hangi kriterlere yaslanarak denmelidir? Veyahut çocuklara yönelik bir edebî metne olumsuz denecekse hangi nedenlerden ötürü olumsuz denmelidir? Buradaki mesele görüldüğü kadar sade değil. Zira çocuk edebiyatı ürünleri için geçerli edebî ölçütler esasen yetişkin edebiyatı metinleri için de geçerlidir. Kısaca bu ölçütleri özgürlük, güven, dolayım, gerçeklik, tecrübe, tanımlama, karşılaştırma gibi maddeler üzerinden ele almak mümkündür. Bunların her biri tek tek açıklanıp, örneklendirilecektir. Muhatap olduğu metne karşı savunmasız olan çocukların korunmasının öncelikle bir yetişkin sorumluluğu olduğu açıktır. Bu bilinçle bu alanda eser verenlerin bazı poetik meselelere hakimiyeti sanıldığından fazla önem arz eder.

Anahtar Kelimeler: Çocuk edebiyatı, nitelik, Gerçeklik, tecrübe, sanat

*Muş Alparslan University, i.suphandagi@alparslan.edu.tr

OPINIONS OF UNDERGRADUATE STUDENTS READING IN THE DEPARTMENT OF CHILD DEVELOPMENT ON INDIVIDUAL VALUES

Celal GÜLŞEN*

Abstract

In today's educational activities, it is seen that there is an intense interest and importance in the subject of values education. When the reasons under this interest and importance are examined, it is desired to use values in the process of humanizing individuals. In this process, especially in the early childhood education period, where the foundations of personality development are laid, it is important to consider the subject of values education and to carry out cultural transfer in order to minimize the emergence of personal and social problems to be experienced in the coming years. In early childhood education, it is considered necessary to pay attention to the education of educators who work or will work at these levels in order to make children competent in values education. It should be considered essential that the importance given to values education in early childhood education should be given to the education of those who will take part in the education of these children. For this reason, it is of great importance to know the approaches and views of teachers and prospective teachers who will take part in early childhood education on values education. For this reason, this research was conducted to determine the opinions of prospective teacher students who study in child development undergraduate programs and who will work as teachers in early childhood education about individual values. The Individual Values Scale, which was developed by Yılmaz (2006) and adapted to higher education by Gülşen (2016), was used in order to determine the opinions in the research conducted with the general screening model. The universe of the research consists of prospective teachers studying at Beykent University Faculty of Health Sciences Child Development Department in the 2021-2022 academic year. Since the entire universe was reached, no additional samples were taken. As a result of the research, it was stated that the most important social value judgments that direct human life in early childhood education, according to the prospective teachers participating in the research, are respect for human and justice value judgments. As for individual value judgments, it has been seen that early childhood teacher candidates show justice and honesty value judgments as priority value judgments. Based on the results of the research, it is considered necessary to recommend coordinated studies by all relevant segments in order to simultaneously consider values education in early childhood education and the education of individuals who will take part in these educations.

Keywords: Education, child development, values education, morality, teacher, student.

Çocuk Gelişimi Bölümünde Okuyan Lisans Öğrencilerinin Bireysel Değerler Hakkındaki Görüşleri

Özet

Günümüz eğitim etkinliklerinde değerler eğitimi konusuna yoğun bir ilgi ve önem gösterildiği görülmektedir. Bu ilgi ve önemin altındaki sebepler incelendiğinde değerlerin, bireylerin insanileştirilmesi sürecinde kullanılmak istenmesidir. Bu süreçte, özellikle kişilik gelişiminin temellerinin atıldığı erken çocukluk eğitimi döneminde değerler eğitimi konusunun ele alınması, ileriki yıllarda yaşanacak kişisel ve toplumsal sorunların ortaya çıkmasını minimize etmeye yönelik olarak kültürel aktarım yapılması düşüncesiyle önemsenmektedir. Erken çocukluk eğitiminde çocukların değerler eğitimi konusunda yetkin kılınmalarında bu kademelerde görev yapan ve yapacak olan eğitimcilerin eğitiminin de önemsenmesi gerekli görülmektedir. Erken çocukluk eğitiminde değerler eğitime verilen önemin, bu çocukların eğitiminde görev alacakların eğitime de verilmesi elzem görülmelidir. Bu nedenle erken çocukluk eğitiminde görev alacak öğretmenlerin ve öğretmen adaylarının değerler eğitimi konusundaki yaklaşımlarının ve görüşlerinin bilinmesi de büyük önem arz etmektedir. Bu nedenle bu araştırma çocuk gelişimi lisans programlarında okuyan, erken çocukluk dönemi eğitimi öğretmeni olarak görev alacak

öğretmen adayları öğrencilerin bireysel değerler hakkındaki görüşlerini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Genel tarama modeli ile yürütülen araştırmada görüşlerin belirlenmesi amacıyla Yılmaz (2006) tarafından geliştirilen ve Gülşen (2016) tarafından yükseköğretime uyarlanan Bireysel Değerler Ölçeği kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini, 2021-2022 öğretim yılında Beykent University Sağlık Bilimleri Fakültesi Çocuk Gelişimi Bölümünde öğrenim gören öğretmen adayları öğrenciler oluşturmaktadır. Evrenin tamamına ulaşıldığı için, ayrıca örneklem alınmamıştır. Araştırma sonucunda, araştırmaya katılan öğretmen adayları öğrencilere göre erken çocukluk eğitiminde, insan hayatını yönlendiren en önemli toplumsal değer yargılarının insana saygı ve adalet değer yargıları olduğu belirtilmiştir. Bireysel değer yargısı olarak ise, erken çocukluk dönemi öğretmen adayları öğrencilerin adalet ve dürüstlük değer yargılarını ilk sıralarda öncelikli değer yargıları olarak gösterdikleri görülmüştür. Araştırma sonuçlarına dayalı olarak erken çocukluk eğitiminde ve bu eğitimlerde görev alacak bireylerin eğitiminde değerler eğitiminin eşzamanlı olarak dikkate alınması için ilgili bütün kesimlerce eşgüdümlü çalışmaların yapılmasının önerilmesi gerekli görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Eğitim, çocuk gelişimi, değerler eğitimi, ahlak, öğretmen, öğrenci

THE PLACE AND IMPORTANCE OF GAME IN CHILD EDUCATION

Celal GÜLŞEN*

Abstract

The child learns the behaviors, emotions, knowledge and skills necessary in his life by doing and experiencing it in the game. The child's personality is shaped by the games he plays; thanks to games, their talents are directed; Emotions such as human relations, cooperation, honesty, sharing, happiness after winning and sadness after losing, jealousy, conflict, dreams, and defeat and defeat, which are the necessities of social life, are always gained through games. In the game, the child finds himself and reflects his inner world to the outside, away from all kinds of restrictions, as he dominates the game in an unpretentious way. In this way, by adding something from himself to the game, he also reveals his productivity and inventive talent, in spite of those who will call him invention in the future. In this way, through play, his self-confidence increases, he learns to control his emotional reactions and prepares the ground for getting to know the child in his natural state. From this point of view, play in child education is not a leisure time activity, contrary to what is known and seen, but is one of the most important educational activities that prepare the child for life. It is generally accepted that the most important spiritual need of a child after love is play, and games are the way and way of understanding life for children. It is known that no matter what age and any culture, there is a game wherever children are at all times and places, and play is considered as an educational activity in child education. Based on the importance of games in children's education, this research was conducted to determine the place and importance of games in children's education. The research was carried out with the general screening model. The literature on the subject has been examined and interpreted by making necessary inferences. As a result of the research, it has been seen that it is necessary to give importance to the selection of mind and intelligence games that appeal to multiple intelligence areas that will contribute to the development of our children in all aspects, and to choose and play our games, which are our cultural heritage, instead of games that are the requirements of the age and mostly push children to digital loneliness. Based on these results, it is suggested that necessary precautions should be taken in this regard in pre-school education.

Keywords: Education, child and play, child development, pre-school education, early childhood education

Çocuk Eğitiminde Oyunun Yeri ve Önemi

Özet

Çocuk, yaşamında gerekli olan davranışları, duyguları, bilgi ve becerileri oyun içinde yaparak-yaşayarak kendiliğinden öğrenir. Çocuğun kişiliği oynadığı oyunlarla şekillenir; oyunlar sayesinde yeteneklerine yön verilir; toplumsal yaşamın gerekleri olan insan ilişkileri, yardımlaşma, dürüstlük, paylaşma, kazanıp sevinme ve kaybedip hüznlenme, kıskançlık, çatışma, hayaller gibi duygular, yenme ve yenilme olguları hep oyunlar yoluyla kazandırılır. Oyunda çocuk, kendisini bulur ve yapmacıksız bir şekilde oyuna egemen olduğu için her türlü kısıtlamadan uzak bir şekilde iç dünyasını dışa yansıtır. Bu sayede oyuna kendisinden de bir şeyler katarak, aslında kendisine ilerde icad çıkartma diyeceklerine inat üretkenliğini ve kâşif yeteneğini de ortaya koyar. Bu sayede oyun yoluyla, kendine olan özgüveni artar, duygusal tepkilerini kontrol etmeyi öğrenir ve çocuğu doğal haliyle tanımaya zemin hazırlar. Bu yönüyle bakıldığında çocuk eğitiminde oyun, bilinenin ve görünenin aksine bir boş zaman etkinliği olmayıp, çocuğu hayata hazırlayan en önemli eğitsel faaliyetlerden birisidir. Bir çocuğun sevgiden sonra gelen en önemli ruhsal ihtiyacının oyun olduğu, oyunların da çocukların hayatı anlama yolu ve biçimi olduğu genel kabul görmektedir. Hangi çağda ve hangi kültürde olursa olsun, bütün zamanlarda ve mekânlarda çocuğun olduğu her yerde oyunun da olduğu ve oyunun çocuk eğitiminde eğitsel bir etkinlik olarak ele alındığı bilinmektedir. Oyunların çocuk eğitimindeki önemine binaen bu araştırma, çocuk eğitiminde oyunun yeri ve önemini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Araştırma, genel tarama modeli ile yürütülmüştür. Konuyla ilgili alanyazın incelenerek, gerekli çıkarımlar yapılarak yorumlanmıştır. Araştırma sonucunda, çağın gerekleri olan ve çoğunlukla çocukları dijital yalnızlığa iten oyunlar yerine, çocuklarımızın her yönüyle gelişimine katkı sağlayacak çoklu zekâ alanlarına hitap eden akıl ve zekâ oyunların seçilmesine, ayrıca kültürel mirasımız olan oyunlarımızın da seçilip oynattırılmasına gereken önemin verilmesi gerektiği görülmüştür. Bu sonuçlara bağlı olarak okul öncesi eğitimde bu konuda gerekli tedbirlerin alınması gerektiği önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Eğitim, çocuk ve oyun, çocuk gelişimi, okul öncesi eğitim, erken çocukluk eğitimi

EXPLANATION OF THE PRINCIPLE OF THE BEST INTEREST OF THE CHILD WITH THE CONCEPT OF PUBLIC INTEREST IN ADMINISTRATIVE LAW

Egemen FALCIOĞLU*

Abstract

The principle of the best interests of the child, which is frequently emphasized within the scope of children's rights and law, has mixed law characteristics and concerns administrative law as well as constitutional law, criminal law, civil law. In the presentation, considering the interdisciplinary feature, the principle of the best interest of the child was tried to be explained with the concept of public interest in administrative law and thus the place of this principle in administrative law was tried to be revealed. Within the scope of the purpose, first of all, the meaning and characteristics of the principle of the best interest of the child in children's rights law and the concept of public interest in administrative law have been tried to be determined. The compatibility of the principle of the best interests of the child with the concept of public interest, the situation of the principle of the best interest of the child in the legislation, the fact that the principle of the best interest of the child has both a general and a special character, the meaning of this situation in terms of the general purpose - special purpose distinction in administrative law, and the general purpose and purpose of the child's best interest principle. It has been evaluated in terms of where it is in balance between special purposes.

Keywords: Children’s right, best interest of child, public interest, general purpose, special cases of public interest, children law

Çocuğun Üstün Yararı İlkesinin İdare Hukukundaki Kamu Yararı Kavramı ile Açıklanması

Özet

Çocuk hakları ve hukuku kapsamında üzerinde sıklıkla durulan çocuğun üstün yararı ilkesi karma hukuk özelliği barındırmakta ve anayasa hukuku, ceza hukuku, medeni hukuk yanında idare hukukunu da ilgilendirmektedir. Sunumda disiplinler arası özellik göz önünde bulundurularak çocuğun üstün yararı ilkesi, idare hukukundaki kamu yararı kavramı ile açıklanmaya ve böylelikle bu ilkenin idare hukuku içerisindeki yeri ortaya konulmaya çalışılmıştır. Ortaya konulan amaç kapsamında öncelikle çocuğun üstün yararı ilkesinin çocuk hakları hukukundaki, kamu yararı kavramının ise idare hukukundaki anlamı ve özellikleri tespit edilmeye çalışılmıştır. Çocuğun üstün yararı ilkesi ile kamu yararı kavramının bağdaşabilirliği, çocuğun üstün yararı ilkesinin mevzuattaki durumu, çocuğun üstün yararı ilkesinin hem genel hem de özel bir karakterinin olması, bu durumun idare hukukundaki genel maksat – özel maksat ayrımı bakımından anlamı ve çocuğun üstün yararı ilkesinin genel maksat ve özel maksat arasında nerede dengede oturduğu yönlerinden değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk hakları, çocuğun üstün yararı, kamu yararı, özel amaç, kamu yararının özel durumları, çocuk hukuku

COMMUNICATION WITH PEDIATRIC PATIENT AND THE PARENTS

Pelin ERCAN*

Abstract

Health comes first and every healthy relationship occurs with understanding and being understood. Today, the problems about communication take place at the root of the most crucial problems our country and the world face with. Communication is one of the most important issues in all areas human factor exists. Especially ,effective communication topic has a place in health services areas. Human relations tied up properly and healthily improve the quality of health care services. If the healthcare professionals are not able to contact healthy relations with the patient and patient’s relatives, even ultimate treatment services fail to satisfy in healing process. Communication with children which takes place in types of communication is a very special area which requires a special skill. A child’s becoming ill affects the whole family. While contacting directly with an adult patient is mostly adequate, healthcare professionals are supposed to make contact with the family members as well except the pediatric patient. The younger the child is, the more this necessity increase. Not only the current illness, but also the reformative and protective subjects should be handled in communication process. In communication process, the parents or child minders should be informed to act as required about diagnosis and treatment processes. Healthcare professionals need to know some important issues while communicating with a pediatric patient and the parents. Communicating with pediatric patients is a little bit complicated period. In this period it is required to consider the child and evaluate his/her reactions. The same situation goes for the patient’s relatives as well. As it is need to observe the child as a whole, making a proper and an effective contact also with the parents is an inevitable necessity while making explanations. In this study, characteristics of the healthcare professionals in communication with pediatric patients, the points to consider in communication with pediatric patient, effective communication details between the parents and healthcare professionals have been explained in the light of literature. It is aimed to make a data source for another researches drawing attention to the communication with pediatric patient and the parents subject with this study.

Keywords: Pediatric patient, communication, communication of health

Çocuk Hasta ve Ailesiyle İletişim

Özet

Her işin başı sağlık ve her sağlıklı ilişkinin başı da anlamak ve anlaşılmaktan geçmektedir. Bugün ülkemizin ve dünyanın karşı karşıya bulunduğu en önemli sorunların kökeninde iletişimle ilişkili sorunlar yer almaktadır. İletişim; insan unsurunun yer aldığı her alanda en önemli konulardan birisidir. Özellikle de sağlık hizmetleri alanında etkili iletişim konusu ayrı bir önem taşımaktadır. Birbirleriyle doğru ve sağlıklı iletişim kuran insan ilişkileri sağlık bakım hizmetleri kalitesini artırır. Hasta ve hasta yakınları ile sağlık profesyonelleri sağlıklı bir iletişim ve ilişki kuramıyorsa en üst düzeyde sunulan tedavi hizmetlerinin iyileşme sürecine olan katkısı yetersiz olur. İletişim grupları arasında yer alan çocuklarla iletişim ayrı bir beceri gerektiren özel bir alandır. Çocuğun hastalanması tüm aileyi etkiler. Erişkin bir hastada yalnız hasta ile görüşmek çoğu zaman yeterli iken çocuk hasta söz konusu olduğunda sağlık profesyonellerinin hasta çocuk dışında aile üyeleri ile de iletişim kurmaları gerekmektedir. Çocuğun yaşı ne kadar küçükse bu gereklilik daha da artmaktadır. İletişim sürecinde yalnız güncel hastalık değil koruyucu ve sağlıklı geliştirici konularda ele alınmalıdır. İletişim sürecinde anne ve babanın ya da çocuğun bakıcılarının tanı ve tedavi süreçleri konusunda gerektiği gibi davranmaları için bilgilendirilmeleri gerekmektedir. Hasta çocuk ve aile üyeleri ile iletişim kurarken sağlık profesyonellerinin bilgi sahibi olması gereken önemli konular vardır. Çocuk hastalar ile iletişim biraz karmaşık bir süreçtir. Bu süreç içerisinde çocuğu dikkate almak ve tepkilerini değerlendirmek gerekmektedir. Ancak aynı durum hasta yakını için de geçerlidir. Açıklama yaparken çocuğu bir bütün olarak gözlemlemek gerekirken ailesi ile de doğru ve etkili iletişim kuruyor olmak kaçınılmaz bir zorunluluktur. Bu çalışmada çocuk hastalarla iletişimde sağlık profesyonellerinin sahip olması gereken özellikler, çocuk hasta ile iletişimde dikkat edilmesi gereken hususlar, çocuk-ailesi-sağlık profesyoneli arasında etkili iletişim detayları konusunda literatür ışığında bilgiler verilmiştir. Bu çalışma, çocuk hasta ve ailesi ile iletişim konusuna dikkat çekerek konuyla ilgili çalışmalar için veri kaynağı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk hasta, iletişim, sağlık iletişimi

NURSING CARE OF A CHILD DIAGNOSED WITH FAMILIAL MEDITERRANEAN FEVER IN ACCORDANCE WITH CURRENT INFORMATION

Gamze KAŞ ALAY¹, Birsen MUTLU²

Abstract

Familial Mediterranean fever (FMF) is an autosomal recessive autoinflammatory disease characterized by symptoms such as fever, stomach pain, chest pain, joint pain, and limitation of movement. Its rate of incidence is particularly common among Turks, Arabs, Jews and Armenians living in the Mediterranean Region. Diagnosis, treatment and care of FMF, which is also seen at a substantial rate in children in our country, is very tiring and difficult for the child and family. Since the symptoms of the disease occur in childhood in most of the cases, the pediatric nurse has a great responsibility for care and adherence to treatment. The quality of life of the child and family decreases, especially since it is a disease that progresses with attacks. On the other hand, the uncertainty of when the attack will come causes the child to experience depression and anxiety in the long term. Recurrent attacks cause amyloid accumulation in the body, especially in the kidneys, and may lead to serious conditions up to chronic kidney failure in the child. At this point, the counseling role of the pediatric nurse is important in order to effectively manage the therapeutic regimen. First of all, a detailed history should be taken regarding the onset time, duration, frequency and course type of the complaints and the general health status of the child, a physical examination should be done through and through, a nursing care plan should be created by collecting data on psychosocial and developmental status. Regarding the findings which occur during the attack periods of FMF; hyperthermia should be controlled, non-pharmacological methods should be applied by determining the location and severity of the child's pain, methods such as cold application/positioning should be tried in liaison with the child in order to reduce tenderness and swelling in the joints, by taking into consideration the risk of constipation development related to peritoneal inflammation, the child's diet and intestinal habits should be regulated, the anxiety of the child/family should be reduced and by identifying the lack of knowledge of the child/family about disease, this gap should be filled. It will be useful for the pediatric nurse to follow the current literature on this subject and use it in the care in order to plan the care. The aim of this study is to contribute to the nurses working in this field by presenting updated information on the diagnosis, treatment and care of FMF, which is a chronic disease with attacks.

Keywords: Child, nurse, attack, FMF, care

Güncel Bilgiler Doğrultusunda Ailevi Akdeniz Ateşi Tanılı Çocuğun Hemşirelik Bakımı

Özet

Ailevi Akdeniz ateşi (AAA) ateş, karın ağrısı, göğüs ağrısı, eklem ağrısı ve hareket kısıtlılığı gibi bulgularla karakterize otozomal resesif geçişli otoinflatuar bir hastalıktır. Özellikle Akdeniz Bölgesi'nde yaşayan Türkler, Araplar, Yahudiler ve Ermeniler arasında görülme oranı oldukça yaygındır. Ülkemiz çocuklarında da azımsanmayacak bir oranda görülen AAA hastalığının tanı, tedavi ve bakımı çocuk ve aile için oldukça yıpratıcı ve zordur. Hastalık bulguları vakaların büyük bir kısmında çocukluk çağında ortaya çıktığı için bakım ve tedaviye uyum konularında pediatri hemşiresine büyük sorumluluk düşmektedir. Özellikle ataklarla seyreden bir hastalık olması sebebiyle çocuğun ve ailenin yaşam kalitesi azalmaktadır. Öte yandan atağın ne zaman geleceğinin belirsizliği çocuğun uzun vadede depresyon ve kaygı yaşamasına sebep olur. Tekrarlayan ataklar zaman içinde vücutta, özellikle böbreklerde amiloid birikmesine neden olmakta ve çocukta kronik böbrek yetmezliğine varan ciddi tablolara yol açabilmektedir. Bu noktada terapötik rejimi etkili bir şekilde yönetebilmek için pediatri hemşiresinin danışmanlık rolü önemlidir. Öncelikle şikayetlerin başlama zamanı, süresi, sıklığı ve nasıl seyrettiğine yönelik ve çocuğun genel sağlık durumuna ilişkin ayrıntılı öykü alınmalı, baştan ayağa fiziksel muayenesi yapılmalı, psikososyal ve gelişimsel durumu hakkında veriler toplanarak hemşirelik bakım planı oluşturulmalıdır. AAA'nın atak dönemlerinde ortaya çıkan bulgulara yönelik olarak; hipertermi kontrol altına

¹Kastamonu University, gkas@kastamonu.edu.tr

²İstanbul University-Cerrahpaşa, bdonmez@iuc.edu.tr

alınmalı, çocuğun ağrısının yeri ve şiddeti belirlenerek nonfarmakolojik yöntemler uygulanmalı, eklemlerdeki hassasiyet ve şişliği azaltmak için çocuk ile iş birliği halinde soğuk uygulama/pozisyon verme gibi yöntemler denenmeli, periton inflamasyonu ile ilişkili konstipasyon gelişme riski göz önünde bulundurularak çocuğun diyeti ve barsak alışkanlıkları düzenlenmeli, çocuğun/ailenin kaygısı azaltılmalı ve çocuğun/ailenin hastalık yönetimi ile ilgili bilgi eksiklikleri belirlenerek bu boşluk giderilmelidir. Pediatri hemşiresinin bakımı planlayabilmesi için bu konuda güncel literatürü takip etmesi ve bakımda kullanması yararlı olacaktır. Bu bildirinin amacı, ataklarla seyreden kronik bir hastalık olan AAA’nın tanı, tedavi ve bakımına yönelik güncel bilgileri sunarak bu alanda çalışan hemşirelere katkı sağlamaktır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, hemşire, atak, AAA, bakım

¹Kastamonu University, gkas@kastamonu.edu.tr

²İstanbul University-Cerrahpaşa, bdonmez@iuc.edu.tr

THE ROLE OF PEDIATRIC NURSE IN REDUCING PAIN AND ANXIETY IN THE PREOP/POSTOP PERIOD AND APPLICATIONS

Gamze KAŞ ALAY¹, Birsen MUTLU²

Abstract

Medical interventions performed on children are among the worst experiences for them, and children may experience fear, anxiety and pain before, during or after the intervention. Postoperative pain is a complex process that requires a multidisciplinary approach, and children experience moderate to severe pain after the procedure, especially since surgical procedures cause damage to tissues. It is known that ineffective pain management causes biological problems such as nausea and vomiting in children, prolonging the recovery period and hospital stay, and increasing health care costs. In addition, considering that the postoperative negative pain experience can turn into chronic pain by affecting the patient's perception of pain, it is important to take it under control quickly. With appropriate treatment of pain in the postoperative period, it is possible to reduce hospital stay, decrease care costs and increase patient satisfaction/comfort. Effective postoperative pain control; can be realized with a child-centered or child-specific holistic approach and a multidisciplinary team approach. The nurse in this team; s/he plays an active role in the diagnosis and control of postoperative pain. By adopting the atraumatic care approach, the nurse should use the practices with high evidence value to prevent and reduce pain appropriately, and should contribute to the development of new applications that are easy to implement and carry out studies to reveal their effects. Supportive methods, cognitive/behavioral methods and physical methods are used in the non-pharmacological control of pain and anxiety in children. Supportive methods are techniques such as watching videos, playing games, and ensuring that the family stays with the child during painful procedures. Cognitive/behavioral methods include interventions such as distraction, hypnosis, cognitive behavior therapy, music, preparation/information for the process, and breathing exercises. Physical methods are touching, positioning, massage, skin stimulation, hot and cold application. However, when the literature is examined, it is seen that these methods are mostly applied in invasive procedures, and the use of non-pharmacological methods in the preoperative and postoperative periods is limited. The aim of this study is to provide information about non-pharmacological methods which are frequently used in reducing pain and anxiety in children in the preoperative and postoperative period, the effects of which have been supported by studies, and to provide information about other methods which may be appropriate to use.

Keywords: Child, operation, pain, anxiety, nurse

Preop/Postop Dönemde Ağrı ve Anksiyetenin Azaltılmasında Pediatri Hemşiresinin Rolü ve Uygulamalar

Özet

Çocuklara uygulanan tıbbi girişimler onlar için en kötü deneyimler arasındadır ve çocuklar girişim öncesi, sırası veya sonrasında korku, endişe ve ağrı yaşayabilirler. Postoperatif ağrı, multidisipliner bir yaklaşım gerektiren karmaşık bir süreçtir ve özellikle cerrahi işlemler dokularda hasara neden olduğu için çocuklar işlem sonrasında orta ve şiddetli derecede ağrı deneyimlerler. Etkin olmayan ağrı tedavisinin çocuklarda bulantı ve kusma gibi biyolojik olumsuzluklara, iyileşme sürecinde ve hastanede kalış süresinde uzamaya ve sağlık bakım giderlerinin artmasına neden olduğu bilinmektedir. Ayrıca postoperatif negatif ağrı deneyiminin hastanın ağrı algısını etkileyerek kronik bir ağrıya dönüşebileceği göz önünde bulundurulduğunda hızlıca kontrol altına alınması önemlidir. Postoperatif dönemde ağrının uygun tedavisi ile hastanede kalış süresinin azalması, bakım maliyetlerinin düşmesi ve hasta memnuniyetinin/konforunun artması mümkündür. Etkin postoperatif ağrı kontrolü; çocuk merkezli veya çocuğa özgü bütüncü yaklaşım ve multidisipliner ekip anlayışıyla gerçekleştirilebilir. Bu ekipte hemşire; postoperatif ağrının tanılanmasında ve kontrol altına alınmasında etkin rol oynar. Hemşire, atravmatik bakım yaklaşımını benimseyerek ağrıyı önlemeye ve azaltmaya yönelik kanıt değeri

¹Kastamonu University, gkas@kastamonu.edu.tr

²İstanbul University-Cerrahpaşa, bdonmez@iuc.edu.tr

yüksek uygulamaları uygun şekilde kullanmalı, uygulanması kolay olan yeni uygulamaların geliştirilmesine katkı sağlamalı ve etkisini ortaya koymak amaçlı çalışmalar yürütmelidir. Çocuklarda ağrı ve anksiyetenin nonfarmakolojik olarak kontrolünde destekleyici yöntemler, bilişsel/davranışsal yöntemler ve fiziksel yöntemler kullanılmaktadır. Destekleyici yöntemler video izleme, oyun oynama, ailenin ağırlı işlemler sırasında çocuğun yanında kalmasını sağlama gibi tekniklerdir. Bilişsel/davranışsal yöntemler dikkati başka yöne çekme, hipnoz, bilişsel davranışçı terapi, müzik, işleme hazırlık/bilgilendirme, nefes egzersizi gibi girişimleri kapsar. Fiziksel yöntemler ise dokunma, pozisyon verme, masaj, deri uyarısı, sıcak ve soğuk uygulamadır. Ancak literatür incelendiğinde bu yöntemlerin çoğunlukla invaziv girişimlerde uygulandığı, preoperatif ve postoperatif dönemde ilaç dışı yöntemlerin kullanımının sınırlı olduğu görülmüştür. Bu bildirinin amacı preoperatif ve postoperatif dönemde çocuklarda ağrı ve anksiyetenin azaltılmasında sıklıkla kullanılan, etkisi çalışmalarla desteklenmiş nonfarmakolojik yöntemler hakkında bilgi vermek ve kullanılması uygun olabilecek diğer yöntemler hakkında bilgi sunmaktır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, ameliyat, ağrı, anksiyete, hemşire

¹Kastamonu University, gkas@kastamonu.edu.tr

²İstanbul University-Cerrahpaşa, bdonmez@iuc.edu.tr

ETHODS OF COMBATING CYBERBULLYING FOR CHILDREN AND YOUNG PEOPLE, CRIMES CAUSED BY CYBERBULLYING AND LEGAL MEASURES

Seyran GÜMÜŞOĞLU*

Abstract

Cyberbullying is another type of violence that children and young people are exposed to as much as physical violence. Cyberbullying is used on social media, websites, online and offline communication networks with the aim of angering or embarrassing the targeted person; threats, insults, humiliating discourses, harassment or sexual messages to obtain benefit, or individual or public transmission or sharing of images and behaviors that cause psychological, mental or physical destruction towards the person targeted. In order for children to fight cyberbullying, it is necessary to recognize cyberbullying by the target audience, to learn the crimes caused by these acts and what legal remedies can be taken. In this study, a "definition map" was created by children and young people to learn cyberbullying and a "cyberbullying map" including legal measures and methods by taking into account the statistical data for the solutions needed. The recognition of these maps and the fight against cyberbullying will be possible with the formation of an informed public opinion.

Here are the main steps to combat cyberbullying against children:

- 1) Informing Parents and Educators and Environmental Support
- 2) Complaint Generation Through Social Media Platforms
- 3) Recognition of crimes that will occur with Cyberbullying
- 4) Taking legal measures related to Cyberbullying and initiating the process.

Turkey is a party to the United Nations Convention on the Rights of the Child, the Council of Europe Convention on Cybercrime and the Lanzarote Convention, which support the fight against cyberbullying. At the 2014 meeting on children's digital rights under the UN CRC and Optional Protocols, the UN Committee on the Rights of the Child made recommendations to states on the protection of children from violence in this area. Some of these recommendations are as follows:

- Operation of accessible, safe, confidential, child-friendly and effective reporting channels for children, suitable for different age groups,
- Establishment of safe, child-friendly and confidential communication points so that children can report their own sexually explicit content to the relevant authorities,
- Strengthening coordination between all actors and units in the child protection system to direct cases and provide effective support to child victims
- International and regional coordination and cooperation need to be encouraged to ensure the effective implementation of the relevant legal framework.

The primary step to reduce the effects of cyberbullying, especially on children and young people, is to raise awareness. This mass of "children and teens" who are cyberbullied and more vulnerable from their environment, friends and people they do not know; may face mental and psychological adversities due to cyberbullying.

It is not possible to prevent cyberbullying with legal measures alone. It is essential to establish social policies in this regard. Of course, some deterrent measures should be taken to evaluate the issue from a legal point of view and to prevent cyberbullying. In accordance with the principle of being a last resort in criminal law, acts constituting injustice should be sanctioned and punished under the form of a crime as a last resort. There are many types of crimes that lead to cyberbullying in our legislation and nowadays it is seen that these crimes are mostly committed online. Prevention and detection of cyber crimes is very important in order not to damage or endanger the legal values protected by these crimes.

*Seyran Gümüsoğlu Hukuk Bürosu- Avukat, syrngmsgl@hotmail.com

Unless the perpetrators of cybercrime are identified, investigated and prosecuted, the belief in society that these acts are normal and cannot be punished may become widespread. In order to prevent this situation, which may cause various negativities from a sociological point of view, it is important for the state to implement legal measures effectively and to implement existing laws effectively. Thus, the preventive and deterrent function of criminal law will be able to exert its effect.

In this regard, there are duties that fall not only on the state, but also on individuals, institutions and organizations. Everyone, individually, together with private and public institutions, should support the fight against cyberbullying by increasing the fight against cyberbullying as a whole, addressing its importance and sharing effective tools and transparent results. Undoubtedly, with effective investigations and prosecutions in terms of legal process and proportionate sanctions to be determined as a result of a fair trial, it will be possible to prevent or minimize cyberbullying acts.

Keywords: Cyberbullying, cyber violence, cybercrimes, online and offline communication networks

Çocuklara Yönelik Siber Zorbalık (Cyberbullying) ile Oluşabilecek Suçlar, Hukuki Tedbirler ve Yöntemler

Özet

Özellikle çocuk ve genç kesimin fiziksel şiddet kadar maruz kaldığı diğer bir şiddet türü siber zorbalıktır. Siber zorbalık, sosyal medyada, web sitelerinde, çevrimiçi ve çevrimdışı iletişim ağlarında hedef seçilen kişiyi kızdırmak veya utandırmak maksatlı; tehdit, hakaret, küçük düşürücü söylemler, taciz veya yarar elde etmek amaçlı cinsel içerikli mesajlar veya görüntülerin bireysel veya aleni bir şekilde iletilmesi ya da paylaşılması ile hedef seçilen kişiye yönelik psikolojik, ruhsal veya fiziksel yıkımlara sebep olan davranışlardır. Çocukların siber zorbalıkla mücadele edebilmesi için, hedef kitle tarafından siber zorbalığın tanınması bu fiillerin oluşturduğu suçların ve hangi hukuki yollara başvurulabileceğinin öğrenilmesi gerekmektedir. Bu çalışmamızda çocuk ve genç kesim tarafından siber zorbalığın öğrenilmesi için tanım haritası ile ihtiyaç duyulan çözümler için istatistiki veriler de göz önünde bulundurularak hukuki tedbir ve yöntemleri içeren siber zorbalıkla mücadele haritası oluşturulmuştur. Bahsi geçen bu haritaların tanınması ve siber zorbalıkla mücadele edilebilmesi, bilinçli bir kamuoyunun oluşturulması ile mümkün olabilecektir.

Çocuklara yönelik siber zorbalıkla mücadele edebilmek için başlıca adımlar:

- 1) Ebeveynlerin ve Eğitimcilerin Bilgilendirilmesi ve Çevresel Destek
- 2) Sosyal Medya Platformları Aracılığı İle Şikayet oluşturulması
- 3) Siber Zorbalık ile oluşacak suçların tanınması
- 4) Siber Zorbalığa ilişkin hukuki tedbirlerin alınması ve sürecin başlatılması, olarak özetlenebilir.

Türkiye, siber zorbalıkla mücadeleyi destekleyen Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesi, Avrupa Konseyi Siber Suçlar Sözleşmesi ve Lanzarote Sözleşmesi'nin tarafıdır. BM ÇHS ve İhtiyari Protokolleri çerçevesinde çocukların dijital hakları üzerine 2014 yılında gerçekleşen toplantıda BM Çocuk Hakları Komitesi, çocukların bu alanda şiddetten korunmaları üzerine devletlere tavsiyelerde bulunmuştur. Bu tavsiyelerden bazıları ise şöyledir:

- Çocuklar için erişilebilir, güvenli, gizli, farklı yaş gruplarına uygun, çocuk dostu ve etkin ihbar kanallarının işletilmesi,
- Çocukların kendi ürettikleri cinsellik barındıran içerikleri ilgili makamlara bildirilebilmeleri için güvenli, çocuk dostu ve gizli iletişim noktalarının oluşturulması,
- Çocuk koruma sistemindeki tüm aktörler ve birimler arasındaki koordinasyon güçlendirilerek vaka yönlendirilmesi ve çocuk mağdurlara etkin desteğin verilmesi

- İlgili yasal çerçevenin etkin bir şekilde uygulanmasını sağlamak için uluslararası ve bölgesel koordinasyon ve iş birliği teşvik edilmesi, gerekmektedir.

Siber zorbalığın özellikle çocuklar ve gençler üzerindeki etkilerini azaltmak için öncelikli adım bilinçlenmek ve bilinçlendirmektir. Çevresinden, arkadaşlarından ve tanımadığı kişilerden siber zorbalık gören ve daha korunmasız olan çocuklar ve gençlerin oluşturduğu bu kitle; siber zorbalık sebebiyle ruhsal ve psikolojik olumsuzluklarla karşı karşıya kalabilir.

Siber zorbalığın sadece hukuki tedbirlerle önlenmesi mümkün değildir. Bu konuda sosyal politikaların oluşturulması elzemdir. Tabi ki konunun hukuki açıdan değerlendirilmesi ve siber zorbalığın önüne geçilmesi amacıyla bazı caydırıcı önlemlerin de alınması gerekir. Ceza hukukunda geçerli olan son çare olma ilkesi uyarınca, haksızlık teşkil eden fiillerin son çare olarak suç formu altında yaptırıma bağlanması ve cezalandırılması söz konusu olmalıdır. Mevzuatımızda siber zorbalığa yol açan pek çok suç tipi mevcut olup günümüzde bu suçların çoğunlukla çevrimiçi ortamda işlendiği görülmektedir. Siber suçların önlenmesi ve ortaya çıkarılması, bu suçlarla koruma altına alınan hukuki değerlerin zarara uğramaması ya da tehlikeye düşmemesi açısından oldukça önemlidir.

Siber suçları failleri, tespit edilmedikçe, soruşturulmadıkça ve yargılanmadıkça, toplumda bu fiillerin olağan olduğu ve cezalandırılmadığı kanısı yaygınlaşabilecektir. Sosyolojik açıdan çeşitli olumsuzluklara sebebiyet verebilecek bu durumun önüne geçilmesi adına, devletin hukuki tedbirleri etkili bir şekilde hayata geçirmesi ve mevcut yasaları etkin bir şekilde uygulaması önem arz etmektedir. Böylelikle, ceza hukukunun önleyici ve caydırıcı fonksiyonu etkisini gösterebilecektir.

Bu hususta yalnızca devletin değil, bireylerin, kurum ve kuruluşların üzerine düşen görevler de bulunmaktadır. Bireysel olarak herkes, özel kuruluşlar ve kamu kuruluşlarıyla beraber devlet topyekun siber zorbalıkla mücadele çalışmalarını artırarak, önemine değinerek ve etkili araçlar ile şeffaf sonuçları paylaşarak siber zorbalıkla mücadeleye destek olmalıdır. Şüphesiz, hukuk süreç açısından etkili soruşturma ve kovuşturmalarla, adil bir yargılama neticesinde tayin edilecek orantılı yaptırımlarla, siber zorbalık oluşturan fiillerin önlenmesi ya da bu fiillerin en aza indirilmesi mümkün olabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Çocuklara yönelik siber zorbalık, siber şiddet, siber suçlar, çevrimiçi ve çevrimdışı İletişim ağları, siber zorbalık mücadele haritası

AN ASSESSMENT ON THE CHILDHOOD ORIGIN OF THE IMAGE OF GOD

Özlem GÜLER AYDIN*

Abstract

The image of God is a very deep spiritual structure that begins to form in childhood and is shaped by the cognitive capacity of individuals, their family, environment, life experiences, and the society and culture in which they live. The literature on God image states that many variables are associated with image of God. The aim of the current study is to review the possible effects of the image of God, which is thought to have an important position in the life of the individual, in adult life, and to present an evaluation about the origins of the concept of God in childhood, when it started to form, and the important points that can play a role in the formation process. For the aforementioned purpose, the image of God in youth and adulthood was evaluated in terms of psychological health, parental attitudes, negative childhood experiences and the way religious education is provided, and the subject of religion and values education given to children for the formation of a healthy perception of God within the framework of childhood moral and religious development theories was discussed. When the literature is reviewed, studies mostly reveal significant relationships between negative image of God and psychological problems, while positive relationships between positive God image and self-esteem, psychological resilience, well-being, and happiness are shown. In addition, in studies with children, the relationship between positive image of God and positive values is reported. When all studies are evaluated together, it is important to help children develop a healthy image of God while explaining the concept of Allah, religion and spiritual values; in addition, it has been concluded that children's relationships and experiences with their family, environment and the world, and more importantly, the self-esteem formed by these experiences, rather than the formal religious or spiritual education provided in the formation of God image, can be much more effective.

Keywords: God image, childhood, religious development, mental health, religious education

Tanrı Algısının Çocuklukta Kökenleri Üzerine Bir Değerlendirme

Özet

Tanrı algısı, çocuklukta oluşmaya başlayan, bireyin bilişsel kapasitesi, ailesi, çevresi, yaşantı ve deneyimleri, içinde yaşadığı toplum ve kültürden etkilenecek şekilde şekillenen çok derin manevi bir yapıdır. Tanrı algısı konusundaki literatür, Tanrı algısı ile pek çok değişkenin ilişkili olduğunu söylemektedir. Mevcut çalışmada amaç, bireyin yaşamında önemli bir yeri olduğu düşünülen Tanrı algısının yetişkin yaşamındaki olası etkilerini gözden geçirmek ve Tanrı kavramının oluşmaya başladığı çocukluk dönemindeki kökenleri ve oluşum sürecinde rol oynayabilecek önemli noktaların neler olduğu hakkında bir değerlendirme sunmaktır. Bu amaçla, Tanrı algısı gençlik ve yetişkinlikte psikolojik sağlık, ebeveyn tutumları, çocukluk çağı olumsuz yaşantıları ve din eğitimi verilmiş şekli açısından değerlendirmiş, çocukluk dönemi ahlaki ve dini gelişim kuramları çerçevesinde sağlıklı bir Tanrı algısı oluşumu için çocuklara verilen din ve değer eğitimi konusu ele alınmıştır. Literatür incelendiğinde, araştırmalarda çoğunlukla olumsuz Tanrı algısı ile psikolojik sorunlar arasında anlamlı ilişkiler ortaya koyulurken, olumlu Tanrı algısı ile benlik değeri, psikolojik dayanıklılık, iyilik hali, mutluluk gibi özelliklerin pozitif ilişkileri gösterilmektedir. Ayrıca çocuklarla yapılan çalışmalarda da olumlu Tanrı algısının olumlu değerlerle ilişkileri bildirilmektedir. Tüm çalışmalar birlikte değerlendirildiğinde, çocuklara Allah kavramı, din ve manevi değerler anlatılırken sağlıklı bir Tanrı algısı geliştirmesine yardımcı olmanın önemli olduğu; bunun yanında çocukların Tanrı algılarının oluşumunda verilen formal dini veya manevi eğitimden ziyade ailesi, çevresi ve dünyayla olan ilişki ve deneyimlerinin ve daha da önemlisi bu deneyimlerle oluşturduğu benlik değerinin çok daha etkili olabileceği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Tanrı algısı, çocukluk, dini gelişim, ruh sağlığı, din eğitimi

IN TURKEY AND PENNSYLVANIA EARLY CHILDHOOD EDUCATION PROGRAMS COMPARISON OF SOCIAL-EMOTIONAL LEARNING GOALS

Nihan FEYMAN GÖK¹, Sümeyra BOZDAĞ²

Abstract

Children are born with the need to connect with the environment. The importance of supporting the relationship established with children in quality environments has been understood. It is necessary to support the basic sense of trust in infants and the sense of autonomy in children. The child's capacity to learn social and emotional skills develops rapidly. Social and emotional skills such as social interaction, emotional awareness and self-regulation need to be supported by families and early childhood educators. Children's school connections, learning motivation, positive behaviors and academic success can be improved with social and emotional learning programs. Developing children's social and emotional competencies can be described as one of the most powerful and cost-effective early interventions. Social and emotional development in early childhood are intertwined, inseparable and difficult to distinguish between them. Social-emotional learning is the components of emotional and social competences. Emotional competence skills are necessary for the development of social competence skills. Skills that need to be developed in the field of social and emotional development; experiencing, managing and expressing positive and negative emotions, developing close relationships with other children and adults, and actively exploring their environment. Early childhood education institutions are rich in opportunities to develop social and emotional skills. Quality early learning experiences affect the degree to which children's social and emotional development is supported. In high-quality early learning programs, children engage in frequent, warm and stimulating interactions with teachers who can tailor the learning process to their strengths and needs. Early childhood educators are critical to supporting the social and emotional competence of young children. In Turkey's preschool education program, there are achievement gains and indicators related to the developmental areas of the child. In the USA, in many states, early childhood education is given with a standards-based model. Learning standards are prepared on the basis of research in accordance with age and development level in order to increase school success in cooperation with health, education and society departments in the states. To promise standards for early learning; it means a dynamic effort that allows continuous evaluation to ensure quality and, if the results are negative, revision. Standards act as a ceiling for the quality process, preventing the quality from being too high, too low, too broad or too specific; It is a ground and a promise for program quality. Setting and promising standards provide children with the opportunity to master their potential in the first years. The aim of this research is to compare the social-emotional learning objectives in the Preschool Education Program, which is accepted as the national program in Turkey, and the Early Childhood Learning Standards of the US state of Pennsylvania. The research was designed with qualitative research method and case study. The province compared with Turkey was determined by purposive sampling method. The data were analyzed by document analysis technique. In the examination, answers were sought to the questions of which topics are included in the social-emotional learning goals, how the age grouping of the learning goals is made, how many and which social-emotional learning goals are included. In the national preschool education program accepted in Turkey (2013), the concept of "social emotional development area" is used, the learning objectives are expressed with the titles of "gains, indicators and explanations", and the achievements of social-emotional development can be found in a wide age range such as 36-72 months. It was found that seventeen learning outcomes were presented. In the Pennsylvania state early childhood learning standards (2016), it was found that the concept of "social emotional learning" was used, learning objectives were expressed with "learning standards" and a social-emotional learning dictionary was included. In this document, social-emotional learning standards are presented in age ranges of 3-4 years and 5 years, and it consists of twelve standards. According to the results obtained, it can be suggested that the social-emotional development learning goals in the preschool education program in Turkey should be grouped as 36-48 months, 48-60 months, 60-72 months and social-emotional learning standards should be determined.

Keywords: Preschool education program, social-emotional learning, learning standards

¹Çankırı Karatekin University, nihanfeyman@gmail.com

²Elazığ Koç İlkokulu

Türkiye ve Pensilvanya Erken Çocukluk Eğitim Programlarında Sosyal-Duygusal Öğrenme Hedeflerinin Karşılaştırılması

Özet

Çocuklar çevreyle bağ kurma gereksinimiyle dünyaya gelirler ve nitelikli ortamlarda çocuklarla kurulan ilişkinin desteklenmesinin önemi anlaşılmıştır. Bebeklerde temel güven duygusu; çocuklarda ise özerklik duygusunun desteklenmesi gerekmektedir. Bu dönemde çocuğun sosyal-duygusal becerileri ve öğrenme kapasitesi hızla gelişmektedir. Sosyal etkileşim, duygusal farkındalık ve öz düzenleme gibi sosyal-duygusal becerilerin aileler ve erken çocukluk eğitimcileri tarafından desteklenmesi gerekmektedir. Sosyal-duygusal öğrenme; çocukların okulla bağlarının, öğrenme motivasyonunun, ilgi çekici ve katılımcı öğrenme ortamlarının, olumlu davranışların ve akademik başarıların geliştirilebileceğini göstermektedir. Çocukların sosyal ve duygusal yetkinliklerini geliştirmek en güçlü ve en uygun maliyetli erken müdahalelerden biri olarak tanımlanabilir. Erken çocukluk döneminde sosyal ve duygusal gelişim iç içedir, birbirinden ayrı düşünülemez ve aralarında ayırım yapmak zordur. Sosyal-duygusal öğrenme ise duygusal ve sosyal yeterliklerin bileşenleridir. Duygusal yeterlik becerileri, sosyal yeterlik becerilerinin gelişmesi için gereklidir. Çocuğun olumlu ve olumsuz duyguları deneyimlemesi, yönetmesi ve ifade etmesi; diğer çocuklar ve yetişkinlerle yakın, tatmin edici ilişkiler geliştirmesi ve çevrelerini aktif olarak keşfederek öğrenmesi sosyal duygusal gelişim kapsamında geliştirilmesi gereken becerilerdir. Erken çocukluk eğitim kurumları, sosyal ve duygusal becerileri geliştirme fırsatları açısından oldukça zengindir. Kaliteli erken öğrenme deneyimleri çocukların sosyal ve duygusal gelişiminin desteklenme derecesini etkiler. Yüksek kaliteli erken öğrenme programlarında çocuklar, özenli ve eğitimi çocukların güçlü yönlerine ve gereksinimlerine göre uyarlayabilen öğretmenlerle sık, sıcak ve teşvik edici etkileşimler kurarlar. Küçük çocukların sosyal ve duygusal yeterliliğini desteklemek için erken çocukluk eğitimcileri kritik öneme sahiptir. Türkiye’de yürürlükte olan okul öncesi eğitim programında gelişim alanlarına dair kazanım ve göstergeler yer almaktadır. ABD’de ise pek çok eyalette erken çocukluk eğitimi standartlara dayalı bir modelle verilmektedir. Öğrenme standartları eyaletlerde sağlık, eğitim ve toplum departmanlarının iş birliğiyle, okul başarısını artırmak amacıyla yaşa ve gelişim düzeyine uygun olarak araştırma temelli hazırlanmaktadır. Erken öğrenme için standartlar vaat etmek; kaliteyi sağlamak için gösterilen, sürekli değerlendirmeyi içeren, sonuçlar ters etki yaptığında revizyona izin veren dinamik bir çaba olarak tanımlanabilir. Standartlar kalite süreci için bir tavan işlevi görerek kalitenin; çok yüksek, çok düşük, çok geniş ya da çok özelliikli olmasını önlemekte; program kalitesi için bir zemin ve bir vaat niteliği taşımaktadır. Standartlar belirlemek ve vaat etmek çocukların ilk yıllarda potansiyellerine ustalaşma fırsatına sahip olmalarını sağlamaktadır. Bu araştırmanın amacı Türkiye’de ulusal program olarak kabul edilen Okul Öncesi Eğitim Programında ve ABD’nin Pensilvanya eyaletinin Erken Çocukluk Öğrenme Standartlarında yer alan sosyal-duygusal öğrenme hedeflerinin karşılaştırılmasıdır. Araştırma nitel araştırma yöntemi ve durum çalışması ile desenlenmiştir. Türkiye ile karşılaştırılan eyalet, amaçlı örneklem yöntemiyle belirlenmiştir. Veriler doküman analizi tekniği ile çözümlenmiştir. Yapılan incelemede sosyal-duygusal öğrenme hedeflerinde hangi başlıklara yer verildiği, öğrenme hedeflerine ilişkin yaş gruplamasının nasıl yapıldığı, kaç adet ve hangi sosyal-duygusal öğrenme hedeflerine yer verildiği sorularına yanıt aranmıştır. Türkiye’de kabul edilen ulusal okul öncesi eğitim programında (2013) “sosyal duygusal gelişim alanı” kavramının kullanıldığı, öğrenme hedeflerinin “kazanım, göstergeler ve açıklamalar” başlıklarıyla ifade edildiği, sosyal-duygusal gelişime dair kazanımların 36-72 ay gibi geniş bir yaş aralığıyla sunulduğu ve on yedi adet kazanıma yer verildiği bulunmuştur. Pensilvanya eyaleti erken çocukluk öğrenme standartlarında (2016) ise “sosyal duygusal öğrenme” kavramının kullanıldığı, öğrenme hedeflerinin “öğrenme standartlarıyla” ifade edildiği ve sosyal-duygusal öğrenme sözlüğüne yer verildiği bulunmuştur. Bu belgede sosyal-duygusal öğrenme standartları 3-4 yaş ve 5 yaş şeklinde yaş aralıklarıyla sunulmuştur ve on iki adet standarttan oluşmaktadır. Elde edilen sonuçlara göre Türkiye’de okul öncesi eğitim programında yer alan sosyal duygusal gelişim öğrenme hedeflerinin 36-48 ay, 48-60 ay, 60-72 ay şeklinde yaş gruplaması yapılması ve sosyal duygusal öğrenme standartlarının belirlenmesi önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi eğitim programı, sosyal-duygusal öğrenme, öğrenme standartları

¹Çankırı Karatekin University, nihanfeyman@gmail.com

²Elazığ Koç İlkokulu

PEDIATRIC DISEASES AND HEALTH TERMS IN SİNOP PUBLIC MEDICINE

Ergun ACAR*

Abstract

We call folk medicine all of the methods that people use to recognize their diseases or find health in cases where they are helpless and cannot get a response from a medical treatment or cannot reach these treatments. As in many parts of Anatolia, it is very common to treat patients with methods from the past in the Sinop region. Folk medicine, which especially people living in rural areas apply for reasons such as transportation, economy and desperation, is very rich for pediatric diseases. Physicians called Ocak in Sinop; Healings are carried out by magical means, by transcribing, shining, herbal medicine, animal and mineral origin, fumigation, cutting, question and answer, washing, peeling, frosting, making changes, circling, clipping, and warding off evil spirits. These treatments, in which old Turkish beliefs and traditions are blended with Islamic motifs, have survived to the present day. In our study, we examined these treatment methods, which are based on the cultural past and come from the past, in the context of intangible cultural heritage. In addition, we have revealed the vocabulary related to folk medicine in the dialects of Sinop and its region, together with place names.

Keywords: Sinop, folk medicine, pediatrics, oral, health term

Sinop Halk Hekimliğinde Çocuk Hastalıkları ve Sağlık Terimleri

Özet

İnsanlar çaresiz kalıp tıbbi bir tedaviden yanıt alamadığı ya da bu tedavilere ulaşamadığı durumlarda hastalıklarını tanımak veya sıhhat bulmak için başvurduğu yöntemlerin tümüne birden halk hekimliği diyoruz. Anadolunun pekçok yerinde olduğu gibi Sinop yöresinde de geçmişten gelen yöntemlerle hasta sağaltma oldukça yaygındır. Özellikle kırsal kesimde yaşayan halkın ulaşım, ekonomi ve çaresizlik gibi sebeplerden dolayı başvurduğu halk hekimliği çocuk hastalıkları için oldukça zengindir. Sinop'ta ocak adı verilen hekimlerce; büyüsel yolla, transla, parpılamayla, bitkilerden yapılan emlerle, hayvan ve maden kökenli emlerle, tütsülemeyle, kesmeyle, soru ve cevap yoluyla, yıkamayla, soyup ayazlamayla, değişik yapmayla, çemberden geçirmeyle, kırklamayla, kötü ruhlardan kaçırmayla sağaltmalar yapılmaktadır. Eski Türk inanç ve geleneklerinin İslâm motifleriyle harmanlandığı bu sağaltmalar günümüze kadar ulaşmıştır. Çalışmamızda kültürel geçmişe dayanan ve geçmişten günümüze gelen bu tedavi yöntemlerinin somut olmayan kültürel miras bağlamında ele alarak inceledik. Ayrıca Sinop ve yöresi ağızlarında geçen halk hekimliği ile ilgili söz varlığını yer adlarıyla birlikte ortaya koyduk.

Anahtar Kelimeler: Sinop, halk hekimliği, çocuk hastalıkları, ağız, sağlık terimleri

DETERMINING THE PERCEPTIONS OF CHILDREN IN THE 9-12 AGE GROUP REGARDING DISTANCE EDUCATION THROUGH METAPHORS

Ayşin Gaye ÜSTÜN*

Abstract

This study aims to reveal the perceptions of children in the 9-12 age group about the distance education process, experienced during the Covid-19 epidemic process, through metaphors. The study uses a case study design as a qualitative research methodology. 42 students who participated in the study were asked to complete the sentence Distance education is like... because ... using an online data collection tool in two different ways, using a positive and negative metaphor. The data obtained were analyzed by content analysis, and categories were created by classifying the metaphors according to their common characteristics. The positive and negative metaphors of the participants towards distance education were collected in the categories of education, interaction, access, and affective. While expressing their positive perceptions about distance education, the participants used metaphors such as school, classroom, book, television, miracle, seat belt, candy, public transportation vehicle, mother, band-aid. While expressing their negative perceptions, they used metaphors such as bear trap, drone, odourless flower, cotton bean sprout, high-walled garden, stepmother. According to negative metaphors, distance education is not found to be effective and efficient, but the almost non-existence of interaction causes it to be boring. According to positive metaphors, distance education is seen as a useful and instructive type of education that plays a saviour role in the Covid-19 epidemic process and prevents the interruption of education. Distance education applications, which will be designed by taking into account the students' perceptions, will be more effective and efficient. Therefore, it is thought that this study, which examines the perceptions of primary school students towards distance education, will contribute to the distance education environments that are planned to be designed for students in the relevant age group.

Keywords: Child, covid-19, metaphor, distance education

9-12 Yaş Grubundaki Çocukların Uzaktan Eğitime İlişkin Algılarının Metaforlar Yoluyla Belirlenmesi

Özet

Bu çalışmada 9-12 yaş grubundaki çocukların Covid-19 salgın sürecinde deneyimledikleri uzaktan eğitim sürecine ilişkin algılarının metaforlar yoluyla ortaya çıkarılması amaçlanmıştır. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden biri olan olgu bilim deseni kullanılmıştır. Araştırmaya katılan 42 öğrenciden çevrimiçi veri toplama aracıyla bir olumlu bir olumsuz metafor kullanacak şekilde Uzaktan eğitim... gibidir çünkü ... cümlesini iki farklı şekilde tamamlamaları istenmiştir. Elde edilen veriler içerik analizi ile çözümlenmiş ve metaforlar ortak özelliklerine göre sınıflandırılarak kategoriler oluşturulmuştur. Katılımcıların uzaktan eğitime yönelik olumlu ve olumsuz metaforları eğitim, etkileşim, erişim, duyuşsal kategorilerinde toplanmıştır. Katılımcılar, uzaktan eğitimle ilgili olumlu algılarını ifade ederken okul, sınıf, kitap, televizyon, mucize, emniyet kemeri, şeker, toplu taşıma aracı, anne, yara bandı gibi metaforlardan yararlanmışlardır. Olumsuz algılarını ifade ederken ise ayı kapını, drone, kokusu olmayan çiçek, pamukta yetişen fasulye filizi, yüksek duvarlı bahçe, üvey anne gibi metaforları kullanmışlardır. Olumsuz metaforlara göre uzaktan eğitim etkili ve verimli bulunmamakla birlikte, etkileşimin yok denecek kadar olması da sıkıcı bulunmasına neden olmaktadır. Olumlu metaforlara göre uzaktan eğitim Covid-19 salgın sürecinde kurtarıcı rolünde yer alan, eğitimin kesintiye uğramasını engelleyen, faydalı ve öğretici bir eğitim türü olarak görülmektedir. Öğrencilerin algıları dikkate alınarak tasarlanacak olan uzaktan eğitim uygulamaları daha etkili ve verimli olacaktır. Dolayısıyla ilköğretim düzeyindeki öğrencilerin uzaktan eğitime yönelik algılarının incelendiği bu çalışmanın ilgili yaş grubundaki öğrenciler için tasarlanması planlanan uzaktan eğitim ortamlarına katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, covid-19, metafor, uzaktan eğitim

DISTANCE EDUCATION WITH PICTURES FROM THE EYES OF CHILDREN

Ayşin Gaye ÜSTÜN*

Abstract

The purpose of this research is to examine the perceptions of 9-10 year old children about distance education, which they have to pass through during the Covid-19 epidemic, with the pictures they draw. The research study group consists of a total of 11 students aged 9-10, studying in the Black Sea Region. The research was carried out according to the case study model, which is one of the qualitative research approaches, and picture studies on distance education drawn by children were used as the data collection tool of the research. The data obtained from the painting studies were analyzed using the signifier, sign and signified classification in Saussure's semiotics method, the most used indicators, signifiers and signifieds by children were analyzed, and the results were described. In order to ensure reliability in the analysis of the research data, the pictures were analyzed by another field expert, and the consistency between the experts was calculated as 92%. The research results revealed that the children aged 9-10 included concepts related to the coronavirus epidemic in their paintings, apart from the concept of distance education. As a result of the study, it was determined that students often draw on pre-epidemic (face-to-face education) and epidemic (remote education) and use human figures, places and technology indicators in their images. While the students as the signifier of the human figure and the laptops as the signifier of technology are in the foreground, it has been determined that the school and room signifiers are equally used as the space. It has been determined that the students' negative feelings towards the distance education process are shown in the form of staying away from their friends, problems in internet connection, fatigue in the eyes due to long time spent in front of the screen, and longing for school. On the other hand, it is seen that they have more time to perform the activities they enjoy at home, and they are shown with positive feelings such as being happy with the attention of their teachers in the distance education process.

Keywords: Children's paintings, semiotics, coronavirus epidemic, distance education

Çocukların Gözünden Resimlerle Uzaktan Eğitim

Özet

Bu araştırmanın amacı 9-10 yaş çocuklarının Covid-19 salgın sürecinde zorunlu olarak geçiş yaptıkları uzaktan eğitime ilişkin algılarının çizdikleri resimler ile incelenmesidir. Araştırmanın çalışma grubunu Karadeniz Bölgesinde öğrenim gören 9-10 yaş aralığındaki toplam 11 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırma nitel araştırma yaklaşımlarından durum çalışması modeline göre yürütülmüş olup araştırmanın veri toplama aracı olarak çocuklar tarafından çizilmiş olan uzaktan eğitim konulu resim çalışmaları kullanılmıştır. Resim çalışmalarından elde edilen veriler Saussure'un göstergebilim yönteminde yer alan gösteren, gösterge ve gösterilen sınıflandırması kullanılarak analiz edilmiş, çocukların en çok kullandıkları göstergeler, gösterenler ve gösterilenler analiz edilerek sonuçlar betimlenmiştir. Araştırma verilerinin çözümlenmesi sürecinde güvenilirliği sağlamak amacıyla resimler bir başka alan uzmanı tarafından analiz edilmiş ve uzmanlar arasındaki tutarlılık %92 olarak hesaplanmıştır. Araştırma sonuçları 9-10 yaş çocuklarının resimlerinde uzaktan eğitim kavramı dışında korona virüs salgını ile ilgili kavramlara da yer verdiklerini ortaya koymuştur. Araştırmanın sonucunda; öğrencilerin çoğunlukla salgın öncesi dönem (yüz yüze eğitim) ve salgın dönemini (uzaktan eğitim) karşılaştırarak çizimlerini gerçekleştirdikleri, resimlerinde çoğunlukla; insan figürü, mekân ve teknoloji göstergelerini kullandıkları tespit edilmiştir. İnsan figürü olarak öğrenci, teknoloji olarak laptop göstereni ön planda yer alırken, mekân olarak okul ve oda gösterenlerinin eşit oranda kullanıldığı belirlenmiştir. Öğrencilerin uzaktan eğitim sürecine yönelik olumsuz duygularının arkadaşlarından uzak kalmak, internet bağlantısında yaşanan sorunlar, uzun süre ekran başında geçirilen süre nedeniyle gözlerde meydana gelen yorgunluk ve okula olan özlem şeklinde gösterildiği tespit edilmiştir. Buna karşın evde keyif aldıkları faaliyetleri gerçekleştirmek için daha fazla zamanlarının olması, uzaktan eğitim sürecinde öğretmenlerinin ilgisinden mutlu olma gibi olumlu duygularında gösterildiği görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk resimleri, göstergebilim, korona virüs salgını, uzaktan eğitim

A SUBJECT IN SOCIAL REALISTIC TURKISH POETRY: CHILDREN’S HAVING AN OBLIGATION TO WORK AND EARN MONEY

Yavuz Selim UĞURLU*

Abstract

The general usage of the word child is person who has not completed the age of eighteen. The child, who is an integral part of the society, has always been an issue from different perspectives in various literary genres from past to present in Turkish literature. One of these genres is poetry. In the tradition of Turkish poetry in the Republican Period, we encounter the situation of the child who has to work and earn money in the poems written within the understanding of socialist realist poetry. As the most basic features of socialist realist poetry, which is based on the belief art for society’s sake; it has free verse features, contains ideological content, and deals with society and production relations. We can say that the fact that this understanding of poetry has the features mentioned above has made it more convenient for poets with that belief to mention the situation of children who have to work and earn money. As a result of the literature review conducted within the scope of this study, it has been determined that this subject is handled in the poems of Nazım Hikmet, Rıfat Ilgaz, Ahmet Arif, Cahit Irgat, Şükrü Erbaş, A. Kadir Meriçboyu, who are the representatives of socialist realism in Turkish poetry. In the introductory part of this study; the reasons why children have to work and earn money have been examined, and then information about social realistic poetry was given and the evolution of poetry in Turkish literature was handled respectively. In the most comprehensive part of this study, titled with a subject in social realistic Turkish poetry: children’s having an obligation to work and earn money, it has been tried to reveal how the poets handled this subject by making quotations from the texts of the poems.

Keywords: Child, social realistic turkish poetry, poverty

Toplumcu Gerçekçi Türk Şiirinde İşlenen Bir Konu: Çocukların Çalışıp Para Kazanmak Zorunda Kalmaları

Özet

Çocuk kelimesinin genel kullanımı olarak karşımıza on sekiz yaşını doldurmamış kişi çıkmaktadır. Toplumun ayrılmaz bir parçası olan çocuk, Türk edebiyatında geçmişten günümüze çeşitli edebî türler içerisinde farklı açılardan işlenmiştir. Bu türlerden biri de şiirdir. Cumhuriyet Dönemi Türk şiiri geleneği içerisinde, çalışıp para kazanmak zorunda kalan çocuğun durumuyla toplumcu gerçekçi şiir anlayışı dahilinde yazılan şiirlerde karşılaşmaktayız. Toplum için sanat anlayışını esas alan toplumcu gerçekçi şiirin en temel özellikleri olarak karşımıza; serbest nazım özellikleri taşıması, ideolojik içeriği bünyesinde barındırması, toplum ve üretim ilişkilerini ele alması çıkmaktadır. Bu şiir anlayışının yukarıda bahsedilen özelliklere sahip oluşu çalışıp para kazanmak zorunda kalan çocukların durumuna değinmeyi bu anlayışa sahip olan şairler için daha elverişli hâle getirmiştir diyebiliriz. Bu çalışma kapsamında yapılan literatür taraması sonucunda, Türk şiirinde toplumcu gerçekçiliğin temsilcilerinden Nazım Hikmet, Rıfat Ilgaz, Ahmet Arif, Cahit Irgat, Şükrü Erbaş, A. Kadir Meriçboyu’nun şiirlerinde bu konunun işlendiği tespit edilmiştir. Bu çalışmanın giriş kısmında sırasıyla; çocukların çalışıp para kazanmak zorunda kalışlarının sebepleri irdelenmiş ardından toplumcu gerçekçi şiir ve bu şiirin Türk edebiyatındaki gelişimi hakkında bilgi verilmiştir. Bu çalışmanın en kapsamlı kısmı olan toplumcu gerçekçi Türk şiirinde işlenen bir konu: çocukların çalışıp para kazanmak zorunda kalmaları başlıklı kısımdaysa şiir metinlerinden alıntılar yapılarak şairlerin bu konuyu ne şekilde ele aldıkları ortaya çıkarılmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, toplumcu gerçekçi türk şiiri, fakirlik

THE TENDENCY OF ANKARA METROPOLITAN MUNICIPALITY CHILDREN'S COUNCIL MEMBERS TO BE EMPATHETIC, FAIR AND RESPECTFUL

Serkan YORGANCILAR*

Abstract

There is a Children's Assembly under the Ankara Metropolitan Municipality. Although the Children's Assembly is the only one in Turkey, it is a center where children from the capital gain the democratic participation and experience of multicultural life at an early age. The members and president of the Children's Assembly, which has been operating since 1999, are determined by democratic elections. Likewise, members are determined by election. The parliamentary agenda is shaped by the children's motions, and the motions submitted to the parliament are voted on by open vote according to the majority vote system. It is assumed that the democratic participation awareness level of the Children's Council members is higher than their peers living in Ankara. In this context, the tendency of the members of the Children's Council to be empathetic, to be fair and to be respectful were determined by the quantitative research method. The questionnaire "Effects of primary school students' empathic tendencies and perceived teacher attitudes on students' moral value judgments", developed by Duygu Sarmusak, was applied to the members of the Children's Council, which consists of 150 members. The questionnaires applied to the members of the Children's Assembly between January and February 2022 were analyzed with the SPSS program. At the end of the study, highly compatible results were obtained between being empathetic, being fair and being respectful. It has been determined that there are no visible differences between male and female students, and there are also significant differences between students with different socio-economic status. It has been concluded that the members of the Children's Council aim to gain experience by sending the children whose families' socio-economic status is higher than their peers by their families. At the same time, it has been determined that the Children's Assembly experience positively serves the culture of democratic participation and coexistence at an early age.

Keywords: Child, child assembly, child participation, democracy, empathy

Ankara Büyükşehir Belediyesi Çocuk Meclisi Üyesi Çocukların Empatik, Adil ve Saygılı Olma Eğilimleri

Özet

Ankara Büyükşehir Belediyesi çatısı altında bir Çocuk Meclisi bulunmaktadır. Çocuk Meclisi Türkiye'de tek olma özelliği taşımakla birlikte Başkentli çocukların demokratik katılımını ve erken yaşta çok kültürlü yaşama tecrübesini edindikleri bir merkezdir. 1999 yılından beri faaliyetlerini sürdürmekte olan Çocuk Meclisinin üyeleri ve başkanı demokratik seçimlerle belirlenmektedir. Aynı şekilde üyelerde seçimle belirlenmektedir. Çocukların önergeleri ile meclis gündemi şekillenmekte, meclise sunulan önergeler oy çokluğu sistemine göre açık oyla oylanmaktadır. Ankara'da yaşayan akranlarına nazaran Çocuk Meclis üyelerinin demokratik katılım bilinç düzeylerinin yüksek olduğu varsayılmaktadır. Bu bağlamda Çocuk Meclis üyelerinin empatik olma eğilimleri, adil olma eğilimleri ve saygılı olma eğilimleri nicel araştırma yöntemi ile tespit edilmiştir. 150 üyeden oluşan Çocuk Meclis üyelerine Duygu Sarmusak tarafından geliştirilen İlköğretim öğrencilerinin empatik eğilimleri ve algıladıkları öğretmen tutumlarının öğrencilerin ahlaki değer yargılarına etkisi anketi uygulanmıştır. 2022 yılının Ocak-Şubat ayları arasında Çocuk Meclisi üyelerine uygulanan anketler SPSS programı ile analize tabi tutulmuştur. Çalışma sonunda empatik olmak, adil olmak ve saygılı olmak arasında son derece uyumlu sonuçlara ulaşılmıştır. Erkek ve kız öğrenciler arasında gözle görülür farklar olmadığı, aynı zamanda sosyo-ekonomik durumları farklı öğrenciler arasında ise belirgin farkların olduğu tespit edilmiştir. Çocuk Meclisi üyelerinin ailelerinin sosyo-ekonomik durumları akranlarına göre daha yüksek olduğu çocukların aileleri tarafından çocuk meclislerine gönderilerek tecrübe kazanmaları amaçladıkları sonuçlarına ulaşılmıştır. Aynı zamanda Çocuk Meclisi tecrübesinin erken yaşlarda demokratik katılım ve birlikte yaşama kültürüne olumlu hizmet ettiği tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, çocuk meclis, empati, saygı, adil olma

AWARENESS OF PRIMARY SCHOOL TEACHER CANDIDATES REGARDING MEMORIZED FIGURES IN CHILDREN'S DRAWINGS

Selma KARAAHMET BALCI*

Abstract

In order to nurture creativity, which is one of the basic characteristics of the modern individual, providing art education to children from an early age is an inevitable situation. The efficient and correct execution of the visual arts course during primary school depends on the primary school teachers. Among the courses carried out in the primary school teaching departments in faculty of education, there is a visual arts teaching course. Within the scope of this research; The observations made by the researcher during three terms and the pictures made by the candidate primary school teacher in the visual arts teaching course, which has a great role in the education of teachers who will guide art education in the primary school process, are discussed.

In this study, in which the descriptive scanning model was used, it was taken into consideration to what extent the candidate teachers used memorized figures, especially when they were working freely. At the end of the research process, in which drawings that are far from creative ideas and practices were observed, it was aimed to make suggestions for teacher candidates to behave more empathetically while teaching art to primary school students.

The study group of this research consists of approximately 300 primary school teacher candidates who took the Visual Arts Teaching course in the fall semester of 2018-2019, 2019-2020, 2020-2021 academic years in Ondokuz Mayıs University, Faculty of Education and Department of Primary Education. In order to collect the data, in the first week of the Visual Arts Teaching course conducted by the researcher each semester, teacher candidates were asked to paint a picture with a free theme. As a result of the memorized figure density observed in the pictures of the teacher candidates, different groups were asked to paint with the same instruction for three consecutive years and examined in terms of consistency.

Keywords: Art education, classroom education, children's drawings

Sınıf Öğretmeni Adaylarının Çocuk Resimlerindeki Ezberlenmiş Figürlere İlişkin Farkındalığı

Özet

Çağdaş bireyin temel karakteristiklerinden biri olan yaratıcılığın beslenmesi için küçük yaşlardan itibaren çocuklara sanat eğitiminin verilmesinin gerekliliği kaçınılmaz bir durumdur. İlkokul süresince görsel sanatlar dersinin verimli ve doğru şekilde yürütülebilmesi sınıf öğretmenlerine bağlıdır. Eğitim fakülteleri sınıf öğretmenliği bölümlerinde yürütülen dersler arasında görsel sanatlar öğretimi dersi bulunmaktadır. Bu araştırma kapsamında; ilkokul sürecinde sanat eğitime yön verecek öğretmenlerin eğitilmesinde büyük rolü olan görsel sanatlar öğretimi dersi içerisinde araştırmacının üç dönem boyunca yaptığı gözlemler ve sınıf öğretmeni adaylarının yaptığı resimler ele alınmıştır.

Betimsel tarama modelinin kullanıldığı bu çalışmada, öğretmen adaylarının özellikle serbest bırakıldıklarında ne derece ezberlenmiş figür kullandıkları önemsenmiştir. Yaratıcı fikir ve uygulamalardan uzak türden resimlerin gözlemlendiği araştırma sürecinin sonunda öğretmen adaylarının ilkokul öğrencilerine sanat eğitimi verirken daha empatik davranmaları için önerilerde bulunmak hedeflenmiştir.

Bu araştırmanın çalışma grubunu Ondokuz Mayıs University Eğitim Fakültesi Temel Eğitim Bölümü Sınıf Öğretmenliği Anabilim Dalında, 2018-2019, 2019-2020, 2020-2021 öğretim yılları güz döneminde Görsel Sanatlar Öğretimi dersi alan yaklaşık 300 sınıf öğretmeni adayı oluşturmaktadır. Verilerin toplanabilmesi için her dönem araştırmacı tarafından yürütülen Görsel Sanatlar Öğretimi dersinin ilk haftasında öğretmen adaylarından serbest konulu bir resim yapmaları istenmiştir. Öğretmen adaylarının resimlerinde gözlemlenen ezberlenmiş figür yoğunluğu neticesinde üç yıl üst üste farklı gruplara aynı yönerge ile resim yaptırılmış ve tutarlılık bakımından incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk resimleri, sanat eğitimi, sınıf eğitimi

A GENDER ANALYSIS OF THE SCIENTIFIC STUDIES ON COVID-19 PANDEMIC AND CHILDREN

Senem GÜRKAN¹, Damla Nur KİNSİZ², Yaşar BARUT³

Abstract

While the COVID-19 pandemic is making its effects felt all over the world, this pandemic has brought many changes in the lives of individuals. Although not every individual is affected equally by this period which caused restrictions in all areas such as daily life, routines, etc., it is obvious that the most affected group is children. Having already been in a disadvantaged position, the children, whose whole orders have changed, who are separated from their friends and school and/or who stay in a limited area at school, have inevitably been exposed to changes in many areas.

In this study, in the light of the existing literature, how children have been affected by the COVID-19 pandemic process and the problems experienced by children during the pandemic process will be revealed from the perspective of gender.

The data of this research conducted with qualitative research will be collected through document analysis technique, from the databases such as Google Scholar, Science Direct, Web of Science, EBSCO, by using the search terms Pandemic and Children, COVID-19 Pandemic and Children, Pandemi ve Çocuk, COVID-19 Pandemisi ve Çocuk both in Turkish and in English. These collected data will form the data set, and the obtained data will be analyzed by content analysis technique. The findings and results of the study will be included in the conference presentation.

Keywords: COVID-19 pandemic, child, gender, disadvantaged groups

Covid-19 Pandemisi ve Çocuk Üzerine Yapılan Bilimsel Çalışmaların Toplumsal Cinsiyet Bağlamında İncelenmesi

Özet

COVID-19 pandemisi tüm dünyada etkilerini hissettirirken, bu salgın bireylerin yaşantısında birçok değişiklik meydana getirmiştir. Günlük yaşantılar, rutinler, vb. tüm alanlarda kısıtlamalara yol açan bu dönemden her birey aynı derecede etkilenmese de en fazla etkilenen grubun çocuklar olduğu aşikardır. Zaten dezavantajlı bir konumdayken tüm düzeni değişen, arkadaşlarından ve okulundan ayrı kalan ve/ya okulda kısıtlı bir alanda kalan çocuğun hayatı ister istemez pek çok alanda değişime maruz kalmıştır.

Bu çalışmayla, ilgili literatür ekseninde, COVID-19 pandemisi sürecinden çocukların nasıl etkilendiği ve pandemi sürecinde çocukların yaşadıkları sorunlar toplumsal cinsiyet penceresinden ortaya koyulmaya çalışılacaktır.

Nitel araştırma yöntemiyle yürütülen bu çalışmanın verileri doküman incelemesi tekniğiyle, Google Scholar, Science Direct, Web of Science, EBSCO gibi veri tabanlarında, Pandemic and Children, COVID-19 Pandemic and Children, Pandemi ve Çocuk, COVID-19 Pandemisi ve Çocuk arama terimleri ile Türkçe ve İngilizce sayfalarda aranacaktır. Toplanan bu veriler veri setini oluşturacak, elde edilen veriler ise içerik analizi tekniğiyle irdelenecektir. Çalışmanın bulgularına ve sonuçlara, konferans sunumunda yer verilecektir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19 pandemisi, çocuk, toplumsal cinsiyet, dezavantajlı gruplar

¹ Ondokuz Mayıs University, senemgrk@yahoo.com

² Ondokuz Mayıs University, damlanur.meral@omu.edu.tr

³ Ondokuz Mayıs University, ybarut@omu.edu.tr

CHILDREN AS VICTIMS OF HUMAN TRAFFICKING: GENERAL SITUATION IN TURKEY

Ammar SEVGİLİ*

Abstract

The crime of human trafficking, also defined as modern slavery, is considered a serious human rights violation in both national and international legislation. Children, as the weakest link of disadvantaged groups, have an important place in human trafficking. According to the report published by UNICEF in 2018, 30% of the victims of human trafficking are children. Major financial gains are made over the detained children, mainly through sexual abuse, forced labor (begging, stealing), organ trade, and illegal adoption. As a result of all these, child trafficking emerges as an important issue that needs to be addressed, as children are physically and mentally weak, they need special protection and support, the risks of exposure to human trafficking are high, and international migration events increase. While the current situation in the world is like this, the situation in Turkey, which is a transit and destination country, is similar. With the increase in mass migration movements from other countries, especially the Syrian civil war, the cases of child trafficking in our country increase from year to year. This study aims to draw attention to this issue, to reveal the dimensions of gross human rights violations, and to raise awareness on this issue, since the studies on child trafficking, which causes great physical and psychological damage to child victims in need of protection, are insufficient, especially in Turkey. In this context, by presenting data on child trafficking in Turkey, national legislation, relevant institutions, and organizations and their efforts to combat child trafficking will be examined.

Keywords: Human trafficking, child abuse, child, child trafficking in Turkey, national legislation

İnsan Ticareti Mağduru Olarak Çocuklar: Türkiye’de Genel Durum

Özet

Modern kölelik olarak da tanımlanan insan ticareti suçu hem ulusal mevzuatta hem de uluslararası mevzuatta ağır insan hakları ihlali olarak değerlendirilmektedir. İnsan ticaretinde, dezavantajlı grupların en zayıf halkası olarak çocuklar önemli bir yer tutmaktadır. UNICEF’in 2018 yılında yayınladığı rapora göre insan ticareti mağdurlarının %30’unu çocuklar oluşturmaktadır. Ağırlıklı olarak cinsel istismar, zorla çalıştırma (dilendirme, hırsızlık yaptırma), organ ticareti, yasa dışı evlat edindirme gibi yollarla alıkonulan çocuklar üzerinden büyük maddi kazançlar sağlanmaktadır. Tüm bunların sonucunda çocukların fiziksel ve ruhsal anlamda zayıf olması, özel korunmaya ve desteğe ihtiyaçlarının olması, insan ticaretine maruz kalma risklerinin yüksek olması ve uluslararası göç olaylarının artmasıyla birlikte çocuk ticareti, üzerinde durulması gereken önemli bir konu olarak karşımıza çıkmaktadır. Dünyada mevcut durum böyleyken transit ve hedef ülke konumunda olan Türkiye’de de durum benzerlik göstermektedir. Başta Suriye iç savaşı olmak üzere diğer ülkelerden gelen kitlesel göç hareketlerinin artmasıyla birlikte ülkemizdeki çocuk ticareti vakaları yıldan yıla artış göstermektedir. Bu çalışmanın amacı, korunmaya muhtaç olan çocuk mağdurlar üzerinde büyük fiziksel ve psikolojik tahribata neden olan çocuk ticaretine yönelik çalışmaların, özellikle Türkiye özelinde yetersiz olması nedeniyle bu konuya dikkat çekmek, ağır insan hakları ihlali boyutlarını gözler önüne sermek ve bu konuda farkındalık yaratmaktır. Bu bağlamda, Türkiye’de çocuk ticareti ile ilgili veriler sunulurken, ulusal mevzuat, konu ile ilgili kurum ve kuruluşlar ve bunların çocuk ticaretiyle mücadelede yönelik çalışmaları incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: İnsan ticareti, çocuk istismarı, çocuk, Türkiye’de çocuk ticareti, ulusal mevzuat

EXAMINING THE CAUSES OF SLEEP PATTERNS AND DISTURBANCES IN SCHOOL-AGED CHILDREN DURING THE COVID-19 PANDEMIC

Aysel TOPAN¹, Özlem ÖZTÜRK ŞAHİN², Yeliz TAŞDELEN³

Abstract

Aim: It was aimed in this study to evaluate the factors that caused sleep patterns and disturbances in children aged 6-16 years during the COVID-19 pandemic.

Method: During the COVID-19 pandemic, mothers with children aged 6 to 16 years were included in this cross-sectional study. Social media was used to distribute survey questionnaires to mothers. Participant Information Form and Sleep Disturbance Scale for Children (SDSC) were used to collect data.

Result: The research collected information on 408 children and their mothers. It was found in the study that 55.9% (n=228) of the children were male, 69.9% (n=285) were between the ages of 6-12, the total mean score of SDSC was 46.25±16.34, and 11.8% (n=48) of the children had symptoms of sleep disturbances. During the pandemic, 49.0 % (n=200) of mothers indicated that their children's sleep quality had declined. The SDSC mean scores of students in secondary school were found to be higher than those of children in high school. It was discovered that children of mothers aged 20-40 had a higher mean SDSC score than children of mothers aged 41-60. Also, children with three or more siblings had higher SDSC mean scores than those with only one kid and two siblings, and the difference was statistically significant. It was observed that children in both age groups had a statistically significant delay in bedtime and risetime on weekdays and weekends, sleep latency increased, the children between the ages of 6-12 slept for a shorter period of time, and the children between the ages of 13-16 slept longer. It was determined that children had disturbances with irregular sleep, oversleep, inability to sleep, and experience of nightmares statistically significantly more frequently during the pandemic. It was statistically significant found that children had dinner at a late hour during the pandemic, and there was an increase in the duration of sleeping during the day, waking up at night. Also, there was an increase in using an electronic device before bedtime and watching television.

Conclusion: It was observed that approximately one in ten children experienced sleep disturbance symptoms during the pandemic. In addition, it was concluded that the sleeping/waking times and sleep duration of the children were negatively affected, and they had more frequent sleep disturbances.

Keywords: Pandemic, sleep, children, sleep disturbances

Pandemi Sürecinde Okul Dönemindeki Çocukların Uyku Bozukluğu ve Uyku Sorunlarına Neden Olan Faktörlerin Değerlendirilmesi

Özet

Amaç: Araştırma, COVID- 19 pandemi döneminde 6-16 yaş çocukların uyku bozukluğu ve uyku sorunlarına neden olan faktörlerin değerlendirilmesi amacıyla yapıldı.

Yöntem: Bu kesitsel çalışmaya, COVID-19 pandemi döneminde 6-16 yaş aralığındaki çocuğu olan anneler dahil edildi. Çevrimiçi anket formları annelere sosyal medya aracılığı ile ulaştırıldı. Demografik bilgiler için Katılımcı Bilgi Formu ve uyku bozukluğu semptomları için Çocuklar için Uyku Bozukluğu Ölçeği (ÇUBÖ) ile veriler toplandı.

Bulgular: Çalışmada 408 çocuğa ve annelerine ait veriler elde edildi. Çocukların %55,9'unun (n=228) erkek, %69,9'unun (n=285) 6-12 yaş aralığında, ÇUBÖ puanı genel ortalamasının 46,25±16,34 olduğu ve %11,8'inin (n=48) uyku bozukluğu semptomları gösterdiği belirlendi. Annelerin %49,0'ı (n=200) pandemi sürecinde

¹Zonguldak Bülent Ecevit University, aysel.topan@beun.edu.tr

²Karabük University, ozlem.ozturk@karabuk.edu.tr

³Karabük University, yeliztasdelen@karabuk.edu.tr

çocuklarının uyku kalitesinde azalma olduğunu bildirdi. Ortaokula devam eden çocukların liseye devam eden çocuklara, 20-40 yaş arasında olan annelerin çocuklarının 41-60 yaş aralığında olan annelerin çocuklarına, 3 ve daha fazla kardeşe sahip olan çocukların tek çocuk olan ve iki kardeş olan çocuklara kıyasla ÇUBÖ puan ortalamalarının daha yüksek olduğu ve aradaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulundu. Çocukların hafta içi ve hafta sonu uyuma ve uyanma saatlerinde gecikme olduğu, uykuya dalma sürelerinde artış olduğu, 6-12 yaş aralığındaki çocukların daha kısa süre uyuduğu, 13-16 yaş aralığındaki çocukların ise daha uzun süre uyuduğu görüldü. Çocukların pandemi sürecinde daha sık düzensiz uyku uyuma, fazla süre uyuma, uyuyamama ve karabasan görme gibi uyku sorunlarını yaşadığı belirlendi. Pandemi sürecinde akşam yemeğinin daha geç saatlerde yendiği, gün içinde uyuma, gece uykudan uyanma, uyku öncesi elektronik alet kullanımı ve televizyon izleme oranlarında artış görüldüğü saptandı.

Sonuç: Çalışmada, pandemi sürecinde yaklaşık her on çocuktan birinin uyku bozukluğu semptomlarını yaşadığı görülmüştür. Ayrıca çocukların uyuma/uyanma saatlerinin, uyku sürelerinin olumsuz etkilendiği ve daha sık uyku sorunları yaşadıkları sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Pandemi, uyku, çocuk, uyku bozuklukları

¹Zonguldak Bülent Ecevit University, aysel.topan@beun.edu.tr

²Karabük University, ozlem.ozturk@karabuk.edu.tr

³Karabük University, veliztasdelen@karabuk.edu.tr

THE RELATIONSHIP OF CORONAVIRUS ANXIETY AND STYLES OF COPING WITH STRESS WITH MENTAL HEALTH IN HIGH SCHOOL STUDENTS

Berna ERSOY ÖZCAN¹, Ayşe KUZU²

Abstract

Background and Aim: With the COVID-19 pandemic, the lifestyle of the young population, which constitutes an important and specific group of the society, has been significantly affected. Young individuals are exposed to negative psychosocial experiences during this period and are sensitive to stress due to the characteristics of their developmental period; therefore, they constitute a risky group for anxiety and depressive disorders. This study aimed to examine the relationship of coronavirus anxiety and styles of coping with stress with mental health in high school students during the COVID-19 pandemic.

Method: The research has a descriptive, relational, cross-sectional design. The population of the study consisted of students receiving education in high schools in the province of Sinop between 05.26.2021 and 06.18.2021. The sample of the study was determined by G-Power analysis. Accordingly, the sample size was calculated as n=319 with an effect size of 0.2, a power of 95%, a margin of error of 0.05. A total of 321 students were reached. Research data were collected using a Personal Information Form, the Coronavirus Anxiety Scale Short Form (CAS-SF), the Mental Health Continuum Short Form (MHC-SF), and the Coping Inventory for Stressful Situations Short Form (CISS-21). The data were evaluated with the SPSS 22.0 (SPSS Inc., Chicago, IL, USA) program. The skewness and kurtosis coefficients were used to determine the fitness of numerical variables to normal distribution. In data analysis, descriptive statistics, independent sample t-test, one-way analysis of variance (ANOVA), and Tukey HSD were used for normally distributed numerical variables; Mann-Whitney U test, Kruskal-Wallis analysis of variance, and Dunn-Bonferroni test were used for the variables that did not show normal distribution.

Results: In the study, the mean score of the students was 1.25±2.52 on total CAS-SF, 31.31±10.24 on total MHC-SF, 22.29±6.01 on the Task-Oriented Coping subscale of CISS-21, 19.88±7.05 on the Emotion-Oriented Coping subscale of CISS-21, and 19.41±6.04 on the Avoidance-Oriented Coping subscale of CISS-21. There was a difference between the students' scores on CAS-SF and the emotion-oriented coping subscale of CISS-21 according to gender, between their scores on CAS-SF and the task-oriented coping subscale of CISS-21 according to age, and in their MHC-SF scores according to income. There was a significant difference between the students' scores on CAS-SF and the emotion-oriented coping subscale of CISS-21 according to fear of COVID-19 and between their scores on CAS-SF and MHC-SF according to the status of taking measures and thinking that their mental health was affected. In the study, a positive significant relationship was determined between MHC-SF-emotional, MHC-SF-psychological, and CISS-21-emotion-oriented coping scores.

Conclusion and Recommendations: In conclusion, it was determined that the scale scores differ according to socio-demographic data and that coronavirus anxiety scores are associated with emotional, psychological well-being and emotional coping scores. Based on these results, it is recommended to take measures to protect and maintain the mental health of the adolescent population, especially females, those in the 17-18 age group, and those with low socioeconomic level, who will constitute the next generations of the society, and carry out studies on effective skills of coping with stress.

Keywords: High school students, coronavirus anxiety, coping with stress, mental health

Lise Öğrencilerinde Koronavirüs Kaygısı, Stresle Başa Çıkma Tarzları ile Ruh Sağlığı Arasındaki İlişki

Özet

Giriş ve Amaç: COVID-19 salgını ile birlikte toplumun önemli ve özel bir grubunu oluşturan genç nüfusun yaşam tarzı önemli düzeyde etkilenmiştir. Bu dönemde olumsuz psikososyal deneyimlere maruz kalan ve gelişim dönemlerinin özelliği nedeniyle strese duyarlı olan bu genç grup, anksiyete ve depresif bozukluklar için riskli

¹Sinop University, bersoyozcan@sinop.edu.tr

²Zonguldak Bülent Ecevit University, aysekuzu@gmail.com

grubu oluşturmaktadır. Bu çalışmada COVID-19 salgını sırasında lise öğrencilerinde koronavirus kaygısı, stresle başa çıkma tarzları ile ruh sağlığı arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Bu tanımlayıcı ilişkisel tipte, kesitsel bir araştırmadır. Çalışmanın evrenini 26.05.2021 ile 18.06.2021 tarihleri arasında Sinop il sınırları içerisindeki liselerde okuyan, öğrenciler oluşturmuştur. Çalışmanın örneklemini G-Power analizi ile belirlenmiştir. Buna göre 0,2 etki büyüklüğü, %95 güç ve 0,05 hata payı ile örneklem büyüklüğü $n=319$ hesaplanmış, 321 öğrenciye ulaşılmıştır. Çalışmanın verileri Kişisel Bilgi Formu, Koronavirus Anksiyete Ölçeği Kısa Formu (KAÖ) , Ruh Sağlığı Sürekliliği Kısa Formu (RSSKF), Stresli Durumlarla Başa Çıkma Envanteri Kısa Formu (SDBÇEKF) kullanılarak toplanmıştır. Verilerin değerlendirmesinde SPSS 22.0 (SPSS Inc., Chicago, IL, USA) programı kullanılarak yapılmıştır. Sayısal değişkenlerin normal dağılıma uygunluklarının belirlenmesinde çarpıklık ve basıklık katsayıları kullanılmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, normal dağılım gösteren sayısal değişkenlerde bağımsız gruplar t-testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve Tukey HSD; normal dağılım göstermeyen değişkenler de ise Mann-Whitney U test ve Kruskal-Wallis varyans analizi ve Dunn-Bonferroni testi kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmada öğrencilerinin KAÖ toplam puan ortalaması $1,25\pm2,52$; RSSKF toplam puan ortalaması $31,31\pm10,24$; SDBÇE Çözüm Dönük Baş Etme $22,29\pm6,01$; SDBÇE Duygusal Baş Etme $19,88\pm7,05$ ve SDBÇE Kaçınmacı Baş Etme puan ortalaması $19,41\pm6,04$ olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin cinsiyetine göre KAÖ ile SDBÇ-21 duygusal başetme, yaşa göre KAÖ ile SDBÇ-21 çözüme dönük başetme, gelire göre RSSKF puanları arasında fark bulunmuştur. Öğrencilerin COVID-19 korkusuna göre KAÖ ile SDBÇE-21 duygusal başetme, önlem almaya ve ruh sağlığının etkilendiğini düşünmeye göre KAÖ ile RSSKF puanları arasında anlamlı fark olduğu belirlenmiştir. Çalışmada KAÖ ile RSSKF-duygusal, RSSKF-psikolojik, SDBÇE-21-duygusal puanları arasında pozitif yönlü anlamlı ilişki bulunmuştur.

Sonuç ve Öneriler: Bu çalışmanın sonucunda ölçek puanlarının sosyo-demografik verilere göre farklılık gösterdiği ve koronavirus anksiyete puanları ile duygusal, psikolojik iyi oluş ve duygusal başetme puanları ile ilişkili olduğu belirlenmiştir. Bu sonuçlardan yola çıkılarak toplumun gelecek kuşaklarını oluşturacak ergen nüfusun, özellikle kadın, 17-18 yaş grubunda ve düşük sosyoekonomik düzeydeki gençlerin ruh sağlığını korumak ve sürdürmek için önlemlerin alınması ve etkili stresle baş etme becerilerinin kazandırılmasına yönelik çalışmaların yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Lise öğrencileri, koronavirus kaygısı, stresle başa çıkma, ruh sağlığı

¹Sinop University, bersoyozcan@sinop.edu.tr

²Zonguldak Bülent Ecevit University, aysekuzu@gmail.com

EVALUATION OF MEDICATION ERRORS OF PEDIATRIC NURSES

Şura DAL¹, Nursemen SARI², Fatmanur KAMIŞ³, Beyza AYDOĞAN⁴, Ayşen SAMUK ÇOLAK⁵, İlknur KAHRİMAN⁶

Abstract

Medication errors are critical problems that can lead to irreversible life-threatening consequences. Pediatric patients are at higher risk than adults in terms of medication errors because of their developmental differences from adults in terms of anatomical and physiological features. In this direction, the study was conducted to evaluate the knowledge, attitudes and practices of nurses working in pediatric wards regarding medication errors. The data of the research were collected between January 01 and April 30, 2022.

The research was conducted with 91 nurses working in the pediatric clinics of public and university hospitals in Trabzon and Rize city centers. In the collection of data, the descriptive information of the nurses and the survey form prepared for drug errors and the attitude scale for drug errors were used. Data were evaluated with percentage, frequency, mean, standard deviation.

It was determined that 93.3% of the nurses participating in the study were women, 36% were in the 20-30 age group, 72.5% had a bachelor's degree, 38.2% had 11-20 years of experience in the profession, 36.2% had been working in the pediatric clinic for 11-20 years. It was determined that 67% of pediatric nurses were trained for medication errors or patient safety. 47.3% of the nurses made a medication error throughout their professional life, the most common medication errors were infusion pump errors (19.1%), giving medication to the wrong patient/misdiagnosing the patient's identity (17.9%), making a wrong applications (15.5%), medication errors due to mis (14.2%) was found. Fatigue (11.3%), insomnia (7.9%), and insufficient number of nurses were found to be the top three reasons for pediatric nurses to make medication errors. % 58.3 of pediatric nurses stated that they would report this when a medication error was made. 40.7% of the nurses stated that if the error was noticed and corrected without affecting the patient, 22.2% of the nurses stated that there was no need to explain the situation when the medication error was made if the error did not have the potential to harm the patient.

71.4% of pediatric nurses stated that reporting medication errors is an effective way to measure nurses' proficiency in terms of medication use. 75.8% of the nurses stated that the majority of medication errors occur as a result of the nurse's neglect of the "five truths" in medication administration and that detailed analysis of incident reports is a effective way to understand the causes of medication errors. Strategies are recommended for nurses working in pediatric clinics to organize constant in-service trainings to prevent medication errors, to take in-house measures for fatigue, insomnia, insufficient number of nurses that cause medication errors, and to provide at least twice/multiple controls on pediatric doses.

Keywords: Medication, medical errors, nursing, pediatric nursing

Pediatric Hemşirelerinin İlaç Uygulama Hatalarının Değerlendirilmesi

Özet

İlaç hataları hastaların hayatını tehlikeye atan geri dönüşümsüz sonuçlar doğurabilen kritik sorunlardır. Çocuk hastaların, yetişkinlerden gelişimsel farklılıkları, anatomik ve fizyolojik özellikleri açısından farklı olmalarına bağlı olarak ilaç uygulama hataları açısından yetişkinlere kıyasla daha büyük risk altındadırlar. Bu doğrultuda çalışma pediatri servislerinde çalışan hemşirelerin ilaç hatalarına yönelik bilgi, tutum ve uygulamalarının değerlendirilmesi amacıyla yapıldı. Araştırmanın verileri 01 Ocak- 30 Nisan 2022 tarihleri arasında toplandı.

¹Trabzon Kanuni Eğitim Araştırma Hastanesi, suradal98@gmail.com

²Karadeniz Teknik University, snursemen@gmail.com

³KTÜ Farabi Hastanesi, fatmanurkms.25@gmail.com

⁴Rize Recep Tayyip Erdoğan Eğitim Araştırma Hastanesi, Beyzaak469@gmail.com

⁵KTÜ Farabi Hastanesi, samuk647@gmail.com

⁶Karadeniz Teknik University, ilknurkahriman@hotmail.com

Araştırma Trabzon ve Rize il merkezinde bulunan kamu ve üniversite hastanelerinin pediatri kliniklerinde çalışan 91 hemşire ile yürütüldü. Verilerin toplanmasında, hemşirelerin tanımlayıcı bilgileri ve ilaç hatalarına yönelik hazırlanan anket formu ve ilaç hatalarına yönelik bilgi ve tutum ölçeği kullanıldı. Veriler yüzde, frekans, ortalama, standart sapma ile değerlendirildi.

Araştırmaya katılan hemşirelerin %93.3’ü kadın, %36’sı 20-30 yaş grubunda, %72.5’i lisans mezunu, %38.2’si meslekte 11-20 yıl deneyime sahip, %36.2’si 11-20 yıldır pediatri kliniğinde çalıştığı belirlendi. Pediatri hemşirelerinin %67’sinin ilaç hataları veya hasta güvenliğine yönelik eğitim aldığı saptandı. Hemşirelerin %47.3’ünün meslek yaşamı boyunca bir ilaç hatası yaptığı, en çok yapılan ilaç hatalarının infüzyon pompa hataları (%19.1), yanlış hastaya ilaç verme/hasta kimliğinin yanlış tanınması (%17.9), hatalı işlem yapma (%15.5), yanlış dozda ilaç uygulama (%14.2) olduğu bulundu. Pediatri hemşirelerinin ilaç hatası yapma nedenleri olarak ilk üç sırada yorgunluk (%11.3), uykusuzluk (%7.9), hemşire sayısının yetersiz olmasının yer aldığı görüldü. Pediatri hemşirelerinin %53.8’i ilaç hatası yapıldığında bu durumu bildireceğini belirtti. Hemşirelerin %40.7’sinin hata hastayı etkilemeden fark edilip düzeltildiyse, %22.2’si yapılan hatanın hastaya zarar verme potansiyeli yoksa ilaç hatası yapıldığında bunu açıklamaya gerek olmadığını belirtmişlerdir. Pediatri hemşirelerin %71.4’ü ilaç hatalarının raporlanmasının, hemşirelerin ilaç kullanımına yönelik yeterliliğinin ölçümü için etkin bir yol olduğunu belirtmiştir.

Hemşirelerin %75.8’i ilaç hatalarının büyük çoğunluğunun, hemşirenin ilaç uygulamalarındaki "beş doğru"yu ihmal etmesi sonucu oluştuğunu ve olay raporlarının ayrıntılı şekilde analiz edilmesinin ilaç hatalarının nedenlerini anlamada iyi bir yol olduğunu belirtmiştir. Pediatri kliniklerinde çalışan hemşirelere ilaç hatalarının önlenmesine yönelik sürekli hizmet içi eğitimlerin düzenlenmesi, ilaç hatasına neden olan yorgunluk, uykusuzluk, hemşire sayısının yetersizliğine yönelik kurum içi önlemlerin alınması, pediatrik dozların en az iki kez/ çoklu kontrollerin sağlanmasına yönelik stratejiler önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İlaç, tıbbi hatalar, hemşirelik, pediatri hemşireliği

¹Trabzon Kanuni Eğitim Araştırma Hastanesi, suradal98@gmail.com

²Karadeniz Teknik University, snursem@gmail.com

³KTÜ Farabi Hastanesi, fatmanurkms.25@gmail.com

⁴Rize Recep Tayyip Erdoğan Eğitim Araştırma Hastanesi, Beyzaak469@gmail.com

⁵KTÜ Farabi Hastanesi, samuk647@gmail.com

⁶Karadeniz Teknik University, ilknurkahriman@hotmail.com

THE IMPACT OF PARENTAL CANCER ON CHILDREN

Nevin ONAN¹, Yeliz TAŞDELEN²

Abstract

Cancer is one of the most serious health issues nowadays. Cancer, which is one of the major causes of mortality in many nations throughout the world, including Turkey, is a devastating experience for both people diagnosed and other family members. Other family members have more emotional and behavioral issues than patients owing to degradation of family balance, loss of role, or role shift, in addition to the medical, social, and psychological problems that can be evident in cancer patients. During this time, children, particularly those of cancer-stricken parents, are at a higher risk of developing emotional and behavioral issues.

The primary reasons for emotional and behavioral issues in children are that the cancer treatment of a parent disrupts the family's daily routines, the roles at home differ, financial challenges, and physical and mental weariness of both parents. Children whose parents have cancer may experience psychosocial effects such as anxiety, depression, aggressive behaviors, or somatic complaints, as well as cognitive and behavioral outcomes such as crying, insecurity, deterioration in friendships, alienation from parents or showing excessive interest, and inability to concentrate at school. Physical difficulties, such as headaches, sleeplessness, and lack of appetite, may also arise as a result of disruptions in daily routines and emotional symptoms. The impacts of a cancer parent on the kid differ depending on the child's gender, developmental stage, the parent's view of the disease, the parent-child connection, family functions, the stage of cancer, and the parent's health state. Children's need for support increases during this phase.

When their parents are diagnosed with cancer, it is essential that children receive age-appropriate support in assessing the impacts of disease, expressing their feelings, and receiving the necessary support to improve their resilience. According to the literature, interventions for children whose parents have cancer are fairly restricted. As more families are afflicted by cancer, forming specialized teams to assist parents and children is vital. Creating health care teams that deal with all family members, especially children, as well as the cancer patient in the family will be an essential step in providing comprehensive care to the patient at a difficult time in his or her life.

Keywords: Parenting, cancer, child health

Kanserli Ebeveyne Sahip Olmanın Çocuklar Üzerindeki Etkileri

Özet

Kanser, çağımızın önde gelen sağlık sorunlarından biridir. Bugün dünyanın birçok ülkesinde ve Türkiye’de ilk sıralardaki ölüm nedenlerinden biri olan kanser, hem tanıyı alan kişiler hem de diğer aile üyeleri için oldukça travmatik bir durumdur. Kanser tanısı alan kişilerde görülebilen fiziksel, sosyal ve psikolojik sorunların yanı sıra diğer aile üyelerinde de aile dengesinin bozulması, rol kaybı ya da rol değişikliği nedeniyle hastalardan daha fazla duygusal ve davranışsal sorunlar ile karşılaşmaktadır. Bu süreçte özellikle kanserli ebeveynlerin çocukları duygusal ve davranışsal problemler açısından daha yüksek risk altındadır.

Kanserli ebeveynin hastalık sürecinin ailenin günlük rutinlerini değiştirmesi, evdeki rollerin farklılık göstermesi, finansal sorunların yaşanması, her iki ebeveynin de fiziksel ve duygusal tükenmişlik yaşaması çocuklarda görülen duygusal ve davranışsal sorunların başlıca nedenlerindendir. Ebeveyni kanser tanısı alan çocuklarda anksiyete, depresyon, agresif davranışlar ya da somatik şikayetler gibi psikososyal etkiler ile ağlama, güvensizlik, arkadaş ilişkilerinde bozulma, ebeveynlerden uzaklaşma ya da aşırı ilgi gösterme ve okula konsantre olamama gibi bilişsel ve davranışsal etkiler görülebilir. Ayrıca günlük rutinlerin bozulması ve yaşanan duygusal semptomlar nedeniyle baş ağrısı, uykusuzluk, iştah kaybı gibi fiziksel sorunlar gelişebilir. Kanserli ebeveynin çocuk üzerindeki etkileri çocuğun cinsiyeti, gelişim dönemi, ebeveyn hastalığını algılayışı, ebeveyn ile çocuk arasındaki ilişki, aile işlevleri,

¹Karabük University, nevinonan@karabuk.edu.tr

²Karabük University, yeliztasdelen@karabuk.edu.tr

kanserin evresi ve ebeveynin sağlık durumuna göre farklılık göstermektedir. Bu süreçte çocukların destek ihtiyacı artış gösterir.

Çocukların, ebeveyninin kanser tanısı alması ile kanserin etkilerini belirlemede, düşüncelerini ifade etmede ve dayanıklılığını artırmak için gerekli desteği sağlamada yaşa uygun yardım alması önemlidir. Literatürde ebeveyni kanser olan çocuklara yönelik girişimlerin oldukça sınırlı olduğu görülmektedir. Gittikçe daha fazla aile kanserden etkilendiğinden, ebeveynleri ve çocuklarını desteklemek için uzman ekiplerin oluşturulması gereklidir. Ailede kanserli hastanın yanı sıra başta ocuk olmak üzere tüm aile üyelerini ele alan sağlık bakım ekiplerinin oluşturulması, hayatın zorlu bir döneminde hastaya kapsamlı bakım sağlamada kritik bir adım olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ebeveynlik, kanser, ocuk sağlığı

¹Karabk University, nevinonan@karabuk.edu.tr

²Karabk University, veliztasdelen@karabuk.edu.tr

CHILD NEGLECT AND ABUSE IN THE COVID-19 PANDEMIC

Hakan KARAAĞAÇ*

Abstract

The COVID-19 epidemic, which emerged in Wuhan China at the end of 2019, spread rapidly all over the world and affected countries in many dimensions, including social, economic and cultural areas. Children are among the groups most affected by the changes in many public and social areas such as home isolation, pandemic restrictions and school. During and after the pandemic, children were not directly in the risk group for COVID-19. However, situations such as impoverishment, inability to meet education and health needs, domestic violence, neglect and abuse, fear and stress have emerged in children as well as in all segments of society. The compulsory conditions that continued during the pandemic caused the schools, hospitals and social service organizations providing services for children to be postponed or their priorities changed. For this reason, it has been observed that children may be vulnerable to certain threats in areas such as security and health care, and there are difficulties in revealing cases of neglect and abuse. In addition, with the spread of online school and internet services, the time children spend on the internet has increased, which has led to an increased risk of children encountering harmful behaviors such as cyber bullying, risky online behavior and sexual exploitation. As a result, the risk of exposure to neglect and abuse has increased for children who are vulnerable and needy in different areas during the pandemic period. Especially during the pandemic period, spending more time at home, increasing internet use among children, domestic violence, economic difficulties, cyberbullying have left children vulnerable to physical, emotional and sexual abuse. For this reason, it is very important to meet the psychosocial and economic needs of all children and their families during and after the pandemic, to reduce possible risks, to plan preventive measures, and to follow up the institutions in reducing the risks of child neglect and abuse.

Keywords: Covit-19, child, neglect, abuse

Covid-19 Pandemisinde Çocuk İhmal ve İstismarı

Özet

2019 yılının sonlarında Çin’in Wuhan kentinde ortaya çıkan COVID-19 salgını tüm dünyada hızla yayılarak sosyal, ekonomik ve kültürel alanlar dahil olmak üzere birçok boyutta ülkeleri etkilemiştir. Ev izolasyonları, pandemi kısıtlılıkları ve okul gibi birçok kamusal ve sosyal alandaki değişimlerden en çok etkilenen gruplardan birisi de çocuklardır. Pandemi döneminde ve sonrasında oluşan yeni normalde çocuklar doğrudan COVID-19 risk grubunda olmamıştır. Ancak yoksullaşma, eğitim ve sağlık ihtiyaçlarının karşılanmasındaki aksaklıklar, aile içi şiddet, ihmal ve istismar, korku ve stres gibi durumlar toplumun tüm kesimlerinde olduğu gibi çocuklarda da ortaya çıkmıştır. Pandemi süresince devam eden zorunlu koşullar çocuklara yönelik hizmet veren okul, hastane ve sosyal hizmet kuruluşlarının verdikleri hizmetlerinin ertelenmesine ya da önceliklerinin değişmesine sebep olmuştur. Bu nedenle çocukların güvenlik ve sağlık hizmeti gibi alanlarda birtakım tehditlere yönelik savunmasız kalabildiği ve ihmal istismar vakalarının ortaya çıkarılmasında güçlükler yaşandığı görülmüştür. Ek olarak çevrimiçi okul ve internet hizmetlerinin yaygınlaşmasıyla çocukların internette geçirdiği süreler artmış bu durum da çocuklarda siber zorbalık, riskli online davranış ve cinsel sömürü gibi zararlı davranışlarla karşılaşma risklerinin artmasına neden olmuştur. Sonuç olarak, pandemi döneminde farklı alanlarda savunmasız kalan ve ihtiyaçları olan çocukların ihmal ve istismara maruz kalma riskleri artmıştır. Özellikle pandemi döneminde artış gösteren ev içinde fazla zaman geçirme, çocuklarda internet kullanımının artması, aile içi şiddet, ekonomik alanda yaşanan zorluklar, siber zorbalık çocukların fiziksel, duygusal ve cinsel istismara karşı savunmasız kalmasına sebep olabilmektedir. Bu nedenle, tüm çocukların ve ailelerinin devam eden pandemi döneminde ve sonrasındaki normalleşme süreçlerinde psikososyal ve ekonomik ihtiyaçlarının karşılanarak olası risklerin azaltılması, önleyici tedbirlerin planlanması, hizmet veren kuruluşların düzenli takiplerinin yapılması çocuk ihmal ve istismar risklerinin azaltılmasında oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Covit-19, çocuk, ihmal, istismar

A MULTIDISCIPLINARY APPROACH TO CHILD DEVELOPMENT: NURTURING CARE

Begüm GAMIŞ ÇİFTÇİ¹, Pınar DEMİR ASMA², Didem YANGIN³

Abstract

Early childhood is one of the critically important periods in human life due to its fragile features as well as long-term effects. Since it is known that development is multi-faceted and the need for an interdisciplinary approach is known, understanding and applying the 'Nurturing Care' model, which systematically addresses this perspective, is of great importance.

Within the scope of the 2019-2023 work program of the World Health Organization (WHO), we set out to radically improve the health of all people; Supported by the Mother, Neonatal, Child-Adolescent Health (PMNCH) and ECD Action Network Partnership, WHO and UNICEF have developed a global Developing Care Framework to provide guidance and direction for action. Developing maintenance framework; It is defined as a service that includes care practices created for the best interest of the child, such as meeting the child's health-nutrition needs, providing protection against threats, creating opportunities for early learning, providing emotionally sensitive-supportive-stimulating interactions, and supporting their healthy development. Enhanced Care; It consists of five interrelated components: Good Health, Good Nutrition, Responsive and Responsive Care, Confidence and Safety, and Early Learning. The concepts behind nurturing care emphasize that areas of development are interrelated and interact, in addition, they can mutually reinforce each other. When the literature is examined, it can be said that the fostering care framework plays an important role in supporting early childhood development and improving the practices in this period. It is predicted that children who cannot benefit from the support services for nurturing care will not be able to benefit from adequate health services, they will be exposed to lower learning environments at school and at home, their development will be interrupted, and they will be less productive when they become adults. It is seen that the Nurturing Care approach has positive effects in order to realize the developmental potential of children especially in vulnerable groups (those with migration experience, chronic poverty, war experiences, etc.). Therefore, it is thought that it will be an important step in the development of the child and the formation of a healthy society for policymakers and related sector members, non-governmental organizations to consider the Nurturing Care framework.

In this research, it is aimed to compile studies that examine the components of the Nurturing Care framework, which brings an interdisciplinary and integrative perspective to child development, and which include sample applications on the subject.

Keywords: Nurturing care, child development, early childhood

Çocuk Gelişimine Multidisipliner Bir Yaklaşım: Geliştiren Bakım

Özet

Erken çocukluk dönemi, uzun vadeli etkilerinin olmasının dışında kırılgan özellikler taşıması sebebiyle insan yaşamında kritik öneme sahip dönemlerden biridir. Gelişimin çok yönlü olduğu ve disiplinler arası ele alınmasının gerekliliği bilindiğinden, bu bakış açısını sistematik bir şekilde ele alan ‘ Geliştiren Bakım’ modelinin kavranması ve uygulanması ciddi önem taşımaktadır.

Dünya Sağlık Örgütü’nün (WHO) 2019-2023 çalışma programı kapsamında tüm insanların sağlığını kökten iyileştirmek amacıyla yola çıkılmış; Anne, Yenidoğan, Çocuk-Ergen Sağlığı (PMNCH) ve ECD Eylem Ağı Ortaklığı tarafından desteklenen WHO ve UNICEF, eylem için rehberlik ve yönlendirme sağlamak üzere küresel bir Geliştiren Bakım Çerçevesi geliştirmiştir. Geliştiren bakım çerçevesi; çocuğun sağlığına-beslenmesine yönelik

¹Üsküdar University, begum.gamisciftci@uskudar.edu.tr

²Üsküdar University, pinar.demirasma@uskudar.edu.tr

³Üsküdar University, didem.yangin@uskudar.edu.tr

ihtiyaçlarının giderilmesi, tehditlere karşı koruma sağlanması, erken öğrenme için fırsatlar yaratılması, duygusal olarak duyarlı-destekleyici-uyarıcı etkileşimler sunulması gibi çocuğun yüksek yararına oluşturulan bakım uygulamalarını içeren ve sağlıklı gelişimini destekleyen bir hizmet olarak tanımlanmaktadır. Geliştiren Bakım; İyi Sağlık, İyi Beslenme, Duyarlı ve Karşılık Verici Bakım, Güven ve Emniyet, Erken Öğrenme olmak üzere birbiriyle ilişkili beş temel bileşenden oluşmaktadır. Geliştiren bakımın arkasındaki kavramlar, gelişim alanlarının birbiriyle ilişkili ve etkileşim halinde olduğunu, buna ek birbirini karşılıklı olarak güçlendirebileceğini vurgulamaktadır. Alanyazın incelendiğinde, geliştiren bakım çerçevesinin erken çocukluk gelişiminin desteklenmesi ve bu dönemdeki uygulamaların iyileştirilmesinde önemli rol üstlendiği söylenebilmektedir. Geliştiren bakıma yönelik destek hizmetlerden yararlanamayan çocukların yeterli sağlık hizmetlerinden faydalanamamaları, okulda-evde daha düşük öğrenme ortamlarına maruz kalmaları ve gelişimlerinin sektöre uğraması, yetişkin olduklarında daha az üretken olmaları öngörülmektedir. Özellikle kırılgan gruplardaki (göç deneyimi, kronik yoksulluk, savaş yaşantıları vb. olanlar) çocukların gelişim potansiyellerinin de gerçekleştirilmesi için Geliştiren Bakım anlayışının olumlu etkileri olduğu görülmektedir. Dolayısıyla konuyla ilgili politika üreticilerin ve ilişkili sektör üyelerinin, sivil toplum kuruluşlarının Geliştiren Bakım çerçevesini göz önünde bulundurmalarının çocuğun gelişiminde ve sağlıklı toplum oluşumunda önemli bir adım olacağı düşünülmektedir.

Bu araştırmada, çocuk gelişimine disiplinler arası ve bütünleştirici bir bakış açısı getiren Geliştiren Bakım çerçevesinin, onun bileşenlerini irdeleyen ve konuya ilişkin örnek uygulamaları içeren çalışmaların derlenmesi amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Geliştiren bakım, çocuk gelişimi, erken çocukluk dönemi

¹Üsküdar University, begum.gamisciftci@uskudar.edu.tr

²Üsküdar University, pinar.demirasma@uskudar.edu.tr

³Üsküdar University, didem.yangin@uskudar.edu.tr

CHILDREN LACK OF PARENT SUPPORT IN THE DAYS OF THE SPANISH FLU: THE NOVEL HAKKA SİĞINDIK

İlhan KAROĞLU*

Abstract

Hüseyin Rahmi Gürpınar, who centers the psychological atmosphere created in the Ottoman capital by the Spanish flu, which added new tragedies to the poverty, misery and disorder of the First World War, in his novel *Hakka Sığındık*, points to children as the real victims of these conditions. The common concern of the people, who have difficulties in meeting their basic needs, and the families of Hacı Ferhat and Hafız İshak, who live next to them in prosperity and abundance, unite in coping with the Spanish flu. For these families, who prioritize the health of their children and are open to all kinds of guidance, superstition is a protective armor against the epidemic. The plight of children struggling for life on the street is incomparable with the misery of families living under one roof. Nuzhet Ulvi, who is deprived of parental support and wants to take care of two children living on the streets, takes advantage of the weaknesses of Hacı Ferhat and Hafız İshak Efendi, who intend to protect her family from the danger of epidemic. Gürpınar, who conveys the tragic state of society created by the epidemic in a humorous atmosphere, avoids funny elements in the passages where he focuses on the world of children struggling for life on the street. In this context, the tragic life reality of children creates a thematic split and the atmosphere of anxiety created by the epidemic in the society dissipates in the sadness of the tragic life of the children. In the final analysis, children in need of care, overshadowing the epidemic anxiety; appears in the novel as the main victim of poverty, social injustice and institutional erosion. This study aims to reveal how the difference between adults and children's life anxiety was handled in the novel during the Spanish flu days, the traces of the author's childhood in the narrative, and what choices were made in the novel in terms of tragic and funny elements.

Keywords: Hüseyin Rahmi Gürpınar, *Hakka Sığındık*, Spanish flu, poverty, children

İspanyol Gribi Günlerinde Ebeveyn Desteginden Yoksun Çocuklar: Hakka Sığındık Romanı

Özet

Birinci Dünya Savaşı'nın yoksulluk, sefalet ve düzensizliğine yeni trajediler ekleyen İspanyol gribinin Osmanlı başkentinde yarattığı psikolojik atmosferi *Hakka Sığındık* romanında merkeze alan Hüseyin Rahmi Gürpınar, bu koşulların gerçek mağduru olarak çocukları işaret eder. Temel ihtiyaçlarının giderilmesinde güçlükler yaşayan halk ile onların yanı başında refah ve bolluk içinde yaşayan Hacı Ferhat ile Hafız İshak ailelerinin ortak kaygısı İspanyol gribiyle baş etmekte birleşir. Çocuklarının sağlığını önceliği haline getiren ve her türlü yönlendirmeye açık bu aileler için batıl itikat, salgına karşı koruyucu bir zırh hüviyetindedir. Sokakta hayat mücadelesi veren çocukların dramı ise bir çatı altında yaşayan ailelerin sefaletiyle kıyaslanamayacak boyuttadır. Ebeveyn desteğinden yoksun, sokaklarda yaşayan iki çocuğa sahip çıkmak isteyen Nüzhet Ulvi ise ailesini salgın tehlikesinden korumak niyetindeki Hacı Ferhat ve Hafız İshak Efendinin zaaflarından yararlanır. Salgının toplumda yarattığı trajik hali komiğin katışıklığında alaysı bir atmosferde aktaran Gürpınar, sokakta yaşam mücadelesi veren çocukların dünyasına eğildiği pasajlarda komik öğelerden kaçınır. Bu bağlamda çocukların trajik yaşam gerçeği tematik bir yarılma doğurur ve salgının toplumda yarattığı kaygı atmosferi çocukların trajik yaşantısının hüznünde dağılır. Son tahlilde salgın kaygısını gölgede bırakan bakıma muhtaç çocuklar; romanda yoksulluk, sosyal adaletsizlik ve kurumsal aşınmanın esas mağduru olarak belirir. Bu çalışma İspanyol gribi günlerinde yetişkinlerle çocukların yaşam kaygısı farklılığının romanda nasıl ele alındığını, yazarın çocukluğunun anlatıdaki izlerini, trajik ve komik unsurlarda romanda ne gibi tercihlerde bulunduğu ortaya koymayı amaçlar.

Anahtar Kelimeler: Hüseyin Rahmi Gürpınar, *Hakka Sığındık*, İspanyol gribi, yoksulluk, çocuklar

BIGOREXIA IN ADOLESCENTS: A REVIEW OF THE CURRENT LITERATURE

Büşra DEMİRER*

Abstract

The term bigorexia is included in the scope of Body Dysmorphic Disorder under the main title of Obsessive Compulsive Disorders and Related Disorders in the Diagnostic and Statistical Manual of Mental Diseases-5. It was first described in 1993 as an obsessive-compulsive disorder characterized by obsession with body appearance, fear of not being muscular enough, and having to exercise excessively. However, there are also researchers who argue that bigorexia is a subcategory of an eating disorder. It is common for people with bigorexia to see themselves as small/muscleless/weak despite having normal or excessive muscle mass. Therefore, it is reported that these individuals behave negatively and exhibit faulty eating behavior in the process of obtaining the lean and muscular body they want. These types of negative health behaviors include heavy exercises, strict diets, excessive and uncontrolled dietary supplements and/or use of anabolic/androgenic steroids. Excessive and uncontrolled exercise periods and strict diet practices can also cause negative social and psychological consequences in individuals. Due to the strict dietary rules applied, it is thought that it is both an eating behavior disorder and muscle dysmorphism, and it is most common in adolescent males in general. It is also reported that bigorexia can be seen together with other eating behavior disorders or can be affected by other eating disorders. When the relevant literature is reviewed, it is seen that further studies are needed to determine the diagnosis and treatment criteria of bigorexia, which has just begun to be investigated. In this review, it is aimed to evaluate the current literature information about bigorexia, which is a common phenomenon especially in adolescent individuals with rapid growth and development.

Keywords: Bigorexia, muscle dysmorphism, adolescent, eating disorder

Adolesanlarda Bigoreksiya: Güncel Literatür Değerlendirmesi

Özet

Bigoreksiya terimi, Zihinsel Hastalıkların Tanısal ve İstatistiksel El Kitabı-5’te Obsesif Kompulsif Bozukluklar ve İlişkili Bozukluklar ana başlığı altında Beden Dismorfik Bozukluğu kapsamında yer almaktadır. İlk kez 1993 yılında vücut görünümüne takıntı, yeterince kaslı olmama korkusu ve aşırı egzersiz yapma zorunluluğu ile karakterize obsesif kompulsif bir bozukluk olarak tanımlanmıştır. Bununla birlikte bigoreksiyanın bir yeme bozukluğunun alt kategorisi olduğunu savunan araştırmacılar da mevcuttur. Bigoreksiyalı bireylerin normal veya aşırı kas kütlelerine sahip olmalarına rağmen kendilerini küçük/kassız/zayıf olarak görmeleri yaygındır. Dolayısı ile istedikleri yağsız ve kaslı vücudu elde etme sürecinde bu bireylerin olumsuz davranışlarda bulundukları, hatalı yeme davranışı sergiledikleri bildirilmektedir. Bu tür olumsuz sağlık davranışları içerisinde, ağır egzersizler, katı diyetler, aşırı ve kontrolsüz diyet takviyeleri ve/veya anabolik/androjenik steroidlerin kullanımı sayılabilmektedir. Aşırı ve kontrolsüz egzersiz süreleri ile katı diyet uygulamaları, bireylerde sosyal ve psikolojik olumsuz sonuçlara da sebep olabilmektedir. Uygulanan katı diyet kurallarından ötürü hem bir yeme davranış bozukluğu hem de kas dismorfizmi olduğu, genel anlamda en sık adolesan erkeklerde görüldüğü düşünülmektedir. Aynı zamanda bigoreksiyanın diğer yeme davranış bozuklukları ile birlikte görülebileceği ya da diğer yeme bozukluklarından etkilenebileceği bildirilmektedir. İlgili literatür tarandığında henüz yeni yeni araştırılmaya başlanan bigoreksiyanın tanı ve tedavi kriterlerinin belirlenmesi için daha ileri çalışmalara ihtiyaç olduğu görülmektedir. Bu derleme çalışmada özellikle büyüme ve gelişmenin hızlı olduğu adolesan bireylerde sık karşılaşılan bir olgu olan bigoreksiya hakkında güncel literatür bilgilerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Bigoreksiya, kas dismorfizmi, adolesan, yeme bozukluğu

COMPLEMENTARY NUTRITION AND ITS EFFECTS ON CHILDHOOD OBESITY

Büşra DEMİRER*

Abstract

Epidemiological studies have suggested that some early life exposures, including nutritional practices, are associated with an increased risk of obesity in childhood and later in life. Childhood obesity is a pathological condition with a globally increasing prevalence, multifactorial effect, and highly affected by early life. One of the many factors that contribute to childhood obesity is complementary feeding. Complementary feeding is defined as the process of introducing solid and liquid foods when breast milk or other types of milk are no longer sufficient to meet the nutritional needs of infants. In this period, it is necessary to provide complementary nutrition in accordance with the physiological needs of the baby, age and gender. The time to start complementary feeding and the type of food started are very important. Inappropriate timing, insufficient quantity and quality of complementary foods can lead to over or undernutrition in a child. Both of these conditions in infancy increase the risk of childhood obesity later in life. Because this period is a critical period in which healthy eating behaviors are started to be gained. It has been observed that the behaviors acquired during infancy continue in childhood and adulthood, and this period is quite effective on food preferences. Obesity is a very complex phenomenon in which many different genetic, physiological and environmental factors play a role. Therefore, it is very important to examine and understand the causes of childhood obesity in order to take early measures to prevent obesity in the later stages of life. For this reason, in this review study, it is aimed to examine and discuss the effects of complementary feeding on childhood obesity.

Keywords: Complementary nutrition, obesity, childhood, feeding time

Tamamlayıcı Beslenme ve Çocukluk Çağı Obezitesine Etkileri

Özet

Epidemiyolojik çalışmalar beslenme uygulamaları da dahil olmak üzere, yaşamın erken dönemlerindeki bazı maruziyetlerin, çocuklukta ve yaşamın ilerleyen dönemlerinde artan obezite riski ile ilişkili olduğunu ileri sürmüştür. Çocukluk çağı obezitesi de küresel olarak artan prevalansa sahip, multifaktöriyel etkili, yaşamın erken dönemlerinden yüksek oranda etkilenen patolojik bir durumdur. Çocukluk çağı obezitesine katkıda bulunan birçok faktörden biri de tamamlayıcı beslenmedir. Tamamlayıcı beslenme, anne sütü veya diğer süt türlerinin bebeklerin beslenme gereksinimlerini karşılamak için artık yeterli olmadığı durumlarda katı ve sıvı besinlerin başlatılması süreci olarak tanımlanmaktadır. Bu dönemde bebeğin fizyolojik gereksinimlerine yaşına, cinsiyetine uygun tamamlayıcı beslenmenin sağlanması gereklidir. Tamamlayıcı beslenmeye başlama zamanı ve başlanan besinin türü oldukça önemlidir. Tamamlayıcı besinlerin uygun olmayan zamanlaması, yetersiz miktar ve kalitesi bir çocukta aşırı veya yetersiz beslenmeye yol açabilmektedir. Bebeklik dönemindeki bu durumların her ikisi de daha sonraki yaşamda çocukluk çağı obezite riskini artırmaktadır. Çünkü bu dönem özellikle sağlıklı beslenme davranışlarının kazanılmaya başlandığı kritik bir dönemdir. Bebeklik döneminde edinilen davranışların çocukluk ve yetişkinlik dönemlerinde devam ettiği, besin tercihleri üzerinde bu dönemin oldukça etkili olduğu görülmüştür. Obezite genetik, fizyolojik, çevresel pek çok farklı faktörün rol oynadığı oldukça karmaşık bir olgudur. Dolayısı ile çocukluk çağı obezitesinin nedenlerinin incelenmesi ve anlaşılması yaşamın ilerleyen dönemlerinde obezitenin önlenmesi adına erken önlem alabilmek için oldukça önemlidir. Bu sebeple bu derleme çalışmada tamamlayıcı beslenmenin çocukluk çağı obezitesi üzerine etkilerinin incelenmesi ve tartışılması amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Tamamlayıcı beslenme, obezite, çocukluk, beslenme zamanı

VALUES IN AKA GÜNDÜZ'S WORKS ON CHILDREN'S LITERATURE

Murat ATEŞ¹, Ali Umut AŞCI²

Abstract

Aka Gündüz, who has an important place in Turkish cultural life, had a long writing life as a journalist, poet, story and novelist. There are traces of people from all sections of the large public masses and the lives of these people in his works. The love of homeland, nation, flag, nature and family appear as the main themes in his works. The use of language and subjects of the artist, who is a nationalist world of thought, bear the clear traces of the National Literature movement. When Aka Gündüz's works for children are examined, the topics covered and the messages he gives reflect this author's worldview. It would not be wrong to describe these works of the artist as didactic looking in the context of children's and youth literature. In his works written for children, Aka Gündüz aims to impress the audiences, in other words, to show them important values for him, to endear them and in this way to adopt these values. When viewed from this aspect, it looms large to systematically examine the values in Aka Gündüz's works on children's literature.

In this study, the books of Aka Gündüz included in the field of children's literature were examined. Poems, stories, plays and the values of verse plays in these works were examined using the document analysis method, one of the qualitative research methods, and the data were revealed by coding the values in the works. In the analysis of the obtained data, the descriptive analysis method was used. As a result of the analyzes made, values such as patriotism, Turkishness, honesty, diligence, fairness, savings, benevolence, using domestic goods and advice were determined. These emerging values have been interpreted in the context of the author's life, worldview, political and social events of the period in which the work was written. In addition, the values in question were examined according to today's values education measures.

Keywords: Aka Gündüz, transmission of values, children's literature

Aka Gündüz'ün Çocuk Edebiyatı ile İlgili Eserlerinde Değerler

Özet

Türk kültür hayatında önemli bir yere sahip olan Aka Gündüz'ün; gazeteci, şair, hikâye ve roman yazarı olarak uzun bir yazı hayatı olmuştur. Eserlerinde geniş halk kitlelerinin bütün kesimlerinden insanlar ve bu insanların hayatlarından izler vardır. Vatan, millet, bayrak sevgisi, tabiat ve aile onun eserlerinde ana tema olarak karşımıza çıkmaktadır. Milliyetçi bir düşünce dünyası olan sanatçının dil kullanımı ve işlediği konular Milli Edebiyat akımının açık izlerini taşır. Aka Gündüz'ün eserleri içinde çocuklar için yazdıkları ele alınan konular ve verdiği mesajlar bakımlarından yazarın dünya görüşünü yansıtır niteliktedir. Sanatçının bu eserlerini çocuk ve gençlik edebiyatı bağlamında didaktik görünümüne olarak tanımlamak yanlış olmaz. Aka Gündüz, çocuklar için yazdığı eserlerinde, okuyucu kitlesini etkilemek yani onlara kendisinin açısından önemli gördüğü değerleri göstermek, sevdirmek ve bu yolla bu değerleri benimsemek gayesi vardır. Bu açıdan bakıldığında Aka Gündüz'ün çocuk edebiyatı ile ilgili eserlerinde yer alan değerlerin sistematik olarak incelenmesi büyük önem taşımaktadır.

Bu çalışmada Çocuk Kitabı (1928), Yazı Kitabı (1929), Gazi'nin Çocukları İçin I (1933) – II (1933) – III (1934) ve Gazi'nin Gizli Ordusu (1945) adlı kitaplar başta olmak üzere Aka Gündüz'ün çocuk edebiyatı sahasına dâhil edilen eserleri incelenmiştir. Bu eserlerde yer alan şiirler, hikâyeler, piyesler ve Koyun Kuzu Oyunu gibi manzum oyunlarda bulunan değerler nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi yöntemi kullanılarak incelemeye alınmış ve eserlerde yer alan değerlere ilişkin tema ve kodlamalar oluşturularak veriler ortaya konmuştur. Elde edilen verilerin analizinde ise betimsel analiz yöntemi kullanılmıştır. Yapılan analizler sonucunda vatan sevgisi, Türklük, doğruluk, çalışkanlık, adil olma, şehitlik, temizlik, tutumluluk, sorumluluk, yardımseverlik ve nezaket gibi değerler belirlenmiştir. Ortaya çıkan bu değerler, yazarın hayatı, dünya görüşü, eserin yazıldığı dönemin siyasi ve sosyal olayları bağlamında yorumlanmıştır. Ayrıca söz konusu değerler günümüz değerler eğitimi skalasına göre irdelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Aka Gündüz, değer aktarımı, çocuk edebiyatı

¹Necmettin Erbakan University, mates@erbakan.edu.tr

²Necmettin Erbakan University, aliut68@gmail.com

ATATÜRK'S OPINIONS AND ACTIVITIES ON THE HIMAYE-I ETFAL SOCIETY

Yakup YILMAZ¹, Miraç YAZAR²

Abstract

Today, the activities carried out by the General Directorate of Child Services under the Ministry of Family and Social Services regarding the protection of children and meeting the needs of orphaned children date back to ancient times. According to current available literature, even in the earliest known periods of Turkish history, social activities in favor of orphans were done by the states through different communities and institutions.

It is possible to talk about many institutions that provided this service in Turkish states in the past. Constituting the main focus of this study, one of the most important of these institutions is the Himaye-i Etfal Society, whose traces were firstly encountered in 1908. In the study, the aims and activities of this society were discussed, its development in the period of Gazi Mustafa Kemal Atatürk was examined; and the importance she He gave to this society was tried to be explained.

In the light of all this information, Atatürk's views on the necessity and activities of the Himaye-i Etfal Society have been a frequently mentioned element in the study. Within this context, firstly, Mustafa Kemal Atatürk's love for children and his views on the activities related to children were tried to be put forth. In addition, recorded speeches about the activities of the society, which is the main subject of this paper, and other opinions about this society are also included. Apart from these, it is also aimed to reveal the support and importance Atatürk gave to the activities of the Himaye-i Etfal Society.

Keywords: Atatürk, Himaye-i Etfal Society, children's rights, orphans

Atatürk'ün Himaye-İ Etfal Cemiyeti ile İlgili Görüş ve Faaliyetleri

Özet

Günümüzde Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığına bağlı Çocuk Hizmetleri Genel Müdürlüğünün çocukların korunmasına, kimsesiz çocukların ihtiyaçlarının karşılanmasına ilişkin yürüttüğü faaliyetler çok eski tarihlerle dayanmaktadır. Ulaşılabilen güncel kaynaklara göre, Türk tarihinin bilinen en eski dönemlerinde dahi kimsesiz çocukların yararına ilişkin sosyal faaliyetler farklı topluluk ve kurumlar aracılığıyla devletler tarafından yürütülmüştür.

Geçmişte Türk devletlerinden bu hizmeti sağlayan birçok kurumdan söz etmek mümkündür. Bu kurumlardan en önemlilerinden bir tanesi bu çalışmaya konu olan ve izlerine ilk olarak 1908 yılında rastlanan Himaye-i Etfal Cemiyetidir. Çalışma içerisinde bu cemiyetin amaçları ve faaliyetleri ele alınmış olup, Gazi Mustafa Kemal Atatürk dönemindeki gelişimi irdelenmiş ve kendilerinin bu cemiyete verdiği önem izah edilmeye çalışılmıştır.

Tüm bu bilgilerin ışığında Himaye-i Etfal Cemiyeti'nin gerekliliğine ve faaliyetlerine ilişkin Atatürk'ün görüşleri çalışma içerisinde sıklıkla değinilen bir unsur olmuştur. Çalışmada ilk olarak Mustafa Kemal Atatürk'ün çocuk sevgisi ve çocuklarla ilgili faaliyetlere ilişkin görüşleri aktarılmaya çalışılmıştır. Ayrıca çalışmanın odağa aldığı konu olan cemiyetin faaliyetleriyle alakalı kayda geçen konuşmalarına ve bu cemiyete ilişkin diğer görüşlerine de yer verilmiştir. Bunlar dışında çalışma içerisinde Atatürk'ün Himaye-i Etfal Cemiyeti'nin çalışmalarına verdiği desteğin ve önemin ortaya konması hedeflenmiştir.

Anahtar kelimeler: Atatürk, Himaye-i Etfal Cemiyeti, çocuk hakları, kimsesiz çocuklar

¹Ondokuz Mayıs University, yakup.yilmaz@omu.edu.tr

²Ondokuz Mayıs University, miracyazar000@gmail.com

SENSORY PROCESSING SKILLS IN CHILDREN WITH ATTENTION DEFICIT HYPERACTIVITY DISORDER

Başak KARADAĞ¹, Meral HURİ²

Abstract

Background: Attention Deficit Hyperactivity Disorder (ADHD) is a neurodevelopmental disorder characterized by disturbances in attention systems and difficulties in controlling behavior. Studies investigating the etiology of ADHD focus on genetic, environmental, neurophysiological and neurochemical factors. Anatomical studies show that there is a decrease in cerebral volume, volumetric and shape differences in basal ganglia, caudate nuclei and putamen; neurophysiological-chemical studies mention that dopaminergic-noradrenergic neural connections are affected and changes in neurotransmitter levels that affect dopamine metabolism. Since there is no biological test in the diagnosis of ADHD, the diagnosis is made as a result of clinical evaluations and interviews. The structures that are thought to be affected in the neuroanatomical model of ADHD (cerebral areas, basal ganglia, cerebellar regions) share common structures that participate in sensory processing/sensory integration function. Further research is recommended to investigate whether sensory processing disorder can also be a behavioral criterion in the diagnosis of ADHD.

Method: 52 children with ADHD, aged 6-10 years, without a comorbid diagnosis were included in our study. Sensory processing skills of children with ADHD were evaluated with the Sensory Profile 2-Caregiver Questionnaire, which consists of 3 main sections (sensory processing, modulation, and behavioral/emotional skills) and 125 sub-items in total. Sensory processing skills were recorded with their total scores and verbal categorical responses. The analysis of the data of the study was done with the SPSS 23.0 program.

Result: The 52-person research group, 73.1%, were male; 26.9% of them are girls. The mean age is 7.67±1.39 years. Among the prominent results of the study, it was found that children with ADHD (n=52) experienced a definite difference in the Behavioral Consequences of Sensory Processing skill (n=52). When looking at other skills, hearing processing, vestibular processing, touch processing, multi-sensory processing, oral sensory processing, movement regulation related to endurance and tone, regulation of movement and body position, regulation of sensory inputs that affect emotional responses, emotional social responses, behavioral consequences of sensory processing. ; sensory input seeking, emotional response, low endurance/tonus, oral sensory sensitivity, inattention/distraction; It was determined that seeking, avoiding, sensitivity, registration skills were mostly distributed in the category of more than others / definite difference.

Conclusion: The results of our study are consistent with the results of other studies in the literature and reveal that children with ADHD exhibit different types of performance than typical performance in their sensory processing skills. We suggest clinical evaluation of sensory processing disorder as a behavioral criterion in the diagnosis of ADHD.

Keywords: ADHD, sensory processing

Dikkat Eksikliği Hiperaktivite Bozukluğu Olan Çocuklarda Duyusal İşleme Becerileri

Özet

Giriş: Dikkat Eksikliği Hiperaktivite Bozukluğu (DEHB), dikkat sistemlerindeki bozulma, davranışların kontrolünde yaşanan zorluk gibi özelliklerle karakterize nörogelişimsel bir bozukluktur. DEHB'nin etiyolojisini araştıran çalışmalar genetik, çevresel, nörofizyolojik ve nörokimyasal faktörler üzerinde yoğunlaşır. Anatomik çalışmalar serebral hacimde azalma, bazal ganglionlar, kaudat çekirdekler ve putamende hacimsel ve şekilsel farklılıklar olduğundan; nörofizyolojik-kimyasal çalışmalar dopaminergic-noradrenergic nöral bağlantıların etkilendiğini ve dopamin metabolizmasını etkileyen nörotransmitter seviyelerdeki değişimden bahseder. DEHB

¹Hacettepe University, karadagbasak@outlook.com

²Hacettepe University, mrlhuri@gmail.com

tanılamasında biyolojik bir test olmadığından yapılan klinik değerlendirmeler ve görüşmeler sonucunda tanılama yapılır. DEHB'nin nöroanatomik modelinde etkilendiği düşünülen yapılar ile (serebral alanlar, bazal ganglion, serebellar bölgeler) duyuşsal işleme/duyuşsal bütünleme fonksiyonuna katılan yapılar ortaklık gösterir. İleri araştırmalar DEHB tanılmasında, duyuşsal işleme bozukluğunun da davranışsal bir kriter olup olmayacağını araştırmalarını önerilir.

Yöntem: Çalışmamıza komorbid bir tanısı olmayan, 6-10 yaş aralığındaki 52 DEHB'li çocuk dahil edildi. Toplamda 3 ana bölümden (duyuşsal işleme, modülasyon ve davranışsal/duyuşsal beceriler) ve 125 alt maddeden oluşan Duyu Profili 2, Bakım Veren Anketi ile DEHB'li çocukların duyuşsal işleme becerileri değerlendirildi. Duyuşsal işleme becerilerine ait veriler total puanları ve sözel kategorik karşılıkları ile kaydedildi. Çalışmaya ait verilerin analizi SPSS 23.0 programı ile yapıldı.

Sonuç: 52 kişilik araştırma grubunun %73,1'i erkek iken; %26,9'u kızdır. Yaş ortalamaları ise 7,67±1,39 yıldır. Çalışmanın öne çıkan sonuçları arasında DEHB'li çocukların (n=52), Duyuşsal İşlemin Davranışsal Sonuçları becerisinde (n=52) kesin fark yaşadığı bulundu. Diğer becerilere bakıldığında duyma işlemi, vestibüler işlem, dokunma işlemi, çoklu duyuşsal işlem, oral duyuşsal işlem, endurans ve tonusla ilgili hareket düzenlenmeleri, hareket ve vücut pozisyonu ile ilgili düzenlenmeleri, duyuşsal cevapları etkileyen duyuşsal girdilerin düzenlenmesi, duyuşsal sosyal cevaplar, duyuşsal işlemin davranışsal sonuçları ; duyuşsal girdi arama, duyuşsal tepki, düşük endurans/tonus, oral duyuşsal hassasiyet, dikkatsizlik/dikkat dağınıklığı; kayıt, araştırma, hassasiyet, kaçınma becerileri daha çok diğerlerinden daha fazla /kesin fark kategorisinde dağılım gösterdiği belirlendi.

Tartışma: Çalışmamızın sonuçları literatürdeki diğer araştırma sonuçları ile uyumlu olup, DEHB'li çocukların duyuşsal işleme becerilerinde tipik performanstan farklı performans türlerinde profil sergilediklerini ortaya koymaktadır. DEHB tanılmasında duyuşsal işleme bozukluğunun da davranışsal bir kriter olarak klinikte değerlendirilmesini önermekteyiz.

Anahtar Kelimeler: DEHB, duyuşsal işleme

¹Hacettepe University, karadagbasak@outlook.com

²Hacettepe University, mrlhuri@gmail.com

FAMILY AND CHILD LOVE IN DEDE KORKUT STORIES

Mustafa EREN*

Abstract

Dede Korkut Stories consist of twelve stories written in the 16th century. These are the stories that tell the lives and wars of the Oğuz Turks. In the stories, many elements related to the historical, social and cultural life of the Turks stand out. Most of the twelve stories in the work are interconnected. These stories, besides their epic features, also carry elements of fairy tales and stories. Dede Korkut in the stories is a person who is consulted and whom Turks define himself as an ancestor, who tells stories and poems with his kopuz. Family ties, women and children have an important place in the stories. In the story of Duha Koca Oğlu Deli Dumrul, the importance of the family appears in an episode between Deli Dumrul and Azrael. Here, the devotion and love of the spouses is expressed by Deli Dumrul's wife's desire to give her own life for her husband's. One of the best examples of the value given to women and their ideas can be seen in Beğil's Son Emren's Boyu. In the story, while Beğil is going to rebel against Bayındır Han, he listens to the advice his wife gives him and gives up. In the Story of Dirse Han Son Boğaç Han, the importance of having a child for Turks is expressed. The lamentations of Boğaç Han's mother when she could not see her son's return from hunting are the best examples of love for children. Children are educated from an early age; They learn to ride horses, shoot arrows, hunt and fight. Respect for family and elders, and keep in the words of ancestors are common in the stories. In this study, the love of family and children in Dede Korkut Stories has been tried to be explained with examples.

Keywords: Dede Korkut stories, family, child

DEDE KORKUT HİKÂYELERİNDE AİLE VE ÇOCUK SEVGİSİ

Özet

Dede Korkut Hikâyeleri 16. yy.da yazıya geçirilmiş on iki hikâyeden oluşur. Bunlar Oğuz Türklerinin yaşamlarını ve savaşlarını anlatan hikâyelerdir. Hikâyelerde Türklerin tarihî, sosyal ve kültürel hayatı ile ilgili birçok unsur göze çarpmaktadır. Eserde yer alan on iki hikâyenin çoğu birbiriyle bağlantılıdır. Bu hikâyeler destansı özelliklerinin yanında masal ve hikâyeye ait öğeler de taşır. Hikâyelerdeki Dede Korkut, kopuzuyla şiirler söyleyip hikâyeler anlatan kendisine akıl danışılan ve Türklerin kendisini ata olarak tanımladığı bir kişidir. Hikâyelerde aile bağları, kadınlar ve çocuklar önemli bir yer tutar. Duha Koca Oğlu Deli Dumrul Hikâyesi'nde ailenin önemi, Deli Dumrul ile Azrail arasında geçen bir olayda karşımıza çıkar. Burada eşlerin birbirine bağlılığı ve sevgisi Deli Dumrul'un eşinin kendi canını eşinin canı yerine vermek istemesiyle ifade edilir. Kadınlara ve onların fikirlerine verilen değerin en güzel örneklerinden biri Beğil Oğlu Emren'in Boyu'nda görülür. Hikâyede Beğil, Bayındır Han'a başkaldıracakken hatununun kendisine verdiği öğütleri dinler ve bundan vaz geçer. Dirse Han Oğlu Boğaç Han Hikâyesi'nde Türklerde çocuk sahibi olmanın önemi dile getirilir. Boğaç Han'ın annesinin oğlunun avdan dönüşünü göremeyince yaktığı ağıtlar evlat sevgisinin en güzel örnekleridir. Çocuklar küçük yaştan itibaren eğitilir; ata binmeyi, ok atmayı, avlanmayı ve savaşmayı öğrenirler. Hikâyelerde aileye ve büyüklere saygı, ataların sözlerini ikilememe sıkça rastlanan durumlardır. Bu çalışmada Dede Korkut Hikâyelerinde aile ve çocuk sevgisi örneklerle açıklanmaya çalışılmıştır.

Anahtar Sözcükler: Dede Korkut hikâyeleri, aile, çocuk

EXAMINING PARENTS' CHILD LOVE AND TOLERANCE

Nalan ARABACI¹, Arzu ÖZYÜREK², Özlem GÖZÜN KAHRAMAN³

Abstract

The pre-school period is a special stage in the life of the individual, which can be called vital in many respects. During this period, children need to be supported and educated in terms of physical, psycho-motor, cognitive, language, social and emotional development. The child grows and develops with love. “Love”, which can be defined as an inner feeling that emerges without expecting anything in return for any person or object, is as important as safety, shelter and nutrition for the child. Parents' levels of liking and tolerance for children can have an impact on their child-rearing attitudes and behaviors. In this study, it was aimed to examine the level of love and tolerance of parents according to some personal variables. The study group consisted of 171 parents, including 92 mothers and 79 fathers, whose at least one child is attending pre-school education. Data were collected with Child Loving Scale and Tolerance Scale. Non-parametric Mann Whitney U and Kruskal Wallis H Tests were used in the analysis according to the normality distribution of the data. The relationship between the scores of the two measurement sets was examined with the Spearman Brown Correlation coefficient. As a result, it was seen that there was no significant difference between the levels of child liking and tolerance according to the gender of the parents and the number of children. It was determined that the tolerance levels of the parents did not differ according to their age, education level and number of children. It was determined that the level of liking for children of the parents differed according to the variables of age and educational status. The Child Loving Scale scores of the parents aged 31-35 were found to be significantly higher than the scores of the parents aged 41 and over, and the level of liking for children decreased as the age of the parents increased. The level of liking for children of the parents with a graduate degree was found to be significantly lower than the parents with other education levels. It was determined that the relationship between parents' love for children and tolerance levels was not significant.

Keywords: Parents, loving children, tolerance

Ebeveynlerin Çocuk Sevmeye ve Toleranslarının İncelenmesi

Özet

Okul öncesi dönem, bireyin yaşamında pek çok bakımdan hayati denilebilecek öneme sahip özel bir evredir. Bu dönemde çocuklar fiziksel, psiko-motor, bilişsel, dil, sosyal ve duygusal gelişim alanları bakımından desteklenmeye ve eğitime ihtiyacı duyarlar. Çocuk, sevgiyle büyür ve gelişir. Herhangi bir kişi ya da objeye karşılık beklemeksizin ortaya çıkan içsel bir duygu olarak tanımlanabilecek sevgi, çocuk için güvenlik, barınma ve beslenme kadar önemlidir. Ebeveynlerin çocuk sevmeye düzeyleri ve tolerans düzeyleri, onların çocuk yetiştirme tutum ve davranışları üzerinde etkili olabilir. Bu çalışmada, ebeveynlerin çocuk sevmeye ve tolerans düzeylerinin bazı kişisel değişkenlere göre incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışma grubunu en az bir çocuğu okul öncesi eğitime devam eden 92 anne ve 79 baba olmak üzere toplam 171 ebeveyn oluşturmuştur. Veriler, Çocuk Sevmeye Ölçeği ve Tolerans Ölçeği ile toplanmıştır. Verilerin normallik dağılımına göre analizlerde parametrik olmayan testlerden Mann Whitney U ve Kruskal Wallis H Testi kullanılmıştır. İki ölçüm seti puanları arasındaki ilişki ise Spearman Brown Korelasyon katsayısı ile incelenmiştir. Sonuç olarak, ebeveynlerin cinsiyeti ve çocuk sayısına göre çocuk sevmeye ve tolerans düzeyleri arasında anlamlı bir fark olmadığı görülmüştür. Ebeveynlerin tolerans düzeylerinin onların yaşı, öğrenim durumu ve çocuk sayısına göre farklılık göstermediği belirlenmiştir. Ebeveynlerin çocuk sevmeye düzeylerinin ise yaş ve öğrenim durumu değişkenlerine göre farklılaştığı belirlenmiştir. Yaşı 31-35 olan ebeveynlerin Çocuk Sevmeye Ölçeği puanları 41 yaş ve üzeri ebeveynlerin puanından anlamlı düzeyde daha yüksek bulunmuş, ebeveynlerin yaşı arttıkça çocuk sevmeye düzeyleri azalmıştır. Lisansüstü mezunu ebeveynlerin çocuk sevmeye düzeyi diğer öğrenim düzeyindeki ebeveynlerden anlamlı düzeyde daha düşük bulunmuştur. Ebeveynlerin çocuk sevmeye ve tolerans düzeyleri arasındaki ilişkinin ise manidar olmadığı saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ebeveynler, çocuk sevmeye, tolerans

¹Ordu University, drnalanarabaci@gmail.com

²Karabük University, a.ozyurek@karabuk.edu.tr

³Karabük University, okahraman@karabuk.edu.tr

METaverse INTEGRATION IN CHILD DEVELOPMENT AND EDUCATION

Haydar Alper ESER*

Abstract

Metaverse; a reality other than what can be seen concretely, a new search for the concept of meaning, different business structures and opportunities; designing innovations in areas such as person, environment, location; It can be defined as a cyber world that is included in our lives with the simultaneous use of separate technologies. In this study, it is aimed to reveal the usage environments of Metaverse, which is seen as a breakthrough in the context of digitalization, and the arena it brings, in child development and education, and to compile ideas about providing the most naive transition environment for children in the process of evolving their environmental perception and relationships with the environment. In addition, the sub-goals of the study are to understand what will change in the development of children's perceptions of reality, to open the points where they can contribute to their creativity skills, and to make predictions about the designs of educational institutions that are likely to change in terms of content. Metaverse and the accompanying market, whose name we hear more and more in relation to the medium, are not yet widely used as a tool in the field of child development and education. Although trainings in these fields have been opened in universities recently and course drafts have been prepared, the available data on its use in the 0-2 Age Sensory-motor Period, 2-7 Years Pre-Procedural Period and 7-11 Years Concrete Operations Period are limited. Metaverse, together with a good interpretation of education integration, can offer us an unlimited "material-free material" opportunity for 0-12 years old, except for some individual differences. In summary, despite the convenience of "Let's take the children off the track", "preventive work to be done to keep children safer on the track" should be considered. This situation should be used in a pragmatist way regarding the child's interaction with the environment and environment-centered perceptions, pedagogical development and individual psychological health as a whole in child development and education.

Keywords: Metaverse, environment, child, education, development, integration

Çocuk Gelişimi ve Eğitimine Metaverse Entegrasyonu

Özet

Metaverse; somut şekilde görülenin haricinde bir gerçeklik, anlam kavramına dair yeni bir arayış, farklı iş yapılanmaları ve fırsatları hazırlayan; şahıs, ortam, konum gibi alanlarda yenilikler tasarlayan; birbirinden ayrı teknolojilerin eş zamanlı kullanılması ile hayatımıza dâhil olan bir siber dünya şeklinde tanımlanabilir. Bu çalışmada dijitalleşme bağlamında bir çıkış olarak görülen Metaverse ve beraberinde getirdiği arenanın, çocuk gelişimi ve eğitiminde kullanım ortamlarını açığa çıkarabilmek, çocukların çevre algısının ve çevre ile kurdukları ilişkilerinin evrilmesi sürecinde onlara en naif geçiş ortamını sağlayabilmeye dair fikirlerin derlenmesi amaçlanmıştır. Ayrıca çocukların gerçeklik algılarının gelişiminde nelerin değişeceğini anlayabilmek, yaratıcılık becerilerine katkı sunabileceği noktaları açabilmek ve bu bağlamda içerik itibarıyla değişmesi muhtemel eğitim kurumlarının tasarımlarına dair öngöründe bulunabilmek ise çalışmanın alt hedeflerindendir. Gün geçtikçe ismini daha çok meca ile ilişkili şekilde duyduğumuz Metaverse ve beraberindeki pazarın, çocuk gelişimi ve eğitimi alanında bir araç olarak kullanımı henüz yaygın değildir. Yakın zamanda üniversitelerde bu alanlarda eğitimler açılıp ders tasarımları hazırlansa da 0-2 Yaş Duyusal motor Dönemi, 2-7 Yaş İşlem Öncesi Dönem ve 7-11 Yaş Somut İşlemler Dönemi içerisinde kullanımı konusunda eldeki veriler kısıtlıdır. Metaverse, eğitim entegrasyonunun iyi yorumlanması ile birlikte bizlere bazı bireysel farklar dışında 0-12 yaş arası için sınırsız bir “materyalsiz materyal” imkânı sunabilir. Özetle “çocukları pistten alalım” kolaycılığına karşın “çocukları pistte daha güvenli şekilde tutabilmek için yapılması gereken önleyici çalışmalar” düşünülebilir. Bu durum ise çocuk gelişimi ve eğitiminde çocuğun çevre ile olan etkileşimine ve çevre merkezli gelişen algılarına, pedagojik gelişimine ve bir bütün halde bireysel psikolojik sağlığına dair pragmatist bir şekilde kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Metaverse, çevre, çocuk, eğitim, gelişim, entegrasyon

NECESSITY OF VISUAL ARTS EDUCATION TO CREATE AESTHETIC PERCEPTION IN CHILDREN

Betül KURT¹, Selma KARAAHMET BALCI²

Abstract

Art education provides to individuals skills that provide different benefits such as creativity skills, critical thinking skills, interpretation skills, personality development and self-formation, curiosity, observational skills, social skills and communication skills. These skills give benefit to individual in a lifelong learning environment through arts education. Achievements through art education increase children's self-confidence, increase their experiences, contribute to their aesthetic perception development and carry their knowledge and skills to the top. It is extremely important to develop children's creativity and in this context, it is necessary to provide appropriate environments for children. Thanks to the qualified art education that acquired, children become more self-confident, thinking, questioning and researching social individuals. Art education covers the general education processes of individuals who are growing up rather than adult education. Children begin to show artistic activities in early childhood, so the development of aesthetic perception begins in this period. Artistic development stages combine children's existing experiences with their aesthetic experiences. In this study, the reflections of art education on the development of children's aesthetic perceptions will be investigated. In this research, document/text analysis design, one of the qualitative research designs, was used. Access to documents is provided using book resources and Google Scholar database. Titles such as aesthetics, child and aesthetics, and the necessity of art education were examined. One of the aims of this study is to be aware of the importance of art education that children will receive in the development of their aesthetic perceptions. According to the findings obtained at the end of the research, art education supports the development of the individual's aesthetic concerns, thoughts and opinions, the maturation of his talent and creativity, the effort to approach artistic values with tolerance, that the aesthetic view includes individual differences, and these differences include the relations of people with art, It has been concluded that existing experiences can be explained with the effect of environmental factors and in this context, we can strengthen our aesthetic perception through art education.

Keywords: Education of art, children and aesthetic, aesthetic, aesthetic perception

Çocuklarda Estetik Algı Oluşturmak İçin Görsel Sanatlar Eğitiminin Gerekliliği

Özet

Sanat eğitimi bireylere yaratıcılık becerileri, eleştirel düşünme becerileri, yorumlama becerisi, kişilik gelişimi ve benlik oluşumu, merak, gözlemsel beceriler, sosyal beceriler ve iletişim becerileri gibi farklı faydalar sağlayan beceriler sunar. Bu beceriler bireye, sanat eğitimi sayesinde hayat boyu öğrenme ortamında yarar sağlar. Sanat eğitimi yoluyla sağlanan başarılar çocukların özgüvenlerini artırır, kazandıkları deneyimleri çoğaltır, estetik algı gelişimlerine katkı sağlar, birikim ve becerilerini üst noktalara taşır. Çocukların yaratıcılıklarının geliştirilmesi son derece önemlidir ve bu bağlamda çocuklara uygun ortamlar sağlanması gerekmektedir. Alınan nitelikli sanat eğitimi sayesinde çocuklar daha özgüvenli, düşünen, sorgulayan, araştıran sosyal bireyler haline gelirler. Sanat eğitimi yetişkin eğitiminden çok yetişmekte olan bireylerin genel eğitim süreçlerini kapsamaktadır. Çocuklar erken çocukluk dönemlerinde sanatsal faaliyetler göstermeye başlarlar dolayısıyla bu dönemde estetik algı gelişimi başlar. Sanatsal gelişim evreleri çocukların var olan deneyimleri ile estetik deneyimlerini birleştirmektedir. Bu çalışmada çocukların estetik algılarının gelişimine sanat eğitiminin yansımaları araştırılacaktır. Bu çalışmada nitel araştırma desenlerinden doküman/metin analizi deseninden faydalanılmıştır. Dokümanlara erişim kitap kaynakları ve Google Scholar veri tabanı kullanılarak sağlanmıştır. Estetik, çocuk ve estetik, sanat eğitiminin gerekliliği gibi başlıklar incelenmiştir. Çocukların estetik algılarının gelişmesinde alacakları sanat eğitiminin öneminin farkında olmak bu çalışmanın amaçlarındandır. Araştırmanın sonunda edinilen bulgulara göre sanat eğitiminin bireyin tüm ruhsal ve bedensel eğitimi bütünlüğü içinde estetik kaygı, düşünce ve görüşlerinin

¹Ondokuz Mayıs University, kkurtbetul@gmail.com

²Ondokuz Mayıs University, selmakaraahmet@gmail.com

geliştirilmesini, yetenek ve yaratıcılık gücünün olgunlaştırılmasını, sanatsal değerlere hoşgörü ile yaklaşma çabasını desteklediği, estetik görüşün bireysel farklılıklar içerdiğini ve bu farklılıkların kişilerin sanatla olan ilişkileri, var olan yaşantıları, çevresel faktörlerin etkisiyle açıklanabildiği ve bu bağlamda sanat eğitimi yoluyla estetik algımızı güçlendirebileceğimiz sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sanat eğitimi, çocuk ve estetik, estetik, estetik algı

¹Ondokuz Mayıs University, kkurtbetul@gmail.com

²Ondokuz Mayıs University, selmakaraahmet@gmail.com

CHILDREN’S SONGS ASSOCIATED WITH ACTIVITIES AND OUTPUTS IN PRESCHOOL EDUCATION

Çağrı ŞEN*

Abstract

Music is a branch of art that impacts the personality and behaviors of an individual, strengthens interpersonal communication, and has an important place in the lives of people of all ages. For this reason, music education is a field that is included in the curriculums in all societies of the world. The importance and necessity of music education, particularly in child development, are a reality acknowledged by educators and psychologists. Therefore, music has an important place among the educational activities to be carried out for all the zones of development of children. In this respect, special care is required for determining suitable children’s songs to be taught in relation to the outputs and the activities to be performed in curriculum during the process of children’s education. For example, the properties of a song that will be determined to be taught, such as its subject, sound field, rhythmic structure, and suitability to the ages of children, etc. are important. Reviewing the relevant literature; there are research in which children’s songs are addressed in terms of their properties such as composer, subject, theme/tonality, rhythmic structure, harmony between lyrics and music, and sound field. However, it can be said that these studies discuss about all children’s songs in general terms that usually reach up to the period of juvenileness. As known, different variables should be taken into consideration in terms of the structural properties of music while determining children’s songs to be used during early childhood period. For this reason, it is considered important to examine the children’s songs that appeal particularly to the preschool period. Besides, preschool teachers and preservice teachers may face ambiguity in determining songs related to the subjects and outputs of the lessons they conduct and may have difficulty in finding sources required for their needs. In this direction, the purpose of this study is to present an index of the books that contain children’s songs for preschool period published between the years 2011 and 2022 and to associate the songs in the books with the types of activities and outputs in preschool curriculum, examining them specifically in terms of their subjects/themes. Findings obtained in the research by means of document review are described using qualitative methods and recommendations are made to be a source for educators in the framework of preschool curriculum.

Keywords: Preschool, activity, output, children’s songs

Okul Öncesi Eğitiminde Etkinlik ve Kazanımlar ile İlişkilendirilmiş Çocuk Şarkıları

Özet

Müzik, bireyin kişiliğini ve davranışlarını etkileyen, bireyler arası iletişimi güçlendiren ve her yaştan insanın yaşantısında önemli yeri olan bir sanat dalıdır. Bu nedenle müzik eğitimi, tüm dünya toplumlarında eğitim programlarına dâhil edilen bir alandır. Müzik eğitiminin özellikle çocuk gelişimindeki önemi ve gerekliliği, eğitimciler ve psikologlar tarafından kabul gören bir gerçekliktir. Dolayısıyla, çocukların tüm gelişim alanlarına yönelik gerçekleştirilecek eğitim faaliyetleri arasında müziğin önemli bir yeri vardır. Bu bakımdan, çocukların eğitimi sürecinde öğretim programındaki kazanımlarla ve gerçekleştirilecek etkinliklerle ilişkilendirilecek uygun çocuk şarkılarının belirlenmesi özel bir itina gerektirmektedir. Örneğin, öğretilecek şarkının konusu, sözleri, ses alanı, ritmik yapısı, çocukların yaş düzeyine uygunluğu vb. özellikleri önem arz etmektedir. İlgili literatüre bakıldığında çocuk şarkılarının besteci, konu, makam/tonalite, ritmik yapı, söz ve müzik uyumu, ses sahası gibi özellikleri bakımından irdelendiği araştırmalara rastlanmaktadır. Ancak, bu çalışmaların genellikle gençlik dönemine kadar ulaşan ve genel anlamda tüm çocuk şarkılarının incelendiği araştırmalar olduğu söylenebilir. Bilindiği üzere, erken çocukluk döneminde kullanılacak çocuk şarkılarının belirlenmesinde, müziğin yapısal özellikleri bakımından farklı değişkenler göz önünde bulundurulmalıdır. Bu nedenle, bilhassa okul öncesi döneme hitap eden çocuk şarkılarının incelenmesi önemli görülmektedir. Bununla birlikte, okul öncesi dönem öğretmen ve öğretmen adaylarının, yürüttükleri derslerde konu ve kazanımlarla ilişkili şarkı seçimlerinde belirsizlik yaşamaları ve ihtiyaca yönelik kaynaklara ulaşmakta güçlük çekmeleri olasıdır. Bu doğrultuda bu çalışmanın amacı, 2011-2022 yılları arasında basılmış okul öncesi döneme yönelik çocuk şarkılarının yer aldığı kitapların bir

dizini sunmak ve kitaplardaki şarkıları konu/tema özelinde inceleyerek okul öncesi eğitimi programındaki etkinlik çeşitleri ve kazanımlar ile ilişkilendirmektir. Araştırmada, doküman incelemesi yoluyla elde edilen bulgular nitel yöntemlerle betimlenerek okul öncesi eğitimi programı çerçevesinde öğretmenlere kaynaklık etmek üzere önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi, etkinlik, kazanım, çocuk şarkıları

**AN EVALUATION ON MUSICOGRAMS AND THEIR APPLICATIONS IN
TURKEY
Ebru ŞEN***

Abstract

Musicogram is described as a graphical record of musical works and is one of visual music teaching tools developed by Jos Wuytack on the theory of active music listening, and designed particularly for children who do not have knowledge of musical notes. Musicograms are widely used in many countries and has been frequently addressed in the international scientific studies recently; however, there is a limited number of academic studies in Turkey on musicograms, yet there are applied studies on the use of these visual schemes in music teaching. The purpose of this study is to evaluate the applications of musicograms in Turkey from a certain theoretical framework. Primarily, the application methods of the musicogram technique are mentioned over the examples in scientific papers, presenting its pedagogical bases in the study. Within the scope of the research, the studies and application examples of musicogram that are given various names in different languages were reached upon carrying out a web review. In this framework, the most common names given to the musicogram applications in Turkey were determined and a sample group was created out of the relevant studies. The studies in the sample group were addressed in terms of the various elements of music (such as melody, time, rhythm, expression, etc.) by means of document review, and were evaluated in terms of the active music listening approaches of Wuytack. In line with the findings obtained in the research, recommendations on determining and applying the methods that fit the purpose of teaching in the musicogram studies are presented. It is thought that musicograms that are developed in line with the active learning approaches will contribute to children not only in the field of music, but also in the other fields of development. In this line, it is considered necessary to increase the number of studies for ensuring the recognition of the similar methods, techniques, and materials not only among music educators, but also among preschool and primary school teachers. The results of the research and the literature presented in the scope of the study are expected to be a related source for the researchers and educators who wish to study in the relevant field.

Keywords: Musicogram, active music listening, music education

Müzikogramlar ve Türkiyede’ki Uygulamaları Üzerine Bir Değerlendirme

Özet

Müzik eserlerinin grafiksel bir kaydı olarak tanımlanan müzikogramlar, Jos Wuytack’ın aktif müzik dinleme teorisi üzerine geliştirdiği ve özellikle nota bilgisi olmayan çocuklar için tasarladığı görsel müzik öğretim araçlarından biridir. Birçok ülkede yaygın olarak kullanılan ve son yıllarda uluslararası bilimsel çalışmalarda sıkça ele alınan müzikogramlara ilişkin Türkiye’de sınırlı sayıda akademik çalışma olmakla birlikte müzik öğretiminde bu görsel şemaların kullanımına dair uygulamalı çalışmalara rastlanmaktadır. Bu çalışmanın amacı, Türkiye’deki müzikogram uygulamalarını belirli bir teorik çerçeve etrafında değerlendirmektir. Çalışmada öncelikle, müzikogram tekniğinin pedagojik temelleri sunularak bilimsel yayınlardaki örnekleri üzerinden uygulama yöntemlerine değinilmiştir. Araştırma kapsamında, web taramasında farklı dillerde çeşitli isimlerle anılan müzikogram çalışmalarına ve uygulama örneklerine ulaşılmıştır. Bu çerçevede, Türkiye’deki müzikogram uygulamalarına en çok hangi adların verildiği tespit edilerek ilgili çalışmalardan bir örneklem grubu oluşturulmuştur. Örneklemde yer alan çalışmalar, doküman inceleme yoluyla müziğin çeşitli öğeleri (melodi, ölçü, ritim, ifade vb.) bakımından ele alınarak uygulanış biçimleri, Wuytack’ın aktif müzik öğrenme yaklaşımları doğrultusunda değerlendirilmiştir. Araştırmada elde edilen bulgular doğrultusunda müzikogram çalışmalarında, öğretim amacına uygun yöntemlerin belirlenmesi ve uygulanmasına ilişkin önerilerde bulunulmuştur. Aktif öğrenme yaklaşımları doğrultusunda geliştirilen müzikogramların, çocuklara hem müzik alanında hem de diğer gelişim alanlarında katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Bu doğrultuda benzer yöntem, teknik ve materyallerin müzik eğitimcilerinin yanı sıra okul öncesi ve sınıf öğretmenleri tarafından da tanınırlığının sağlanması yönünde çalışmaların artırılması gerekli görülmektedir. Araştırma sonuçlarının ve çalışma kapsamında sunulan literatürün ilgili alanda çalışmak isteyen araştırmacılara ve eğitimcilere bu yönde kaynaklık etmesi beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Müzikogram, aktif müzik dinleme, müzik eğitimi

CHILD IN THE TERMS OF MEDICAL ETHICS

Selim KADIOĞLU¹, Gülay HALİDİ², Funda Gülay KADIOĞLU³

Abstract

As an applied science and a social institution, contemporary medicine has a widespread and strong influence both on the members of society and the other social institutions such as law and education. Medical ethics, which is the moral dimension of medicine formed by internal and external determinants, is a mechanism that ensures this widespread and strong influence occurs in a controlled and balanced manner. It examines and regulates on the one hand the interactions among healthcare professionals and on the other hand the relations between medicine and individuals and society.

Increasing knowledge and practice possibilities of medicine are shared by different healthcare professions and specialties that covers a broad range and each has its own unique interests and methods. The medical and medico-social processes related to children are distributed in this variety of different professions and specialty branches. The child's existence within the framework of medical ethics appears as a sum of the discussions and regulations established in the moral dimension of every single area of activities within the scope of this dispersion.

This paper is a systematic presentation of pediatrics related elements of medical ethics diffused on a heterogeneous panorama; in other words, it handles governmental and nongovernmental regulations regarding children oriented medical processes and moral dilemmas concerning child patients. The first aim of this presentation is to demonstrate the status of child in the terms of a medical and philosophical academic field. And the secondary intention is to mention in general both the relationship between child and medicine, and the discussions about moral status of child.

Keywords: Medical ethics, child, medicine

Tıp Etiği Çerçevesinde Çocuk

Özet

Çağdaş tıp, bir uygulamalı bilim ve bir toplumsal kurum olarak hem doğrudan toplumun üyeleri hem de hukuk, eğitim gibi diğer toplumsal kurumlar üzerinde yaygın ve güçlü biçimde etki gösteren bir yapıdır. Tıbbın hem kendi bünyesindeki hem de dışındaki unsurların belirleyiciliğinde biçimlenen ahlaki boyutu olan tıp etiği, bu yaygın ve güçlü etkinin denetimli ve dengeli surette ortaya çıkmasını sağlamaya yönelik bir mekanizmadır. Bir yandan tıbbi süreçleri gerçekleştirenler arasındaki etkileşimleri diğer yandan tıp ile onun olanaklarına gereksinim duyan bireyler ve toplum arasındaki ilişkileri irdelemekte ve düzenlemektedir.

Tıbbın giderek artan bilgi birikimi ve uygulama olanakları, geniş bir yelpazeye yayılan ve her biri kendine özgü ilgi alanına ve yöntemine, anlayışa ve yaklaşıma sahip sağlık meslekleri ve uzmanlık dalları tarafından paylaşılmış bulunmaktadır. Çocuklarla ilgili-bağlantılı medikal ve medikososyal süreçler bu çeşitlilik içinde farklı mesleklerin ve dalların görev tanımlarına dağılmış durumdadır. Çocuğun tıp etiği çerçevesinde yer alışı, bu dağılımı kapsamındaki etkinliklerin her birinin ahlaki boyutunda yürütülen tartışmaların ve oluşturulan kuralların toplamı şeklinde ortaya çıkmaktadır.

Bu bildirinin içeriği, tıp etiğinin heterojen panoramasının farklı kesimlerine yerleşmiş bulunan çocuk sağlığı ve hastalıkları ile ilgili unsurların; çocuklara yönelik tıbbi süreçlerle ilgili resmi-gayriresmi düzenlemelerin ve çocuk hastalarla ilgili etik ikilemlerin, sistematize edilmiş halde sunulmasından oluşmaktadır. Böylelikle esas olarak çocuğun kendine özgü bir disiplinin konusu olarak durumunun gösterilmesi ve ikincil olarak da bir yandan tıp-çocuk ilişkisi hakkında bilgi aktarılması diğer yandan çocuğun ahlaki statüsüne dair kimi tartışmaların gündeme getirilmesi amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Tıp etiği, çocuk, tıp

¹Çukurova University, selimkad@gmail.com

²Çukurova University, gulayhal@gmail.com

³Çukurova University, kadioqlufq@gmail.com

INVESTIGATION OF CHILDREN'S HOME EARLY LITERACY ENVIRONMENTS: THE CASE OF ANKARA

Tuğçe KESİM ÇELİK¹, Ayşe Belgin AKSOY²

Abstract

Based on Bronfenbrenner's ecological system approach, covering the period when the first foundations are laid in the acquisition of early literacy and language skills and a number of activities between the parent and the child, home early literacy environment can be described as being equipped of the home and environment for a number of initiatives supporting early literacy development, such as offering literacy activities such as reading storybooks and playing word games based on interaction, providing phonological awareness of linguistic elements, creating awareness about the alphabet, encouraging the development of children's vocabulary, and presenting visual and printed stimuli. The aim of this study is to examine the home early literacy environment of children in the preschool period according to the variables of gender, number of siblings, birth order, duration of attending preschool, working status of mothers and educational status of mothers. The research was designed according to the correlational survey model, which is one of the descriptive research methods. The study group consists of 150 mothers who live in some central districts of Ankara and have children between 60 and 72 months. In data collection, the General Information Form and the Home Early Literacy Environment Scale, which was developed by Sarıca et al., (2014) in order to collect information about children's early literacy experiences in the home environment, were used. The analyzes of the sub-dimensions of the Home Early Literacy Environment Scale according to the independent variables were made with the Unpaired T Test and One-Way Analysis of Variance (ANOVA). When the findings were examined, it was seen that the home early literacy environment scores were in favor of the girls by differing according to the gender of the children. In the Home Early Literacy Environment Scale, it was found that the point averages of the reading and co-reading sub-dimensions differ according to the number of siblings; that the reading, writing, phonological and print awareness scores do not differ according to birth order; and that the scores of the co-reading books sub-dimension significantly differ according to the status of being the middle child in case of being the first child. In addition, it was found that the children's home early literacy environments differ according to the education level of the mothers, and in the reading sub-dimension, the average score of the mothers with undergraduate and graduate degrees was significantly higher than the mothers who graduated primary and high school.

Keywords: Home early literacy environment, child development

Çocukların Ev Erken Okuryazarlık Ortamlarının İncelenmesi: Ankara İli Örneği

Özet

Bronfenbrenner'ın ekolojik sistem yaklaşımına dayanan ev erken okuryazarlık ortamı erken okuryazarlık ve dil becerilerinin kazanılmasında ilk temellerin atıldığı, ebeveyn ve çocuk arasında bir takım etkinlikleri kapsayan; etkileşim temelli hikaye kitabı okuma, kelime oyunları oynama gibi okuryazarlık etkinlikleri sunma ve dile ait unsurların; fonolojik farkındalık sağlama, alfabe hakkında farkındalık oluşturma, çocukların sözcük dağarcığının gelişmesini teşvik etme, görsel ve basılı uyaranları sunma gibi bir takım erken okuryazarlık gelişimini destekleyici girişimler için ev ve çevreyi donanımlı hale getirilmesi şeklinde betimlenebilir (Turan & Akoğlu, 2014; Hannon, 2018). Bu araştırmanın amacı, okul öncesi dönemde çocukların ev erken okuryazarlık ortamlarının cinsiyet, kardeş sayısı, doğum sırası, okul öncesi kuruma devam etme süresi, annelerin çalışma durumu ve anne öğrenim durumu değişkenlerine göre incelenmesidir. Araştırma betimsel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama modeline göre tasarlanmıştır. Çalışma grubunu Ankara ili bazı merkez ilçelerinde yaşayan, 60-72 ay arası çocuğa sahip 150 anne oluşturmaktadır. Verilerin toplanmasında “Genel Bilgi Formu” ile çocukların ev ortamındaki erken okuryazarlık deneyimlerine ilişkin bilgi toplamak için 2014 yılında Sarıca ve diğerleri tarafından geliştirilen “Ev Erken Okuryazarlık Ortamı Ölçeği” kullanılmıştır. Ev Erken Okuryazarlık Ortamı Ölçeği alt boyutlarının

¹Gazi University, tugcekesimcelik@gmail.com

²Gazi University, aksoya@gazi.edu.tr

bağımsız değişkenlere göre analizleri Bağımsız Örneklem T Testi ve ANOVA Tek Yönlü Varyans Analizi ile yapılmıştır. Bulgular incelendiğinde ev erken okuryazarlık ortam puanlarının çocukların cinsiyetine göre farklılaşarak kız çocuklarının lehine olduğu görülmüştür. Ev erken okuryazarlık ortamı ölçeği okuma ve birlikte okuma alt boyutları puan ortalamalarının kardeş sayısına göre farklılık gösterdiği, okuma, yazma, ses bilgisel ve yazı farkındalığı puanları doğum sırasına göre farklılık göstermediği, birlikte kitap okuma alt boyutu puanlarının ilk çocuk olma durumunda ortanca çocuk olma durumuna göre anlamlı düzeyde farklılık gösterdiği saptanmıştır. Ayrıca çocukların ev erken okuryazarlık ortamları annelerin öğrenim durumuna göre farklılık göstermekte, okuma alt boyutunda lisans ve lisansüstü mezunu annelerin puan ortalamasının ilköğretim ve lise mezunu annelerden anlamlı düzeyde yüksek olduğu bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Ev erken okuryazarlık ortamı, çocuk gelişimi

¹Gazi University, tugcekesimcelik@gmail.com

²Gazi University, aksoya@gazi.edu.tr

DEVELOPMENT OF RELIGIOUS CONCEPTS IN CHILDREN AND EXAMINATION IN THE DIMENSION OF RELIGIOUS EDUCATION

İrfan SEVİNÇ*

Abstract

The concept is generally defined as the mental design of something. Although there are different approaches to concept learning, the observations and definitions of the individual during his/her life are important in learning the concepts. The individual enters into life with his environment, experiences about objects or events, and makes abstractions by establishing relationships between them. That is, concepts are formed mentally in the process of interaction of the individual with his environment.

The environment is also an important factor in the formation of religious concepts. In our society, children generally encounter religious concepts starting from the family from a very young age. Among these, the concept of God is one of the most heard concepts: new religious concepts are added to prayer sentences such as God bless, God bless you, and God help you, along with religion lessons at school. Children may ask questions about these new religious concepts they encounter and get sometimes correct, sometimes inadequate and sometimes wrong answers. In line with these answers, they make sense of words and begin to form concepts.

In addition to the interaction with the environment, the developmental characteristics of children play an important role in the concept development of children, and it is also important for adults and educators to know these. Knowing the developmental characteristics of the individual, planning and applying the education in accordance with these are the basic principles in the field of education. This is also true in the field of religious education. Knowing the developmental characteristics of the individual, especially learning how religious concepts develop in the individual, is important in achieving the aims aimed at religious education.

Various approaches and theories have been developed to explain the formation of religious concepts in children, and especially the imagination and perception of God. These are classified as relational and cognitive theories. Relational theories; reveals that the individual's perception of God is shaped according to his relations with people and objects in the past. The theory of mental development developed by Jean Piaget is also used to explain and make sense of individuals' conception of God cognitively.

The aim of this study; The aim is to examine the development of concepts and religious concepts in children and the factors affecting this in the dimension of religious education.

Keywords: Religious education, developmental characteristics of children, cognitive development, religious concept development in children

Çocuklarda Dini Kavramların Gelişimi ve Din Eğitimi Boyutunda İncelenmesi

Özet

Kavram, genel anlamda bir şeyin zihindeki tasarımı olarak tanımlanmaktadır. Kavram öğrenimiyle ilgili farklı yaklaşımlar bulunmakla birlikte kavramların öğrenilmesinde bireyin yaşantıları esnasındaki gözlem ve tanımlamaları önemlidir. Birey çevresiyle yaşantıya girerek, nesne veya olaylarla ilgili deneyimler geçirir, onlar arasında ilişki kurarak, soyutlamalar yapar. Yani kavramlar, bireyin çevresiyle etkileşimi sürecinde zihinsel olarak meydana gelir.

Dini kavramların oluşumunda da çevre önemli bir etkidir. Toplumumuzda çocuklar genellikle çok küçük yaşlardan itibaren aileden başlayarak dinî kavramlarla karşılaşmaktadır. Bunlar arasında özellikle Allah kavramı en çok işitilen kavramların başında gelir: Allah korusun, Allah’a emanet ol, Allah yardımcın olsun gibi dua cümlelerine okuldaki din dersleriyle birlikte yeni dinî kavramlar eklenmektedir. Çocuklar karşılaştıkları bu yeni

dinî kavramlar hakkında sorular sorup bazen doğru, bazen yetersiz, bazen de yanlış cevaplar alabilmektedir. Aldıkları bu cevaplar doğrultusunda kelimeleri anlamlandırmakta ve kavramları oluşturmaya başlamaktadır.

Çocukların kavram gelişiminde çevre ile etkileşiminin yanı sıra gelişim özellikleri de önemli rol oynar ve bunların yetişkinler ve eğiticiler tarafından bilinmesi de önem arz etmektedir. Bireyin gelişim özelliklerini bilmek, bunlara uygun olarak eğitimi planlamak ve uygulamak, eğitim alanında temel ilkedir. Bu husus din eğitimi alanında da geçerlidir. Bireyin gelişim özelliklerinin bilinmesi özellikle de bireyde dinî kavramların nasıl geliştiğinin öğrenilmesi, din eğitiminde amaçlanan kazanımlara ulaşmada önemlidir.

Çocuklarda dini kavramların oluşumu ve özellikle Tanrı tasavvurunu ve algısını açıklamaya yönelik çeşitli yaklaşımlar ve kuramlar geliştirilmiştir. Bunlar ilişkisel ve bilişsel kuramlar şeklinde tasnif edilmektedir. İlişkisel kuramlar; bireyin Tanrı algısını geçmişteki insan ve nesnelerle ilişkilerine göre şekillendiğini ortaya koymaktadır. Jean Piaget’nin geliştirdiği zihinsel gelişim kuramı da, bireylerin Tanrı tasavvurunu bilişsel yönden açıklamada ve anlamlandırmada kullanılmaktadır.

Bu çalışmanın amacı; çocuklarda kavram ve dini kavramların gelişimi ve bunu etkileyen faktörleri din eğitimi boyutunda irdelemektir.

Anahtar Kelimeler: Din eğitimi, çocuklarda gelişim özellikleri, bilişsel gelişim, çocuklarda dini kavram gelişimi

THEORIES OF GROWTH AND DEVELOPMENT

Yasemin ÖZYER*

Abstract

It is important for nurses to understand normal growth and development. The terms growth and development represent independent, interrelated and dynamic processes. Character is the way individuals react to the internal and external environment and it affects the interactive dynamics of growth and development because this provides a system for health assessments. As concepts, growth and development correspond to dynamic progress. While they are usually used as substitutes, these concepts have different meanings. Growth is a physical change and increase in volume. It is also an increase in size. An individual's growth and development rate is usually personal, but growth and development order can be predicted. The physiological growth model is similar for all humans. Development is the progress in abilities and an increase in understanding of complex functions. It is individuals' capacity and ability to adapt to their environment. Development is the behavioral aspect of growth. It is an increase in the complexity of progress in functions and skills. Growth and development are independent. Researchers put forward some theories about the stages and aspects of growth and development and these theories are specifically related to the newborn and childhood. Theories are grouped as psychosocial, biophysical, character, social learning, ecological system, moral development and spiritual development. This review aims to bring up growth and development theories and their importance.

Keywords: Growth, development, nurse

Büyüme Gelişme Teorileri

Özet

Hemşireler için normal büyüme ve gelişmeyi anlamak önemlidir. Büyüme ve gelişme terimleri bağımsız, birbiriyle ilişkili ve dinamik süreçleri temsil eder. Mizaç bireylerin iç ve dış çevreye tepki verme biçimidir, büyüme ve gelişmenin interaktif dinamiklerine etki eder. Çünkü bu sağlık değerlendirmeleri için bir sistem sağlar. Kavram olarak büyüme ve gelişme dinamik bir ilerlemeye karşılık gelir. Genellikle her ikisi de yer değiştirme olarak kullanılır, bu kavramlar farklı anlamlara sahiptir. Büyüme fiziksel bir değişim ve hacmin artmasıdır. Büyüme fiziksel değişim ve boyutsal artıştır. Bir kişinin büyüme ve gelişme oranı genellikle şahsıdır ancak büyüme ve gelişme sırası önceden tahmin edilebilir. Fizyolojik büyüme modeli tüm insanlar için benzerdir. Gelişim, yeteneklerin ilerlemesi ve karmaşık işlevlerin anlaşılmasındaki artıştır. Gelişim insanın çevresine alışması konusunda kapasite ve yeteneğidir. Gelişim büyümenin davranış boyutudur. Gelişme, işlev ve beceri ilerlemesinin karmaşıklığındaki artıştır. Bireyin çevreye uyum sağlama kapasitesi ve becerisidir. Büyüme ve gelişme bağımsızdır. Araştırmacılar büyüme gelişmenin aşamaları ve yönleriyle ilgili bazı teoriler ortaya koyarlar bu teoriler özellikle yeni doğan ve çocuklukla ilgili teorilerdir. Teoriler psikososyal, biyofiziksel, mizaç, sosyal öğrenme, ekolojik sistem, ahlaki gelişim, ruhsal gelişim olarak ayrılmaktadır. Bu derlemede büyüme ve gelişme teorileri ve öneminden bahsetmeyi amaçladık.

Anahtar Kelimeler: Büyüme, gelişme, hemşire

AN EVALUATION OF THE POETRY BOOK TITLED “YURDUMUN DÖRT BUCAĞI” IN THE CONTEXT OF CHILDREN'S LITERAT

Adem ORAKÇI¹, Feyza CELAYİR²

Abstract

Abstract: Children's literature covers the areas of literary genres such as poetry, stories, novels, tales and theater written for children to read, learn and enjoy. These literary genres are important in terms of the child's language development, reading habits, and the development of literature, art and culture. Poetry has special importance among literary genres written for children. Although children's poetry has all the features of poetry, it has a different quality suitable for the child's level in terms of language, sensitivity, utterance and meaning. The principle of appropriateness to the child is very important in children's literature. In children's literature, a sensitivity appropriate to children's growth and development ages, psychology, knowledge of words and concepts, and level of perception should be understood. Halide Nusret Zorlutuna, known for her identity as a writer, poet and teacher is an important name in Turkish literature in the Republican era. She also has an important place in the history of Turkish children's literature. This situation can be explained by her idealistic educator personality. She writer's presence in many parts of Anatolia due to her teaching duties affects her poems thematically. In the light of these sensitivities and influences, she published her book of poems called Yurdumun Dört Bucağı which she wrote in 1950. In this study, the aforementioned poetry book was evaluated thematically in the context of the principle of relativity to the child, based on scanning principles. Accordingly, 37 of the 48 poems in the book comply with this principle. When looking at the thematic classification of these 37 poems; 25 patriotism, 12 independence, 8 love of nature, 3 love of flag. In the light of all these and in terms of the conditions of the period, it has been understood as a result of this study that 37 poems can be read to children today as they meet the criteria of children's literature.

Keywords: Children, literature, Halide Nusret Zorlutuna

Cumhuriyet Dönemi Şair ve Yazarlarından Halide Nusret Zorlutuna'nın Yurdumun Dört Bucağı Adlı Şiir Kitabının Çocuk Edebiyatı Bağlamında Değerlendirilmesi

Özet

Çocuk edebiyatı, çocukların okumaları, öğrenmeleri ve eğlenmeleri için yazılmış edebi türlerin şiir, hikâye, roman, masal, tiyatro gibi alanlarını kapsar. Bu edebî türler, çocuğun dil gelişimi okuma alışkanlığı ile birlikte edebiyat, sanat ve kültür yönünün gelişmesi, açısından da önemlidir. Çocuklar için yazılmış edebi türler içerisinde şiir ayrı bir önem taşır. Çocuk şiiri, şiire ait bütün özelliklere sahip olmakla birlikte dil, duyarlılık, söyleyiş ve anlam açısından çocuk düzeyine uygun ayrı bir niteliğe sahiptir. Çocuk edebiyatı içinde çocuğa görelilik ilkesi çok önemlidir. Çocuğa göre deyince, çocuklar için yapılacak edebiyatın çocuğun büyüme ve gelişme çağlarına, psikolojisine, kelime ve kavram bilgisine, algılama düzeyine uygun bir duyarlılık anlaşılmalıdır. Yazar, şair ve öğretmen kimliğiyle tanınan Halide Nusret Zorlutuna, Cumhuriyet dönemi Türk edebiyatının önemli isimlerindendir. Türk çocuk edebiyatı tarihi içerisinde de önemli bir yere sahiptir. Bu durum onun idealist eğitimci kişiliği ile izah edilebilir. Yazarın öğretmenlik görevi nedeniyle Anadolu'nun birçok yerinde bulunması şiirlerini tematik olarak etkiler. Bu duyarlılıklar ve etkiler ışığında 1950 yılında kaleme aldığı Yurdumun Dört Bucağı adlı şiir kitabını yayınlar. Bu çalışmada, söz konusu şiir kitabı tarama esaslarına dayanarak tematik olarak çocuğa görelilik ilkesi bağlamında değerlendirilmiştir. Buna göre kitapta yer alan 48 şiirden, 37'si bu ilkeye uygunluk gösterir. Bu 37 şiirin tematik tasnifine bakıldığı zaman; 25 "vatan sevgisi", 12 "bağımsızlık", 8 "tabiat sevgisi", 3 "bayrak sevgisi" şeklinde olduğu görülür. Tüm bunlar ışığında ve dönemin şartları açısından bakıldığı zaman, 37 şiirin çocuk edebiyatının kriterlerini taşıması sebebiyle, bugün de çocuklara okutulabilecek nitelikte olduğu bu çalışma neticesine anlaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, edebiyat, Halide Nusret Zorlutuna

¹Sinop University, gorakci93@hotmail.com

²Sinop University, fyz_c9206@hotmail.com

APPROACHES TO CHILDREN'S EDUCATION IN THE WORKS OF AHMET RASİM, AN INDEPENDENT POET AND AUTHOR OF TURKISH LITERATURE, FALAKA

Adem ORAKÇI¹, Aycan ARI²

Abstract

The education of a child has an important place in many literary works in Turkish literature. In this context, many writers and poets have included the effect of education on children in their literary works. Ahmet Rasim, one of the important writers of our literature, who produces works in every literary genre, also tells us the importance of child education by dealing with childhood education life in his works called Falaka ve Gecelerim where he shows his real literary value. In these works, which are distinguished examples of Turkish memoir literature, the author tries to show how the causes of fear occur by saying that children learn the concept of fear with lullabies, nursery rhymes, and some words while they are in their mother's arms and this feeling forms against teachers over time. In the past, the public's respect for teachers, their attitudes, how the teacher-student relationship was or should be; the writer submits the mistakes of the education system to its readers in a sincere or humorous and critical language. The author, who also focuses on the love and commitment of a mother, also mentions the importance of writing by asking young people to write down their thoughts. The purpose of our study of these works of the author, who is also among the 100 Basic Works of the Ministry of National Education, is to contribute to raising more awareness about the efforts of Ahmet Rasim to show parents and educators the mistakes made in the education of the child and to try to understand children who are kind and lovable individuals.

Keywords: Ahmet Rasim, child, fear, education

Türk Edebiyatının Bağımsız Şair ve Yazarlarından Ahmet Rasim’in Falaka ve Gecelerim Adlı Eserlerinde Çocuk Eğitime Yaklaşımlar

Özet

Türk edebiyatında pek çok edebi eserde çocuğun eğitimi önemli bir yer tutar. Bu bağlamda birçok şair ve yazar, eğitimin çocuklar üzerindeki etkisine eserlerinde yer vermişlerdir. Her edebi türde eser veren edebiyatımızın önemli yazarlarından Ahmet Rasim de asıl edebi değerini gösterdiği Falaka ve Gecelerim adlı eserlerinde çocukluk dönemi eğitim hayatını ele alarak çocuk eğitiminin önemini bizlere anlatır. Türk anı edebiyatının seçkin örneklerinden olan bu eserlerinde yazar, çocukların anne kucağındayken, söylenilen ninnilerle, tekerlemelerle, bazı kelimelerle korku kavramını öğrendiğini ve bu duygunun zamanla öğretmenlere karşı oluştuğunu söyleyerek korkunun nedenlerinin nasıl oluştuğunu göstermeye çalışır. Eskiden halkın hocalar karşısında saygısını, tavırlarını, hoca-öğrenci ilişkisinin nasıl olduğunu ya da olması gerektiğini; eğitim sisteminin yanlışlarını okurlarına samimi, mizahi ve eleştirel bir dille sunar. Anne sevgisi ve bağlılığı üzerinde de duran yazar, aynı zamanda gençlerin düşüncelerini yazıya dökmelerini isteyerek yazmanın önemine değinir. Millî Eğitim Bakanlığı 100 Temel Eser arasında da yer alan yazarın bu eserlerini çalışmamızın amacı, Ahmet Rasim’in kaleminden, çocuğun eğitiminde yapılan yanlışları ebeveyn ve eğitimcilere gösterip nazik ve sevimli bir birey olan çocukları anlamaya çalışmaları konusunda daha çok farkındalık oluşturmaya katkı sağlamaktır.

Anahtar Kelimeler: Ahmet Rasim, çocuk, korku, eğitim

¹Sinop University, orakci93@hotmail.com

²Sinop University, aycn36@gmail.com

CHILD IN ROMANTIC (RADICAL) DESIGN APPROACH

Derya KARADENİZ*

Abstract

Curriculum development process begins with planning, which includes the stage of thinking about how the curriculum will be. In this process, there is a need to create a program design to determine the structure and functions of the program to be developed. The aforementioned program design gives an idea about which questions the program to be developed will answer, what it will bring to the students and how it will be evaluated. In this context, curriculum design approaches have different approaches, such as subject-centered curriculum design, student-centered curriculum design, and problem-centered curriculum design, according to the philosophical approach it focuses on. The student-centered curriculum design approach, which is one of these approaches, takes into account the interest and needs of the child, as the name suggests. Romantic (radical) design, which is included in this curriculum design approach, focuses on the child's awareness of her abilities and self-knowledge. In this approach, which focuses on the child creating her program without being tied to any plan and program, it is desired that the child grows up in an environment based on freedom, away from all kinds of limitations. In this design, it is emphasized that the child can only discover herself in her nature. At the same time, in this design approach, it is stated that the purpose of existence of the school should be questioned and its functions and purposes should be reviewed. There are also criticisms of this design approach, which focuses on the child by drawing a romantic radical framework. Therefore, it is thought that it is important to understand the concept of child in the romantic (radical) design approach. For this reason, in this study, it will be examined how the child and the concept of child are handled in the romantic (radical) design approach by making use of the researches in the literature and critical pedagogy. As a result of the research, the position of the child will be evaluated according to the romantic (radical) design approach and suggestions will be given.

Keywords: Student-centered curriculum design approach, romantic (radical) design, child

Romantik (Radikal) Tasarım Yaklaşımında Çocuk

Özet

Öğretim programı geliştirme süreci, programın nasıl olacağına ilişkin fikir yürütme aşamasını içine alan planlama ile başlar. Bu süreçte geliştirilecek programın yapısını ve işlevlerini belirlemek için program tasarımının oluşturulmasına ihtiyaç duyulur. Sözü edilen program tasarımı, geliştirilecek programın hangi sorulara cevap vereceği, öğrencilere neler kazandıracağı ve nasıl değerlendirileceğine ilişkin fikir verir. Bu bağlamda program tasarım yaklaşımları, odağına aldığı felsefi yaklaşıma göre konu merkezli program tasarımı, öğrenci merkezli program tasarımı ve sorun merkezli program tasarımı olmak üzere farklı yaklaşımlara sahiptir. Bu yaklaşımlardan biri olan öğrenci merkezli program tasarımı yaklaşımı, adından da anlaşılacağı üzere çocuğun ilgisini ve ihtiyacını dikkate alır. Bu program tasarımı yaklaşımının içinde bulunan romantik (radikal) tasarım ise çocuğun yeteneklerinin farkına varmasına ve kendini tanımasına odaklanır. Özellikle, çocuğun herhangi bir plan ve programa bağlı olmadan kendi programını kendisinin oluşturmasına odaklanan bu yaklaşımda, çocuk her türlü sınırlamadan uzak bir şekilde özgürlüğe dayalı bir ortamda yetişmesi istenir. Bu tasarımda çocuğun kendisini ancak yine kendi doğası içerisinde keşfedebileceği vurgulanır. Bununla birlikte bu tasarım yaklaşımında, okulun var oluş amacı sorgulanarak işlevlerinin ve amaçlarının gözden geçirilmesi gerektiği ifade edilir. Romantik aynı zamanda radikal bir çerçeve çizilerek çocuğa odaklanan bu tasarım yaklaşımına eleştiriler de söz konusudur. Dolayısıyla romantik (radikal) tasarım yaklaşımında çocuk kavramının anlaşılmasının önemli olduğu düşünülmektedir. Bu nedenle çalışmada, alanyazındaki araştırmalardan ve eleştirel pedagojiden yararlanarak romantik (radikal) tasarım yaklaşımında çocuğun ve çocuk kavramının nasıl ele alındığı incelenecektir. Araştırma sonucunda romantik (radikal) tasarım yaklaşımına göre çocuğun konumu değerlendirilerek, önerilere yer verilecektir.

Anahtar Kelimeler: Öğrenci merkezli program tasarım yaklaşımı, romantik (radikal) tasarım, çocuk

LITTLE VICTIMS OF THE PANDEMIC: EFFECTS OF COVID 19 ON CHILD LABOR

Duygu ÖZYILMAZ MİSİCAN¹, Hasan CABAR²

Abstract

While the Covid 19 epidemic has caused radical changes in many areas from education to the economy, it is unthinkable that it will not have an impact on child labour, which constitutes one of the most disadvantaged groups in working life. Child labor and children's rights, which are increasingly injured due to globalization, competition in labor markets, deregulation, and flexibility in working life, gained a new catalyst with the Covid 19 epidemic. The break in face-to-face education due to the Covid 19 process and the necessity for the children of families who lost their job and income during this process to enter working life further deepens the problem of child labor. Child labor, which is seen as a global worker problem, can affect children's basic rights such as growth, protection, security, being a child, and education, and especially the future of a country's human capital. Therefore, effective regulation or even prohibition of child labor is accepted as a universal principle. However, although it is the leading target of many international organizations, the scale of child labor is growing day by day due to economic, cultural and social problems. For this reason, measures such as social assistance and cash transfer supports, social protection measures, ensuring the accessibility and quality of education opportunities, employment incentives to be implemented by countries seem to be very important in reaching the targeted principle in child labor. The aim of the study, which will be discussed with the reports and statistics prepared by ILO, UNICEF and various institutions, is to define child labor and to shed light on how child labor is affected during the Covid 19 process.

Keywords: Child labour, covid 19, disadventegous labour-force

Pandeminin Minik Kurbanları: Covid 19’un Çocuk İşçiliğine Etkileri

Özet

Covid 19 salgını eğitimden ekonomiye birçok alanda köklü değişimlere yol açarken, çalışma hayatının en dezavantajlı gruplarından birini oluşturan çocuk işçiliği üzerinde de etki yaratmaması düşünülemez. Küreselleşme, işgücü piyasalarındaki rekabet, kuralsızlaştırma, çalışma hayatındaki esnekleşme sebeplerinden dolayı giderek yara alan çocuk işçiliği ve çocuk hakları, Covid 19 salgını ile yeni bir katalizör daha kazanmıştır. Covid 19 sürecinden dolayı yüz yüze eğitime verilen ara ve bu süreçte iş ve gelir kaybına uğrayan ailelerin çocuklarının çalışma hayatına girme zorunluluğu, çocuk işçiliği sorununu daha da derinleştirmektedir. Küresel bir işçi sorunu olarak görünen çocuk işçiliği, çocukların büyüme, korunma, güvende olma, çocuk olma, eğitim alma gibi temel haklarını ve özellikle de bir ülkenin beşerî sermaye geleceğini etkileyebilmektedir. Bu yüzden çocuk işçiliğinin etkin bir şekilde düzenlenmesi ve hatta yasaklanması evrensel bir ilke olarak kabul edilmektedir. Ancak, birçok uluslararası kuruluşun öncü hedefi olmasına rağmen, ekonomik, kültürel ve sosyal problemlerden dolayı çocuk işçiliğinin ölçeği, her geçen gün daha da büyümektedir. Bu nedenle, ülkelerin uygulayacağı sosyal yardım ve nakit transfer destekleri, sosyal koruma önlemleri, eğitim imkanının ulaşılabilirliğini ve kalitesini sağlama, istihdam teşvikleri gibi önlemler çocuk işçiliğinde hedeflenen ilkeye ulaşmada oldukça önemli görünmektedir. İLO, UNİCEF ve çeşitli kurumların hazırladıkları rapor ve istatistiklerle ele alınacak çalışmanın amacı, çocuk işçiliğini tanımlayarak, Covid 19 sürecinde çocuk işçiliğinin ne yönde etkilendiğine ışık tutabilmektir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk işçiliği, covid 19, dezavantajlı işgücü

¹Sinop University, dozyilmaz@sinop.edu.tr

²Sinop University, hasanc@sinop.edu.tr

A FIELD STUDY ON WORKING TIMES AND WAGES OF CHILD WORKERS

Hasan CABAR¹, Duygu ÖZYILMAZ MİSİCAN²

Abstract

Flexibility and deregulation practices reflected in working life with the effect of globalization increase employers' demand for cheap labor. Child labor, which is the focus of cheap labor, still constitutes the most important problem area in the global scale. Child labor not only affects the physical, mental and social development of the child, but also negatively affects the shaping of a country's healthy generation future. Therefore, the prohibition of child labor is targeted at the global level. The current problem of child labor, the procedures and principles regarding child labor are tried to be determined by laws and regulations. Countries limit the legal working ground of child workers by determining the minimum age range and working hours for child workers, taking the lead in the Universal Declaration of the Rights of the Child and Article 9, which covers the non-employment of children before the minimum age. The aim of this study is to evaluate the working hours and wages of child workers in compliance with the legal regulations, based on the regulations in the Labor Law No. 4857 in this area, which is limited by legal protections. In the field research study, the working hours and wages of 120 child workers working in various sectors in the regions of Tokat, Erzurum and Sivas were questioned. Illegal working conditions regarding the working hours and wages of the participants were determined. Although the wages seem to be within the legal range, they seem to be low when compared to the working hours of child workers. Long working hours exceeding the age limit and lack of supervision are the most striking points. In the face of employers preferring to employ child labor due to lower labor costs, countries should take the issue more seriously and tighten their controls. The economic and social reasons that create child labor should be investigated and preventive and protective policies should be implemented more.

Keywords: Child labor, cost of child labor, working time, disadvantageous labour-force

Çocuk İşçilerin Çalışma Süreleri ve Ücretlerine İlişkin Bir Saha Çalışması

Özet

Küreselleşmenin etkisiyle çalışma hayatına yansıyan esnekleşme, kuralsızlaştırma uygulamaları işverenlerin ucuz işgücü talebini artırmaktadır. Ucuz işgücünün odağını oluşturan çocuk işçiliği, küresel boyutta hala günümüzün en önemli sorun alanını oluşturmaktadır. Çocuk işçiliği, çocuğun fiziksel, ruhsal ve sosyal gelişimini etkilediği gibi bir ülkenin sağlıklı nesil geleceğinin şekillendirilmesine de olumsuz yansımaktadır. Bu yüzden, çocuk işçiliğinin yasaklanması küresel düzeyde hedef haline getirilmektedir. Mevcuttaki çocuk işçi gerçeği sorunu içinde, çocuk işçi çalıştırılmasına ilişkin usul ve esaslar, kanun ve yönetmeliklerle belirlenmeye çalışılmaktadır. Ülkeler, Çocuk Hakları Evrensel Bildirgesi ile çocukların asgari bir yaştan önce istihdam edilmemesini kapsayan 9. Maddesini öncü alarak, çocuk işçiler için asgari yaş aralığı ve çalışma süreleri belirleyerek, çocuk işçilerin yasal çalışma zeminini sınırlandırmaktadır. Bu çalışmanın amacı, yasal korumalarla sınırlandırılan bu alanın, ülkemizde 4857 sayılı İş kanunundaki düzenlemelerinden yola çıkarak, çocuk işçilerin çalışma sürelerini ve ücretlerinin yasal düzenlemelerle uyumunu değerlendirmektir. Alan araştırması yapılan çalışmada, keyfi örnekleme yoluyla Tokat, Erzurum ve Sivas bölgelerinde çeşitli sektörlerde çalışan 120 çocuk işçinin çalışma süreleri ve aldıkları ücretler sorgulanmıştır. Katılımcıların, çalışma süreleri ve ücretlerine ilişkin yasal olmayan çalışma şartları tespit edilmiştir. Ücretlerin, yasal düzenlemelere uygun aralıkta olduğu görünse de çocuk işçilerin çalışma saatlerine oranlandığında düşük olduğu görülmektedir. Yaş sınırını aşan uzun çalışma süreleri ve denetimsizlik en çok dikkat çeken noktaları oluşturmaktadır. İşverenin daha düşük işçi maliyeti nedeniyle çocuk işçi çalıştırmasını tercih etmesi karşısında, ülkelerin konuyu çok daha ciddiye alarak denetimlerini sıklaştırması ve çocuk işçiyi yaratan ekonomik ve sosyal sebeplerin araştırılarak önleyici ve koruyucu politikaların daha fazla uygulanabilmesi gerçekleştirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk işçi, çocuk işçi çalıştırma maliyeti, çalışma süresi, dezavantajlı işgücü

¹Sinop University, hasanc@sinop.edu.tr

²Sinop University, dozyilmaz@sinop.edu.tr

STOOL RETENTION PROBLEM IN EARLY CHILDHOOD: A CASE STUDY ON EXPERİMENTAL GAME THERAPY & THERAPLAY APPLICATION

Ayşe ALPTEKİN*

Abstract

Introduction: Two boys aged three and four years and six months were diagnosed stool retention, without a history of developmental or mental problems, and a relief program had been initiated by a psychiatrist. The program chosen for the 3-year-old child was Theraplay Application and for the 4 years and 6 months old child Experiential Play Therapy. The clinical anamneses of both children revealed that these children excreted after holding it for a long time to their underwear and refused to use the water closet. Moreover, their grandmothers have had a medical history of several miscarriages, and their mothers’ intensive anxiety disorder. Furthermore, both of the children were brought to the world with a cesarean section. Their mothers have had problems with breastfeeding, postpartum depression, and emotional problems with their husbands.

Method: Experiential play therapy is based on Rogers' Relationship Theory and Freud's Theory of Psychoanalysis. Instead of focusing on the symptom, it focuses on the underlying emotional processes and past experiences, and focuses on the issues transmitted to the children from their families or deals with the processes of the children while conceptualizing the world (Norton, Ferriegel, & Norton 2011). Experiential Play Therapy is a five-stage a therapy process that consists of five successive stages: discovery, testing trust, commitment, therapeutic growth, and termination (Norton and Norton 2002). In the implementation process for the 4 fours 6 months of old child, the first session was the discovery phase, the second and third sessions were trust testing, and in the 4-22 sessions the commitment phase have been realized; however, passing to the therapeutic growth phase couldn't be realized so far.

Theraplay is attributed to Bawlby, Ainsworth, Main and Fonagy's Attachment Theory, Schore's Theory of Affect Regulation, Porges's Theory of Polyvagal, Siegel's Theory of Interpersonal Neurobiology, to Perry's Theory of Neurosequence Development of the Brain, Trevarthen and Hughes' Dual Developmental Psychotherapy, and was first put into practice by Phyllis Booth. Theraplay consists of four dimensions. These are nurtured, engagement, structure, and challenge. The three-year-old boy was evaluated with the Marschak Interaction Method, and it was determined that the dimensions of nurture and structure were in need of further development. In the 5 session conducted with mother and child, structure and nurture were focused on intensively. Engagement and challenge were also focused on but not as intensely as the previous two.

After the third session, a metaphorical story called “Brown Leaves” written by Nancy Davis (2017), voiced by the practitioner was played to both children by their mothers.

Results and Conclusion: After the third session, both children were observed to void involuntarily to their underwear but went to the water closet in order to excrement. Stool retention behaviors of both children returned after the fourth session; however, after the fifth session the stool retention problem of the child who underwent the Theraplay program was resolved totally. No negative feedback was received from his mother after a long-term follow-up. The child who received Experiential Play Therapy entered an intense expression-victim-perpetrator-ascension phase after the fourth session and the problem of stool retention still continues.

Keywords: Early childhood, experiential play therapy, theraplay, poop containment

Erken Çocuklukta Kaka Tutma Problemi: Deneyimsel Oyun Terapisi Ve Theraplay Uygulamaları Olgu Sunum

Özet

Giriş: Üç yaş ve dört yaş altı aylık iki erkek çocuk, psikiyatrist tarafından herhangi bir gelişimsel veya zihinsel problemi olmadığı tanısını alarak kaka tutma problemi için uygulama süreçlerine başlanmıştır. Üç yaş çocuğu ile Theraplay Uygulaması, dört yaş altı aylık çocuk ile Deneyimsel Oyun Terapisi Uygulaması yapılmıştır. Her iki

çocuğun klinik anamnezlerinde de uzun süre kakayı tuttuktan sonrası iç çamaşırına yapma ve tualete yapmayı reddetme, anneannelerde yoğun bebek kaybı, annelerde yoğun kaygı, çocuklarda sezeryan doğum, emme süreçlerinde problem, annelerde lohusalık depresyonu, anne-baba arasında duygusal problemler olduğu bilgisi alınmıştır.

Yöntem: Deneyimsel oyun terapisi Rogers’ın İlişki Teorisi ve Freud’un Psikanaliz Teorisi’ ne dayanmaktadır. Semptomla odaklanmak yerine, temeldeki duygusal süreçlere ve geçmiş yaşantılara odaklanır ve aileden aktarımlarla gelen ya da çocuğun kendi yaşantısını anlamlandırma süreci ile ilgilenir (Norton, Ferriegel ve Norton 2011). Deneyimsel Oyun Terapisi; keşif, güveni test etme, bağlılık, terapötik büyüme, sonlandırma aşamaları olmak üzere birbirini takip eden beş aşamadan oluşan bir terapi sürecidir (Norton ve Norton 2002). Dört yaş altı aylık çocuğunun uygulama sürecinde; 1. seans keşif aşaması, 2. ve 3. seans güveni test etme, 4-22 seans bağlılık aşaması gerçekleştirilmiş olup, terapötik büyüme aşamasına henüz geçilmemiştir.

Theraplay Uygulaması Bawlbly, Ainsworth, Main ve Fonagy’nin Bağlanma Teorisi’ne; Schore’ un Duygulanım Regülasyonu Teorisi’ne, Porges’in Polivagal Teorisi’ne, Siegel’in Kişilerarası Nörobiyoloji Teorisi’ne, Perry’nin Beynin Nöroardışık Gelişimi Teorisi’ne, Trevarthen ve Hughes’in İkili Gelişimsel Psikoterapisi’ne dayanmakta olup, Phyllis Booth tarafından uygulanmaya başlanmıştır. Theraplay Uygulaması, besleme, bağlanma, yapı ve mücadele olmak üzere dört boyuttan oluşmaktadır. Üç yaşındaki erkek çocuğun Marschak Etkileşim Metodu ile değerlendirmesi yapılmış, beslenme ve yapı boyutlarının gelişime açık olduğu belirlenmiştir. Anne ve çocuk ile birlikte 5 seans içerisinde yoğun olarak yapı ve besleme, seyrek olarak mücadele ve bağlılık boyutları çalışılmıştır.

Üçüncü seanstan sonra her iki çocuğa da, uygulamacının seslendirdiği Nancy Davis (2017)’ in yazdığı Kahverengi Yapraklar isimli metaforik hikaye anneleri tarafından dinletilmiştir.

Bulgular ve Sonuç: Her iki çocuğun üçüncü seanslarından sonra kakayı tualete yapma davranışı görülmesine karşı çiş kaçırma davranışı gözlenmiştir. Her iki çocuğun da dördüncü seanstan sonra kaka tutma davranışları geri gelmiş ancak Theraplay Uygulaması yapılan çocuğun kaka tutma davranışı beşinci seanstan sonra tamamen kaybolmuş, uzun süreli takip sonrasında anneden herhangi olumsuz bir geri dönüş alınmamıştır. Deneyimsel oyun Terapisi alan çocuk dördüncü seanstan sonra yoğun bir dışavurum-mağdur-fail-yükselme evresine girmiş ve kaka tutma problemi halen devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Erken çocukluk, deneyimsel oyun terapisi, theraplay, kaka tutma

EXAMINATION OF THE PAINTINGS OF CHILDREN EXPERIENCING WAR AND MIGRATION

Ayşegül SARIKAYA *

Abstract

Introduction: The paintings of children are more complex than they do appear and contain representative symbols that give information about their inner worlds. (Cherney, Seiwert, Dickey & Flichtbeil, 2006). A picture of an object is concrete but symbolic representation of another object that is not physically present in the picture (DeLoache, Pierroutsakos, & Troseth, 1996). There is a well-established idea that focuses on the idea that children draw what they perceive rather than what they see (Eng 1954).

Method: Children, aged between 4 and 12, from different countries at war and who have migrated to Turkey within the last two years were asked to draw paintings about migration. A total of 27 children, one from the ages 4, 5, 10, two from 6 & 9, five from the age of 8, and seven children aged 7 & 12 were the participants of the present study. The paintings of the children were examined and categorized according to the themes determined.

Results and Discussion: Themes in the paintings of 4-year-olds: Queen, rainbow and towers, securing the queen, lots of colors. Themes in the paintings of 5-year-olds: house, tree, sun, clouds, grown-up self. In the paintings of 4 and 5 year old children, no themes related to war were found, but symbols representing hope were seen.

Themes in the paintings of 6-year-olds: burning house, flower and sun, bloody people, fire truck. Themes in the paintings of 7-year olds: warplane, tree, flower, school, the flag of their country, bomb, car, ship (sailboat), Turkish flag, family, schoolchildren, burning house, dog, sun, rain and cloud. While the theme of war begins to be seen at the ages of 6 and 7, symbols representing hope are also seen in their paintings. In addition, the theme of the school was also included in the paintings of 7-year-olds.

Themes in the paintings of 8-year-olds: warplane, bomb, flag of their country, Turkish flag, tank, rocket launcher, castle, flower, schoolchildren, crying children, helicopter, school, house, bird, sun, car, sailing boat, and balloons. Themes in the paintings of 9-year-olds: a castle, which is the symbol of the city they come from, their own country flags, fire, tree, bird, human. Themes in the paintings of 10-year-olds: family, dinner table. Themes in the paintings of 11-year-olds: people migrating, Turkish soldier, tree, warplane, bomb, tank, house, bird. Themes in the paintings of 12-year-olds: bird, Turkish flag, map of their own country, flag, school, sun, butterfly, a castle symbolizing the city they came from, a bomb, a map of Turkey, burning houses, tree, mosque, fountain, human, car, and warplanes. After the age of 8, themes related to wars increased. Moreover, the Turkish Flag and Turkey map were included in the paintings. It is also noteworthy that birds symbolizing peace are still present in the paintings of the 8-year-olds.

Keywords: War, migration, children's paintings

Savaş ve Göçü Yaşayan Çocukların Resimlerinin İncelenmesi

Özet

Giriş: Çocuk resimleri görünenden daha karmaşıktır ve çocukların iç dünyaları hakkında bilgi veren temsili sembollerini içermektedir. (Cherney, Seiwert, Dickey & Flichtbeil, 2006). Bir nesnenin resmi, fiziksel olarak resmin içerisinde mevcut olmayan başka bir nesnenin somut ama sembolik bir temsidir (DeLoache, Pierroutsakos ve Troseth, 1996). Çocukların gördüklerinden ziyade algıladıklarını çizdikleri düşüncesine odaklanan köklü bir düşünce vardır (Eng 1954).

Yöntem: Savaşın devam ettiği iki farklı ülkeden Türkiye’ye son iki yıl içinde göç eden 4-12 yaş aralığında çocuklar göç ile ilgili resim çizmeleri istenmiştir. Çalışmaya 4, 5, 10 ve 11 yaşlardan 1’er çocuk; 6,9 yaşlardan 2’şer çocuk; 8 yaştan 5 çocuk, 7 ve 12 yaşlardan 7’şer çocuk olmak üzere toplam 27 çocuk dâhil edilmiştir. Yapılan resimler incelenmiş ve yaşlara göre temalar belirlenerek gruplanmıştır.

Bulgular ve Sonuç: 4 yaş çocukların resimlerindeki temalar: Kraliçe, gökkuşağı ve kuleler, kraliçeyi güvene alma, bol renk. 5 yaş çocukların resimlerindeki temalar: ev, ağaç, güneş, bulutlar, kendisinin büyümüş hali. 4 ve 5 yaş çocuklarının resimlerinde savaş ile ilgili herhangi bir temaya rastlanmamış, daha çok umudu temsil eden semboller görülmüştür.

6 yaş çocukların resimlerindeki temalar: yanan ev, çiçek ve güneş, kanlar içinde insanlar, itfaiye aracı. 7 yaş çocukların resimlerindeki temalar: savaş uçağı, ağaç, çiçek, okul, kendi ülkesinin bayrak, bomba, araba, gemi (yelkenli), Türk bayrağı, aile, okul çocukları, yanan ev, köpek, güneş, yağmur ve bulut. 6 ve 7 yaşlarda savaş teması görülmeye başlamakla birlikte aynı zamanda yine umudu temsil eden semboller de resimlerde görülmektedir. Ayrıca 7 yaşta okul teması resme dâhil olmuştur.

8 yaş çocukların resimlerindeki temalar: savaş uçağı, bomba, kendi ülkesinin bayrağı, Türk bayrağı, tank, roket atar, kale, çiçek, okul çocukları, ağlayan çocuklar, helikopter, okul, ev, kuş, güneş, araba, yelkenli kayak, balon. 9 yaş çocukların resimlerindeki temalar: geldikleri şehrin simgesi olan bir kale, kendi ülke bayrakları, yangın, ağaç, kuş, insan. 10 yaş çocukların resimlerindeki temalar: aile, yemek masası. 11 yaş çocukların resimlerindeki temalar: göç eden insanlar, Türk askeri, ağaç, savaş uçağı, bomba, tank, ev, kuş. 12 yaş çocukların resimlerindeki temalar: kuş, Türk bayrağı, kendi ülkesinin haritası, bayrağı, okul, güneş, kelebek, geldikleri şehrin simgesi olan bir kale, bomba, Türkiye haritası, yanan evler, ağaç, cami, çeşme, insan, araba, savaş uçağı. 8 yaşından sonra savaş temaları artmış, bunun yanı sıra Türk Bayrağı ve Türkiye haritası da resimlere dâhil olmuştur. Ayrıca barışı simgeleyen kuşların da resmedilmesi dikkat çekicidir.

Anahtar Kelimeler: Savaş, göç, çocuk resimleri

SOCIAL INSURANCE OF MINORS IN TURKISH LAW

Burcu EZER*

Abstract

In Turkish Law, the insurance of minors has a special characteristic in terms of both originally insured and attached insured. Since there is no minimum age requirement for the start of insurance in the 4/1-a status in the Social Security and General Health Insurance Law No. 5510, child and young workers can be insured under this status. However, insurance periods passed before the age of 18 are not taken into account in the calculation of long-term insurances (old age, invalidity and survivors insurance). But insurance contributions paid for long-term insurance in this period are included in the number of contributions payment days of the insured. As a minimum age requirement (18 years old) is brought to be insured in the 4/1-b or 4/1-c status of Law No. 5510, in principle, minors cannot be insured under these statuses. The exception to this situation is valid for minors who have the majority by a court decision. In this case, the insurance period of the minor who has reached majority before the age of 18 is taken as valid in terms of long-term insurances.

The attached insurance of minors is determined according to whether the parents covered by the social insurance are alive or not. The minor, whose parents are alive and covered by social insurance, benefits from the social insurance as a dependant. This status essentially allows the minor to benefit from general health insurance. If neither of the parents of the minor is covered by the social insurance, the minor is originally included in the coverage of the general health insurance and the insurance contributions are covered by the state. The attached insurance of the minor, whose parent was covered by social insurance and has passed away, is expressed as the rights-holder. As a result, the minor may qualify for a survivor's pension or death benefit within the scope of social insurance, and benefit from general health insurance and other types of insurance in case of providing the requirements specified by the Law.

In our paper, it is aimed to explain the originally or attached insurance of minors according to Turkish Law and to offer solutions in order to make these statuses more functional and fair.

Keywords: Insurance of minors, originally insurance, attached insurance, dependant, rights-holder

Türk Hukukunda Küçüklerin (Ergin Olmayanların) Sosyal Sigortalılığı

Özet

Türk Hukukunda küçüklerin sigortalılığı gerek asli sigortalılık yönünden gerekse bağlı sigortalılık yönünden özel bir nitelik taşır. 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununda 4/1-a statüsünde sigortalılığın başlangıcı için asgari bir yaş şartı getirilmediğinden, çocuk ve genç işçiler bu statü kapsamında sigortalı olabilirler. Ancak 18 yaşını doldurmadan önce geçen sigortalılık süreleri, uzun vadeli sigortaların (yaşlılık, malullük ve ölüm sigortaları) hesabında dikkate alınmaz. Bu dönemde uzun vadeli sigortalar için ödenen sigorta primleri ise sigortalının prim ödeme gün sayısı hesabına dahil edilir. 5510 sayılı Kanunun 4/1-b veya 4/1-c statüsünde sigortalı olabilmek için ise asgari bir yaş şartı (18 yaş) getirildiğinden, kural olarak küçükler bu statüler uyarınca sigortalı olamazlar. Bu durumun istisnası, mahkemece ergin kılınan küçükler bakımından geçerlidir. Bu halde ergin kılınan küçükün 18 yaşından önce geçen sigortalılık süreleri, uzun vadeli sigortalar yönünden de geçerli kabul edilir.

Küçüklerin bağlı sigortalılığı, sosyal sigorta kapsamındaki ebeveynlerinin sağ olup olmamalarına göre belirlenir. Ebeveynleri sağ ve sosyal sigorta kapsamında olan küçük, sosyal sigortadan bakmakla yükümlü olunan kimse sıfatıyla yararlanır. Bu statü, esas itibarıyla küçüğe genel sağlık sigortasından yararlanma imkânı verir. Küçüğün ebeveynlerinden hiçbirinin sosyal sigorta kapsamında olmaması halinde, küçük genel sağlık sigortası kapsamına aslen dahil edilir ve sigorta primleri devlet tarafından karşılanır. Sosyal sigorta kapsamında yer alan ebeveyni vefat eden küçüğün bağlı sigortalılığı, hak sahibi sıfatıyla ifade edilir. Bu halde küçük, Kanunda yer alan koşulların

varlığı halinde, sosyal sigorta kapsamında gelir veya aylığa hak kazanabilir, genel sağlık sigortasından ve Kanunun düzenlediği diğer sigorta edimlerinden yararlanabilir.

Çalışmamızda, Türk Hukukuna göre küçüklerin asli ve bağlı sigortalılığını açıklamak ve bu statülerin daha işlevsel ve adil bir hale getirilebilmesi için çözüm önerileri sunmak amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Küçüğün sigortalılığı, asli sigortalılık, bağlı sigortalılık, bakmakla yükümlü olunan kimse, hak sahibi.

COMPARISON OF MONTESSORI AND WALDORF EDUCATIONAL APPROACHES IN TERMS OF PLAY AND LEARNING ENVIRONMENTS

Sule ERSAN¹, Hicran MALIYOK²

Abstract

Today, play is seen as the most effective learning tool in qualified preschool education programs and it takes an active part in classroom and out-of-class learning environments. The materials, toys and stimuli used for the play are accepted as the basic components of a long-term and effective learning process. Qualified Preschool education models include education programs that are child-centered, respectful to individual differences, and adaptable to social and environmental variables. In the preschool period, which is the most intense period of learning, children are open to all positive and negative effects of the environment. In this respect, it has been demonstrated by many studies that the environment has a significant effect on children's learning in the preschool period. Children gain real experiences by exploring their environment, objects and how ideas relate to each other through play. In this context, learning environments are important for children's play and therefore their active learning. The richer stimuli these environments contain, the more diverse experiences children will gain, which will make their learning more permanent. It is known that there are many effective pre-school education models developed in the world for this purpose. Although each of these models has different priorities, the common point of most of them is that they aim at the holistic development of children. and learning environments are structured accordingly. For example, while the Montessori educational approach (1907), which emerged in the early 20th century from the pedagogies accepted and widely used in many parts of the world, is a model in which children construct their own learning in line with their developmental needs and use special materials, Waldorf education approach (1919) considers the child as a part of nature. It allows the child to discover himself with appropriate in-class and out-of-class activity areas.

Especially in recent years, the fact that children's playgrounds and opportunities are limited day by day and rapidly changing technologies put digital games ahead of natural play. This situation also leads to the foreground approaches that allow children to play and interact with nature. In this study, it is aimed to compare the Montessori approach, which is widely used as an alternative education model in the world and in our country, and the Waldorf approach, which is mostly used in Europe, in terms of play and learning environments, as well as philosophically evaluating in line with the needs of today's children. In the literature review, it was seen that these approaches were discussed one by one, and comparative studies were quite limited. Based on a literature review, this research is a compilation study covering the studies on play and learning environments made in the last 10 years on Montessori and Waldorf education approaches. It is thought that the fact that the study will be handled in terms of today's pedagogy will make an important contribution to the field .

The data collection process of the research continues and the results of the analysis will be presented at the symposium.

Keywords: Preschool, play, learning environment, Waldorf, Montessori

Oyun ve Öğrenme Ortamları Açısından Montessori Ve Waldorf Eğitim Yaklaşımlarının Karşılaştırılması

Özet

Günümüzde nitelikli okul öncesi eğitim programlarında oyun, en etkili öğrenme aracı olarak görülmekte olup, sınıf içi, sınıf dışı öğrenme ortamlarında aktif olarak yer almaktadır. Oyun için kullanılan materyaller, oyuncaklar, uyaranlar uzun soluklu ve etkin bir öğrenme sürecinin temel bileşenleri olarak kabul edilmektedir. Nitelikli okul öncesi eğitim modelleri çocuk merkezli, bireysel farklılıklara saygılı, toplumsal ve çevresel değişkenlere uyum sağlayabilen eğitim programlarını kapsar. Öğrenmenin en yoğun olduğu dönem olan okul öncesi dönemde,

¹Sinop University, ersan@sinop.edu.tr

²Sinop University, hicranmaliyok@sinop.edu.tr

çocuklar çevreden gelen tüm olumlu ve olumsuz etkilere açıktırlar. Bu bakımdan, okul öncesi dönemde çevrenin çocukların öğrenmesi üzerinde önemli bir etkisi olduğu birçok araştırmayla ortaya konmuştur. Çocuklar çevrelerini, nesneleri ve fikirlerin birbirleriyle nasıl ilişkilendirildiğini oyun yoluyla keşfederek gerçek deneyimler kazanırlar. Bu bağlamda, öğrenme ortamları çocukların oyunları ve dolayısıyla etkin öğrenmeleri için önem arz etmektedir. Bu ortamlar ne kadar zengin uyaranlar içerirse çocuklar o kadar çeşitli deneyimler kazanacak, bu da öğrenmelerinin daha kalıcı olmasını sağlayacaktır. Bu amaçla dünyada geliştirilmiş birçok etkili okul öncesi eğitim modelinin olduğu bilinmektedir. Bu modellerin her birinin farklı öncelikleri olmasına karşılık çoğunun ortak noktasının çocukların bütünsel gelişimlerini amaçlandığı ve buna yönelik öğrenme ortamlarının yapılandırıldığı görülmektedir. Örneğin dünyanın birçok yerinde kabul görmüş ve yaygın olarak kullanılan pedagojilerden 20.yy başlarında ortaya çıkan Montessori eğitim yaklaşımı(1907) çocukların gelişimsel ihtiyaçları doğrultusunda kendi öğrenmelerini yapılandırdıkları ve özel materyallerin kullanıldığı bir model iken, Waldorf eğitim yaklaşımı(1919), çocuğu doğanın bir parçası olarak kabul etmekte ve buna uygun sınıf içi ve sınıf dışı etkinlik alanları ile çocuğun kendisini keşfetmesine imkan sunmaktadır.

Özellikle son yıllarda çocukların her geçen gün oyun alanlarının ve imkanlarının kısıtlanmış olması ve hızla değişen teknolojiler, dijital oyunları doğal oyunların önüne geçirmektedir. Bu durum aynı zamanda çocukların oyun oynamalarına ve doğa ile etkileşimlerine fırsat veren yaklaşımların ön plana çıkmasına da neden olmaktadır. Bu çalışmada dünyada ve ülkemizde alternatif eğitim modeli olarak yaygın biçimde kullanılan Montessori yaklaşımı ile daha çok Avrupada kullanılan Waldorf yaklaşımının günümüz çocuğunun ihtiyaçları doğrultusunda felsefik açıdan değerlendirilmesinin yanısıra özellikle oyun ve öğrenme ortamları açısından karşılaştırılması amaçlanmıştır. Yapılan alanyazın taramasında, bu yaklaşımların tek tek ele alındığı, karşılaştırmalı çalışmaların ise oldukça sınırlı olduğu görülmüştür. Literatür taramaya dayalı bu araştırma, Montessori ve Waldorf eğitim yaklaşımlarına ilişkin son 10 yılda yapılmış oyun ve öğrenme ortamları ile ilgili çalışmaları kapsayan derleme bir çalışmadır. Çalışmanın günümüz pedagojisi açısından ele alınacak olmasının alana önemli katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Araştırmanın veri toplama süreci devam etmekte olup, analiz sonucu elde edilecek sonuçlar sempozyumda sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi, oyun, öğrenme ortamı, Waldorf, Montessori

¹Sinop University, sersan@sinop.edu.tr

²Sinop University, hicranmaliyok@sinop.edu.tr

AN INVESTIGATION OF THE CONTRIBUTION OF DE PARAPLU, A SILENT BOOK, TO NARRATIVE TEXT WRITING SKILLS OF STUDENTS

İrem BAYRAKTAR*

Abstract

Writing is one of the most important tools that arise from the need to tell and people use to express themselves. Important changes occur in a child's life with the first learning to read and write. The child learns to express her feelings and thoughts verbally as well as in writing. It is also important to become proficient in writing in addition to acquiring writing skills. Writing is a skill that can be developed. The development of writing skills is possible with plenty of practice and study in schools where the child is educated. This process starting with basic literacy can be carried to advanced literacy in schools. The aim of this research is to examine the contribution of silent books, which can be used to improve writing skills, to students' ability to write narrative texts. In line with the purpose of the research, the study was designed with a case study, one of the qualitative research methods. The study group of the research consists of twenty six 6th grade students selected by purposeful sampling method are studying at the secondary school affiliated with the Ministry of National Education in Suluova district of Amasya province. In the study, Ingrid & Dieter Schubert's De Paraplu book was used as a data collection tool. In the research, students were asked to write the story of the cat that was not told in the book. The papers of the students who wrote the story of the cat were subjected to content analysis by the researcher. The findings, which emerged as a result of the analysis of the data obtained in this direction, are presented in the form of tables and direct quotations. In the study, it was observed that the types of texts written by the students and the emotions they contain differed. At the same time, it was concluded that the content of the texts written by the students was similar.

Keywords: Silent Book, de paraplu, story writing, creative writing

Sessiz Bir Kitap Olan Şemsiye'nin Öğrencilerin Hikâye Edici Metin Yazma Becerisine Katkısının İncelenmesi

Özet

Yazma, insanın anlatma ihtiyacından doğan ve kendisini ifade etmede kullandığı en önemli araçlardan biridir. İlk okuma ve yazmayı öğrenmekle birlikte çocuğun hayatında önemli değişimler meydana gelir. Çocuk, duygu ve düşüncelerini sözle ifade etmenin yanında yazıyla ifade etmeyi de öğrenir. Yazma becerisini edinmenin yanı sıra yazmada yetkinleşmek de önemlidir. Yazma becerisi geliştirilebilen bir beceridir. Yazma becerisinin geliştirilmesi ise çocuğun eğitim-öğretim gördüğü okullarda bol alıştırma ve çalışma yapmakla mümkündür. Temel okuryazarlıkla başlayan bu süreç okullarda ileri okuryazarlığa taşınabilir. Bu araştırmanın amacı yazma becerisini geliştirmek için kullanılabilecek bir materyal olan sessiz kitapların öğrencilerin hikâye edici metin yazma becerilerine olan katkısını incelemektir. Araştırmanın amacı doğrultusunda çalışma, nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması ile desenlenmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu amaçlı örnekleme yöntemi ile seçilen Amasya ili Suluova ilçesinde Millî Eğitim Bakanlığına bağlı ortaokulda öğrenim gören 26 6. Sınıf öğrencisi oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Ingrid & Dieter Schubert'in Şemsiye kitabı kullanılmıştır. Araştırmada öğrencilerden kitapta anlatılmayan kedinin hikâyesini yazmaları istenmiştir. Kedinin hikâyesini yazan öğrencilerin kâğıtları araştırmacı tarafından içerik analizine tabi tutulmuştur. Bu doğrultuda elde edilen verilerin analizi neticesinde ortaya çıkan bulgular, tablolar ve doğrudan alıntılar hâlinde sunulmuştur. Araştırmada, öğrencilerin yazdıkları metinlerin türlerinin ve içerdiği duyguların farklılaştığı görülmüştür. Aynı zamanda, öğrencilerin yazdıkları metinlerin içeriğinin benzer olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sessiz Kitap, şemsiye, hikâye yazma, yaratıcı yazma

ATTITUDES OF MOTHERS WITH 0-12 CHILDREN AGAINST RATIONAL DRUG USE AND AFFECTING FACTORS

Emel AVÇIN*

Abstract

Introduction and Aim: Medication is one of the most important and widely used treatment methods in modern medicine. When drugs are chosen correctly, used in appropriate doses and in the specified time, they are in an important position to maintain and increase human and public health. Drug administration in children is different from adults and brings with it many responsibilities. For this reason, it is important to determine the wrong information, behaviors and beliefs of parents for Rational Drug Use in children. This study was conducted to determine the attitudes of mothers with children aged 0-12 years towards rational drug use.

Materials and Methods: The population of the descriptive study consisted of 104 mothers with children aged 0-12 who applied to the family health center between 3.1.2022 and 11.2.2022. Sample selection was not made in the study, and all mothers who met the inclusion criteria were reached. The research data were collected with the information form (16 questions) created by the researchers and the Parental Attitude Scale towards Rational Drug Use (PASRDU) (40 questions).

Results: The mean age of the mothers participating in the study was 37.62 ± 3.52 . The parents' total PASRDU score average was 154.16 ± 7.13 . Correct and conscious use sub-dimension mean score was 108.17 ± 5.14 , and the effective and safe use sub-dimension score average was 45.99 ± 3.57 .

Conclusion: In this study, it was determined that the mothers' attitudes towards rational drug use were at a positive level, but not sufficient, according to the scores they got from the scale. For this reason, education and counseling services should be provided to increase mothers' awareness.

Keywords: Rational drug use, mother, child, drug

0-12 Yaş Çocuğu Olan Annelerin Akılcı İlaç Kullanımına Yönelik Tutumları ve Etkileyen Faktörler

Özet

Giriş ve Amaç: İlaçla tedavi, modern tıp uygulamalarının en önemli ve en çok kullanılan tedavi yöntemlerinden birisidir. İlaçlar doğru seçildiğinde, uygun doz ve belirtilen sürede kullanıldığında insan ve toplum sağlığının devam ettirilmesi ve artırılması için önemli bir konumdadır. Çocuklarda ilaç uygulamaları erişkinlerden farklıdır ve birçok sorumluluğu da beraberinde getirir. Bu nedenle çocuklarda Akılcı İlaç Kullanımı için ebeveynlerin yanlış bilgi, davranışlarının ve inançlarının belirlenmesi önemlidir. Bu çalışma ile 0-12 yaş çocuğu olan annelerin akılcı ilaç kullanımına yönelik tutumlarını belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı nitelikte olan araştırmanın evrenini, 3.1.2022-11.2.2022 tarihleri arasında aile sağlığı merkezine başvuran 0-12 yaş arası çocuğa sahip 104 anne oluşturmuştur. Araştırmada örneklem seçimine gidilmemiş, araştırmaya alma ölçütlerini karşılayan tüm annelere ulaşılmıştır. Araştırma verileri, araştırmacılar tarafından oluşturulan bilgi formu (16 soru) ve Akılcı İlaç Kullanımına Yönelik Ebeveyn Tutum Ölçeği (AİKYETÖ)(40 soru) ile toplanmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan annelerin yaş ortalaması 37.62 ± 3.52 'dir. Ebeveynlerin AİKYETÖ toplam puan ortalaması 154.16 ± 7.13 'tür. Doğru ve bilinçli kullanım alt boyut puan ortalaması 108.17 ± 5.14 , etkili ve güvenli kullanım alt boyut puan ortalaması ise 45.99 ± 3.57 olarak saptandı.

Sonuç: Bu çalışmada annelerin ölçekten aldıkları puanlara göre akılcı ilaç kullanımına yönelik tutumlarının olumlu düzeyde olduğu ancak yeterli olmadığı belirlenmiştir. Bu nedenle, annelerin farkındalığının artırılması için eğitim ve danışmanlık hizmeti sağlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Akılcı ilaç kullanımı, anne, çocuk, ilaç

INVESTIGATION OF POSTGRADUATE NURSING THESES REGARDING THE APPLICATION OF VIRTUAL REALITY GLASSES IN INVASIVE INTERVENTIONS IN CHILDREN IN TURKEY

Ümmühan KILIÇ¹, Esra TURAL BÜYÜK²

Özet

Bu araştırma, Türkiye’de çocuklarda invaziv girişimlerde sanal gerçeklik gözlüğü uygulamalarını içeren lisansüstü hemşirelik tezlerinin yayın yılı, türü, amaç, yöntem ve elde edilen sonuçlarını incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırmada verilerin toplanması Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi Veri Tabanı ‘‘çocuk, sanal gerçeklik gözlüğü, kan alma, pansuman, ağrı’’, anahtar kelimeleri ile taranmıştır.

Bulgular: Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi Veri Tabanına kayıtlı 2017-2021 yılları arasında Sağlık Bilimleri Enstitüsü Hemşirelik alanında konu ile ilgili yapılmış 13 tez belirlenmiştir. Veriler incelendiğinde lisansüstü tezlerden 8’inin yüksek lisans, 5’inin ise doktora düzeyinde yapıldığı görülmüştür. Çocuklarda sanal gerçeklik gözlüğü uygulaması ile ilgili ilk tezin 2017 yılında yapıldığı tespit edilmiştir. Tezler araştırma türlerine göre incelendiklerinde daha çok randomize kontrollü olarak deneysel türde yapıldığı saptanmıştır. Yapılan tezlerde genel olarak sanal gerçeklik gözlüğü uygulamasının çocuklarda kan alma ve pansuman değişimi gibi bazı invaziv girişimlere bağlı hissedilen ağrıyı azaltmada etkisini ortaya koyduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Çocuklarda invaziv girişimlerde sanal gerçeklik gözlüğü uygulamasını konu alan tezlerin sayıca yetersiz olduğu; konuya ilişkin akademik çalışmaların sayısının artmasının diğer araştırmalara ışık tutacağı düşünülmektedir.

Anahtar kelimeler: Çocuk, sanal gerçeklik gözlüğü invaziv girişim, ağrı

Türkiye’de Çocuklarda İnvaziv Girişimlerde Sanal Gerçeklik Gözlüğü Uygulaması ile İlgili Yapılmış Lisansüstü Hemşirelik Tezlerinin İncelenmesi

Abstract

This research was carried out to examine the publication year, type, purpose, method and results of graduate nursing theses that include virtual reality glasses applications in invasive interventions in children in Turkey.

Materials and Methods: Data collection in the study was scanned with the keywords child, virtual reality glasses, bloodletting, dressing, and pain in the National Thesis Center Database of the Council of Higher Education.

Results: 13 theses related to the subject were determined in the field of Health Sciences Institute Nursing between the years 2017-2021, which were registered in the National Thesis Center Database of the Council of Higher Education. When the data were analyzed, it was seen that 8 of the postgraduate theses were made at the master's level and 5 of them were done at the doctoral level. It was determined that the first thesis on the application of virtual reality glasses in children was made in 2017. When theses were examined according to research types, it was determined that they were mostly made in an experimental type in a randomized controlled manner. In the theses, it was determined that the application of virtual reality glasses, in general revealed the effect of reducing the pain felt due to some invasive procedures such as bloodletting and dressing change in children.

Conclusion: The number of theses on the application of virtual reality glasses in invasive interventions in children is insufficient; It is thought that the increase in the number of academic studies on the subject will shed light on other studies.

Keywords: Child, virtual reality glasses, invasive intervention, pain.

¹Samsun İl Sağlık Müdürlüğü, ummuhankilic10@gmail.com

²Ondokuz Mayıs University, esratural55@gmail.com

THE EDUCATIONAL MESSAGES IN “GÜLTEN DAYIOĞLU'S SUNA’NIN SERÇELERİ” (SUNA'S SPARROWS)

Faruk DÜNDAR*

Abstract

Tales and stories in children's literature are used for entertaining children, developing their imagination, helping them to discover themselves, as well as educating children. Tales and extraordinary stories in children's literature attract children's attention, and educational messages which are given with the events that cannot be encountered in the real world in the stories remain in children's memory. Tales in a world different from the real world increase the capacity of children to dream, and the messages given in the extraordinary world become permanent for children. Gülten Dayioğlu is one of the most famous authors in Turkish Children's Literature. Dayioğlu, who taught for fifteen years in various parts of Anatolia, started to write for children when she was a teacher. Then, she resigned from teaching and devoted herself to children's and youth literature. The literary works of Dayioğlu, who received many awards, were translated into different languages, especially German. “Suna’nın Serçeleri” (Suna's Sparrows), one of Gülten Dayioğlu's well-known books, tells the tale world fictionalized by a ten-year-old girl, Suna. Suna, who fell into the lime pit and was badly injured, will not be able to go to school for a year and will have to stay at home. During this time, Suna, who is friends with the sparrows she feeds in front of her window, listens to different tales from different sparrows. Each tale has its own theme and message. When Suna heals, this tale world that Suna created ends. In this study, the educational messages intended to be given in the tales in Gülten Dayioğlu's “Suna’nın Serçeleri” (Suna’s Sparrows) will be examined.

Keywords: Children's literature, Gülten Dayioğlu, Suna'nın Serçeleri (Suna's Sparrows), tale, education

Gültén Dayioğlu’nun Suna’nın Serçeleri Adlı Eserindeki Eğitici Mesajlar

Özet

Çocuk edebiyatında masallar ve hikâyeler, çocukları eğlendirme, çocukların hayal gücünü geliştirme, kendilerini keşfetmelerine yardımcı olma amaçlarının yanı sıra, çocukları eğitime amacıyla da kullanılmaktadırlar. Çocuk edebiyatında kullanılan masallar ve olağanüstü hikâyeler, çocukların ilgisini çekmekte, gerçek dünyada karşılaşılamayacak olaylarla birlikte verilen eğitici mesajlar çocukların hafızasında yer etmektedir. Gerçek dünyadan farklı bir dünyada geçen masallar, çocukların düş kurma kapasitesini artırmakta, olağanüstü dünyada verilen mesajlar çocuklar için kalıcı olmaktadır. Gültén Dayioğlu, Türk Çocuk Edebiyatı’nın en ünlü isimlerinden biridir. Anadolu’nun çeşitli yerlerinde on beş yıl öğretmenlik yapan Dayioğlu, bu süreçte çocuklar için yazmaya başlamış, öğretmenlikten istifa edip kendini çocuk ve gençlik edebiyatına adanmıştır. Birçok ödül alan Dayioğlu’nun eserleri, Almanca başta olmak üzere farklı dillere de çevrilmiştir. Gültén Dayioğlu’nun bilinen eserlerinden “Suna’nın Serçeleri”, Suna adlı on yaşlarında bir kız çocuğunun kurguladığı masal dünyasını anlatmaktadır. Kireç kuyusuna düşüp, kötü bir şekilde yaralanan Suna, bir yıl kadar okula gidemeyecek ve evinde oturmak zorunda kalacaktır. Bu süre içerisinde, penceresinin önünde yem verdiği serçelerle dost olan Suna, farklı serçelerden farklı masallar dinler. Her masalın kendine özgü bir konusu ve mesajı bulunmaktadır. Suna iyileştiğinde, Suna’nın kurguladığı bu masal dünyası da sona erer. Bu çalışmada, Gültén Dayioğlu’nun “Suna’nın Serçeleri” adlı eserinde yer alan masallardaki verilmek istenen eğitici mesajlar irdelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk edebiyatı, Gültén Dayioğlu, Suna’nın Serçeleri, masal, eğitim

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN PARENTS’ MEALTIME ATTITUDES AND QUALITY OF LIFE PERCEPTIONS OF CHILDREN WITH AUTISM AND TYPICAL DEVELOPMENT

Saniye Selin DÖĞER¹, Gözde ÖNAL², Gülşah ZENGİN³

Abstract

Objective: The aim of the study is to examine the relationship between the parents' mealtime attitudes and their perceptions of quality of life with their children.

Methods: The Parent Mealtime Action Scale was used to evaluate the parents' mealtime attitudes of toward children with autism and typical development and the Kidscreen 10 Index was used to evaluate parents' perceptions of the quality of life of their children. 34 parents who have children with autism; 45 parents who have children with typical development aged 0-18 were included in the study. The relationship between the parents' mealtime attitudes and their quality of life perception regarding their children was statistically analyzed with Spearman Correlation Test.

Results: Parental Mealtime Action Scale total score was 62.6 ± 4.9 (min. 51, max. 72) for parents of children with autism, 62.1 ± 5.4 (min. 50, max. 72) for parents of children with typical development; total score of Kidscreen 10 Index was calculated as 34.8 ± 6.4 (min. 22, max. 50) for children with autism and 42.1 ± 6.7 (min. 27, max. 54) for children with typical development. A statistically significant positive relationship was found between the mealtime attitudes of parents of children with autism and their children's quality of life perception ($p=0.004$, $r=0.478$); There was no statistically significant relationship in the parents of children with typical development ($p>0.05$).

Conclusion: This study shows that the mealtime attitudes of the parents of children with autism affect the quality of life of the children. Parents should be encouraged to support their children's quality of life by making positive directions regarding their children's eating behavior. Health professionals such as child development specialists, dieticians and occupational therapists should create intervention plans by conducting interdisciplinary studies.

Keywords: Mealtime attitudes, quality of life, autism spectrum disorder

Otizmli ve Tipik Gelişim Gösteren Çocukların Ebeveynlerinin Yemek Zamanı Tutumları İle Çocuklarına Yönelik Yaşam Kalitesi Algıları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Özet

Amaç: Çalışmanın amacı, otizmli ve tipik gelişim gösteren çocukların ebeveynlerinin yemek zamanı tutumları ve bu ebeveynlerin çocukları ile ilgili yaşam kalitesi algıları arasındaki ilişkiyi incelemektir.

Yöntem: Otizmli çocukların ve tipik gelişim gösteren çocukların ebeveynlerinin yemek zamanı tutumlarını değerlendirmek için Ebeveyn Yemek Zamanı Tutum Ölçeği, ebeveynlerin çocukları ile ilgili yaşam kalitesi algılarını değerlendirmek için Kidscreen 10 İndeksi kullanıldı. 0-18 yaş arası otizmli çocuğa sahip 34; tipik gelişim gösteren çocuğa sahip 45 ebeveyn çalışmaya dahil edildi. Ebeveynlerinin yemek zamanı tutumları ve bu ebeveynlerin çocukları ile ilgili yaşam kalitesi algıları arasındaki ilişki Spearman Korelasyon Testi ile istatistiksel olarak analiz edildi.

Bulgular: Ebeveyn Yemek Zamanı Tutum Ölçeği toplam puanı, otizmli çocukların ebeveynleri için 62.6 ± 4.9 (min. 51, max. 72), tipik gelişim gösteren çocukların ebeveynleri için 62.1 ± 5.4 (min. 50, max. 72); Kidscreen 10 İndeksi toplam puanı, otizmli çocuklar için 34.8 ± 6.4 (min. 22, max. 50), tipik gelişim gösteren çocuklar için 42.1 ± 6.7 (min. 27, max. 54) olarak hesaplandı. Otizmli çocukların ebeveynlerinin yemek zamanı tutumları ile

¹Biruni University, sdoger@biruni.edu.tr

²Nevşehir Hacı Bektaş Veli University, gozdeonal0@gmail.com

³Nevşehir Hacı Bektaş Veli University, gulsahzenginin@gmail.com

çocuklarının yaşam kalitesi algıları arasında istatistiksel olarak pozitif yönde anlamlı ilişki bulundu ($p=0.004$, $r=0.478$); tipik gelişim gösteren çocukların ebeveynlerinde ise istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmadı ($p>0.05$).

Sonuç: Bu çalışma otizmli çocukların ebeveynlerinin yemek zamanı tutumlarının çocukların yaşam kalitesini etkilediğini göstermektedir. Ebeveynlerin çocuklarının yemek davranışları ile ilgili olumlu yönlendirmeler yaparak çocuklarının yaşam kalitelerini desteklemeleri sağlanmalıdır. Bu konuda çocuk gelişimi uzmanı, diyetisyen, ergoterapist gibi sağlık profesyonellerinin interdisipliner çalışmalar yaparak müdahale planları oluşturmaları gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Yemek zamanı tutumu, yaşam kalitesi, otizm spektrum bozukluğu

¹Biruni University, sdoger@biruni.edu.tr

²Nevşehir Hacı Bektaş Veli University, gozdeonal0@gmail.com

³Nevşehir Hacı Bektaş Veli University, gulsahzengiin@gmail.com

THE EFFECT OF ADOLESCENTS' ABILITY TO COPE WITH EVENTS ACTIVATING PESSIMISM ON THEIR FUTURE EXPECTATIONS DURING THE COVID-19 PANDEMIC PROCESS

Gülşah ZENGİN¹, Saniye Selin DÖĞER², Güzde ÖNAL³

Abstract

Purpose: Future expectations are one of the factors that affect the period and later life of the individual. Experiences change the quality of these expectations. It is known that the experience of the Covid-19 pandemic reduces the expectation levels of adolescents. The fact that diseases such as Covid-19, which threatens the lives of individuals, increase pessimistic feelings and thoughts in individuals, may affect the future expectations of adolescents. The aim of our study is to examine the relationship between adolescents' coping skills and future expectations with events that activate pessimism during the Covid-19 pandemic process.

Method: The study was planned using the relational screening model. Adolescents aged 14-18 were included in the study. Adolescents' ability to cope with events that activate pessimism was evaluated by using a self-reported scale, 'The Scale for Coping with Events that Activate Pessimism', and their future expectations were evaluated with the 'Adolescent Future Expectations Scale', which is also a self-reported scale. The invitation prepared for the study via Google Form was shared from social media groups and the study was completed with volunteer adolescents. 'Spearman Correlation Analysis' was used in the statistical analysis of the data.

Results: The study was completed with 45 adolescents with a mean age of 15.82±3.95 years. Of the participants, 28 (62.22) were girls and 17 (37.78) were boys. Adolescents' ability to cope with events that activate pessimism and their future expectations were found to be statistically positively correlated ($r=0.378$; $p=0.000$).

Conclusion: The Covid-19 pandemic process produces pessimistic feelings and thoughts in adolescents. It is thought that coping with these feelings and thoughts will positively affect the future expectations of adolescents. It is thought that coping with the events that activate pessimism has an important effect on protecting the mental health of individuals. The pandemic process has adversely affected the physical and mental health of individuals. In particular, it is important to carry out studies on the importance of protecting the mental health of adolescents in this process, in order to increase their future expectations.

Keywords: Covid-19, pandemi, ergen, kötümserlik, başa çıkma

Covid-19 Pandemi Sürecinde Ergenlerin Kötümserliği Aktive Eden Olaylarla Başa Çıkma Becerilerinin Gelecek Beklentileri Üzerine Etkisi

Özet

Amaç: Gelecek beklentileri bireyin içinde bulunduğu dönemi ve sonraki yaşamını etkileyen unsurlardan biridir. Yaşanılan deneyimler bu beklentilerin niteliğini değiştirmektedir. Covid-19 pandemisi deneyimi ergenlerin beklenti düzeylerini azalttığı bilinmektedir. Bireylerin yaşamlarını tehdit eden Covid-19 gibi hastalıkların bireylerde kötümser duygular ve düşünceleri artırması ergenlerin gelecek beklentilerini etkileyebilir. Çalışmamızın amacı Covid-19 pandemi sürecinde ergenlerin kötümserliği aktive eden olaylar ile baş etme becerileri ve gelecek beklentileri arasındaki ilişkiyi incelemektir.

Yöntem: Çalışma ilişkisel tarama modeli kullanılarak planlanmıştır. Araştırmaya 14-18 yaş arası ergenler dâhil edilmiştir. Ergenlerin kötümserliği aktive eden olaylarla başa çıkma becerileri öz bildirimli bir ölçek olan ‘Kötümserliği Aktive Eden Olaylarla Başa Çıkma Ölçeği’ kullanılarak, gelecek beklentileri ise yine öz bildirimli bir ölçek olan ‘Ergen Gelecek Beklentileri Ölçeği’ ile değerlendirilmiştir. Çalışma için Google Form üzerinden

¹Nevşehir Hacı Bektaş Veli University, gulsahzengin@gmail.com

²Biruni University, sdoger@biruni.edu.tr

³Nevşehir Hacı Bektaş Veli University, gozdeonal0@gmail.com

hazırlanan davetiye sosyal medya gruplarından paylaşılmış ve çalışma gönüllü ergenler ile tamamlanmıştır. Verilerin istatistiksel analizinde ‘Spearman Korelasyon Analizi’ kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışma, yaş ortalamaları 15.82 ± 3.95 olan 45 ergenle tamamlanmıştır. Katılımcıların 28 (62.22)’i kız, 17 (37.78)’si erkektir. Ergenlerin kötümserliği aktive eden olaylarla başa çıkma becerileri ile gelecek beklentileri istatistiksel açıdan pozitif yönde ilişkili bulunmuştur ($r=0.378$; $p=0.000$).

Sonuç: Covid-19 pandemi süreci ergenlerde kötümser duygular ve düşünceler üretmektedir. Bu duygular ve düşüncelerle başa çıkmanın ergenlerin gelecek beklentilerini olumlu olarak etkileyeceği düşünülmektedir. Kötümserliği aktive eden olaylarla başa çıkmanın bireylerin ruh sağlıklarını korumada önemli bir etkisinin olduğu düşünülmektedir. Pandemi süreci, bireylerin fiziksel ve ruhsal sağlıklarını olumsuz olarak etkilemiştir. Özellikle, ergenlerin ruh sağlıklarının bu süreçte korunmasının önemine yönelik çalışmaların yapılması gelecek beklentilerinin artırılması açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, pandemi, ergen, Kötümserlik, başa çıkma

¹Nevşehir Hacı Bektaş Veli University, gulsahzengiin@gmail.com

²Biruni University, sdoger@biruni.edu.tr

³Nevşehir Hacı Bektaş Veli University, gozdeonal0@gmail.com

FAMILIES' ENVIRONMENTAL BEHAVIORS AND THE EFFECT OF THESE BEHAVIORS ON CHILD HEALTH

Ayşegül ŞİMŞEK¹, Esra ÇALIŞKAN², Suzi ÖZDEMİR³, Emine ÇUBUKÇU⁴, Sinem
ÖZTÜRKLER⁶, Elif BALKAN⁶

Abstract

Aim: It is in balance with the world's ecosystems. When this balance is disrupted, all living things, particularly humans, suffer. It is critical to use resources effectively by exhibiting positive environmental behaviors to maintain health and ensure resource continuity. The goal of this study was to figure out how families' environmental actions affect their children's health.

Materials and Methods: Without sampling, this descriptive and cross-sectional study was conducted with families who could be reached within the planned timescale. The study utilized a data collection form and an environmental behavior scale that included questions about the family and its environs. The snowball sampling approach was used to collect data from around the country. Prior to the study, all required approvals and written consents were received from the participants. The data was analyzed using a 95 % confidence interval and a p.05 confidence interval.

Results: The study involved 616 mothers, with an average age of 35.7 years. Most of the mothers were university graduates and worked 55 %. Despite their moderate-to-good socioeconomic status, none of their children were found to have any health problems (nutrition, growth and development problems, and presence of chronic diseases). Most families are in developed areas of the country with an important level of population. It was determined that the children only were sick 1-4 times a year at most and that they had the most severe respiratory diseases. While the families' average scale score was 66.2, and they scored higher than the mean, there was a significant difference between the scale score and the area of residence ($p<.05$).

Conclusion: It has been shown that growing up in a healthy environment is important for a healthy childhood. Children who grow up in a pro-environmental setting are expected to have a lower risk of acute or chronic diseases, indicating that the world and people will continue to interact in a healthy way in the future.

Keywords: Environment, environmental behavior, child, balance, ecology, health

Ailelerin Çevreye Yönelik Davranışları ve Bu Davranışların Çocuk Sağlığına Etkileri

Özet

Amaç: Dünya içinde bulunan organizmalar ile bir bütün ve denge halindedir. Bu denge bozulduğunda başta insanlar olmak üzere tüm canlılar olumsuz etkilenmektedir. Olumlu çevre davranışları sergileyerek kaynakları doğru biçimde kullanmak kaynakların devamlılığını sağlamanın yanında sağlığının sürdürülmesinde de önemlidir. Bu çalışmada ailelerin çevreye yönelik davranışlarının ve bu davranışların çocuk sağlığına etkilerinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipte gerçekleştirilen bu çalışma, örneklem seçimine gidilmeksizin planlanan tarih aralığında ulaşılabilen ailelerle gerçekleştirildi. Çalışmada aileye ve çevresine yönelik soruların olduğu veri toplama formu ve Çevre davranışları ölçeği kullanılmıştır. Veriler kartopu örnekleme yöntemi kullanılarak tüm ülkeden toplanmıştır. Çalışma öncesi gerekli izinler ve katılımcılardan yazılı onamları alınmıştır. Veriler %95 anlamlılık ve $p<.05$ güven aralığında değerlendirildi.

¹Istinye University, aysegul.simsek@istinye.edu.tr

²Istinye University, esra.caliskan@istinye.edu.tr

³Kocaeli University, suzi.ozdemir@gmail.com

⁴Hatay Mustafa Kemal University, eminasrn@gmail.com

⁵Kocaeli University, ozturklersinem@gmail.com

⁶Istinye University, elif.balkan@istinye.edu.tr

Bulgular: Çalışma ortalama yaşları 35,7 olan 616 anne ile tamamlandı. Annelerin %55’i çalışmakta ve büyük çoğunluğu üniversite mezunu idi. Sosyoekonomik düzeylerinin orta-iyi olduğu saptanırken, çocuklarının neredeyse tamamında sağlık sorunu (beslenme, büyüme gelişme problemleri ve kronik hastalık varlığı) saptanmadı. Ailelerin büyük çoğunluğunun kentleşmenin yoğun olduğu ülkenin gelişmiş bölgelerinde yaşadığı belirlendi. Çocukların yılda en fazla 1-4 kez hastalandıkları ve en fazla solunum sistemine ilişkin akut hastalıklarının olduğu saptandı. Ailelerin ölçek puan ortalamalarının 66,2 olduğu ve ortalamanın üzerinde puan aldıkları saptanırken ölçek puanı ile yaşanan bölge arasında anlamlılık saptandı ($p<,05$).

Sonuç: Sağlıklı bir çocukluk dönemi için sağlıklı bir çevrede büyümek gerektiği sonucuna varılmıştır. Çevre yanlısı bir ortamda büyüyen çocuklarda akut veya kronik hastalıkların sıklığının azalacağı düşünülmekte ve böylece gelecekte dünyanın ve insanların sağlıklı bir şekilde etkileşimi devam edecektir.

Anahtar Kelimeler: Çevre, çevre davranışları, çocuk, denge, ekoloji, sağlık

¹Istinye University, aysequel.simsek@istinye.edu.tr

²Istinye University, esra.caliskan@istinye.edu.tr

³Kocaeli University, suzi.ozdemir@gmail.com

⁴Hatay Mustafa Kemal University, eminasrn@gmail.com

⁵Kocaeli University, ozturklersinem@gmail.com

⁶Istinye University, elif.balkan@istinye.edu.tr

KNOWLEDGE OF NURSING STUDENTS ON PAIN MANAGEMENT IN PEDIATRIC PATIENTS: A SYSTEMATIC REVIEW

Hatice UZŞEN¹, Merve KOYUN², Emel ODABAŞOĞLU³, Esra TURAL BÜYÜK⁴

Abstract

Objective: Pain is a difficult concept to define and varies according to individual perceptions. It is a condition that every child experiences. Many children experience pain and suffer from acute or chronic illness. Pain symptoms in pediatric patients adversely affect the child's behavior, diet, growth, development of the brain and senses, interaction with the family, and therefore, the quality of life in a multidimensional way. First of all, pain symptoms can be managed with diagnosis and regular evaluation of pain. Although pain management is the responsibility of the multidisciplinary team, nurses are at a key point in this regard. Nurses should gain knowledge about pain and clinical decision-making skills during undergraduate education. The aim of this study is to examine the studies investigating the knowledge levels of nursing students on pain management in pediatric patients.

Method: This study is one of the systematic review types and is a qualitative research based on document analysis. The search was carried out by searching ProQuest, Science Direct and Web of Science databases between 2015-2022 with the keywords "nursing students, 'pediatric pain management'" in English. The study was conducted in line with the Center for Reviews and Dissemination (CRD) guide, which provides information on the basic principles and methods of systematic reviews. Screening and reporting of findings were carried out with the guidance of the Preferred Reporting Items for Systematic Reviews and Meta-Analyses (PRISMA) reporting checklist.

Results: The first search was carried out by entering keywords into the databases. 471 research articles from the ProQuest database, 19 from the Science Direct database and 90 from the Web of Science database were selected and recorded. Then the studies were compared. Eleven studies meeting the inclusion criteria were included in the review. Of the studies, 7 were descriptive, 1 was qualitative, 1 was methodologically, 2 were quasi-experimental, and 1 was randomized controlled research.

Conclusion: It was determined that the studies conducted were mostly descriptive and the nursing students' pain knowledge was insufficient. In a small number of experimental studies, it has been determined that pain education and different methods used in education increase the pain knowledge of nursing students. There is a need for experimental research on education and different education methods that will increase the knowledge of nursing students about pain management in pediatric patients in undergraduate education.

Keywords: Nursing student, pain, pediatric patient, systematic review

Hemşirelik Öğrencilerinin Çocuk Hastalarda Ağrı Yönetimi Konusunda Bilgi Düzeyleri Sistematik Derleme

Özet

Amaç: Ağrı tanımı güç olan, bireysel algılara göre değişiklik gösteren bir kavram olmasına rağmen her çocuğun yaşadığı bir durumdur. Birçok çocuk, akut ya da kronik hastalık nedeniyle ağrı yaşamakta ve acı çekmektedir. Çocuk hastalarda ağrı semptomu çocuğun davranışlarını, beslenme düzenini, büyümesini, beyin ve duyu organlarının gelişimini, ailesi ile olan etkileşimini dolayısıyla çok boyutlu olarak yaşam kalitesini olumsuz etkilemektedir. Ağrı semptomunun iyi yönetilmesinin başında ağrının tanınması ve düzenli olarak değerlendirilmesi gelir. Ağrı yönetimi multidisipliner ekibin sorumluluğunda olmasına rağmen hemşireler bu konuda kilit noktadadır. Hemşireler ağrı ile ilgili bilgiyi ve klinik karar verme becerisini lisans eğitimi sırasında kazanmalıdırlar. Bu

¹Ondokuz Mayıs University, hatice_uzsen35@hotmail.com

²Ondokuz Mayıs University, merveee_koyun@hotmail.com

³Istanbul University- Cerrahpaşa, emel0545@hotmail.com

⁴Ondokuz Mayıs University, esratural55@gmail.com

çalışmanın amacı, hemşirelik öğrencilerinin çocuk hastalarda ağrı yönetimi konusunda bilgi düzeylerini araştıran çalışmaların incelenmesidir.

Yöntem: Bu çalışma sistematik derleme türlerinden olup doküman analizine dayalı nitel bir araştırmadır. Tarama İngilizce dilinde nursing students, ‘pediatric pain management anahtar kelimeleri ile 2015-2022 yılları arasında ProQuest, Science Direct ve Web of Science veri tabanları taranarak gerçekleştirilmiştir. Çalışma sistematik derlemelerin temel ilke ve yöntemleri hakkında bilgi veren Centre for Reviews and Dissemination (CRD) rehberi doğrultusunda yapılmıştır. Tarama ve bulguların rapolandırılması Preferred Reporting Items for Systematic Reviews and Meta-Analyses (PRISMA) bildirim kontrol listesi rehber alınarak gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Veri tabanlarına anahtar kelimeler girilerek ilk tarama gerçekleştirilmiştir. ProQuest veri tabanından 18, Science Direct veri tabanından 27 ve Web of Science veri tabanından 4 araştırma makalesi seçilerek kaydedilmiş ve veri tabanları karşılaştırılmıştır. Dahil edilme kriterlerini karşılayan 11 araştırma incelenmeye alınmıştır. Çalışmaların 5’i tanımlayıcı, 3’ü nitel, 2’si yarı deneysel, 1’i randomize kontrollü araştırmadır.

Sonuç: Yapılan araştırmaların daha çok tanımlayıcı nitelikte olduğu ve hemşirelik öğrencilerinin ağrı bilgisinin yetersiz olduğu saptanmıştır. Az sayıdaki deneysel çalışmalarda ise ağrı eğitiminin ve eğitimde kullanılan farklı yöntemlerin hemşirelik öğrencilerinin ağrı bilgisini arttırdığı belirlenmiştir. Hemşirelik öğrencilerinin lisans eğitiminde çocuk hastalarda ağrı yönetimi hakkında bilgisini arttıracak eğitim ve farklı eğitim yöntemleri konusunda deneysel araştırmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik öğrencisi, ağrı, çocuk hasta, sistematik derleme

¹Ondokuz Mayıs University, hatice_uzsen35@hotmail.com

²Ondokuz Mayıs University, merveee_koyun@hotmail.com

³İstanbul University- Cerrahpaşa, emel0545@hotmail.com

⁴Ondokuz Mayıs University, esratural55@gmail.com

PAIN IN CHILDREN AND NON-PHARMACOLOGICAL METHODS IN PAIN MANAGEMENT

Emel AVÇİN*

Abstract

According to the International Association for the Study of Pain (IASP), pain is defined as an unpleasant emotional sensation related to the past experiences of the person, whether or not due to tissue damage originating from a certain part of the body. Although it is seen in every society and age group, its perception is extremely subjective because the perception of pain varies in each individual depending on many personal characteristics such as age and culture. Therefore, the most reliable way to understand pain is through the expression of the person experiencing the pain. However, this process, which is stressful and complex even in adults, is more complicated because children cannot express themselves adequately and cannot provide self-reports. Pain increases the stress on the child and family, complicates the examination and another treatment process or other treatment processes, and causes various biological symptoms. Most importantly, pain is perceived as stress in children and activates the physiological stress response. The vital effects of pain on the child are known, but pain assessment is generally not performed adequately in children and is treated inadequately. Accurate assessment of pain in children is a prerequisite for safe and effective pain management. The aim of pain assessment is to provide effective pain management. Accurate diagnosis of pain in children facilitates pain control. Pharmacological and non-pharmacological methods are used in the management of pain in children. Among the pharmacological agents used, local anesthetics, opioid analgesics and non-opioid analgesics can be counted. Since the application of non-pharmacological methods, either alone or in combination with pharmacological methods, has an effect on reducing the severity of pain, its use has expanded especially in recent years. Among the non-pharmacological pain treatment methods in children; are distraction, music, changing position, massage, touching, hot-cold application, and use of kaleidoscope.

Keywords: Pain, child, non-pharmacological methods

Çocuklarda Ağrı ve Ağrı Yönetiminde Non-Farmakolojik Yöntemler

Özet

Uluslararası Ağrı Araştırmaları Birliği'ne (International Association for the Study of Pain (IASP) göre ağrı, vücudun belli bir bölgesinden kaynaklanan doku harabiyetine bağlı olan veya olmayan, kişinin geçmişteki deneyimleriyle de ilgili, hoş olmayan emosyonel bir duyum olarak tanımlanmıştır. Ağrı evrensel bir olgudur. Her toplumda ve yaş grubunda görülmesine rağmen algılanması son derece öznedir. Çünkü ağrının algılanması, yaş ve kültür gibi birçok kişisel özelliğe bağlı olarak her bireyde değişmektedir. Bu nedenle, ağrının anlaşılmasının en güvenilir yolu ağrıyı yaşayan kişinin ifadesi ile mümkündür. Ancak erişkinlerde bile stresli ve karmaşık olan bu süreç, çocukların kendilerini yeterince ifade edememeleri ve öz bildirim sağlayamamalarından dolayı daha karmaşıktır. Ağrı, çocuk ve ailenin stresini artırmakta, muayene ve diğer tedavi sürecini güçleştirmekte, çeşitli biyolojik belirtilerin ortaya çıkmasına neden olmaktadır. En önemlisi, ağrı çocuklarda stres olarak algılanır ve fizyolojik stres cevabı aktive eder. Ağrının çocuk üzerindeki yaşamsal etkileri bilinmekte ancak ağrı değerlendirmesi çocuklarda genellikle yeterli yapılmamakta ve yetersiz tedavi edilmektedir. Çocuklarda ağrının doğru olarak değerlendirilmesi, güvenli ve etkili ağrı yönetimi için ön koşuldur. Ağrı değerlendirmesinde amaç, etkili bir ağrı yönetimi sağlamaktır. Çocuklarda ağrının doğru bir şekilde tanınması, ağrı kontrolünü kolaylaştırır. Çocuklarda ağrı yönetiminde farmakolojik ve non farmakolojik yöntemler kullanılmaktadır. Kullanılan farmakolojik ajanlar arasında, lokal anestetikler, opioid analjezikler ve non-opioid analjezikler sayılabilir. Farmakolojik olmayan yöntemlerin gerek yalnız başlarına gerekse farmakolojik yöntemlerle birlikte uygulanması ağrının şiddetini azaltıcı yönde etki gösterdiğinden özellikle son yıllarda kullanımı genişlemiştir. Çocuklarda nonfarmakolojik ağrı tedavi yöntemleri arasında; dikkati başka yöne çekme, müzik, pozisyon değiştirme, masaj, dokunma, sıcak-soğuk uygulama, kaleidoskop kullanımı sayılabilir.

Anahtar Kelimeler: Ağrı, çocuk, non-farmakolojik yöntemler

**REVIEW OF QURAN COURSESIN THE AGE OF 4-6 BY PRESIDENCY OF
RELIGIOUS AFFAIRS ACCORDING TO THE INSTRUCTORS’ OPINIONS IN
TERMS OF OUTCOME OF RELIGIOUS AND VALUES EDUCATION**

Halime Korkmaz*

Abstract

Childhood is a considerably important phase in which the foundations of human life are laid. The religious and values education given in this phase is of importance for the years ahead of a child. In this context, the Presidency of Religious Affairs which is in charge of enlightening the society about religion, has opened Quran Courses in the age of 4-6 by the province and district for the preschool students for the first time in 2013-2014 virtue of this importance. In this study, it is attempted to review the religious and values education carried out by the Quran Courses in the age of 4-6 which gives education affiliated to the Presidency of Religious Affairs and the reflection of this education to the life of children in accordance with the instructors’ opinions. The part of research is carried out based on the review of the documents related to the subject, and the part of the practice is based on the acquisition of data through negotiations with 14 instructors via semi-structured interview method. According to this data, it is attempted to identify the functions of Quran Courses in the age of 4-6 concerning the outcomes of religious and values of education for children. The fundamental purpose of this study is to identify the function of Quran Courses in the age of 4-6 as the preschool childhood period concerning the outcomes of education and values education according to the opinions of instructors and parents.

Keywords: Child, Presidency of Religious affairs Quran courses in the age of 4-6, religious education, values education

Din ve Değerler Eğitimi Kazanımı Açısından Diyanet İşleri Başkanlığı 4-6 Yaş Kuran Kurslarının Öğretici Görüşlerine Göre İncelenmesi

Özet

Çocukluk, insan hayatının temelini atıldığı oldukça önemli bir evredir. Bu evrede verilen din ve değerler eğitimi, çocuğun ileriki yaşları için ehemmiyet arz etmektedir. Bu bağlamda toplumu din konusunda aydınlatmakla görevli olan Diyanet İşleri Başkanlığı, bu öneme binaen ilk defa 2013-2014 yılında okul öncesi çocuklar için il ve ilçe bazında 4-6 yaş Kuran Kursları açmıştır. Bu çalışmada Diyanet İşleri Başkanlığı’na bağlı olarak eğitim veren 4-6 yaş Kuran Kurslarının çocuklara yönelik olarak gerçekleştirdiği din ve değerler eğitimi, bu eğitimlerin çocukların hayatına yansısı öğretici görüşleri doğrultusunda incelenmeye çalışılmıştır. Araştırma kısmı konu ile alakalı dokümanların incelenmesi esasına göre gerçekleştirilmiş olup, uygulama kısmı ise yarı yapılandırılmış mülakat yöntemi ile 14 öğreticiyle görüşülerek veri elde etme esasına dayanır. Bu veriler doğrultusunda 4-6 yaş Kuran Kurslarının çocuklara yönelik din ve değerler eğitimi kazandırmadaki fonksiyonları tespit edilmeye çalışılmıştır. Bu çalışmanın temel amacı; okul öncesi çocukluk dönemi olan 4-6 Yaş Kuran Kurslarının din ve değerler eğitimi kazandırmadaki fonksiyonunu öğretici ve ebeveyn görüşlerine göre tespit etmektir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Diyanet İşleri Başkanlığı, 4-6 yaş Kuran kursu, din eğitimi, değerler eğitimi

CONTEXTUALISING CHILDREN’S RELATIONAL AGENCY AND RESPONSES TO PRIVACY ABUSES

Hamide Elif ÜZÜMCÜ*

Abstract

A relational understanding of agency recognizes children as agents who are able to make sense of the intricate and changing nature of relations and achieve contextually meaningful responses. This paper aims to explore how children employ their relational agency to reflect on parental intrusions into their privacy. Focusing on intrafamilial contexts of children’s everyday lives, it addresses the ways in which the notions of relational agency and individual privacy interlink children’s constructing personal boundaries in their family relationships. The empirical ground of this study builds on ethnographic research with children aged 10-14 and their families residing in urban and rural neighborhoods in Eskişehir, Türkiye. The data draws on qualitative interviews and ethnographic revisits collected through an extended participant observational fieldwork. In the light of the findings, I argue that children discern violations against their privacy and exercise resistance in diverse fashions and to varying extents depending on their situational evaluations of intergenerational power relations.

Keywords: Children’s privacy, relational agency, contextuality, ethnography, Türkiye

Çocukların İlişkisel Etkileşim Kapasitesi İle Kişisel Mahremiyet İhlallerine Verdikleri Tepkilerin Bağlamsallaştırılması

Özet

Etkileşim kapasitesine (agency) yönelik ilişkiliselci bir yaklaşım, çocukları, ilişkilerin karmaşık ve değişen doğasını anlamlandırabilen ve bağlama göre anlamlı tepkiler verebilen aktörler olarak kabul eder. Bu makale, çocukların ebeveynleri tarafından uğradıkları mahremiyet ihlalleri karşısında, ilişkisel etkileşim kapasitesini (relational agency) nasıl kullandıklarını araştırmayı amaçlamaktadır. Çocukların aile içi gündelik yaşamlarına odaklanılarak, ilişkisel etkileşim kapasitesi ve kişisel mahremiyet kavramları ile çocukların aile ilişkilerinde ferdi sınırlarını inşa etme pratikleri bağlamsallaştırılmaktadır. Bu çalışmanın ampirik temelini, Eskişehir’in kentsel ve kırsal mahallelerinde yaşayan 10-14 yaş grubu çocuklar ve aileleriyle yapılan etnografik araştırma oluşturmaktadır. Çalışmanın verileri, uzun süreli katılımcı gözlemci teknikle yürütülen saha çalışmasında yapılan niteliksel görüşme ve etnografik ziyaretlere dayanmaktadır. Elde edilen bulgular ışığında, çocukların kişisel mahremiyetine karşı yapılan ihlalleri kavrayabildikleri ve nesiller arası güç ilişkilerini durumsal olarak değerlendirerek bu ihlallere yönelik farklı yollarla ve değişik boyutlarda direnç gösterdikleri tartışılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Çocukların mahremiyeti, ilişkisel etkileşim kapasitesi, bağlamsallık, etnografi, Türkiye

DEVELOPMENT OF CHILD EDUCATION IN THE HISTORY OF ISLAMIC CULTURE AND ITS EFFECTS ON SOCIETY

Muhammet KARAAĞAÇ*

Abstract

Islamic civilization attaches great importance to education. Children, who are considered as the elders of the future, have always been given importance because of their place in keeping national values alive and transferring them to new generations. The education of children, which Prophet Muhammad gave importance, has always been given importance by all Muslim states throughout the history of Islam. For this reason, the education and teaching activities that started in masjids commenced being carried out in private places with the development, institutionalization and systematization of states. Activities in which religious education was prioritized in the early periods expanded by including science and social sciences in the next period. Educational processes, which started in neighbourhood schools, followed different processes in different parts of the Islamic world, but generally continued to make progress in three different stages.

Islamic culture and civilization became the brightest civilization of the world in the Middle Ages at the end of the educational processes that became more and more systematized, and new ideas that sprouted in this environment helped to lay the foundations of today's modern world. Muslim children, who were raised with scientific curiosity, tried to make the world a more liveable place with the education they received.

Keywords: Suffa, school, education, İslam, madrasa

İslam Kültür Tarihinde Çocuk Terbiyesinin Gelişimi ve Toplum Üzerindeki Etkileri

Özet

İslam medeniyeti eğitime büyük önem vermektedir. Geleceğin büyükleri olarak değerlendirilen çocuklar, milli değerlerin yaşatılması ve yeni nesillere aktarılmasındaki yeri nedeniyle daima önemsenmiştir. Hz. Muhammed’in bizzat önem verdiği çocuk eğitimi İslam tarihi boyunca bütün Müslüman devletler tarafından daima önemsenmiştir. Bunun için mescitte başlayan eğitim-öğretim çalışmaları, devletlerin gelişip sistematik hale gelmesiyle ve kurumsallaşmayla birlikte özel mekânlarda icra edilmeye başlanmıştır. İlk dönemlerde din eğitiminin öncelendiği faaliyetler sonraki süreçte fen ve sosyal bilimleri de içine alarak genişlemiştir. Mahalle mekteplerinde başlayan eğitim süreçleri, İslam dünyasının değişik yörelerinde farklı süreçler izlemiş olmakla birlikte genelde üç farklı aşama kaydederek gelişimini sürdürmüştür.

Gittikçe sistematik hale getirilen eğitim süreçleri sonunda İslam kültür ve medeniyeti ortaçağda dünyanın en parlak medeniyeti haline gelmiş, bu ortamda filizlenen yeni fikirler bu günkü modern dünyanın temellerinin atılmasını sağlamıştır. Bilimsel merakla yetişen Müslüman çocuklar aldıkları eğitimle dünyayı daha yaşanabilir bir yer haline getirme çabası içinde olmuşlardır.

Anahtar Kelimeler: Suffe, mekteb, eğitim, İslam, medrese

I'M SPECIAL: THE EFFECTIVENESS OF PRIVACY EDUCATION GIVEN TO CHILDREN WITH ASD

Belgin SEVGİ İÇYÜZ¹, Tayibe BADIR POLAT², Rifat İÇYÜZ³

Abstract

Child sexual abuse is a universal problem that can be seen in every society. In order to prevent sexual abuse, which has negative effects on children and sometimes even results in death, it is very important to raise awareness among children about the issue. Social problems and communication problems specific to Autism Spectrum Disorder (ASD) expose children with autism to the risk of abuse in different ways. However, according to the literature, parents state that general safety skills should be taught both at home and school, along with body safety, which is a part of sexuality education. From this point of view, the aim of the research is to examine the effectiveness of sexual education given to children with ASD.

Pre-test and post-test quasi-experimental design without a control group, which is one of the quantitative research methods, was used (Sönmez & Alacapınar, 2013). The participants of the study consisted of teachers who have students with ASD in their class, students with ASD, and parents of students. Based on the expert opinion and the literature, the I am Special Parent Questionnaire and I am Special Teacher Questionnaire were prepared as a pre-test and post-test. In the research process, firstly, a pre-test was applied to the teachers and the parents of the students in order to get information about their children. Then, awareness training were given to the teachers on the subject. Within the scope of privacy training, children with ASD were given a total of 16 sessions of privacy training, choosing 4 skills: gender discrimination, discrimination of strangers, good and bad touch, circle of trust. Finally, a post-test questionnaire was applied to the teachers and the parents of the students. In addition, the training sessions given to the students were recorded and expert evaluations were made. In order to compare the pre-test and post-test scores of each measurement tool, the data-dependent sample t-test was analyzed and it was seen that there was a significant difference in favor of the post-test.

As a result, prevention efforts designed for children are just one of the collective efforts of society to protect children from sexual abuse. It is considered and recommended that all school personnel should be included in such studies, especially children, to prevent abuse, which is an educational gap in Turkey.

Keywords: Privacy education, children with autism spectrum disorder, sexuality education, sexual abuse

Ben Özelim: OSB’li Çocuklara Verilen Mahremiyet Eğitiminin Etkililiği

Özet

Çocuk cinsel istismarı, her toplumda görülebilmek olasılığına sahip olan evrensel bir problemdir. Çocuklar üzerinde olumsuz etkileri olan ve hatta bazen ölümlerle sonuçlanan cinsel istismarın önlenmesi için çocukların konu hakkında bilinçlendirilmesi oldukça önemlidir. Otizm Spektrum Bozukluğu’na (OSB) özgü sosyal problemler ve iletişim problemleri, otizmlili çocukları farklı şekillerde istismar edilme riskiyle karşı karşıya bırakmaktadır. Bununla birlikte alan yazına göre ebeveynler, cinsellik eğitiminin bir parçası olan beden güvenliğiyle birlikte genel güvenlik becerilerinin de hem evde hem de okulda verilmesi gerektiğini belirtmektedirler. Bu noktadan hareketle araştırmanın amacı OSB’li çocuklara verilen cinsel eğitimin etkililiğini incelemektir.

Nicel araştırma yöntemlerinden ön test ve son test kontrol grupsuz yarı deneysel desen kullanılmıştır (Sönmez ve Alacapınar, 2013). Çalışmanın katılımcıları sınıfında OSB’li öğrencisi olan öğretmenler, OSB’li öğrenciler ve öğrencilerin ebeveynlerinden oluşmaktadır. Uzman görüşüne ve alan yazına dayalı olarak Ben Özelim Ebeveyn Anketi (BÖEA) ve Ben Özelim Öğretmen Anketi (BÖÖA) ön test-son test olarak hazırlanmıştır. Araştırma sürecinde ilk olarak öğretmenlere ve öğrencilerin ebeveynlerine çocuklarına ilişkin bilgi almak adına ön test uygulanmıştır. Ardından öğretmenlere konuyla ilgili farkındalık eğitimleri verilmiştir. OSB’li çocuklara

¹M.E.B, belginsevgi@gmail.com

²ME.B., tayibebadir@gmail.com

³Anadolu University, rifaticyuz@anadolu.edu.tr

mahremiyet eğitimi kapsamında cinsiyetini ayırt etme, yabancıları ayırt etme, iyi kötü dokunuş, güven çemberi olmak üzere 4 beceri seçilerek toplam 16 oturum mahremiyet eğitimi verilmiştir. Son olarak öğretmenlere ve öğrencilerin ebeveynlerine son test anket uygulanmıştır. Ek olarak öğrencilere verilen eğitim oturumları kayıt altına alınarak uzman değerlendirmeleri yapılmıştır. Her bir ölçme aracının ön ve son test puanlarının karşılaştırılması için verilere bağımlı örneklem t-testi ile analizi yapılmış ve son test lehine anlamlı bir fark olduğu görülmüştür.

Sonuç olarak çocuklar için tasarlanan önleme çalışmaları, çocukları cinsel istismardan korumak için toplumun geliştirdiği ortak çabalardan sadece biridir. Ülkemizde büyük bir eğitimsel boşluk olarak yer alan istismarı önleme çalışmalarına yönelik başta çocuklar olmak üzere yapılacak bu tür çalışmalara tüm okul personelinin de dâhil edilmesinin oldukça gerekli olduğu düşünülmekte ve önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Mahremiyet eğitimi, otizm spectrum bozukluğu olan çocuklar, cinsellik eğitimi, cinsel istismar

Kaynakça

Sönmez, V. & Alacapınar, F.G. (2013). Örneklendirilmiş bilimsel araştırma yöntemleri. Ankara: Anı Yayıncılık.

¹M.E.B, belginsevgi@gmail.com

²ME.B., tayibebadir@gmail.com

³Anadolu University, rifaticyuz@anadolu.edu.tr

THE USE OF VIRTUAL REALITY INTERVENTIONS IN CHILDREN UNDERGOING SURGERY

Şerife Gözde TÜTÜNCÜ¹, Huriye Demet CABAR²

Abstract

Aim: This study was conducted as a literature review in order to provide information about the use of virtual reality interventions in children undergoing surgery.

Method: In this study, which was done as a literature review, all Turkish and English studies were searched using the keywords "pediatric surgery, virtual reality, child and adolescent" in Pubmed, Google Scholar, Tubitak Ulakbim, and other electronic databases on the subject. A total of 127 articles were reached in the research. In the first evaluation, articles using virtual reality for adults were excluded from the research. By examining the remaining articles, studies in which virtual reality was used during medical interventions in children, medical studies describing pediatric surgeries performed with the help of virtual reality, case studies, reviews and meta-analyses were also excluded from the research. As a result, 13 research articles that are relevant to the purpose and the inclusion criteria of the research were included in the study.

Results: When the studies included in the research are examined; it was observed that virtual reality interventions were mostly applied in the preoperative process^{1,2,3,4,5,6,7,8,9,10}. In this process; it was determined that virtual reality interventions were used in different contents such as a realistic operating room tour^{2,3,4}, an animation character introducing the operating room^{1,5}, or playing games for the preoperative process⁶. It was observed that the number of researches using virtual reality interventions during or after the surgery was less^{7,11,12,13}, and these researches included more interventions in the form of games aimed at reducing pain by distracting^{11,12,13}, and increasing the level of satisfaction¹². In the studies, it was determined that the effects of virtual reality interventions on different parameters such as anxiety^{1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13}, compliance with anesthesia^{1,2}, satisfaction level^{6,12}, delirium^{4,5} and pain^{4,7,9,11,12,13} were examined. When the results of the studies were examined, it was also determined there were studies that reached different results regarding the parameters^{4,11} although generally determined that the anxiety before the procedure^{1,2,3,5,6,8,9,10} and the pain during and/or after the procedure^{7,9,12} were decreased in children who underwent virtual reality interventions.

Conclusion: The results show that virtual reality interventions used in children in the perioperative process are generally used for different purposes in the pre-and postoperative period. While the interventions used before the surgery aim to reduce anxiety by providing information about the operating room and the process, the interventions performed during/after the surgery mostly aim to reduce the pain by distracting. The results of the studies included in this study differed, and it is thought that more evidence-based studies are needed on this topic. It is thought that in the coming years, more studies with different age groups in children will provide more information on the use of virtual reality in children undergoing surgery.

Keywords: Pediatric surgery, virtual reality, child/children, adolescent

Sanal Gerçeklik Uygulamalarının Cerrahi Girişim Süreci Deneyimleyen Çocuklarda Kullanımı

Özet

Amaç: Bu çalışma; sanal gerçeklik uygulamalarının cerrahi girişim süreci deneyimleyen çocuklarda kullanımı hakkında bilgi vermek amacıyla literatür incelemesi şeklinde yapıldı.

Yöntem: Literatür incelemesi olarak yapılan bu çalışmada, konuyla ilgili Pubmed, Google Akademik, Tubitak Ulakbim ve diğer elektronik veri tabanlarında, “pediatrik cerrahi (pediatric surgery), sanal gerçeklik (virtual reality), çocuk (child/ children) ve adolesan (adolescent)” anahtar kelimeleri kullanılarak Türkçe ve İngilizce tüm

¹Sinop University, gozdehmt@gmail.com

²Sinop University, dcabar@sinop.edu.tr

çalışmalar tarandı. Yapılan incelemede toplam 127 makaleye ulaşıldı. İlk incelemede sanal gerçekliği yetişkinlerde uygulayan makaleler araştırma kapsamından çıkarıldı. Kalan makaleler incelenerek, çocuklarda cerrahi olmayan işlemler sırasında sanal gerçekliğin kullanıldığı çalışmalar, sanal gerçeklik yardımıyla yapılan pediatrik ameliyatlarda anlatıldığı tıbbi çalışmalar, vaka analizleri, derlemeler ve meta-analizler de araştırma dışında bırakıldı. Araştırmanın amacına ve çalışmaya dahil edilme kriterlerine uyan 13 araştırma makalesi çalışma kapsamına alındı.

Bulgular: Araştırma kapsamına alınan çalışmalar incelendiğinde; sanal gerçeklik girişimlerinin çoğunluğunun ameliyat öncesi dönemde uygulandığı görüldü^{1,2,3,4,5,6,7,8,9,10}. Bu süreçte; gerçeğe uygun bir ameliyathane gezisi^{2,3,4}, bir animasyon karakterinin ameliyathaneyi tanıtmaları^{1,5} ya da ameliyat öncesi sürece yönelik oyunlar oynatılması⁶ gibi farklı içeriklerde sanal gerçeklik uygulamalarının kullanıldığı saptandı. Ameliyat sonrası ya da sonrası dönemde sanal gerçeklik uygulaması kullanılan yayın sayısının daha az olduğu^{7,11,12,13}; bu yayınların daha çok, dikkati dağıtarak ağrıyı azaltmayı^{11,12,13} ve memnuniyet düzeyini arttırmayı¹² hedefleyen oyunlar şeklinde girişimleri içerdiği görüldü. Çalışmalarda sanal gerçeklik uygulamalarının en çok anksiyete^{1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13} olmak üzere, anesteziye uyum^{1,2}, memnuniyet düzeyi^{6,12}, deliryum^{4,5} ve ağrı^{4,7,9,11,12,13} gibi farklı parametreler üzerindeki etkisinin incelendiği belirlendi. Çalışmaların sonuçları incelendiğinde, sanal gerçeklik girişimleri uygulanan çocuklarda çoğunlukla işlem öncesi anksiyete^{1,2,3,5,6,8,9,10} ile işlem sonrası ve/veya sonrası ağrının azaldığı^{7,9,12} saptansa da bakılan parametrelere ilişkin farklı sonuçlara ulaşan çalışmaların da yer aldığı^{4,11} belirlendi.

Sonuç: Cerrahi girişim sürecindeki çocuklarda kullanılan sanal gerçeklik uygulamalarının ameliyat öncesi ve sonrası dönemde genel olarak farklı amaçlarla kullanıldığı görülmektedir. Ameliyat öncesinde uygulanan girişimlerin ameliyathaneye ve sürece yönelik bilgi verme yoluyla anksiyeteyi azaltmayı hedeflediği görülürken; ameliyat sonrası/ sonrasında yapılan girişimlerde daha çok dikkati dağıtarak ağrıyı azaltmanın hedeflendiği görülmektedir. Bu çalışmada yer verilen araştırmaların sonuçlarının farklılık gösterdiği; bu alanda kanıta dayalı daha fazla araştırmaya ihtiyaç olduğu düşünülmektedir. İlerleyen yıllarda, çocuklarda farklı yaş gruplarıyla daha fazla sayıda çalışma yapılmasının, sanal gerçekliğin ameliyat sürecindeki çocuklarda kullanımına yönelik daha fazla bilgi vereceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Pediatrik cerrahi (pediatric surgery), sanal gerçeklik (virtual reality), çocuk (child/children), adolesan (adolescent)

Kaynakça

1. Ryu, J. H., Park, S. J., Park, J. W., Kim, J. W., Yoo, H. J., Kim, T. W., ... & Han, S. H. (2017). Randomized clinical trial of immersive virtual reality tour of the operating theatre in children before anaesthesia. *Journal of British Surgery*, 104(12), 1628-1633.
2. Ryu, J. H., Park, J. W., Nahm, F. S., Jeon, Y. T., Oh, A. Y., Lee, H. J., ... & Han, S. H. (2018). The effect of gamification through a virtual reality on preoperative anxiety in pediatric patients undergoing general anesthesia: a prospective, randomized, and controlled trial. *Journal of Clinical Medicine*, 7(9), 284.
3. Dehghan, F., Jalali, R., & Bashiri, H. (2019). The effect of virtual reality technology on preoperative anxiety in children: a Solomon four-group randomized clinical trial. *Perioperative Medicine*, 8(1), 1-7.
4. Eijlers, R., Dierckx, B., Staals, L. M., Berghmans, J. M., van der Schroeff, M. P., Strabbing, E. M., ... & Utens, E. M. (2019). Virtual reality exposure before elective day care surgery to reduce anxiety and pain in children: A randomised controlled trial. *European Journal of Anaesthesiology*, 36(10), 728.
5. Ryu, J. H., Oh, A. Y., Yoo, H. J., Kim, J. H., Park, J. W., & Han, S. H. (2019). The effect of an immersive virtual reality tour of the operating theater on emergence delirium in children undergoing general anesthesia: A randomized controlled trial. *Pediatric Anesthesia*, 29(1), 98-105.
6. Gold, J. I., Annick, E. T., Lane, A. S., Ho, K., Marty, R. T., & Espinoza, J. C. (2021). “Doc McStuffins: Doctor for a Day” Virtual Reality (DocVR) for Pediatric Preoperative Anxiety and Satisfaction: Pediatric Medical Technology Feasibility Study. *Journal of Medical Internet Research*, 23(4), e25504.

¹Sinop University, gozdehmt@gmail.com

²Sinop University, dcabar@sinop.edu.tr

7. Hassannia, R., Sajjadi, M., Shareinia, H., Elmimehr, R., & Moravejjifar, M. (2021). Effect of Virtual Reality on Relieving Pain and Anxiety of Circumcision in Children. *Evidence Based Care*, 10(4), 67-74.
8. Jung, M. J., Libaw, J. S., Ma, K., Whitlock, E. L., Feiner, J. R., & Sinskey, J. L. (2021). Pediatric distraction on induction of anesthesia with virtual reality and perioperative anxiolysis: a randomized controlled trial. *Anesthesia & Analgesia*, 132(3), 798-806.
9. Tural Buyuk, E., Odabasoglu, E., Uzsen, H., & Koyun, M. (2021). The effect of virtual reality on Children's anxiety, fear, and pain levels before circumcision. *Journal of Pediatric Urology*, 17(4), 567-e1.
10. Esposito, C., Autorino, G., Iervolino, A., Vozzella, E. A., Cerulo, M., Esposito, G., ... & Escolino, M. (2021). Efficacy of a Virtual Reality Program in Pediatric Surgery to Reduce Anxiety and Distress Symptoms in the Preoperative Phase: A Prospective Randomized Clinical Trial. *Journal of Laparoendoscopic & Advanced Surgical Techniques*.
11. Clerc, P. G., Arneja, J. S., Zwimpfer, C. M., Behboudi, A., & Goldman, R. D. (2021). A randomized controlled trial of virtual reality in awake minor pediatric plastic surgery procedures. *Plastic and Reconstructive Surgery*, 148(2), 400-408.
12. Liu, K. Y., Ninan, S. J., Laitman, B. M., Goldrich, D. Y., Iloreta, A. M., & Londino III, A. V. (2021). Virtual Reality as Distraction Analgesia and Anxiolysis for Pediatric Otolaryngology Procedures. *The Laryngoscope*, 131(5), E1714-E1721.
13. Specht, B. J., Buse, C. R., Phelps, J. R., Phillips, M. R., Chiavacci, S. D., Harrell, L. E., ... & Lupa, M. C. (2021). Virtual Reality after Surgery-A Method to Decrease Pain After Surgery in Pediatric Patients. *The American Surgeon*, 00031348211032204.

¹Sinop University, gozdethmt@gmail.com

²Sinop University, dcabar@sinop.edu.tr

PEDAGOGICAL EVALUATION OF MUSICAL IMAGES IN THE MUSIC COURSEBOOKS OF PRIMARY EDUCATION

Murat GÖK¹, Burçin YAŞMUT², Armağan ERMAN³

Abstract

In this research, the appropriateness of the musical images, which are figured in the fourth-grade music coursebooks of the primary education to the educational objectives, will be discussed. Mainly, children at early ages whose abstract thinking skills have not developed yet are having difficulty transforming their abstract cognitive learning into learning outcomes. When the fourth-grade music coursebook is examined, it is observed that many visual aids and musical images are figured in it. At this point, the fact that most of these musical images are highly abstract and complex for the 9-10-year-old children in terms of musical pedagogy forms the hypothesis of this research. This report will evaluate musical images figured in the fourth-grade music coursebook in terms of pedagogic music learning outcomes. In this context, some suggestions will be made. The descriptive research method, which is one of the qualitative research methods, will be used in this research. The limitation of this research is the fourth-grade music coursebook of primary education.

Keywords: Music education, primary school, music coursebook, educational pedagogy

İlköğretim Müzik Kitaplarındaki Müzikle İlgili Eğitsel Ve Yardımcı Görsellerin Pedagojik Açıdan Değerlendirilmesi

Özet

Bu araştırmada İlkokul 4. sınıf müzik ders kitabında yer alan müzikle ilgili eğitsel ve yardımcı görsellerin, müzik eğitimi içerisindeki eğitsel edinim amaçlarına uygunluğu ele alınacaktır. Aynı zamanda müzikle ilgili bu eğitsel ve yardımcı görsellerin bu sınıf düzeyi çocuklardaki soyut-somut ilişki seviyesi bakımından uygunluğu da araştırmaya dahildir. Özellikle soyut düşünme becerileri henüz tam gelişmemiş 9-10 yaş grubu çocukların bilişsel öğrenmeleri somut kazanım ve davranışa dönüştürmede güçlükler yaşadığı bilinmektedir. Müzikle ilgili yardımcı görsel içerikler vasıtasıyla soyut edinimler kazanmanın söz konusu olduğu 4. sınıf müzik ders kitap içeriğinin müzik eğitimi ile ilgili bir takım öğelerle örtüşmemesi ve soyut ağırlıklı olması, 9-10 yaş gurubu çocuklarına göre bu kitabın niteliksel açıdan incelenmesi ve ele alınması gerekliliğini ortaya koymuştur. Müzik eğitimi ile ilgili edinimler açısından İlkokul 4. sınıf müzik ders kitabı incelendiğinde, soyut-somut ilişki kurabilme üzerine çok fazla sayıda görsele yer verildiği görülmektedir. Kitapta 4. sınıf müzik eğitimiyle ilgili yer almakta olan bu yardımcı görsellerin çoğunun 9-10 yaş gurubu çocukları için müzik eğitimi pedagojisi ve müzikle ilgili edinimleri açısından fazla soyut ve karmaşık oldukları, bu araştırmanın hipotezini oluşturmaktadır. Bu araştırmada, 4. sınıf müzik ders kitabında yer alan müzikle ilgili eğitsel ve yardımcı görseller, 4. Sınıf müzik dersi kazanımlarına uygunluğu açısından değerlendirilecek olup bu çerçevede öneriler geliştirilecektir. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden betimsel araştırma yöntemi kullanılacaktır. Araştırma İlkokul 4. Sınıf Müzik ders kitabı ile sınırlıdır.

Anahtar Kelimeler: Müzik eğitimi, ilkokul, müzik ders kitabı, eğitim pedagojisi

¹Ondokuz Mayıs University, muratgoek@gmail.com

²Ondokuz Mayıs University, burcinyasmut@gmail.com

³Ondokuz Mayıs University, armaganerman@gmail.com

SOCIAL AND HISTORICAL TRACES ON THE CHANGING CHILD AND CHILDHOOD PHENOMENON

Sibel EZGİN AĞILLI*

Abstract

The concept of child is a complex concept. Because it is not possible to talk about a single childhood due to historical, social, cultural, and economic conditions. As a matter of fact, with historical milestones, changes have occurred in the perception of children and childhood, and periodic differences have emerged on these issues. In the historical process, children were not considered as children for a while, on the contrary, it were treated to them like adults. On the other hand, in some societies, children are neglected, left to die, employed from an early age or deprived of their right to education. However, the Renaissance and the Enlightenment became an important turning point in Western societies and the concept of childhood emerged, which indicates a period in human development that separated from adulthood. Since this period, children's rights have been defended by both national and international circles. As well as the issues that put children in a disadvantageous position are discussed, the physical, mental, spiritual and pedagogical development of children has become an important issue. Today, it is necessary to evaluate the child and childhood in the historical process in order to understand the position of the child in society and the perception of child/childhood and to be able to carry out discussions about the rights of children. Without knowing and understanding the history of childhood, it is not possible to put forward an idea about today's children and today's childhood. For this purpose, in this study, which is a compilation, the history of childhood will be discussed and how children have been seen in society throughout history will be explained with its sociological dimensions.

Keywords: Child, childhood, history of childhood, childhood sociology

Değişen Çocuk ve Çocukluk Fenomeni Üzerine Toplumsal ve Tarihi İzlekler

Özet

Çocuk kavramı karmaşık bir kavramdır. Çünkü tarihi, toplumsal, kültürel ve ekonomik koşullar nedeniyle tek bir çocukluktan bahsetmek mümkün değildir. Nitekim tarihi kırılmalar ile birlikte çocuk ve çocukluk algısında değişiklikler meydana gelmiş ve bu konularda dönemsel farklılıklar ortaya çıkmıştır. Tarihsel süreç içerisinde, çocuklar, bir dönem çocuk olarak kabul edilmemiş aksine çocuklara yetişkin gibi davranılmıştır. Öte taraftan bazı toplumlarda çocuklar ihmal edilmiş, ölüme terkedilmiş, küçük yaşlardan itibaren çalıştırılmış veya eğitim haklarından mahrum edilmişlerdir. Bununla beraber Batılı toplumlarda Rönesans ve Aydınlanma önemli bir dönemeç olmuştur ve insan gelişiminde yetişkinlikten ayrılan bir döneme işaret eden çocukluk kavramı ortaya çıkmıştır. Bu dönemden itibaren çocuk hakları hem ulusal hem de uluslararası çevrelerce savunulmuştur. Çocukları dezavantajlı konuma iten konular ele alınmakla birlikte çocukların fiziksel, zihinsel, ruhsal, pedagojik gelişimleri önemli bir mesele haline gelmiştir. Günümüzde toplum içerisinde çocuğun konumunu ve çocuk/çocukluk algısını anlamak ve çocukların hakları ile ilgili tartışmaları yürütebilmek için çocuğu ve çocukluğu tarihsel süreç içerisinde değerlendirmek gereklidir. Çocukluğun tarihini bilmeden ve anlamadan günümüz çocukları ve günümüzdeki çocukluk hakkında fikir yürütmek mümkün değildir. Bu amaçla derleme şeklinde gerçekleşen bu çalışmada çocukluğun tarihi tartışılacak, çocukların tarih boyu toplum içerisinde nasıl görüldüğü sosyolojik boyutları ile açıklanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, çocukluk, çocukluğun tarihi, çocukluk sosyolojisi

CHILDREN'S BOOKS IN OFFICIAL KINDERGARTENS: AN ANALYSIS IN THE CONTEXT OF FEAR AND VIOLENCE

Alev ÜSTÜNDAĞ¹, Fatma Betül ŞENOL²

Abstract

The study was carried out in order to examine the contents of picture books for children used in official kindergartens in the context of violence and fear. In the research, which was carried out using the qualitative research method, the document analysis method was used. Within the scope of the research, a total of 300 children's picture books were evaluated. The Fear and Violence Items Checklist was used to determine how often violence and fear items are included in the content of the children's picture books examined. The obtained data were analyzed by the content analysis method. As a result of the research, it has been observed that the majority of children's picture books currently used in official kindergartens do not contain content of fear and violence. In the examination made within the scope of violence theme, it was determined that there is very little physical violence and verbal violence content in picture books with a violence theme, and verbal violence content is given more place. In the examination conducted within the scope of the theme of fear, it was determined that there are sound, movement, light, other and surreal fear themes in the picture books containing the fear element, and frightened facial expressions, one of the sub-themes evaluated within the scope of other, are given more place to the visual fear elements. In order to support the developmental areas of children in the early period, it is thought that it is very useful that most of the models and behaviors presented through picture books do not contain patterns that can be evaluated negatively. It can be suggested that the content of the prepared children's picture books should be made up of items that provide good models to children.

Keywords: Children's picture books, content analysis, book analysis, official kindergartens, fear, violence

Resmi Anaokullarında Çocuk Kitapları: Korku ve Şiddet Öğeleri Bağlamında Bir İnceleme

Özet

Araştırma, resmi anaokullarında kullanılan resimli çocuk kitaplarının içeriklerinin şiddet ve korku bağlamında incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Nitel araştırma yöntemi kullanılarak gerçekleştirilen araştırmada, doküman incelemesi yönteminden yararlanılmıştır. Araştırma kapsamında toplamda 300 resimli çocuk kitabı değerlendirilmeye alınmıştır. İncelenen resimli çocuk kitaplarının içeriklerinde şiddet ve korku öğelerine ne sıklıkta yer verildiğini belirleyebilmek amacıyla Korku ve Şiddet Öğeleri Kontrol Listesi kullanılmıştır. Elde edilen veriler içerik analizi yöntemiyle analiz edilmiştir. Araştırmanın sonucunda genel olarak, halihazırda resmi anaokullarında kullanılan resimli çocuk kitaplarının çoğunluğunda korku ve şiddet içeriklerinin bulunmadığı görülmüştür. Şiddet teması kapsamında yapılan incelemede, içeriğinde şiddet teması bulunan resimli çocuk kitaplarında çok az fiziksel şiddet ve sözel şiddet içeriklerinin olduğu ve sözel şiddet içeriklerine daha fazla yer verildiği belirlenmiştir. Korku teması kapsamında yapılan incelemede, içeriğinde korku öğesi bulunan resimli çocuk kitaplarında ses, hareket, ışık, diğer ve gerçeküstü korku temalarının olduğu ve diğer kapsamında değerlendirilen alt temalardan biri olan korkmuş yüz ifadeleri görsel korku öğelerine daha fazla yer verildiği belirlenmiştir. Erken dönemde çocukların gelişim alanlarının desteklenebilmesi için resimli çocuk kitapları aracılığıyla sunulan modeller ve davranışların çoğunluğunun olumsuz olarak değerlendirilebilecek örüntüleri içermemesinin oldukça yararlı olduğu düşünülmektedir. Hazırlanan resimli çocuk kitaplarının içeriğinin çocuklara iyi model sunulan öğelerden oluşmasına dikkat edilmesi gerektiği önerilebilir.

Anahtar kelimeler: Resimli çocuk kitapları, içerik analizi, kitap analizi, resmi anaokulları, korku, şiddet

¹Sağlık Bilimleri University, alev.ustundag@sbu.edu.tr

²Afyon Kocatepe University, fbetululu@aku.edu.tr

BEING A CHILD IN OTTOMAN

İbrahim SOLAK¹, Sebiha ÇOMRUK²

Abstract

One of the greatest states established in Turkish History is undoubtedly the Ottoman Empire. The grandeur and power of the Ottoman Empire are not only about its success in wars and its military power. One of the most important examples of this was the atmosphere of peace and tranquility of millions of people from different languages, religions and cultures in the wide and large geography it ruled. For this reason, Ottoman administrators tried to fulfill the requirements of being a social state in every field. One of these social policies was for families and children. One of the issues that the Ottoman Empire focused on within the framework of the social state understanding was the family. In recent years, there have been many academic studies on the Ottoman family. With these studies, deeper information about the Ottoman family and family structure can be reached. With these studies, deeper information can be reached about the Ottoman family structure and situation, such as marriage, divorce, number of spouses and children, livelihood, and inheritance issues. Children are one of the most indispensable members of the family. Children are undoubtedly the future of a nation, society and state. For this reason, the Ottoman State tried to take care of the protection and upbringing of children. Sıbyan schools (primary schools) were opened in every neighborhood for the basic education of children. In addition to education services, as a requirement of the social state's understanding, defenseless, half-orphans, and orphans were tried to be protected and taken care of. In this study, the Ottoman Empire's view of children, what kind of events were encountered, etc. events will be examined. Regarding these issues, the sharia records, which are one of the main sources in the examination of Ottoman social life, will be used.

Keywords: Ottoman, child, woman, sharia records

Osmanlı'da Çocuk Olmak

Özet

Türk Tarihinde kurulan en büyük devletlerden birisi şüphesiz Osmanlı Devleti'dir. Osmanlı Devletinin büyüklüğü ve gücü sadece harp meydanlarında kazandığı zaferler ve askeri gücü ile açıklanamaz. Yönettiği geniş ve büyük coğrafyada, bünyesinde barındırdığı farklı dillerden, dinlerden ve kültürlerden milyonlarca insana sağladığı barış ve huzur ortamı bunun en önemli örnekleridir. Bu anlamda Osmanlılar her alanda sosyal devlet olmanın gereklerini yerine getirmeye çalışmışlardır. Bu sosyal politikalardan biri de aile ve aile içerisinde yer alan çocuklardır. Osmanlı Devleti'nin önem verdiği kurumlardan biri de ailedir. Son yıllarda Osmanlı ailesi üzerine bir hayli akademik çalışmalar yapıldığı bilinmektedir. Bu çalışmalar sayesinde Osmanlı ailesi ve aile yapısı hakkında daha derin bilgilere ulaşılabilmektedir. Evlenme, boşanma eş sayısı çocuk sayısı, geçim durumu miras meselesi gibi. Aile içerisinde vazgeçilmez olanlardan birinin de çocuklar olduğu görülmekte, bilinmektedir. Çocuklar, kuşkusuz bir milletin, toplumun ve devletin geleceğidir. Bu nedenle Osmanlı Devleti tarihi boyunca ailenin ve çocukların korunmasına ve yetiştirilmesine özen göstermeye çalışmıştır. Çocukların eğitimi için her mahallede Sıbyan mekteplerinin açıldığı ve burada çocuklara temel eğitim verildiği bilinmektedir. Diğer taraftan eğitimin haricinde, sosyal politika gereği olarak çocuklar içerisinde, yardıma muhtaç olanlar, savunmasız olanlar, genellikle öksüz, yetim ve kimsesiz çocuklar korunmaya ve gözetilmeye çalışılmıştır. Bu tebliğde Osmanlı'da çocuklara olan bakış nasıldı, ne tür olaylar çocuklar üzerinde cereyan etmiştir vb. olaylar incelenmeye çalışılacaktır. Bu hususlar ile ilgili olarak Osmanlı'dan günümüze intikal eden ve sosyal hayatın incelenmesinde temel kaynak olan şer'iyecilerinden faydalanılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Osmanlı, çocuk, kadın, sicil

¹Kahramanmaraş Sütçü İmam University, isolak@ksu.edu.tr

²Kahramanmaraş Sütçü İmam University, sebihacomruk@gmail.com

THE OPPORTUNITY OF TRANSLATION OF THE QUR'AN FOR CHILDREN

Muhammet KARAOSMAN*

Abstract

The Qur'an is one of the most important sources of knowledge, consciousness, meaning, and life guides for Muslims. An adult Muslim benefits from the Qur'an both by its recitation and by understanding and reflecting it in his life. But how can children who have not yet reached the age of adulthood be properly connected with the Qur'an? How can the Qur'an be included in children's worlds of meaning? Should children be given detailed information about all the verses of the Qur'an? Or should we be content with the verses that appeal to their perceptions? In our paper, we will try to find answers to these questions.

The need to do meaning studies for children has emerged recently. This is a consequence of accessibility to education. Especially, the drop of education until the post-infancy period has brought such needs and searches. Therefore, as an according to the new education-teaching approach, a Qur'an translation emerged a need for suitable for children's level. However, this preparation should be made by considering the perception levels of children in terms of both the verses to be chosen and the style to be used.

Although the age restriction of the child varies from country to country, according to the civil law and the United Nations Convention on the Rights of the Child, those under the age of 18 are considered children. In Islamic law, a person who has not reached the age of puberty is considered a child. Childhood perception also changes over time. So much so that the age of the heroes around the Prophet coincides with today's childhood age. Accordingly, it is observed that the age of responsibility is gradually increasing.

Keywords: Child, Quran, meaning, religious education, early childhood period

Çocuklar İçin Kur'ân Meâli'nin İmkânı

Özet

Kur'an-ı Kerim Müslümanların en önemli kaynak ve değerlerindendir. Yetişkin bir Müslüman gerek tilavetiyle gerekse anlayıp hayatına yansıtmasıyla Kur'an'dan istifade eder. Fakat henüz mükellef çağına gelmemiş çocuklar doğru bir şekilde Kur'an ile nasıl irtibatlandırılabilir? Kur'an çocukların anlam dünyalarına nasıl dâhil edilebilir? Kur'an'ın tüm âyetleriyle ilgili detaylı bilgiler çocuklara verilmeli midir? Yoksa onların algılarına hitap eden âyetlerle mi yetinilmelidir? Tebliğimizde bu sorulara cevap bulmaya çalışılacaktır.

Çocuklara göre meâl çalışmaları yapılması gerektiğine dair bilinç son dönemlerde ortaya çıkmıştır. Bu durum eğitime erişilebilirlikle ilgili bir neticedir. Özellikle eğitim-öğretimin bebeklik sonrası döneme kadar inmesi bu tür arayışları beraberinde getirmiştir. Dolayısıyla yeni eğitim-öğretim anlayışına yönelik bir adaptasyonun sonucu olarak çocukların seviyelerine uygun bir Kur'an meâli hazırlama ihtiyacı doğmuştur. Ancak bu hazırlık hem seçilecek âyetler hem de kullanılacak üslup açısından çocukların algı düzeylerini dikkate alması gerekmektedir.

Çocuğun yaş olarak sınırlandırılması ülkeden ülkeye değişmekle beraber Medeni hukuk ve Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları sözleşmesine göre 18 yaşından küçükler çocuk kabul edilmiştir. İslam hukukunda ise buluş çağına gelmemiş kişi çocuk olarak nitelendirilir. Çocukluk algısı da zamanla değişmektedir. Öyle ki Hz. Peygamber'in çevresinde bulunan kahramanların yaşı bugünkü çocukluk yaşına denk gelmektedir. Buna bağlı olarak sorumluluk çağının giderek arttığı müşahade edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Kur'ân-ı Kerim, meâl, din eğitimi, erken çocukluk dönemi

INFLUENCE OF FATHER ON CHILD DEVELOPMENT

Şeyma SOYANIT¹, Melek ERSOY KARAÇUHA², Huriye Demet CABAR³

Abstract

In this study, it is aimed to give information about the influence of the father on child development. For this purpose, a compilation study was planned by examining the literature and studies on the subject. Fathers have important roles in child development (Karabulut & Şendil, 2018) and their attitudes and behaviors directly affect children (Lamb, 2004). The father's behavior towards the child tends to be different from the mother's, and parenting styles are associated with the child's well-being and developmental outcomes (Palkovitz, 2019). The presence of the father from infancy has an important effect on the development of the child and the father-child relationship (Aksoy & Tatlı, 2019). The interactions of fathers with their children support the development of children in different areas (Karabulut & Şendil, 2018). Children who spend more time with their fathers are more advantageous cognitively, emotionally, socially and physically. (Uludağlı, 2017). These children have higher academic success (Rohmalina & Wulansuci, 2020; Yılmaz et al., 2021) and better mental health can be (Kuzucu & Özdemir, 2013). At the same time, studies have found that fathers affect their children's eating behaviors (Litchford et al., 2020), increase the possibility of breastfeeding with their positive attitudes towards breastfeeding (Atkinson ve ark., 2021), contribute to their language development (Cano et al., 2019; Fabiano & Caserta, 2018), literacy skills and socialization (Fabiano & Caserta, 2018). As a result, it is thought that the influence of the father in child development is important and increasing the participation of the father in child care may be more beneficial for the development of the child and the psychosocial health of the child in adulthood.

Keywords: Child, development, father

Çocuk Gelişiminde Babanın Etkisi

Özet

Bu çalışmada çocuk gelişiminde babanın etkisi hakkında bilgi vermek amaçlanmıştır. Bu amaçla konuyla ilgili literatür ve çalışmalar incelenerek derleme çalışması planlanmıştır. Babaların çocuk gelişiminde önemli rolleri bulunmakta (Karabulut ve Şendil, 2018) ve gösterdikleri tutumlar ve davranışlar çocukları doğrudan etkilemektedir (Lamb, 2004). Babanın ebeveynlik tarzı anneninkinden farklı olma eğiliminde olup çocuğun iyi olma hali ve gelişimsel sonuçlarıyla ilişkilidir (Palkovitz, 2019). Bebeklikten itibaren babanın varlığı çocuğun gelişimi ve baba-çocuk ilişkisi üzerinde önemli bir etkene sahiptir (Aksoy ve Tatlı, 2019). Babaların çocukları ile olan etkileşimleri çocukların farklı alanlardaki gelişimlerini desteklemektedir (Karabulut ve Şendil, 2018). Babası ile daha fazla vakit geçiren çocuklar bilişsel, duygusal, sosyal ve fiziksel yönden daha avantajlıdır (Uludağlı, 2017) Bu çocukların akademik başarıları daha yüksek ve (Rohmalina ve Wulansuci, 2020; Yılmaz ve ark., 2021) ruh sağlıkları daha iyi (Kuzucu ve Özdemir, 2013) olabilmektedir. Aynı zamanda yapılan çalışmalarda babaların çocuklarının yeme davranışlarını etkilediği (Litchford ve ark., 2020), emzirmeye karşı olumlu tutumları ile emzirme olasılığının artmasına (Atkinson ve ark., 2021), dil gelişimlerine (Cano ve ark., 2019; Fabiano ve Caserta, 2018), okuma yazma becerilerine ve sosyalleşmelerine katkı sağladığı sonuçları bulunmuştur (Fabiano ve Caserta, 2018). Sonuç olarak; çocuk gelişiminde babanın etkisinin önemli olduğu ve çocuk bakımında babanın katılımını artırmayı sağlamanın çocuğun gelişimine ve çocuğun yetişkinlik döneminde psikososyal sağlığına daha faydalı olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, gelişim, baba

Kaynakça

¹Sinop University, seymasoyanitt@gmail.com

²Sinop University, melekersoy57@hotmail.com

³Sinop University, dcabar@sinop.edu.tr

1. Aksoy, AB. & Tatlı, S. (2019). Okul öncesi dönem çocuğu olan babaların çocuklarıyla olan ilişkileri ile babalık rolü algıları arasındaki ilişkinin bazı değişkenler açısından incelenmesi. Çankırı Karatekin University Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 10(1), 1-22.
2. Atkinson, L., Silverio, S. A., Bick, D. & Fallon, V. (2021). Relationships between paternal attitudes, paternal involvement, and infant-feeding outcomes: Mixed-methods findings from a global on-line survey of English-speaking fathers. *Maternal & Child Nutrition*, 17, e13147.
3. Cano, T., Perales, F. & Baxter, J. (2019). A matter of time: Father involvement and child cognitive outcomes. *Journal of Marriage and Family*, 81(1), 164-184.
4. Fabiano, GA. & Caserta, A. (2018). Future directions in father inclusion, engagement, retention, and positive outcomes in child and adolescent research. *Journal of Clinical Child & Adolescent Psychology*, 47(5), 847-862.
5. Karabulut, H. & Şendil, G. (2018). Okul öncesi dönemdeki baba katılımının ebeveyn tutumlarına göre incelenmesi. *Yaşam Becerileri Psikoloji Dergisi*, 2(3), 143-154.
6. Kuzucu, Y. & Özdemir, Y. (2013). Ergen ruh sağlığının anne ve baba katılımı açısından yordanması. *Eğitim ve Bilim*, 38(168).
7. Lamb ME. (2004). How Do Fathers Influence Children’s Development? Let Me Count the Ways Chapter 1. Lamb, M. E. (Ed.). *The role of the father in child development*. John Wiley & Sons. fifth edition
8. Litchford, A., Roskos, M. R. S., & Wengreen, H. (2020). Influence of fathers on the feeding practices and behaviors of children: A systematic review. *Appetite*, 147, 104558.
9. Palkovitz, R. (2019). Expanding our focus from father involvement to father–child relationship quality. *Journal of Family Theory & Review*, 11(4), 576-591.
10. Rohmalina, Wulansuci, G. (2020, February). Effect of father’s involvement in early childhood education. In 3rd International Conference on Learning Innovation and Quality Education (ICLIQE 2019) (pp. 90-96). Atlantis Press.
11. Uludağlı, NP. (2017). Baba katılımında etkili faktörler ve baba katılımının baba, anne ve çocuk açısından yararları. *Türk Psikoloji Yazıları*, 20(39), 70-92.
12. Yılmaz, S. N., Aksoy, S., Özdiğer, E., Tuğ, B., Tetik, B., Altundal, M. N. & Acar, İ. H. Çocuk gelişimi ve öğreniminde baba katılımı. 25 Mayıs 2021.

¹Sinop University, seymasoyanitt@gmail.com

²Sinop University, melekersoy57@hotmail.com

³Sinop University, dcabar@sinop.edu.tr

THE COVID-19 PANDEMIC AND ITS EFFECTS ON CHILDREN

Çağatay Serkan KAYA¹, Hüseyin BATMAN², Mukadder ÖZKAN BARDAKCI³

Abstract

Childhood is the first stage of human life and the basis of human development. The effect of childhood life on adulthood has now become an undeniable reality. This shows us how important childhood period is. As it is known, as of the end of 2019, the world met with the Covid-19 pandemic, and the first cases began to be seen in our country in the first quarter of 2020. In this process, some terms that we have perhaps never used before have entered our daily lives. Distance education, flexible working, working from home, quarantine, isolation, etc. are some of them. In particular, curfews have caused people to be physically confined at home by withdrawing from outside environments. The negative effects of this situation on human life and psychology are known and still continue to be researched. Although almost every part of the society has been affected by this process in some way, perhaps one of the most affected groups is children. In this process, they faced problems such as not being able to continue face-to-face education, not being able to be outside the home and being stuck at home, staying away from their peers, and continuing their online education methods. In addition, it is constantly mentioned that domestic violence, neglect and abuse may have increased during the pandemic period, and that early warning and prevention systems may not work effectively in this process due to an isolated life. For this reason, in our study, it is aimed to examine the effects of the Covid-19 pandemic on children in detail and to present the studies on this subject in the form of a compilation with a social work perspective.

Keywords: Child, childhood, covid-19

Covid-19 Pandemisi ve Çocuklar Üzerine Etkileri

Özet

Çocukluk, insan yaşamının ilk evresi, insan gelişiminin de temelidir. Çocukluk dönemi yaşantısının yetişkinlik dönemi üzerine etkisi artık yadsınmaz bir gerçek halini almıştır. Bu, çocukluk döneminin ne kadar önemli olduğunu bizlere göstermektedir. Bilindiği üzere 2019 yılı sonu itibarıyla Dünya Covid-19 pandemisiyle tanışmış, Ülkemizde de 2020 yılı ilk çeyreği içinde ilk vakalar görülmeye başlanmıştır. Bu süreçte daha önce belki de hiç kullanmadığımız bazı terimler günlük hayatımızın içine kadar girmiştir. Uzaktan eğitim, esnek çalışma, evden çalışma, karantina, izolasyon vb. bunlardan bazılarıdır. Özellikle sokağa çıkma yasakları insanların ev dışı ortamlardan çekilerek fiziki olarak evde hapsolmalarına neden olmuştur. Bu durumun insan yaşamına ve psikolojisine olumsuz etkileri bilinmekte ve halen araştırılmaya devam edilmektedir. Toplumun hemen hemen her kesimi bu süreçten bir şekilde etkilenmiş olsa da belki de en çok etkilenen gruplardan birisi de çocuklardır. Bu süreçte yüz yüze eğitime devam edememe, ev dışı ortamlarda bulunamama ve evde sıkışıp kalma, akranlarından uzak kalma, eğitime uzaktan eğitim yöntemleriyle devam etme, hatta belki de edememe gibi sorunlarla karşı karşıya kalmışlardır. Ek olarak pandemi döneminde ev içi şiddet ile ihmal ve istismarın artmış olabileceği, izole bir yaşam sürdürüldüğünden de erken uyarı ve önleme sistemlerinin bu süreçte etkin bir şekilde işlemeyebileceği sürekli dile getirilen konulardandır. Bu sebeple çalışmamızda Covid-19 pandemisinin çocuklar üzerindeki etkileri konusunun detaylı bir şekilde irdelenmesi ve bu konunun araştırıldığı, ortaya konulduğu çalışmaların derleme bir şekilde sunulması ve sosyal hizmet perspektifi ile tartışılması amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, çocukluk, covid-19

¹Afyon Kocatepe University, cskaya@aku.edu.tr

²Afyon Kocatepe University, hbatman@aku.edu.tr

³Selçuk University, mukadder.bardakci@selcuk.edu.tr

POSTMODERN THERAPY APPLICATION WITH CHILDREN: NARRATIVE THERAPY

Seda KILIÇ*

Abstract

Narative therapy, pioneered by Socialist and Family Therapist Michael White and Antopologist David Apston, is a "postmodern school of therapy" as opposed to its categorization and identification with the problem. Narrative Therapy is first used together with studies in the field of family and children, and it continues to develop the personality with the dual field and different personality problems, together with the effect. Today, different schools are used in therapy practices with children. Narrative therapy differs from the schools in practical applications by using an exclusionary language to revitalize the point of view and approach from a decentralized point of view. The aim was to demonstrate the effectiveness of Narative Therapy with children known as anxiety, depression, social phobia, ADHD, and eating disorders. This aim is from the perspectives of the theoretical and practical applications of Narative Therapy, a postmodern setting. At the same time, child and child cases related to child mental health, how to educate children in cases of domestic violence, how to train children, how to train and explain language. For this purpose, the basics of education, education and training, therapy process with children and techniques are discussed.

Keywords: Narative therapy, postmodern therapy, child

Çocuklarla Postmodern Terapi Uygulaması: Naratif Terapi

Özet

Öncüleri Sosyal Hizmet Uzmanı ve Aile Terapisti Michael White ile Antopolog David Apston olan Naratif terapi, bireylerin patolojikleştirilmesi ve problemle özdeşleştirilmesine karşıt olarak ortaya çıkmış postmodern bir terapi ekolüdür. Naratif Terapi öncelikle aile ve çocuk alanında yapılan çalışmalarla birlikte geliştirilerek günümüzde çocuk, aile, çift alanları ile birlikte farklı ruhsal problemle bireysel, grup, toplumsal çalışmalarla etkililiğini sürdürmeye devam etmektedir. Günümüzde çocuklarla terapi uygulamalarında birçok farklı ekolden yararlanılmaktadır. Naratif terapi çocuklara yönelik uygulamalarda dışsallaştırıcı bir dil kullanarak sorunun ilişkisel bağlamda yeniden konumlanmasını sağlaması ve merkezden uzak danışan rolü ile diğer ekollerden farklılaşmaktadır. Kaygı, depresyon, sosyal fobi, DEBH, yeme bozukluğu gibi tanısı almış çocuklarla yapılan çalışmalarda Naratif Terapinin etkililiği ortaya konulmuştur. Bu çalışmanın amacı, postmodern bir yaklaşım olan Naratif Terapinin teori ve çocuklara yönelik uygulamaları hakkında bakış açısı sağlamaktır. Ayrıca çocuk ruh sağlığı sorunları ile çocuğa yönelik ihmal ve istismar vakaları, aile içi şiddet öyküsünün bulunduğu vakalarda çocuğun yüksek yararı ilkesi doğrultusunda dışsallaştırıcı dilin nasıl kullanılacağı ve Naratif Terapi uygulamasının nasıl olacağı hakkında bilgi verilmesi amaçlanmaktadır. Bu amaç doğrultusunda derleme çalışmasında Naratif Terapinin kuramsal temelleri, varsayımları, çocuklarla terapi süreci ve uygulanan teknikler ele alınacaktır.

Anahtar kelimeler: Naratif terapi, postmodern terapi, çocuk

THE HEP® (HOMEOSTASIS-ENRICHMENT-PLASTICITY) APPROACH AS A NEW INTERVENTION FOR INFANTS WITH DEVELOPMENTAL DELAYS: A REPORT OF FOUR CASES

Gamze Çağla SIRMA¹, Ayşe Zengin ALPÖZGEN², Aymen BALIKÇI³

Abstract

Background: Enriched environment (EE) is one of the promising intervention methods that has been used with various neurodevelopmental disorders in experimental studies. **Aim:** The aim of this case report study is to explore the effectiveness of the HEP® (Homeostasis-Enrichment-Plasticity) approach, which is based upon the principles of EE and ecological theories of development at four infants with developmental delays. **Methods:** Infants (ages 7, 8, and 9 months) who were found to have developmental delay according to the Denver II Developmental Screening Test were included in the study. Assessment data was gathered by developmental history, systematic observation of behaviors in the clinical setting, the Harris Infant Neuromotor Test (HINT), and the Test of Sensory Functions in Infants (TSFI). The HEP® approach intervention is implemented one time per week for 3 months. Analysis of parent interview and assessment data reviewed before and after treatment. **Results:** According to the TSFI total score results, it was determined that the sensory functions of all cases were Deficient before intervention. Case 1, 3, and 4 improved to Typical, and case 2 to At-Risk level at the TSFI after intervention. Case 1 was scored as Suspected and cases 2, 3, and 4 were scored Atypical according to the HINT before intervention, while cases 1 and 4 scored as Typical, 2 and 3 scored as Suspected after intervention. Also, parent interviews and clinical observations revealed that the infants have improved movement capacity. **Discussion and Conclusion:** This study demonstrated preliminary evidence for the effectiveness of the HEP® approach on sensory functions and neuromotor development at four infants with developmental delays. Additional studies are needed to validate the findings.

Keywords: Environmental enrichment, developmental delays, early intervention

Gelişim Gecikmesi Olan Bebekler İçin Yeni Bir Müdahale Olarak Hep® Yaklaşımı: 4 Olgu Sunumu

Özet

Giriş: Çevresel Zenginleştirme (ÇZ) çeşitli nörogelişimsel bozukluklar üzerine etkinliği deneysel çalışmalar ile kanıtlanmış, umut vaadedici müdahale yöntemlerinden biridir. **Amaç:** Bu vaka çalışmasının amacı gelişimsel gecikmeleri olan dört bebekte ÇZ ilkelerine ve gelişimin ekolojik teorilerine dayanan HEP® (Homeostaz-Zenginleştirme-Plastisite) yaklaşımının etkinliğini araştırmaktır. **Yöntem:** Denver II Gelişimsel Tarama Testi'ne göre gelişimsel gecikmesi olan dört bebek (7, 8 ve 9 aylık) çalışmaya dahil edildi. Bebeklerin demografik bilgileri ve gelişimsel hikâyeleri kaydedildi. Bebekler klinik ortamda sistematik bir şekilde gözlemlendi. Nöromotor gelişimleri Harris Bebek Nöromotor Testi (HBNT) ile, duyuşal fonksiyonları Bebeklerde Duyuşal Fonksiyonlar Testi (BDFT) ile değerlendirildi. HEP® yaklaşımı 3 ay boyunca haftada bir kez uygulandı. Müdahale öncesi ve sonrasında değerlendirme ve ebeveyn görüşmeleri yapıldı. **Bulgular:** BDFT toplam puan sonuçlarına göre müdahale öncesi tüm olguların duyuşal fonksiyonlarının Yetersiz olduğu saptandı. Müdahaleden sonra BDFT'de Vaka 1, 3 ve 4 Normal, vaka 2 Riskli seviyesine yükseldi. Müdahale öncesi HBNT'ye göre Vaka 1 Şüpheli, vaka 2, 3 ve 4 Atipik olarak puanlanırken, müdahale sonrası vaka 1 ve 4 Tipik olarak, 2 ve 3 ise Şüpheli olarak puanlandı. Ayrıca, ebeveyn görüşmeleri ve klinik gözlemler, bebeklerin hareket kapasitelerinin arttığını ortaya koydu. **Tartışma ve Sonuç:** Bu çalışma, gelişimsel gecikmeleri olan dört bebekte HEP® yaklaşımının duyuşal fonksiyon ve nöromotor gelişim üzerindeki etkinliğine ilişkin ön kanıtlar sunmuştur. Bulguları doğrulamak için ek çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Çevresel zenginleştirme, erken müdahale, gelişimsel gerilik

¹Fenerbahçe University, gamze.dirgen@fbu.edu.tr

²Istanbul University-Cerrahpasa, azengin@istanbul.edu.tr

³Fenerbahçe University, aymen.balikci@fbu.edu.tr

INVESTIGATION THE TYPES OF ACTIVITIES THAT PRESCHOOL TEACHERS HAVE APPLIED IN ONLINE EDUCATIONS DURING THE COVID-19 PANDEMIC

Şule ERŞAN*

Abstract

Pre-school education is a period that covers the ages of 0-6. In this period, the aim is to support the physical, psychomotor, cognitive, emotional and social development of children. In our country, Pre-School Education Program prepared by the Ministry of National Education for 36-72 Months-old Children is used in order to support the holistic development of children attending pre-school education institutions with rich stimuli and to have learning experiences. In this program, which is implemented in institutional training, there are various types of activities that are foreseen for teachers to use. These types of activities are; Turkish, Art, Drama, Music, Movement, Play, Science, Mathematics, Literacy Preparation and Field Trips (MEB, 2013). Each type of activity is of great importance in supporting different development areas of children. For this reason, it is expected that teachers will give a balanced place to activity types in their planning in terms of a qualified education and the best interests of the child.

The Covid-19 pandemic, which has affected the whole world since the beginning of 2020, has caused disruptions and restrictions in educational activities as well as in all areas of life. In this process, education has been tried to be continued through distance education in pre-school education as in all levels. However, both the teachers who were caught unprepared for this process and the children due to their developmental characteristics had many difficulties in adapting to the process. Especially many studies have been carried out on the difficulties experienced in this period. The fact that the education is out of its natural course and carried out on the digital platform has also directly affected the teachers' ability to manage the process and include activity types. The aim of this study is to examine which of the activities that preschool teachers frequently use or do not use during online education activities during the pandemic process. The study is in the qualitative research model and the interview technique was used. The study group of the research consisted of 62 pre-school teachers who continued distance education services in the fall semester of the 2020-2021 academic year. As a data collection tool, a questionnaire consisting of open-ended questions was used and the questionnaires were applied to the teachers via the Google form.

According to the results obtained in the research, it was determined that the teachers mostly included Turkish activities in the distance education process. This is followed by Science and Art activity types. In addition, the teachers stated that the activities that can be applied most easily in the distance education process are Turkish, Science and Play activities, respectively. According to the results of the research, the main problems experienced by teachers in the distance education process are; It has been seen that there is not enough space for the types of activities, difficulties in reaching the children, difficulties in controlling the children from behind the screen, problems with the internet and the supply of materials for the activities.

Keywords: Distance education, pandemic, types of events, pre-school education

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Covid-19 Pandemi Dönemi Çevrimiçi Eğitimlerde Etkinlik Çeşitlerine Yer Verme Durumlarının İncelenmesi

Özet

Okul öncesi eğitim 0-6 yaş arası kapsayan bir dönemdir. Bu dönemde amaç çocukların fiziksel, psikomotor, bilişsel, duygusal ve sosyal olarak gelişimlerini desteklemektir. Ülkemizde, okul öncesi eğitimi kurumlarına devam eden çocukların zengin uyarılar eşliğinde öğrenme deneyimleri yaşamaları ve bütünsel gelişimlerinin desteklenmesi amacıyla 36-72 Aylık Çocuklar İçin MEB tarafından hazırlanmış Okul Öncesi Eğitimi Programı kullanılmaktadır. Kurumsal olarak verilen eğitimlerde uygulanmakta olan bu programda öğretmenlerin kullanması için öngörülen çeşitli etkinlik türleri bulunmaktadır. Bu etkinlik çeşitleri; Türkçe, Sanat, Drama, Müzik, Hareket, Oyun, Fen, Matematik, Okuma Yazmaya Hazırlık ve Alan Gezileri şeklindedir (MEB, 2013). Her bir etkinlik

çeşidi çocukların farklı gelişim alanlarının desteklenmesinde büyük önem taşımaktadır. Bu nedenle nitelikli bir eğitim ve çocuğun üstün yararı açısından öğretmenlerin planlamalarında etkinlik çeşitlerine dengeli bir biçimde yer vermesi beklenmektedir.

2020 yılının başlarından itibaren tüm dünyayı etkisi altına alan Covit-19 pandemisi yaşamın tüm alanlarında olduğu gibi eğitim faaliyetlerinde de aksamalara ve kısıtlamalara neden olmuştur. Bu süreçte eğitimler, tüm kademelerde olduğu gibi okul öncesi eğitimde de uzaktan eğitim yoluyla sürdürülmeye çalışılmıştır. Ancak gerek bu sürece hazırlıksız yakalanan öğretmenler gerekse gelişim özellikleri itibari ile çocuklar sürece uyum konusunda birçok sıkıntı yaşamışlardır. Özellikle bu dönem yaşanan zorluklar ile ilgili birçok araştırma gerçekleştirilmiştir. Eğitimin doğal seyrinden çıkıp dijital platformda gerçekleştirilmesi öğretmenlerin süreci yönetme ve etkinlik çeşitlerine yer verme durumlarını da doğrudan etkilemiştir. Bu çalışmanın amacı okul öncesi öğretmenlerinin pandemi sürecinde çevrimiçi eğitim faaliyetleri sırasında etkinlik çeşitlerinden hangilerini sıklıkla kullandıkları veya kullanmadıklarını incelemektir. Çalışma nitel araştırma modelinde olup görüşme tekniği kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma gurubunu 2020-2021 Eğitim-Öğretim yılı güz döneminde uzaktan eğitim hizmetine devam eden 62 okul öncesi öğretmeni oluşturmuştur. Veri toplama aracı olarak, açık-uçlu sorulardan oluşan anket formu kullanılmış ve anketler öğretmenlere Google form yoluyla uygulanmıştır.

Araştırmada elde edilen sonuçlara göre uzaktan eğitim sürecinde öğretmenlerin en çok Türkçe etkinliklerine yer verdiği belirlenmiştir. Bunu takiben Fen ve Sanat etkinlik çeşitleri gelmektedir. Ayrıca öğretmenler uzaktan eğitim sürecinde en rahat uygulanabilen etkinliklerin sırasıyla Türkçe, Fen ve Oyun etkinlikleri olduğunu belirtmişlerdir. Araştırma sonucuna göre uzaktan eğitim sürecinde öğretmenlerin yaşadığı başlıca sorunların; etkinlik çeşitlerine yeterince yer verememe, çocuklara ulaşmada sıkıntılar yaşama, ekran gerisinden çocukları kontrol etmede zorluklar, internet ile ilgili etkinlikler için malzeme temini olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Uzaktan eğitim, pandemi, etkinlik çeşitleri, okul öncesi eğitim

THE SELF-CONCEPT IN CHILDREN AND THE NURSING APPROACH

Satu TUFAN¹, Huriye Demet CABAR²

Abstract

In this study, it is aimed to give information about self-concept and nursing approach in children. For this purpose, a compilation study was planned by examining the literature and studies on the subject. Self-concept in children develops over time and is greatly influenced by their interactions and experiences with others. Formation of self-concept goes through that stages: developing a self-perception of being separate from his environment and parents in infancy; as the child grows, internalizing especially the perspectives of parents; and internalizing the norms of the society (DeLaune & Ladner, 2011). Children's self-concept is affected by many factors that can and cannot be changed, such as gender, developmental level, family, and illness/health status (Wilkinson, Treas, Barnett, & Smith, 2016; Cheong & Johnston, 2013; Stuart, 2009). There is a strong relationship between parents' perceptions of their children's abilities and the child's self-concept (Baby, 2012). Nurses working in practice environments involving different groups of children can guide them to create developmental environments that create high self-esteem (Taylor, Lillis, LeMone, & Lynn, 2011). Since nursing care should be individual-specific, self-concept assessment greatly affects the implementation of the nursing process. (DeLaune & Ladner, 2011). A comprehensive nursing assessment should include a self-concept assessment. (Taylor, Lillis, LeMone, & Lynn, 2011). As a result, it is important for nurses to consider the developmental stages of self-concept in children, the factors affecting self-concept, and to include the self-concept evaluation of the nursing process in order to provide individualized and holistic nursing care to children.

Keywords: Child, nursing approach, self-concept

Çocuklarda Benlik Kavramı ve Hemşirelik Yaklaşımı

Özet

Bu çalışmada çocuklarda benlik kavramı ve hemşirelik yaklaşımı hakkında bilgi vermek amaçlanmıştır. Bu amaçla konuyla ilgili literatür ve çalışmalar incelenerek derleme çalışması planlanmıştır. Çocuklarda benlik kavramı zamanla gelişmekte ve başkalarıyla etkileşimlerinden ve deneyimlerinden büyük ölçüde etkilenmektedir. Benlik kavramının oluşumu, bebeklik döneminde kendisini çevresinden ve ebeveynlerinden ayrı olduğuna dair bir benlik algısı geliştirme; çocukluk döneminde ise yaş aldıkça, özellikle ebeveynlerin bakış açılarını; ve toplumun normlarını içselleştirme aşamalarından geçmektedir (DeLaune & Ladner, 2011). Çocukların benlik kavramı cinsiyet, gelişim düzeyi, aile ve hastalık/sağlık durumu gibi değiştirilebilen ve değiştirilemeyen pek çok faktörden etkilenmektedir (Wilkinson, Treas, Barnett, & Smith, 2016; Cheong & Johnston, 2013; Stuart, 2009). Ebeveynlerin çocuklarının yeteneklerine ilişkin algıları ile çocuğun sahip olduğu benlik kavramı arasında güçlü bir ilişki vardır (Baby, 2012). Çocuklarla ilgili farklı grupları içeren uygulama ortamlarında çalışan hemşireler, yüksek benlik saygısı oluşturan gelişimsel ortamlar oluşturmak için rehberlik edebilir (Taylor, Lillis, LeMone, & Lynn, 2011). Hemşirelik bakımı bireye özgü olması gerektiğinden dolayı, benlik kavramı değerlendirmesi hemşirelik sürecinin uygulanmasını büyük ölçüde etkiler. (DeLaune & Ladner, 2011). Kapsamlı bir hemşirelik değerlendirmesi, benlik kavramı değerlendirmesini içermelidir. (Taylor, Lillis, LeMone, & Lynn, 2011). Sonuç olarak, hemşirelerin çocuklara bireyselleştirilmiş ve bütüncül hemşirelik bakımı vermesi için çocuklarda benlik kavramının gelişim aşamalarını, benlik kavramını etkileyen faktörleri dikkate alması ve hemşirelik sürecinin benlik kavramı değerlendirmesini de kapsamı önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, benlik kavramı, hemşirelik yaklaşımı

Kaynakça

Baby, S. (2012). Development Of Self-Concept And Health. Social Science International, 28(2), 253-263.

¹Sinop University, stufan@sinop.edu.tr

²Sinop University, cabar@sinop.edu.tr

- Cheong, S. K. & Johnston, L. M. (2013). Systematic review of self-concept measures for primary school aged children with cerebral palsy. *Research in Developmental Disabilities*, 34, 3566–3575.
- DeLaune, S. C. & Ladner, P. K. (Eds.) (2011). *Fundamentals of Nursing: Standards and Practice* (4 ed.). Delmar, Cengage Learning.
- Stuart, G. W. (2009). Self-Concept Responses and Dissociative Disorders. G. W. Stuart In, *Principles And Practice Of Psychiatric Nursing* (s. 261). Mosby, Elsevier.
- Taylor, C. R., Lillis, C., LeMone, P. & Lynn, P. (Eds.) (2011). *Fundamentals Of Nursing The Art And Science Of Nursing Care* (7 ed.). Wolters Kluwer Health Lippincott Williams & Wilkins.
- Wilkinson, J. M., Treas, L. S., Barnett, K. L. & Smith, M. H. (Eds.) (2016). *Fundamentals of nursing: Theory, Concepts, And Application*. F. A. Davis Company.

¹Sinop University, stufan@sinop.edu.tr

²Sinop University, cabar@sinop.edu.tr

INVESTIGATION OF EPIDEMIOLOGICAL CHARACTERISTICS OF IMMIGRANT CHILDREN HOSPITALIZED DUE TO COVID-19: THE CASE OF SAMSUN

Esra SARAÇOĞLU¹, Ümmühan KILIÇ², Dilek KIYMAZ³, Erdinç YAVUZ⁴

Abstract

Aim: The aim of this study is to determine the epidemiological characteristics of immigrant children living in Samsun and receiving inpatient treatment due to Covid-19.

Method: This research was carried out in the type of retrospective research. The population of the study consists of all pediatric patients hospitalized in Samsun Education and Research Hospital (SEAH) Pediatric Covid Services due to Covid-19 disease and suspicion. The sample consisted of immigrant children hospitalized in the Children's Covid Services. The data of the study were obtained from the hospital records of pediatric patients who received inpatient treatment at SEAH (01.01.2021-31.12.2021) Pediatric Covid Services. The data obtained from the hospital records include the age, gender, day of hospitalization, nationality, diagnosis, hospitalization status of the immigrant children, the symptoms of the child when he first applied to the hospital, the drugs used in the treatment and the results of the blood test. After obtaining permission from the Ministry of Health for the research, ethics committee permission was obtained from the SEAH Ethics Committee. Since the data were obtained from the hospital records, informed consent was not obtained from the parents of the patients, but the researchers committed to adhere to the Declaration of Helsinki throughout the entire study. By using SPSS 20 statistical program in the evaluation of the data; percentage, mean and standard deviation were used.

Results: The total number of pediatric patients hospitalized during the date range determined for the study was determined as 1794. The number of migrant child patients who received treatment at the hospital due to Covid-19 was 160. It was determined that 15.6% (n=25) of the hospitalized children had positive PCR test. It was determined that 55.6% of the children were men and the mean age was 2.5±3.8 (min=0-max=16). Iraqis make up 47.5% of the children and Syrians 40.6%. The most common symptoms were cough with 54.4%, fever with 36.3% and wheezing with 33.1%. The mean CRP values of the children were found to be 19.4±40.1 (min=0.10-max=328.42).

Conclusion and Recommendations: It was determined that the average age of the child immigrants receiving inpatient treatment was low, the PCR test positivity rate was 15.6%, and Iraqi and Syrian children were hospitalized the most. It is thought that more comprehensive studies should be done to determine the effects of the pandemic on the health of immigrant children.

Keywords: Covid-19, pandemic, pediatric patient, immigrant child, immigrant

Covid-19 Nedeniyle Hastanede Yatan Göçmen Çocukların Epidemiyolojik Özelliklerinin İncelenmesi: Samsun Örneği

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı; Samsun’da yaşayan ve Covid-19 nedeniyle hastanede yatarak tedavi gören göçmen çocukların epidemiyolojik özelliklerinin belirlenmesidir.

Yöntem: Bu araştırma retrospektif araştırma türünde gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın evrenini Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi (SEAH) Çocuk Covid Servisleri’nde Covid-19 hastalığı ve şüphesi nedeniyle yatan çocuk hastaların tümü oluşturmaktadır. Örneklemi ise Çocuk Covid Servislerinde yatan göçmen çocuklar oluşturmıştır. Araştırmanın verileri, SEAH (01.01.2021-31.12.2021) Çocuk Covid Servislerinde yatarak tedavi hizmeti alan çocuk hastaların hastane kayıtlarından elde edilmiştir. Hastane kayıtlarından elde edilen veriler içerisinde göçmen çocukların yaşı, cinsiyeti, yatış günü, uyuşu, tanısı, yoğun bakıma yatış durumu, çocuğun

¹Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi, eesrasaracoglu@gmail.com

²Samsun İl Sağlık Müdürlüğü, ummuhankilic10@gmail.com

³Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi, dilek_zor55@hotmail.com

⁴Samsun University, erdincyavuz@gmail.com

hastaneye ilk başvurduğundaki semptomları, tedavide kullanılan ilaçları ve kan tahlil sonuçları yer almaktadır. Araştırma için Sağlık Bakanlığı’ndan izin alındıktan sonra, SEAH Etik Kurul’undan etik kurul izni alınmıştır. Veriler hastane kayıtlarından elde edildiği için hastaların velilerinden bilgilendirilmiş onam alınamamıştır fakat araştırmacılar tüm çalışma süresince Helsinki Bildirgesi’ne bağlı kaldığını tahahüt etmektedir. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS 20 istatistik programı kullanılarak; yüzdelik, ortalama, standart sapma kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırma için belirlenen tarih aralığında hastaneye yatan toplam çocuk hasta sayısı 1794 olarak belirlenmiştir. Covid-19 nedeniyle hastanede tedavi alan göçmen çocuk hasta sayısı 160 olarak saptanmıştır. Hastaneye yatırılan çocukların %15,6’sının (n=25) PCR testinin pozitif olduğu saptanmıştır. Çocukların %55,6’sını erkeklerin oluşturduğu ve yaş ortalamasının $2,5 \pm 3,8$ (min=0-max=16) olduğu tespit edilmiştir. Çocukların %47,5’ini Iraklılar, %40,6’sını Suriyeliler oluşturmaktadır. En sık rastlanan semptom %54,4 öksürük, %36,3 ateş ve %33,1 ile hırıltılı solunum olarak belirlenmiştir. Çocukların CRP değer ortalamalarının $19,4 \pm 40,1$ (min=0,10-max=328,42) olduğu bulunmuştur.

Sonuç ve Öneriler: Hastanede yatarak tedavi gören çocuk göçmenlerin yaş ortalamasının düşük olduğu, PCR test pozitifliği oranının %15,6 olduğu ve en çok Iraklı ve Suriyeli çocukların hastaneye yatırıldığı belirlenmiştir. Pandeminin göçmen çocukların sağlığı üzerindeki etkilerini belirlemek için daha geniş kapsamlı çalışmalar yapılması gerektiği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, pandemi, çocuk hasta, göçmen çocuk, göçmen

¹Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi, eesrasaracoglu@gmail.com

²Samsun İl Sağlık Müdürlüğü, ummuhanakilic10@gmail.com

³Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi, dilek_zor55@hotmail.com

⁴Samsun University, erdincyavuz@gmail.com

ACUPUNCTURE TREATMENT PRACTICES IN CHILDREN AND NURSING

Esra SARAÇOĞLU¹, Dilek KIYMAZ²

Abstract

Acupuncture method, which is among the complementary and alternative medicine treatments, is used in the treatment of pediatric patients. In acupuncture, energy flow is used to heal the disease and regulate the deteriorated body balance. The energy transmission lines that provide the energy flow are called meridians, and the points that are affected by the energy and located on the meridians are called acupuncture points. acupuncture points; It is stimulated by needle prick, laser, electric current method. The acupuncture method applied by pressing the acupuncture points with the hands and fingers is called acupressure. Laser and acupuncture are painless, noninvasive, and inexpensive treatment methods without side effects. Non-needle methods (heat, magnets, laser and strong massage or touch) in acupuncture treatments applied to children have recently been used frequently in children with fear of needles. It is used effectively in pain management in children, in the treatment of asthma-allergic rhinitis, in the treatment of autism, in the treatment of nausea-vomiting and urinary incontinence. Nursing, which focuses on improving health and curing diseases by fully accepting the biopsychosocial existence of human beings, has been using complementary and alternative methods since the first day of the profession, which is based on a holistic care approach. Due to the increasing interest of societies in complementary alternative medicine practices, it is thought that including complementary alternative medicine practices in the education curriculum and in-service training will increase the knowledge of nurses on this subject and thus nurses will have information about the practices. It is thought that the knowledge of nurses about complementary medicine practices will contribute to the awareness of the society's interest and tendencies in these treatment methods, and to ensure reliable communication between the right treatment practitioners and individuals.

Keywords: Pediatric, acupuncture, nursing, complementary and alternative medicine

Çocuklarda Akupunktur Tedavi Uygulamaları ve Hemşirelik

Özet

Tamamlayıcı ve alternatif tıp tedavileri arasında yer alan akupunktur yöntemi çocuk hastaların tedavilerinde kullanılmaktadır. Akupunkturda hastalığı iyileştirmek ve bozulan vücut dengesini düzenlemek için enerji akışından yararlanılmaktadır. Enerji akışını sağlayan enerji iletici hatlarına meridyen, enerjiye etki edilen ve meridyenlerin üzerinde bulunan noktalara ise akupunktur noktaları adı verilmektedir. Akupunktur noktaları; iğne batırma, lazer, elektrik akımı yöntemiyle uyarılmaktadır. El ve parmaklarla akupunktur noktalarına basınç yaparak uygulanan akupunktur yöntemine akupüresür denilmektedir. Lazer ve akupüresür ağrısız noninvaziv, yan etkisi olmayan ve ucuz tedavi yöntemleridir. Çocuklara uygulanan akupunktur tedavilerinde iğne dışı yöntemler (ısı, mıknatıslar, lazer ve güçlü masaj veya dokunma), iğne korkusu olan çocuklarda son zamanlarda sıklıkla kullanılmaktadır. Çocuklarda ağrı yönetiminde, astım-allergik rinit tedavisinde, otizm tedavisinde, bulantı-kusma ve idrar kaçırma tedavisinde etkin olarak kullanılmaktadır. İnsanı tüm yönleriyle ele alan, insanın biyopsikososyal varoluşunu tamamen kabul ederek sağlığı geliştirmeye ve hastalıkları iyileştirmeye odaklanan, holistik bakım yaklaşımını temel alan hemşirelik, tamamlayıcı ve alternatif yöntemleri mesleğin ilk gününden beri kullanılmaktadır. Toplumların tamamlayıcı alternatif tıp uygulamalarına artan ilgisinden dolayı eğitim müfredatında ve hizmet içi eğitimlerde tamamlayıcı alternatif tıp uygulamalarına yer verilmesinin hemşirelerin bu konudaki bilgilerini artıracak ve böylece hemşirelerin uygulamalar hakkında bilgi sahibi olacağı düşünülmektedir. Hemşirelerin tamamlayıcı tıp uygulamaları hakkındaki bilgilerinin, toplumun bu tedavi yöntemlerine olan ilgi ve eğilimleri hakkındaki farkındalıklarını, doğru tedavi uygulayıcılar ile bireyler arasındaki güvenilir iletişimi sağlamalarında katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, akupunktur, hemşirelik, tamamlayıcı ve alternatif tıp

GAME-BASED LEARNING PRACTICE IN MUSIC: SCHOOL BAND TEAM ACTIVITY

Ashı GALİOĞLU*

Abstract

The phenomenon of music, which differs from culture to culture in human life, also has a functional leadership in the process of acculturation in the individual. The production and usage processes of music can have associations and orientations with their own associations. While producing instruments in order to make music, at the same time, the first stages of music learning take place at the moment of trying the sounds made from the instruments produced and at the stage of repeating them through simple rhythm patterns. The links in the chain of teaching and learning are a new examples of the acculturation dimension of the individual.

This study aims to observe the feasibility of a student at the second level of primary education not only to use music with a dimension of use and entertainment, but also to gain the ability to belong to a group, to succeed and to act together for a common purpose, and to reveal the function of music in game-based learning practice.

The snare drums, drumsticks and shakers produced with secondary school students aged 12-15 were inspired by the prototypes of brass band percussion instruments. For the production of simple Orff instruments, the students were given the opportunity to use the waste materials in their homes, and the "production" stages in the process of making the instruments and beautifying them by painting were carried out at school and together. In the second stage, which took place after the instrument production, simple examples of the rhythm patterns of the marching band marches were taught and they were allowed to create “their own marches”. This stage also includes the "band name determination" stage, which the students give to their own band. The third stage, "walking with the band" rules, and performing activities with the instruments they produced themselves refer to the "legitimate/legitimation" stage. The observations during the whole process were recorded visually and audibly, and after the audio/video materials were examined and interpreted.

Keywords: Music, game, practical learning, band

Müzikte Oyun Tabanlı Öğrenme Pratiği: Okul Bando Takımı Etkinliği

Özet

İnsan yaşamında kültürden kültüre farklılık gösteren müzik olgusu, bireyde kültürlenme sürecinde işlevsel öncülüğe de sahiptir. Müziğin üretim ve kullanım süreçleri, kendi içindeki birlikteliklerle çağrışım ve yönelimler taşıyabilir. Müzik yapabilmek için çalgılar üretirken aynı zamanda üretilen çalgılardan çıkartılan sesleri deneme anında ve bunu basit ritim kalıpları vasıtasıyla tekrar etme aşamasında müzik öğreniminin de ilk aşamaları gerçekleşir. Öğretme ve öğrenme zincirindeki halkalar bireyin kültürlenme boyutunun yeni örneğidir.

Bu çalışma, ilköğretimin ikinci kademesindeki bir öğrencinin, müziği sadece bir kullanım ve eğlence boyutuyla değil aynı zamanda bir gruba ait olma, başarıma ve ortak bir amaç için birlikte hareket edebilme yetileri kazandırma amacıyla gerçekleştirilmesini gözlemlemek, oyun tabanlı öğrenme pratiğinde müziğin işlevini ortaya çıkarmak amacı taşımaktadır.

12-15 yaş aralığındaki ortaokul öğrencileriyle birlikte üretilen *trampet*, *baget* ve *shaker*’lar, bando vurmalı çalgı prototiplerinden esinlenilerek gerçekleştirilmiştir. Basit Orff çalgıların üretimi için öğrencilere, evlerinde bulunan atık malzemeleri kullanma fırsatı tanınmış ve çalgıları yapma ve boyayarak güzelleştirme süreçlerindeki “üretim” aşamaları okulda ve birlikte gerçekleştirilmiştir. Çalgı üretiminden sonra gerçekleşen ikinci aşamada bando marşlarının ritim kalıplarından basit örnekler öğretilmiş ve “kendi marşları” oluşturmaya olanak verilmiştir. Bu aşama aynı zamanda öğrencilerin kendi bando gruplarına verdiği “bando ismi belirleme” evresini de içermektedir. Üçüncü aşama olan “bando düzeniyle yürüyüş” kurallarıyla, kendi ürettikleri çalgılarla etkinlik gerçekleştirdiklerinde ise “meşrulaşma/meşrulaştırma” aşamasına gönderme yapar. Yaşanan tüm süreç içindeki gözlemler, görsel ve işitsel kayıt altına alınmış ve audio/video materyaller sonrasında incelenmiş ve yorumlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Müzik, oyun, uygulamalı öğrenme, bando

A COMPARISON OF COVID-19 CONCERNS OF CHILDREN WITH HEALTHCARE PARENTS AND CHILDREN WITH NON-HEALTHCARE PARENTS

Gözde AVCI¹, Esra TURAL BÜYÜK²

Abstract

Introduction: One of the groups affected by the regulations made during the isolation period is children. They have been affected by the increase in the time spent at home in the pandemic, the change in the time spent with family members, the transition to online education, and the change in communication with friends. The change in the work routines of healthcare professionals has affected their private lives, and the pandemic perception of healthcare professionals in families with children has had a significant impact on their children's understanding of the disease and taking precautions.

Method: The study was conducted in accordance with descriptive research principles. The research population consisted of children aged 7-12 and their parents. The participants were contacted in an interactive environment, on a voluntary basis. 'Descriptive Information Form', 'State Anxiety Scale for Children' and 'Trait Anxiety Scale for Children' were used to collect data. Evaluation of the data was made using the SPSS 22 package program.

Results: The mean age of all children participating in the study was 7.84±1.96, 59.2 % of them were girls. 35.9 % of the children stated that one of their parents was a health worker and 71.8% of them stated that their family member(s) had COVID-19. All of the children stated that they feared the transmission of COVID-19 to their parents. 64.9 % of children, one of whose parents is a health care worker, stated that they were afraid of the passing of COVID-19 to them, 59.5% of them stated that they were away from their parents during this period, and 73% of them stated that the time they spent together in this process was adversely affected. The mean state anxiety score of the children whose one parent is a health worker is 48.2±4.7, the mean trait anxiety score is 36.7±5.8, the mean state anxiety score of the children whose parent is not a health worker is 46.9± 4.6, and the mean trait anxiety score is 35.5±6.7. There was no statistically significant difference between the state and trait anxiety scores of both groups (P>0.05).

Conclusion: Trainings should be planned in accordance with the age period characteristics for the fear of children catching COVID 19, information should be give about protective measures and they should be applied to these rules. It is recommended to plan online activities that will support the psychosocial development of children and strengthen their social relations during the quarantine period .Support programs should be established to strengthen the family processes of children whose parents are health workers.

Keywords: COVID 19, pandemic, child anxiety

Ebeveynleri Sağlık Çalışanı Olan Çocuklar ile Ebeveynleri Sağlık Çalışanı Olmayan Çocukların Covid-19 Kaygılarının Karşılaştırılması

Özet

Giriş: İzolasyon döneminde yapılan düzenlemelerden etkilenen gruptan biri de çocuklardır. Pandemi evde geçirilen sürenin artması, aile üyeleriyle geçirilen sürede değişim, online eğitime geçiş, arkadaşlarla olan iletişimin değişmesi gibi durumlardan etkilenmişlerdir. Sağlık çalışanlarının iş rutinlerinin değişmesi özel hayatlarını etkilemiş, çocuğu olan ailelerde sağlık çalışanların pandemi algısı, çocuklarının hastalığı anlamasına ve önlem almasına ilişkin önemli etkiye sahip olmuştur. Çalışmamızda ebeveynleri sağlık çalışanı olan ve olmayan çocukların COVID -19 pandemisinde yaşadıkları kaygı durumlarının karşılaştırılması amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışma tanımlayıcı araştırma ilkelerine uygun olarak yapılmıştır. Araştırma evrenini interaktif ortamda, gönüllülük esasına dayalı olarak 7-12 yaş aralığında olan çocuklar ve ebeveynleri oluşturmuştur. Verilerin

¹Ondokuz Mayıs University, gozde_avci.55@hotmail.com

²Ondokuz Mayıs University, esratural55@gmail.com

toplanmasında ‘Tanıtıcı Bilgiler Formu’, ‘Çocuklar İçin Durumluk Kaygı Ölçeği’ ve ‘Çocukları İçin Sürekli Kaygı Ölçeği’ kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesi SPSS 22 paket programı aracılığıyla yapılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan tüm çocukların yaş ortalaması 7.84 ± 1.96 olup %59.2’si kızdır. Çocukların %35.9’u ebeveynlerinden birinin sağlık çalışanı olduğunu ve % 71.8’i aile birey/bireylerinin COVID-19 geçirdiğini ifade etmişlerdir. Çocukların tamamı COVID- 19’un ebeveynlerine bulaşmasından korktuklarını belirtmişlerdir. Ebeveynlerinden biri sağlık çalışanı olan çocukların %64.9’u COVID-19’un kendilerine geçmesinden korktuğunu, %59.5’i bu dönemde ebeveynlerinden uzak kaldığını, %73’ü bu süreçte birlikte geçirdiği vaktin olumsuz etkilendiğini belirtmişlerdir. Ebeveynlerinden biri sağlık çalışanı olan çocukların durumluk anksiyete puan ortalaması 48.2 ± 4.7 , süreklilik anksiyete puan ortalaması 36.7 ± 5.8 , ebeveynlerinden biri sağlık çalışanı olmayan çocukların durumluk anksiyete puan ortalaması 46.9 ± 4.6 , süreklilik anksiyete puan ortalaması 35.5 ± 6.7 ’dir. Her iki grubun durumluk ve süreklilik anksiyete puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olmadığı saptanmıştır ($P > 0.05$).

Sonuç: Çocukların COVID 19’a yakalanma korkularına yönelik yaş dönem özelliklerine uygun eğitimler planlanmalı, koruyucu önlemler hakkında bilgi verilerek bu kuralları uygulamaları sağlanmalıdır. Karantina sürecinde çocukların psikososyal gelişimlerini destekleyecek, sosyal ilişkilerini güçlendirecek online etkinliklerin planlanması önerilmektedir. Ebeveynlerinden biri sağlık çalışanı olan çocukların aile içi süreçlerini güçlendirecek destek programları oluşturulmalıdır.

Anahtar kelimeler: COVID 19, pandemi, çocuk, kaygı

Kaynakça

1. Abukan, B., Yıldırım, F. & Öztürk, H. (2020). Covid-19 Salgınında Çocuk Olmak: Gelişim Dönemlerine Göre Sosyal Hizmet Gereksinimleri ve Öneriler. *Electronic TurkishStudies*, 15(6).
2. Adams J. (2019). Recommendation regarding the use of cloth face coverings, especially in areas of significant community-based transmission. Available at: <https://www.cdc.gov/coronavirus/2019-ncov/prevent-getting-sick/clothface-cover.htm>. Erişim tarihi: 09.06.2020.
3. Akoğlu, G. & Karaaslan, T. (2020). Covid-19 ve izolasyon sürecinin çocuklar üzerindeki olası psikososyal etkileri. *İzmir Kâtip Çelebi University Sağlık Bilimleri Fakültesi Dergisi*; 5(2):99-103.
4. Batu, M., Kalaman, S., Tos, O. & Subaşı, H. (2021). Pandemi Sürecinde Aktif Görev Alan Sağlık Çalışanlarının COVID-19 Algısı ve Çocukları ile İletişimi: Görünenin Art Alanına Yönelik Nitel Bir İnceleme. *Türkiye İletişim Araştırmaları Dergisi*, (38).
5. Çaykuş, E.T. & Çaykuş, T. M. (2020). Covid-19 pandemi sürecinde çocukların psikolojik dayanıklılığını güçlendirme yolları: ailelere, öğretmenlere ve ruh sağlığı uzmanlarına öneriler. *Avrasya Sosyal ve Ekonomi Araştırmaları Dergisi*, 7(5), 95-113.
6. Çokuğraş, H. & Önal, P. (2020). Çocuklarda SARS-CoV-2 enfeksiyonu. *Turkish Archives of Pediatrics*, 55(2).
7. Dalton, L., Rapa, E. & Stein, A. (2020). Protecting the psychological health of children through effective communication about COVID-19. *The Lancet Child & Adolescent Health*; 4(5):346-347.
8. Demir, A. (2022). COVID-19 ve çocuklar. *Habitus Toplum Bilim Dergisi*, 3(3), 19-42.
9. Huang C, Wang Y, Li X, Ren L, Zhao J, Hu Y, et al. (2020). Clinical features of patients infected with 2019 novel coronavirus in Wuhan, China. *Lancet*; 395:497-06.
10. Li, Y., Guo, F., Cao, Y., Li, L., & Guo, Y. (2020). Insight into COVID-2019 for pediatricians. *Pediatric Pulmonology*, 55(5), E1-E4.
11. Muhsinoğlu, H. (2021). COVID-19 pandemisinin sağlık çalışanlarının çocuklarındaki ruhsal belirtiler ve uyku sorunlarına etkisi. *Pamukkale University Tıp Fakültesi, Uzmanlık Tezi, Denizli*.
12. Orgilés, M., Morales, A., Delvecchio, E., Mazzeschi, C. & Espada, J. P. (2020, April 21). Immediate psychological effects of the COVID-19 quarantine in youth from Italy and Spain. <https://doi.org/10.31234/osf.io/5bpzf>
13. Özusta, H.Ş. (1995). Çocuklar İçin Durumluk-Sürekli Kaygı Envanteri Uyarlama, Geçerlik ve Güvenirlilik Çalışması. *Türk Psikoloji Dergisi*, 10(34):32-34.

¹Ondokuz Mayıs University, gozde_avci.55@hotmail.com

²Ondokuz Mayıs University, esratural55@gmail.com

- 14.Pavone, P., Ceccarelli, M., Taibi, R., La Rocca, G. & Nunnari, G. (2020). Outbreak of COVID-19 infection in children: fearandserenity. Eur Rev Med PharmacolSci, 24(8), 4572-4575.
- 15.Rajkumar, R. P., (2020). COVID-19 and Mental Health: A Review of theExistingLiterature, AsianJournal of Psychiatry, 52, 102066, <https://doi.org/10.1016/j.ajp.2020.102066>.
- 16.Sönmez, B. (2020). Çocuklarda Covid-19 Enfeksiyonu. Klinik Tıp Aile Hekimliği;12(3):77-86.
- 17.Şahin, B., Önal, B. S. & Hoşoğlu, E. (2021). COVID-19 Geçirmiş Sağlık Çalışanlarının Çocuklarında Anksiyete Düzeyleri ve Uyku Sorunları. Turk J Child AdolescMentHealth, 28(1), 41-8.
- 18.Terkeş, N. & Yamaç, S. U. (2021). Covid-19 Hastaları ile Çalışan Evli Hemşire ve Ebelerin Aile İçi Süreçlerindeki Değişimlerin Belirlenmesi. Genel Sağlık Bilimleri Dergisi, 3(2), 102-111.
- 19.Tiryaki, Ö., Zengin, H., & Çınar, N. (2021). Çocukların COVID-19 Pandemisine İlişkin Algılarının Çizdikleri Resimlere Yansıması. Ordu University Hemşirelik Çalışmaları Dergisi, 4(3), 296-305.
- 20.Tuncay, F.E., Koyuncu, E., Özel, Ş. (2020). Pandemilerde sağlık çalışanlarının psikososyal sağlığını etkileyen koruyucu ve risk faktörlerine ilişkin bir derleme. Ankara Med J;(2):488-501.
- 21.Van Lancker, W. & Parolin, Z. (2020). COVID-19, schoolclosures, andchildpoverty: a socialcrisis in themaking. TheLancetPublicHealth, 5(5), e243-e244. [https://doi.org/10.1016/S2468-2667\(20\)30084-0](https://doi.org/10.1016/S2468-2667(20)30084-0)

¹Ondokuz Mayıs University, gozde_avci.55@hotmail.com

²Ondokuz Mayıs University, esratural55@gmail.com

DESIGNING MUSIC LISTENING ACTIVITIES FOR CHILDREN IN DISTANCE LEARNING

Murat GÖK*

Abstract

Music education consists of four learning areas. In the Primary Music Education Curriculum, these areas are Listening-Singing, Musical Perception and Information, Musical Creativity, and Music Culture. Listening to music is one of the essential activities to improve individuals' aesthetic aspect through music, develop their mental skills through music, recognize local, regional, national and international music genres, and perceive the elements of different cultures as wealth. However, the weekly lesson hours allocated to music lessons in the primary education general curriculum are limited. In this limited time, the music teacher spends a large part of the lesson time on activities such as playing, singing, learning musical terms and symbols, creating a repertoire for specific days and weeks while trying to implement the primary school music lesson program which is quite intense.

On the other hand, listening to music appears as a learning area that cannot be spared or neglected at both primary and secondary school levels. This paper aims to develop music listening activities with a distance education model for the out-of-school learning environment for primary school children and create a sample activity module about how students apply these activities. Qualitative research methods were used in the research and followed a descriptive method. In conclusion, part of the research will involve a sample music listening activity in an out-of-school environment will be revealed and will make suggestions in this direction.

Keywords: Music education, primary school, music listening activity

Uzaktan Eğitim Ortamında Çocuklar İçin Müzik Dinleme Etkinliklerinin Tasarlanması

Özet

Müzik eğitimi temelde dört öğrenme alanından oluşmaktadır. İlköğretim Müzik Dersi Öğretim Programında bu alanlar Dinleme-Söyleme, Müziksel Algı ve Bilgilenme, Müziksel Yaratıcılık ve Müzik Kültürü olarak yer almaktadır. Müziği dinleme, müzik yoluyla bireylerin estetik yönünü geliştirmek, müzik aracılığıyla zihinsel becerilerinin gelişimini sağlamak ve yerel, bölgesel, ulusal ve uluslararası müzik türlerini tanıyarak farklı kültürlerle ait öğeleri zenginlik olarak algılamasını sağlamak için en temel etkinliklerden biridir. Ancak ilköğretim genel müfredatı içerisinde müzik derslerine ayrılan haftalık ders saati sınırlıdır. Bu sınırlı sürede müzik öğretmeni, oldukça yoğun olan ilköğretim müzik dersi programını uygulamaya çalışmakla beraber çalma, söyleme, müziksel terim ve sembolleri öğrenme, belirli gün ve haftalara yönelik repertuvar oluşturma gibi etkinliklere ders süresinin büyük bir bölümünü harcamaktadır. Müzik dinleme alanı ise hem ilkokul hem de ortaokul kademelerinde vakit ayrılmayan veya ihmal edilen bir öğrenme alanı olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu bildirinin amacı ilköğretim çağındaki çocuklar için okul dışı öğrenme ortamı için uzaktan eğitim modeliyle müzik dinleme etkinlikleri geliştirmek ve bu etkinliklerinin nasıl uygulanabileceği ile ilgili bir örnek etkinlik modülü oluşturmaktadır. Araştırmada nitel araştırma yöntemleri kullanılmış ve betimsel bir yöntem izlenmiştir. Araştırma sonuçlarında çocukların müzikal anlamda estetik ve kültürel gelişimi için okul dışı ortamda uygulanabilecek örnek bir müzik dinleme etkinliği ortaya koyulacak ve bu yönde öneriler getirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Müzik eğitimi, ilkokul, müzik dinleme

PEER BULLYING AND SOCIAL ANXIETY IN SECONDARY SCHOOL STUDENTS

Gözde NAMLI GÜNGÖR¹, Özlem AVCI²

Abstract

Background and Aim: Peer bullying in adolescence is an increasing social problem.

Method: This study was conducted between 01.05.2019-24.05.2019 in order to examine peer bullying and social anxiety in secondary school students, as descriptive. Total 1368 students studying at a secondary school in Istanbul Bağcılar District were included in the research. For data collection; Personal Information Form, Social Anxiety Scale for Children, Peer Bullying Scale were used.

Results: It was determined that 71.9% of the students were between the ages of 12-15 and 50.9% were male. Students' Social Anxiety Scale for Children mean score was 42.12 ± 12.15 ; the mean score of the victim sub-dimension of the Peer Bullying Scale was 8.88 ± 9.73 , and the mean score of the bully sub-dimension was 4.37 ± 6.77 . According to the Peer Bullying Scale; It was found that the mean of the victim and bully sub-dimensions were high in students who were male, whose father was illiterate, who did not like school, did not share their problems with their friends with their family, and saw their friends inflict violence on each other. For the Social Anxiety Scale for Children mean scores; It was found to be higher in students who are between 9-11 years old, have no siblings, have five or less close friends, and see their friends being violent towards each other. In addition, it was determined that the social anxiety level of the victim students was higher and there was a weak positive correlation between them.

Conclusion: According to the results, it is seen that peer bullying and social anxiety are an ongoing problem in secondary school children. It may be recommended to plan long-term studies in which students' coping skills, social skill levels, problem solving skills, and academic success are addressed in variables that may increase bullying and anxiety.

Keywords: Peer bullying, social anxiety, secondary school student

Ortaokul Öğrencilerinde Akran Zorbalığı ve Sosyal Anksiyete

Özet

Giriş ve Amaç: Adolesan dönemde akran zorbalığı gittikçe artan bir sosyal sorun olarak kendini göstermektedir.

Yöntem: Bu araştırma, ortaokul öğrencilerinde akran zorbalığı ve sosyal anksiyetenin incelenmesi amacıyla tanımlayıcı olarak, 01.05.2019-24.05.2019 tarihleri arasında yapılmıştır. İstanbul Bağcılar İlçesinde bulunan bir ortaokulda öğrenim gören 1368 öğrenci araştırma kapsamına alınmıştır. Verilerin toplanmasında; Kişisel Bilgi Formu, Çocuklar İçin Sosyal Anksiyete Ölçeği, Akran Zorbalığı Belirleme Ölçeği kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin %71,9'unun 12-15 yaş arasında, %50,9'unun erkek olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin Çocuklar İçin Sosyal Anksiyete Ölçeği puan ortalamalarının $42,12 \pm 12,15$; Akran Zorbalığı Belirleme Ölçeği kurban alt boyutu puan ortalamalarının $8,88 \pm 9,73$, zorba alt boyutu puan ortalamalarının $4,37 \pm 6,77$ olduğu tespit edilmiştir. Akran Zorbalığı Belirleme Ölçeğine göre; cinsiyeti erkek olan, babası okuryazar olmayan, okulu sevmeyen, arkadaşlarıyla olan sorunlarını aile ile paylaşmayan ve arkadaşlarının birbirlerine şiddet uyguladığını gören öğrencilerde Kurban ve Zorba alt boyut ortalamalarının yüksek olduğu bulunmuştur. Çocuklar İçin Sosyal Anksiyete Ölçeği puan ortalamalarının; 9-11 yaş arasında olan, kardeşi olmayan, yakın arkadaş sayısı beş kişi ve altında olan ve arkadaşlarının birbirine şiddet uyguladığını gören öğrencilerde daha yüksek olduğu bulunmuştur. Ayrıca, kurban öğrencilerde sosyal anksiyete düzeyinin daha yüksek olduğu ve aralarında pozitif yönde zayıf düzeyde bir ilişki bulunduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Bu sonuçlar doğrultusunda akran zorbalığı ve sosyal anksiyetenin ortaokul çocuklarında devam eden bir problem olduğu görülmektedir. Öğrencilerin baş etme becerileri, sosyal beceri düzeyleri, problem çözme becerileri, akademik başarıları gibi zorbalık ve kaygılarını artırabilecek değişkenlerinde ele alındığı uzun süreli çalışmalar planlanması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Akran zorbalığı, sosyal anksiyete, ortaokul öğrencisi

¹*İstanbul Medipol University, gozdenamli231296@gmail.com*

²*İstanbul Medipol University, oavci@medipol.edu.tr*

THE EFFECTS OF CHILDHOOD ON POLITICAL ORGANIZATION: CHILDHOOD OF POLITICALLY ORGANIZED YOUTH

Tuğba CANBULUT*

Abstract

Politicization processes of children are shaped in the period of childhood. It is possible to elaborate the period with geography, culture and socio-political flow, rather than limiting it only to time. Starting from a position that opposes the notion that politics is an adult concept, this research looks at the childhood experiences of politically organized youth. The place of these experiences in the background of today's political organization focuses on childhood narratives. The research was prepared with a qualitative method and placed participation in its conceptual background. Within the scope of the research, it is possible to conduct in-depth interviews with politically organized youth through purposeful sampling. With this research, in which the traces of childhood politics are discussed, revealing the relationship between the political organizations of young people and childhood is discussed. The questions raised within the scope of the research are as follows: What stage of their lives does children's being a part of social life as political subjects correspond to?, Do their childhood experiences affect being a politically organized youth? How do young people who are already politically organized view children's political participation? This research, designed with the view that political participation will contribute to social equality, aims to contribute to the literature on the politicization of children.

Keywords: Politicization of children, child participation, political participation of children, youth and participation

Çocukluğun Politik Örgütlülük Üzerine Etkileri: Politik Örgütlü Gençlerin Çocuklukları

Özet

Çocukların politikleşme süreçleri çocukluğun yaşandığı dönem, coğrafya, kültür ile dönemi kapsayan toplumsal ve politik akış içinde şekillenmektedir. Politikanın yetişkinlere ait bir kavram olmasına itiraz eden bir yerden desenlenen bu araştırma politik örgütlü gençlerin çocukluk deneyimlerine bakmaktadır. Bu deneyimlerin bugünkü politik örgütlülüğün arka planındaki yerine çocukluk anlatıları ile odaklanılmaktadır. Araştırma niteliksel yöntemle hazırlanmış olup, kavramsal arka planına katılımı yerleştirmektedir. Araştırma kapsamında politik örgütlü gençlerle amaca yönelik örneklem belirleme yoluyla derinlemesine görüşmeler yapılması söz konusudur. Çocuklukta politikliğin izlerine bakılan bu araştırma ile gençlerin politik örgütlenmelerinin çocuklukla ilişki durumunun açığa çıkarılması üzerine tartışılmaktadır. Araştırma kapsamında ortaya atılan sorular şöyledir: Çocukların politik özne olarak toplumsal hayatın birer parçası olmaları hayatlarının hangi aşamasına denk gelmektedir?, Çocukluk deneyimleri, politik örgütlü bir genç olmaya etki etmekte midir?, Halihazırda politik örgütlü olan gençler çocukların politik katılımlarına nasıl bakmaktadır?. Politik katılımın toplumsal eşitliğe katkı sunacağına dair bir görüşle tasarlanan bu araştırma çocukların politikleşmesine dair alan yazına bir katkı sunmayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocukların politikleşmesi, çocuk katılımı, çocukların politik katılımı, gençlik ve katılım

COMPLEMENTARY AND ALTERNATIVE TREATMENT METHODS APPLIED TO CHILDREN WHO CAME TO THE EMERGENCY DEPARTMENT WITH COMPLAINT OF RESPIRATORY SYSTEM

Emel ODABAŞOĞLU¹, Hatice UZŞEN², Merve KOYUN³, Esra TURAL BÜYÜK⁴

Abstract

Introduction: The use of complementary and alternative therapy (CAM) methods is increasing in the world. Parents generally tend to turn to alternative or complementary treatments because of fear about the side effects of medical treatments. In the literature, it is stated that the use of CAM is common in many respiratory system diseases such as asthma, chronic obstructive lung disease, bronchitis, allergic rhinitis and cough. This study aimed to determine the complementary and alternative methods that parents apply to their children with respiratory system diseases.

Method: The study was planned as a cross-sectional, descriptive research. The data were collected through the "Descriptive Information Form" prepared by the researchers in line with the literature. The sample of the study consisted of parents who applied to Samsun Gynecology and Pediatrics Emergency Service with respiratory system complaints. SPSS 22.00 package program was used in the analysis of the data, and descriptive statistics were made according to the demographic, disease complaints and CAM characteristics of the children.

Results: It was determined that 94.3% of the parents used CAM methods for their children, 39.4% learned about this from health personnel, 25.1% from internet websites, 43.1% from family elders. When evaluating which CAM methods used in children; It was determined that 44.1% of the parents used drugs containing vitamin C, 68.7% used linden and 52.6% used milk with honey. It was determined that 41.2% of them frequently used drugs containing vitamin C, 82.9% of them linden, 41.7% of them milk with honey, 56.9% of them mint-lemon and 32.2% of them garlic for themselves. Other methods that they use most often for themselves, and their children are thyme, turmeric, vics, carob, rosehip and horseradish.

Conclusion: It was determined that almost all of the parents used CAM methods, and more than half of them obtained information on this subject from their family elders. Despite the widespread use of CAM, its unconscious use may adversely affect the health of the child. Pediatric nurses should have information about the effects, risks and interactions of CAM methods used in children with respiratory system diseases, and their interactions with modern treatment methods, identify children using CAM, and inform parents and the community on this issue.

Keywords: Child, complementary and alternative therapy, respiratory system complaint

Acil Servise Solunum Sistemi Şikayetiyle Başvuran Çocuklara Uygulanan Tamamlayıcı ve Alternatif Tedavi Yöntemleri

Özet

Giriş: Dünyada ve ülkemizde tamamlayıcı ve alternatif tedavi (TAT) yöntemlerinin kullanımı giderek artmaktadır. Türkiye’de ise hastaların kullandığı yöntemleri gizlemesi ve yanlış bilgi vermesi nedeniyle gerçek TAT uygulama oranları net olarak bilinmemekte, ancak yaygın bir şekilde kullanıldığı tahmin edilmektedir. Ebeveynler genellikle tıbbi tedavilerin yan etkisinden korktukları için alternatif ya da tamamlayıcı tedavilere yönelme eğilimindedirler. Literatürde astım, KOAH, bronşit, alerjik rinit, öksürük gibi birçok solunum sistemi hastalığında TAT kullanımının yaygın olduğu belirtilmektedir. Bu çalışma, ebeveynlerin solunum sistemi hastalıkları geçiren çocuklarına uyguladıkları tamamlayıcı ve alternatif yöntemleri belirlemek amacıyla yapılması planlanmıştır.

¹İstanbul University- Cerrahpaşa, emel0545@hotmail.com

²Ondokuz Mayıs University, hatice_uzsen35@hotmail.com

³Ondokuz Mayıs University, merveee_koyun@hotmail.com

⁴Ondokuz Mayıs University, esratural55@gmail.com

Yöntem: Çalışma kesitsel, tanımlayıcı araştırma olarak planlanmıştır. Veriler, araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan Tanıtıcı Bilgi Formu aracılığıyla toplanmıştır. Çalışmanın örneklemini, araştırmaya katılmayı kabul eden ve verileri eksiksiz dolduran Samsun Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Acil Servisi'ne solunum sistemi şikayetiyle başvuran 1 ay-18 yaş çocukları olan ebeveynler oluşturmuştur. Verilerin analizinde SPSS 22.00 paket programı kullanılmış olup, çocukların demografik, hastalık şikayeti ve kullanılan TAT özelliklerine göre tanımlayıcı istatistikleri yapılmıştır.

Bulgular: Ebeveynlerin yaş ortalaması 35.43 ± 7.5 , çocukların yaş ortalaması 6.92 ± 4.4 'dür. Çocukların %20.9'unun kronik hastalığı vardır, ayrıca %23.2'si düzenli ilaç kullanmaktadır. Çocukların %65.4'ü öksürük, %37.9'u ateş, %31.3'ü burun akıntısı şikayetleri ile acil servise başvurmuşlardır. Ebeveynlerin %95.3'ü çocukları için TAT yöntemlerini kullandıklarını, bu konuda bilgiyi %39.4'ü sağlık personelinin, %25.4'ü internet web sitelerinden, %43.1'i aile büyüklerinden öğrendikleri belirlenmiştir. Çocuklar için kullanılan TAT yöntemleri değerlendirildiğinde; ebeveynlerin %44.1'inin C vitamini içeren ilaçlar, %68.7'sinin ıhlamur, %52.6'sının ballı süt kullandıkları belirlenmiştir. Kendileri için sıklıkla %41.2'sinin C vitamini içeren ilaçlar, %82.9'unun ıhlamur, %41.7'sinin ballı süt, %56.9'unun nane-limon, %32.2'sinin sarımsak kullandıkları tespit edilmiştir. Kendileri ve çocukları için en sık kullandıkları diğer yöntemler ise kekik, zerdeçal, viks, keçiyoynuzu, kuşburnu, karaturptur.

Sonuç: TAT'nin kullanımlarının yaygın olmasına rağmen, bilinçsiz bir şekilde kullanımı çocuğun sağlığını olumsuz etkileyebilir. Çocuk hemşireleri; solunum sistemi hastalıkları geçiren çocuklarda kullanılan TAT yöntemlerinin etkisi, riskleri ve modern tedavi yöntemleri ile etkileşimleri konusunda bilgi sahibi olmalı, TAT kullanan çocukları saptamalı, ebeveynler ve toplumu bu konuda bilgilendirmelidir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, tamamlayıcı ve alternatif tedavi, solunum sistemi şikayeti

¹Istanbul University- Cerrahpaşa, emel0545@hotmail.com

²Ondokuz Mayıs University, hatice_uzsen35@hotmail.com

³Ondokuz Mayıs University, merveee_koyun@hotmail.com

⁴Ondokuz Mayıs University, esratural55@gmail.com

THE RELATIONSHIP BETWEEN VISUAL PERCEPTUAL SKILLS AND SENSORY PROCESSING SKILLS OF CHILDREN WITH ATTENTION DEFICIT HYPERACTIVITY DISORDER

Başak Karadağ¹, Meral Huri²

Abstract

Background: Attention Deficit Hyperactivity Disorder (ADHD) is a neurodevelopmental disorder characterized by disturbances in attention systems and difficulties in controlling behavior. The term sensory processing used to describe a whole is a complex term that includes the processes of managing, modulating, integrating and organizing the sensory input received from the environment via the central and peripheral nervous system. It has been reported that children with ADHD have more sensory processing problems than children with normal development. Visual perception, on the other hand, is an information processing task involving the reception, organization and assimilation of visual information in the central nervous system. Sensory processing skills, which affect many factors related to visual perception skills, are a foundation for visual processing processes. The aim of our research is to reveal the relationship between sensory processing skills and visual perceptual skills, which can affect the daily life activities of children with ADHD.

Methods: Visual perceptual skills of children with ADHD (n=20) were evaluated with the Motor Free Visual Perceptual Test-4 (MVPT-4), and sensory processing skills were evaluated with the Sensory Profile Caregiver Questionnaire. The MVPT-4 is a 45-item test that evaluates visual perceptual skills such as visual discrimination, spatial orientation, visual memory, figure-ground and figure-completion independently of motor skills. The Sensory Profile Caregiver Questionnaire is a 125-item standardized assessment used to measure the possible effects of sensory processing on the performance of children aged 3-10 years in daily life. While MVPT-4 was applied to the child individually in the clinical setting, the Sensory Profile was completed with the caregivers of the children under the guidance of an occupational therapist. The analysis of the data of the study was done with the SPSS 23.0 program. The relationship between our normatively distributed data was analyzed with the Pearson product-moment correlation test.

Results: The mean age of the participants was 7.6±1.01 years, 70% (n=14) were male and 30% (n=6) were female. There was a significant negative correlation between visual perceptual skills and movement and body regulation skills ($r=-0.498$, $p=0.026$) and a negative significant relationship between response threshold ($r=-0.459$, $p=0.042$).

Conclusions: Our research has revealed that visual perceptual skills can affect sensory processing skills, especially regarding movement and body regulation and response threshold. Professionals should consider that activities that require motor skills may be affected by visual perceptual problems, both in the evaluation and treatment stages. The responsiveness threshold can be affected by the child's visual perceptual abilities during activities of daily living. We recommend that professionals consider this relationship during diagnosis and evaluation.

Keywords: ADHD, visual perceptual, sensory processing

Dikkat Eksikliği Hiperaktivite Bozukluğu Olan Çocukların Görsel Algısal Becerileri ile Duyusal İşleme Becerileri Arasındaki İlişki

Özet

Giriş: Dikkat Eksikliği Hiperaktivite Bozukluğu (DEHB), dikkat sistemlerindeki bozulma, davranışların kontrolünde yaşanan zorluk gibi özelliklerle karakterize nörogelişimsel bir bozukluktur. Bir bütünü tanımlamak için kullanılan duyusal işleme terimi merkezi ve çevresel sinir sistemi aracılığı ile çevreden alınan duyu girdisini yönetme, modüle, entegre ve organize etme süreçlerini içine alan karmaşık bir terimdir. DEHB’li çocukların normal gelişim gösteren çocuklara göre duyusal işleme problemlerinin daha fazla olduğu

¹Hacettepe University, karadagbasak@outlook.com

²Hacettepe University, mrlhuri@gmail.com

bildirilmiştir. Görsel algılama ise, merkezi sinir sisteminde görsel bilginin alınması, düzenlenmesi ve özümsemesini içeren bir bilgi işleme görevidir. Görsel algılama becerileri ile ilgili birçok faktörü etkileyen duyuşal işleme becerileri, görsel işleme süreçleri için bir temeldir. Araştırmamızın amacı, DEHB’li çocukların günlük yaşam fonksiyonlarını etkileyebilecek duyuşal işleme becerisi ve görsel algısal beceri arasındaki ilişkiyi ortaya koymaktır.

Yöntem: DEHB’li çocukların (n=20) görsel algısal becerileri, Motor Free Visual Perceptual Test-4 (MVPT-4) versiyonu ile, duyuşal işleme becerileri ise Duyu Profili Bakım Veren Anketi ile değerlendirildi. MVPT-4, görsel ayırt etme, uzaysal oryantasyon, görsel hafıza, şekil zemin ve şekil tamamlama gibi görsel algısal becerileri motor becerilerden bağımsız olarak değerlendiren 45 maddelik bir testtir. Duyu Profili Bakım Veren Anketi ise, 3-10 yaş aralığındaki çocukların günlük yaşamdaki performanslarına duyuşal işlemenin olası etkilerini ölçmek için kullanılan 125 maddelik standardize bir değerlendirmedir. MVPT-4 klinik ortamda çocuğa birebir uygulanırken, Duyu Profili ergoterapist eşliğinde çocukların bakım verenleri ile tamamlandı. Çalışmaya ait verilerin analizi SPSS 23.0 programı ile yapıldı. Normatif dağılım gösteren verilerimizin ilişkisi Pearson momentler çarpımı korelasyon testi ile analiz edildi.

Sonuç: Katılımcıların yaş ortalaması $7,6 \pm 1,01$ yıl, %70’i (n=14) erkek, %30’u (n=6) kız idi. Görsel algısal beceriler ile hareket ve vücut düzenlemeleri becerisi arasında negatif yönde anlamlı ilişki ($r=-0,498$, $p=0,026$) ve tepki verme eşiği arasında negatif yönde anlamlı bir ilişki ($r=-0,459$, $p=0,042$) saptandı.

Tartışma: Araştırmamız görsel algısal becerilerin, özellikle hareket ve vücut düzenlemeleri ve tepki verme eşiği ile ilgili duyuşal işleme becerilerini etkileyebileceğini ortaya koymuştur. Motor beceriler gerektiren aktivitelerin görsel algısal sorunlardan etkilenebileceği profesyoneller tarafından hem değerlendirme hem de tedavi aşamalarında göz önünde bulundurulmalıdır. Tepki verme eşiği, günlük yaşam aktiviteleri sırasında çocuğun görsel algısal becerileri tarafından etkilenebilir. Profesyonellerin tanı ve değerlendirme aşamalarında bu ilişkiyi göz önünde bulundurmasını önermekteyiz.

Anahtar Kelimeler: DEHB, görsel algısal, duyuşal işleme

¹Hacettepe University, karadagbasak@outlook.com

²Hacettepe University, mrlhuri@gmail.com

A WAY TO BUILD RESILIENT CITIES TO CLIMATE CHANGE: CHILD FRIENDLY CITIES

Duygu GÖKCE¹, Zübeyde Betül PANCAR²

Abstract

2030, 60% of the world's population will live in cities and 60% of these urban residents will be under the age of eighteen. Cities, have various risks and challenges for the health and healthy development of children today and in the future. Indeed, scientists point out that climate change due to human activities will have severe effects for future generations. Today's children and future generations are likely to take a disproportionate share of the burden of climate change, which will directly and indirectly affect their health and well-being.

This article; as stated by UNICEF, considers the climate crisis as a children's rights crisis and argues that a livable and sustainable planet for children can only be inherited by incorporating rights-based approaches into urban policies and, in this context, by building Child Friendly Cities.

Child-friendly city; It means a city that respects children's rights, offers a safe playground, provides a strong connection with nature, encourages child-caregiver interactions and independent mobility, and includes children in urban policy making and design processes. The characteristics of child-friendly cities can make cities more resilient, healthy, livable and sustainable not only for children but also for all city residents, in this sense, public spaces provide a suitable environment for children's social reproduction, develop resilience and adapt to change, In addition, it is thought that it can play an important role in increasing the resilience of cities in terms of their ability to accommodate the population and the open space they provide during and after socio-natural disasters.

So, In this article, based on the argument that the construction of cities resistant to climate change is closely related to the construction of child-friendly cities and using the relevant literature, suggestions will be developed on a child infrastructure network that includes inclusive, safe, accessible, green, multifunctional and integrated public spaces.

Keywords: Child friendly cities, climate change, children's rights, child infrastructure network

İklim Değişikliğine Karşı Dirençli Kentler İnşa Etmenin Bir Yolu: Çocuk Dostu Kentler

Özet

Geçmişe kıyasla günümüzde kentlerde yaşayan çocuk sayısı daha fazladır. 2030 yılına kadar, dünya nüfusunun % 60'ının kentlerde yaşayacağı ve bu kent sakinlerinin % 60'ının da on sekiz yaşının altında olacağı tahmin edilmektedir. Kentler, çocukların sağlığı ve sağlıklı gelişimi için günümüzde ve gelecekte çeşitli riskler ve zorluklar barındırmaktadır. Nitekim, bilim adamları, insan faaliyetlerine bağlı iklim değişikliğinin gelecek nesiller için şiddetli etkiler yaratacağına işaret etmektedir. Yetişkinlerle karşılaştırıldığında çocuklar, iklim değişikliğinin doğrudan ve dolaylı etkilerine karşı daha savunmasızdır. Bugünün çocukları ve gelecek nesillerin, sağlık ve refahlarını doğrudan ve dolaylı yoldan etkileyecek olan iklim değişikliğinin yükünden orantısız bir pay alacağı muhtemeldir.

Bu makale, UNICEF'in de belirttiği gibi, iklim krizini çocuk hakları krizi olarak ele almakta ve çocuklara yaşanabilir ve sürdürülebilir bir gezegenin ancak kentsel politikalara hak temelli yaklaşımların dahil edilmesiyle, bu bağlamda Çocuk Dostu Kentlerin inşa edilmesiyle miras bırakabileceğini savunmaktadır.

Çocuk dostu kent; çocuk haklarına saygılı, güvenli oyun alanı sunan, doğayla güçlü bağlantı sağlayan, çocuk-bakıcı etkileşimlerini ve bağımsız hareketliliği teşvik eden ve çocukları kentsel politika yapma ve tasarım süreçlerine dahil eden bir kent demektir. Çocuk dostu kentlerin özelliklerinin sadece çocuklar için değil, tüm kent

¹Süleyman Demirel University, duygugokce@sdu.edu.tr

²Isparta Uygulamalı Bilimler University, betulozsoy@isparta.edu.tr

sakinleri için kentleri daha dayanıklı, sağlıklı, yaşanabilir ve sürdürülebilir hale getirebileceği, bu anlamda kamusal alanların, çocukların sosyal yeniden üretim için uygun bir ortam sağlayarak, dayanıklılığın geliştirilmesi ve değişime uyum sağlanmasında, bunun yanı sıra, sosyo-doğal afetler sırasında ve sonrasında sağladığı açık alan ve nüfusu barındırabilme yetenekleri açısından kentlerin direncini artırmada önemli bir rol oynayabileceği düşünülmektedir.

Bu bağlamda makalede, iklim değişikliğine dirençli kentlerin inşasının çocuk dostu kentlerin inşasıyla yakından ilişkili olduğu savına dayanılarak ve ilgili yazından yararlanılarak, kapsayıcı, güvenli, erişilebilir, yeşil, çok işlevli, entegre kamusal alanları içeren bir çocuk altyapısı ağı üzerine öneriler geliştirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk dostu kentler, iklim değişikliği, çocuk hakları, çocuk altyapısı ağı

¹Süleyman Demirel University, duygugokce@sdu.edu.tr

²Isparta Uygulamalı Bilimler University, betulozsoy@isparta.edu.tr

SOCIAL WORKERS' PROFESSIONAL STUDIES OF CHILDREN AND EVALUATION OF CHILDREN'S DEVELOPMENT IN THE MONITORING PROCESS OF THE FOSTER FAMILY SERVICE MODEL: A PILOT STUDY

Rabia ERTEN*

Abstract

Within the scope of the foster family service model, the child placed with the foster family and the family officer are monitored regularly, at least once a month in the first year and at least four times a year from the second year. During the monitoring process, interviews, observations are made and evaluation reports are written. Social workers are among the professionals who take an active role in the monitoring process. This scope of work; In the monitoring phase of the foster family service model, it is aimed to understand how social workers do professional work for children and how they evaluate children and children's development in this process. Scope of work; Trying to understand the monitoring process of the foster family service model from the professional perspective of social workers in the focus of children constitutes the original side of the study. In this sense, it is thought that it will contribute to the literature.

The research was designed as a pilot study. The sample of the study; consists of five social workers who have at least one year of working experience in the foster family unit. The data collection technique of the study consists of in-depth interview, and the data collection tools are a semi-structured interview form prepared by the researcher and a personal information form containing socio-demographic information. The research was designed in accordance with the phenomenological research pattern. As a result of thematic analysis of the data obtained as a result of in-depth interviews; professional work of social workers for children, emotional, cognitive and social development of children in this process from the point of view of social workers; The themes of problems seen in children, professional studies for problems, suggestions for a better service delivery have emerged.

Keywords: Foster family, child, social worker

Koruyucu Aile Hizmet Modelinin İzleme Sürecinde Sosyal Hizmet Uzmanlarının Çocuklara Yönelik Mesleki Çalışmaları Ve Çocukların Gelişimlerini Değerlendirmeleri: Pilot ÇalışmaÖzet

Koruyucu aile hizmet modeli kapsamında koruyucu aile yanına yerleştirilen çocuk ile aile görevli meslek elemanı tarafından ilk yıl ayda en az bir kere ikinci yıldan itibaren ise yılda en az dört defa olmak kaydıyla düzenli olarak izlenir. İzleme sürecinde görüşmeler, gözlemler yapılır ve değerlendirme raporları yazılır. Sosyal hizmet uzmanları izleme sürecinde aktif rol alan meslek elemanları arasında yer almaktadır. Bu çalışma kapsamında; koruyucu aile hizmet modelinin izleme aşamasında sosyal hizmet uzmanlarının çocuklara yönelik nasıl mesleki çalışmalarda bulunduklarının ve bu süreçte çocukları, çocukların gelişimini nasıl değerlendirdiklerinin anlaşılması amaçlanmıştır. Çalışma kapsamında; koruyucu aile hizmet modelinin izleme sürecinin sosyal hizmet uzmanlarının mesleki perspektifinden çocuk odağında anlaşılmasına çalışılması çalışmanın özgün tarafını oluşturmaktadır. Bu anlamda literatüre katkı sunacağı düşünülmektedir. Araştırma pilot çalışma olarak tasarlanmıştır. Çalışmanın örneklemini; en az bir yıl koruyucu aile biriminde çalışma deneyimi olan beş sosyal hizmet uzmanı oluşturmaktadır. Çalışmanın veri toplama tekniğini derinlemesine mülakat, veri toplama araçlarını ise araştırmacı tarafından hazırlanan yarı yapılandırılmış görüşme formu ve sosyo-demografik bilgilerin yer aldığı kişisel bilgi formu oluşturmaktadır. Araştırma fenomenolojik araştırma desenine uygun olarak tasarlanmıştır. Derinlemesine mülakatlar sonucu elde edilen verilerin tematik olarak analiz edilmesi sonucunda; sosyal hizmet uzmanlarının çocuklara yönelik mesleki çalışmaları, sosyal hizmet uzmanlarının bakış açısından bu süreçte çocukların duygusal, bilişsel, sosyal gelişimleri; çocuklarda görülen problemler, problemlere yönelik mesleki çalışmalar, daha iyi bir hizmet sunumu için öneriler temaları ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: Koruyucu aile, çocuk, sosyal hizmet uzmanı

EVALUATION OF PRETERM BABIES FOLLOWED UP IN THE NEONATAL INTENSIVE CARE UNIT, AS RETROSPECTIVE

Özlem BOZBUĞA¹, Zehra ÇALIŞKAN²

Abstract

Objective: Preterm (premature) birth still has an important place among the causes of infant death in our country. In this study, it is aimed to determine the differences in our region regarding the conditions that cause preterm birth and the factors affecting the clinical results.

Material and Method: In this cross-sectional retrospective study, demographic characteristics and medical records of preterm infants (n=137) who were hospitalized between January 1, 2018 and January 1, 2019 in a Training and Research Hospital Neonatal Intensive Care Unit (NICU) in Central Anatolia and their mothers evaluated retrospectively.

Results: Of the preterm; %50,4 were male, %53,3 were born with low birth weight (LBW), %60,6 were late preterm, %8,8 were born with congenital anomaly, and %8,0 were exitus. It was determined that the majority of preterm (%71,5) were born by cesarean section, approximately half of them (%48,9) needed mechanical ventilation, and %12,4 were referred. For the preterm born before 32 weeks rates of cesarean section (%86,2), mechanical ventilation (%72,4), referral (%47,1) and exitus (%72,7) were higher (p<0.05) and a prenatal problem in the mother was effective on the type of delivery (p<0.05).

Conclusion: Since the main determinant of morbidity and mortality in preterm births is 'degree of maturity', it is recommended to identify risky groups in the early period, provide counseling by nurses to pregnant women with prenatal problems about preterm birth and related factors, and follow up their regular medical controls closely.

Keywords: Preterm, newborn, neonatal intensive care unit, nurse

Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde Takip Edilen Preterm Bebeklerin Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi

Özet

Amaç: Preterm (erken) doğum, ülkemizde bebek ölüm nedenleri arasında hâlâ önemli bir yer tutmaktadır. Bu çalışmada, preterm doğuma neden olan durumlar ile ilgili olarak varsa bölgemize ait farklılıkları saptamak ve klinik sonuçları etkileyen faktörleri belirlemek amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Kesitsel-retrospektif tipteki bu çalışmada, İç Anadolu Bölgesinde yer alan bir Eğitim Araştırma Hastanesi Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesinde (YYBÜ) 1 Ocak 2018- 1 Ocak 2019 tarihleri arasında, yatarak tedavi görmüş preterm bebekler (n=137) ve annelerinin demografik özellikleri ve tıbbi kayıtları geriye dönük olarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Pretermilerin; %50,4'ünün erkek, %53,3'ünün düşük doğum ağırlıklı (DDA), %60,6'sının geç preterm, %8,8'inin konjenital anomali ile doğduğu, %8,0'inin exitus olduğu saptanmıştır. Pretermilerin çoğunluğunun (%71,5) sezeryan doğum ile dünyaya geldiği, yaklaşık yarısının (%48,9) mekanik ventilasyon ihtiyacı olduğu, %12,4'ünün de sevk edildiği belirlenmiştir. 32 haftadan önce doğan pretermilerin; sezeryan doğum (%86,2), mekanik ventilasyon (%72,4), sevk (%47,1) ve exitus (%72,7) oranlarının daha yüksek olduğu (p<0,05) belirlenmiş ve annede var olan prenatal bir problemin pretermilerin doğum şekli üzerinde etkili olduğu saptanmıştır (p<0,05).

Sonuç: Preterm doğumlarda morbidite ve mortalitenin temel belirleyicisi 'maturite derecesi' olduğundan, riskli grupların erken dönemde belirlenmesi, hemşireler tarafından prenatal problemi olan gebelere preterm doğum ve ilişkili olan faktörler hakkında danışmanlık verilmesi, düzenli tıbbi kontrollerinin yakından takip edilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Preterm, yenidoğan, yenidoğan yoğun bakım ünitesi, hemşire

¹Nevşehir Hacı Bektaş Veli University, ozlembozbuga5134@gmail.com

²Nevşehir Hacı Bektaş Veli University, zcaliskan26@gmail.com

THE PLACE AND IMPORTANCE OF ANIMATION IN CHILD EDUCATION

Yeşim SÜRMELİOĞLU*

Abstract

Technology and technology materials increase the motivation and motivation levels of children, embody learning, and add diversity to the teaching and learning process. One of these technologies; With the development of internet-based technologies, the use of animations in online teaching is becoming more and more common day by day. With the acceleration of the development of animation applications, it is seen that the use of animation in children's education is increasing day by day by taking its place in animation children's education. The possibilities offered by animation attract the attention of those who learn with real scenarios from life as well as visual and auditory. The purpose of this research, animation; The aim is to present information about the reflections of its design and use on child education and to clarify its place and importance in child education. In addition to research, in child education; Discussions about what animation applications can be as teaching technology, usage status, animation design process and animation design are included. Today, children with basic information technology knowledge; can access online, cloud-based, two-dimensional applications that allow teamwork to be created with ready-made or custom designs. There are three basic stages in animation development: The first is script writing, the second is story card drawing, and the third is animation design. In order to pass these stages, teachers have a great responsibility in the education of children. One of these responsibilities is that teachers have basic information technology knowledge. Within the scope of the study, it was foreseen that the teachers should be given in-service training in this context, since the basic information technology knowledge of the teacher will add vision to the student.

Keywords: Animation, online learning, instructional technology, children's education

Çocuk Eğitiminde Animasyonun Yeri ve Önemi

Özet

Teknoloji ve teknoloji materyalleri, çocukların motivasyon ve güdülenme düzeylerini artırmakta, öğrenmeyi somutlaştırmakta, öğretme ve öğrenme sürecine çeşitlilik katmaktadır. Bu teknolojilerden birisi; internet tabanlı teknolojilerin gelişmesiyle birlikte çevrimiçi olarak öğretimde kullanılması her geçen gün giderek yaygınlaşan animasyonlardır. Animasyon uygulamalarının gelişiminin ivme kazanmasıyla, animasyon çocuk eğitiminde yerini alarak animasyonun çocuk eğitiminde kullanımı günden güne arttığı görülmektedir. Animasyonun sunduğu olanaklar görsel ve işitsel olduğu kadar hayatın içinden gerçek senaryolarla öğrenenlerin ayrıca dikkatini çekmektedir. Bu araştırmanın amacı, animasyonun; tasarımı ve kullanımının çocuk eğitime yansımaları hakkında bilgileri sunmak ve çocuk eğitimindeki yeri ve önemine açıklık getirmektir. Yanı sıra araştırmada, çocuk eğitiminde; öğretim teknolojisi olarak animasyon uygulamalarının neler olabileceği, kullanım durumu, animasyon tasarımının süreci ve animasyon tasarımına dair tartışmalara yer verilmiştir. Günümüzde temel bilgi teknolojileri bilgisine sahip çocuklar; çevrimiçi, bulut tabanlı, takım çalışması olanağı sunan iki boyutlu hazır veya özel tasarımlarla animasyon oluşturulabilecek uygulamalara erişebilmektedir. Animasyon geliştirilmesinde üç temel aşama bulunmaktadır: Birincisi senaryo yazımı, ikincisi öykü kartı çizimi ve üçüncüsü animasyon tasarımıdır. Bu aşamalardan geçebilmek için çocuk eğitiminde, öğretmenlere büyük sorumluluk düşmektedir. Bu sorumluluklardan biri öğretmenlerin temel bilgi teknolojileri bilgisine sahip olmalarıdır. Çalışma kapsamında öğretmenin temel bilgi teknolojiler bilgisinin öğrenciye vizyon katacağı nedeniyle öğretmenlere bu bağlamda hizmetiçi eğitimlerin verilmesinin gerekliliği öngörülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Animasyon, çevrimiçi öğrenme, öğretim teknolojisi, çocuk eğitimi

FORENSIC SOCIAL WORK PRACTICES FOR CHILDREN WHO ARE VICTIMS OF SEXUAL ABUSE IN TURKEY: AN EVALUATION ON THE HISTORY, INSTITUTIONAL STRUCTURE AND METHOD OF THESE PRACTICES

Safiye ESER¹, Mehmet Devran AKYOL², Muammer SALİM³

Abstract

Social work is a science and profession that aims to empower individuals and groups who experience loss of function in connection with psycho-social problems, to increase the quality of life of these individuals and groups, and to support them to be active subjects of their own lives. Social workers, who are the professional representatives of the profession, work in different social work fields for these purposes. The justice system is one of these areas. The works carried out with those who are in conflict with the law, whose rights are violated, vulnerable groups and victims in the justice system are generally considered among the forensic social work practices. Child victims of sexual abuse are one of the vulnerable groups that the social work profession works with in the functioning of the justice system. Child sexual abuse is the exposure of a child under the age of 18 to a series of attitudes and behaviors that harm the child's physical, mental and social development, such as sexually explicit speech, sexual physical contact, sexual harassment or sexual intercourse. The social work profession undertakes functions and roles in the functioning of the justice system, in the empowerment of children who experience the traumatic effects of abuse with psycho-social intervention methods and in the defense of rights. Based on literature screening and professional observations on the field, this study deals with forensic social services practices for children who have suffered sexual abuse in Turkey from the past to the present, as well as the institutional structure developed within the justice system and the psycho-social intervention methods used.

Keywords: Child abuse, forensic social work, Child Protection Law

Türkiye’de Cinsel İstismar Mağduru Çocuklara Yönelik Adli Sosyal Hizmet Uygulamaları: Tarihçe, Kurumsal Yapı ve Yöntem Üzerine Bir Değerlendirme

Özet

Sosyal hizmet, psiko-sosyal sorunlarla bağlantılı olarak işlev kayıpları yaşayan birey ve grupların güçlendirilmesini, yaşam kalitelerinin artırılmasını ve kendi yaşamlarının aktif özneleri olabilmelerine destek olmayı amaç edinen bir bilim ve meslektir. Mesleğin profesyonel temsilcileri olan sosyal hizmet uzmanları bu amaçlar doğrultusunda farklı sosyal hizmet alanlarında çalışmaktadırlar. Adalet sistemi söz konusu alanlardan birisidir. Adalet sistemi içerisinde kanunlarla ihtilafa düşenler, hakları ihlal edilenler, kırılabilir gruplar ve mağdurlarla yürütülen çalışmalar genellikle adli sosyal hizmet uygulamaları arasında sayılmaktadır. Cinsel istismar mağduru çocuklar, sosyal hizmet mesleğinin adalet sistemi işleyişinde çalıştığı kırılabilir gruplardan birisidir. Çocuğun cinsel istismarı; 18 yaşından küçük çocuğun cinsel içerikli konuşma, cinsel amaçlı fiziksel temas, cinsel taciz veya cinsel ilişki gibi çocuğun bedensel, ruhsal ve sosyal gelişimine zarar veren bir dizi tutum ve davranışlara maruz kalmasıdır. Adalet sisteminin işleyişinde sosyal hizmet mesleği, istismarın travmatik etkilerini yaşayan çocukların psiko-sosyal müdahale yöntemleriyle güçlendirilmesi ve hak savunusunda işlev ve roller üstlenmektedir. Literatür taraması ve alana ilişkin meslekî gözlemlere dayanan bu çalışma, geçmişten günümüze Türkiye’de cinsel istismar mağduru çocuklara yönelik icra edilen adli sosyal hizmet uygulamalarını, bu doğrultuda adalet sistemi içerisinde gelişen kurumsal yapıyı ve kullanılan psiko-sosyal müdahale yöntemlerini ele almaktadır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk istismarı, adli sosyal hizmet, Çocuk Koruma Kanunu

¹Süleyman Demirel University, safiyeser73@gmail.com

²Süleyman Demirel University, mehmetdevranakyol@gmail.com

³Süleyman Demirel University, muammersalim@sdu.edu.tr

Child Development Students' Opinions on the Practice Course

Yasemin SAYAN¹, Cem GÜLTEKİN², Emine MUTAFCI³

Abstract

This study was carried out to determine the views of Child Development Program students about Practice in Special Education. A total of 60 2nd grade students, 59 girls and 1 boy, studying in the child development program of a vocational school affiliated to a state university in the fall semester of 2021-2022, participated in the study. Qualitative data collection methods were used in the study. For this purpose, 2 open-ended questions were asked in order to determine their opinions about the practice courses. The answers given by the students based on the similarities and partnerships they established were analyzed with the content analysis technique. The answers of the students were divided into categories according to the themes. As a result; students expressed positive opinions about the usefulness of the practice courses.

Keywords: Application in special education, child development

Çocuk Gelişimi Öğrencilerinin Özel Eğitimde Uygulama Dersine Yönelik Görüşleri

Özet

Bu çalışma, Çocuk Gelişimi Programı öğrencilerinin Özel Eğitimde Uygulama dersi ile ilgili görüşlerini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Çalışmaya 2021-2022 güz döneminde bir devlet Universityne bağlı meslek yüksekokulunun çocuk gelişimi programında öğrenim görmekte olan 59' u kız, 1' si erkek olmak üzere toplam 60 2. Sınıf öğrencisi katılmıştır. Çalışmada nitel veri toplama yöntemleri kullanılmıştır. Bu amaçla uygulama dersi ile ilgili görüşlerini belirlemek amacıyla 2 açık uçlu soru yöneltilmiştir. Öğrencilerin kurdukları benzerlik ve ortaklıklara dayalı vermiş oldukları cevaplar içerik analizi tekniği ile analiz edilmiştir. Öğrencilerin cevapları temalar doğrultusunda kategorilere ayrılmıştır. Sonuç olarak; öğrenciler uygulama derslerinin yararlılığına yönelik olumlu görüşler belirtmişlerdir.

Anahtar Kelimeler: Özel eğitimde uygulama, çocuk gelişimi

¹Balikesir University, yasemin.sayan@balikesir.edu.tr

²Balikesir University, cem.gultekin@balikesir.edu.tr

³Balikesir University, e_mutafci@hotmail.com

EVALUATION OF THE SIZE OF THE OCCIPITAL LYMPH NODES BY MRI

Sevgi DEMİRÖZ TAŞOLAR*

Abstract

Aim: To evaluate the presence and size of occipital lymph nodes in the pediatric population.

Materials and methods: A retrospective review of 387 consecutive brain magnetic resonance imaging (MRI) examinations in children aged 1 to 17 years was performed. Infection, lymphoma and granulomatous diseases that may cause lymphadenopathy were taken as exclusion criteria. Patients with sinusitis, encephalitis, meningitis and mastoiditis findings in MRI findings were also excluded from the study. Short and long axis measurements were made from the same lymph node in case of single lymph nodes in the occipital region, and from the largest lymph node in case of multiple lymph nodes. Measurements were made from sagittal and coronal MRI sections.

Results: In our study, the incidence of occipital lymph nodes was 58.3%. The mean occipital lymph node dimensions were 3.8 ± 2.6 for the short axis and 4.5 ± 3.1 for the long axis. The sigortalar/long axis ratio was 0.84 (0.76-0.91 % 95 % CI). There was no statistical difference in size between the right and left occipital lymph nodes. A correlation was found between age and occipital lymph node size, and the size of nodes tended to decrease as age increased ($r = -0.328$ $p = 0.021$).

Conclusion: This study characterizes the size and shape of occipital lymph nodes in the healthy pediatric population and shows that the presence of occipital lymph nodes may be a normal findings in children.

Keywords: Lymph node, occipital, MRI, child

Oksipital Lenf Nodlarının Mrg İle Boyut Değerlendirmesi

Özet

Amaç: Pediatrik popülasyonda oksipital lenf nodlarının varlığı ve boyutunu değerlendirmek.

Gereç ve yöntem: Yaşları 1 ile 17 yaş arasında olan çocuklarda ardışık çekilen 387 beyin manyetik rezonans görüntüleme (MRG) incelemesinin retrospektif incelemesi yapılmıştır. Dışlanma kriterleri olarak, lenfadenopatiye neden olabilecek enfeksiyon, lenfoma ve granulomatoz hastalıklar alındı. MRG bulgularında sinüzit, ensefalit, menenjit ve mastoidit bulguları izlenen hastalar çalışma dışı bırakıldı. Oksipital bölgede izlenen lenf nodlarının tek olma durumunda aynı lenf nodundan, çoklu olma durumunda ise en büyük lenf nodundan kısa ve uzun aks ölçümleri yapıldı. Ölçümler MRG sagittal ve koronal FLAIR sekanslardan yapıldı.

Bulgular: Çalışmamızda oksipital lenf nodu görülme oranı %58,3 idi. Oksipital lenf boyutları ortalaması kısa aks için $3,8 \pm 2,6$, uzun aks için ise $4,5 \pm 3,1$ idi. S/L oranı ise 0,84 (0,76-0,91 %95 GA) idi. Sağ ve sol oksipital lenf nodları arasında boyutlar açısından istatistiksel olarak fark yoktu. Oksipital lenf nodu boyutu ile yaş arasında korelasyon bulundu ve yaş arttıkça bu nodların boyutu azalma eğilimindeydi ($r = -0,328$ $p = 0,021$).

Sonuç: Bu çalışma, sağlıklı pediatrik popülasyonda oksipital lenf nodlarının boyutunu ve şeklini karakterize etmekte ve oksipital lenf nodu varlığının normal bir bulgu olabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Lenf nodu, oksipital, MRG, çocuk

Kaynakça

1. Rosenberg TL, Nolder AR. Pediatric cervical lymphadenopathy. Otolaryngol Clin North Am. 2014 Oct; 47(5):721-31
2. Nield LS. & Kamat D. (2004). Lymphadenopathy in Children: When and How to Evaluate. Clinical Pediatrics, 43(1):25-33.

*Malatya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, drsevgidemiroz@gmail.com

3. Larsson LO, Bentzon MW, Berg Kelly K, et al. (1994). Palpable lymph nodes of the neck in Swedish schoolchildren. Acta Paediatr Int J Paediatr, 83 (10):1091-4.
4. Park YW.(1995). Evaluation of neck masses in children. Am Fam Physician, 5;51(8):1904-12.
5. Atas, E, Kesik V, Kurs E, at Fidanci M, et al (2014). Evaluation of children with lymphadenopathy. Turk Paediatr Ars., 49(1):30-5.
6. Alves Rosa, J., Calle-Tor,o J.S., Kidd, M., Andronikou. S.(2021). Normal head and neck lymph nodes in the paediatric population. Clin Radiol. Apr; 76(4):315.e1-315.e7
7. Restrepo, R., Oneto, J., Lopez, K. et al. (2009). Head and neck lymph nodes in children: the spectrum from normal to abnormal. Pediatr Radiol 39, 836–846.
8. Spijkers S, Littooi AS, Nievelstein RAJ. (2020). Measurements of cervical lymph nodes in children on computed tomography. Paediatr Radiol., ;50(4):534-42

.

Difficulties of Mothers Whose Children Receiving Cancer Treatment During the Pandemic Process

Zehra ÇALIŞKAN¹, Eda KALAYCI², Alper ÖZCAN³

Abstract

Aim: This study was conducted to determine the difficulties experienced by the mothers of children receiving cancer treatment during the pandemic process.

Method: The sample of the study consisted of mothers of children who were treated in the Pediatric Oncology/Hematology Clinic of a university hospital (N=300). In the study, the consents of the ethics committee, institution and mothers were obtained, the data were collected by using a questionnaire as face-to-face, and the evaluation was made using descriptive statistics and chi-square test in the computer environment.

Results: Of the mothers; 41.7% were between the ages of 31-40, 80% were housewives, and 74.0% stated that their income was less than their expenses. It was determined that the mean age of the children who received cancer treatment was 5.81±2.88 years, the gender of 56.0% of them was female, and the diagnosis of 68.7% of them was leukemia. All of the mothers (100%) stated that they had information about Covid-19 disease, 82.7% of them stated that they got this information from TV, 30.0% defined Covid-19 as a 'deadly disease'. The majority of mothers (96.7%) stated that Covid-19 to be risky for their children receiving cancer treatment, 38.7% were worried that their child would not recover if they got Covid, 68.0% experienced stress during the pandemic process, 12.3% stated that they had to receive psychological support. It was found that the diagnosis of the child, gender, economic status of the family, mother's education level were not effective on the stress of the mothers during the pandemic process ($p>0.05$), and the rate of receiving psychological support increased as the mother's education level increased ($p<0.001$). In addition, mothers stated that the pandemic process helped the isolation process their children receiving cancer treatment (84.3%), facilitated the use of masks (94.0%), 'why using masks' during the cancer treatment process was more easily understood by individuals (90.7%), and it relieved the disease management (83.0%).

Conclusion: As a result of the study, it was determined that the pandemic process contributed to the understanding of the necessity of the measures taken in the cancer treatment process, and increase in the adaptation to the disease management and isolation process, due to taking the isolation measures by everyone, although it caused new ones to be added to the existing difficult and stressful living conditions of the mothers of children receiving cancer treatment. It is recommended to organize in-service training within the scope of Covid-19 disease and to create a care guide that families can use at home in order to control the increasing stress levels of mothers of children receiving cancer treatment, to eliminate ambiguities and to develop new coping strategies.

Keywords: Mother, covid-19, child, cancer, difficulties

Pandemi Sürecinde Kanser Tedavisi Alan Çocukların Annelerinin Yaşadıkları Güçlükler

Özet

Amaç: Bu çalışma, pandemi sürecinde kanser tedavisi alan çocukların annelerinin yaşadıkları güçlüklerin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Araştırmanın örneklemini, bir üniversite hastanesinin Çocuk Onkoloji/Hematoloji Kliniği'nde tedavi gören çocukların anneleri oluşturmuştur (N=300). Etik kurul, kurum ve annelerin onamı alınan çalışmada veriler, anket formu kullanılarak yüz-yüze toplanmış, değerlendirilmesi bilgisayar ortamında tanımlayıcı istatistikler ve ki-kare testi kullanılarak yapılmıştır.

¹Nevşehir Hacı Bektaş Veli University, zcaliskan26@gmail.com

²Erciyes University, eda_kalayci937@hotmail.com

³Erciyes University, dralperozcan@hotmail.com

Bulgular: Araştırmaya katılan annelerin %41.7’si 31-40 yaş aralığında, %80’i ev hanımı ve %74.0’ı gelirin giderine göre az olduğunu belirtmişlerdir. Kanser tedavisi alan çocukların yaş ortalaması 5.81 ± 2.88 yıl, %56.0’ının cinsiyetinin kız, %68.7’sinin tanısının lösemi olduğu belirlenmiştir. Annelerin tamamı (%100) Covid-19 hastalığı hakkında bilgi sahibi olduğunu, %82.7’si bu bilgiyi TV’den edindiğini belirtmiş, %30.0’ı Covid-19’u ‘ölümcül bir hastalık’ olarak tanımlamıştır. Annelerin çoğunluğu (%96.7) Covid-19’u, kanser tedavisi alan çocukları için riskli bulduklarını, %38.7’si çocuğun Covid’e yakalanması durumunda iyileşemeyeceğinden endişe ettiğini, %68.0’i pandemi sürecinde ekstra stres yaşadığını, %12.3’ü bu süreçte psikolojik destek almak durumunda kaldıklarını belirtmişlerdir. Annelerin pandemi sürecinde ekstra stres yaşamalarında, çocuğun tanısı, cinsiyeti, ailenin ekonomik durumu, anne eğitim düzeyinin etkili olmadığı ($p > 0.05$), anne eğitim düzeyi arttıkça psikolojik destek alma oranlarının arttığı ($p < 0.001$) bulunmuştur. Yanısıra anneler pandemi sürecinin; kanser tedavisi alan çocuklarının izolasyon sürecine yardımcı olduğunu (%84.3), maske kullanımına kolaylık sağladığını (%94.0), kanser tedavi sürecinde ‘neden maske kullanıldığının’ bireyler tarafından daha rahat anlaşıldığını (%90.7), ve hastalık yönetimini rahatlattığını (%83.0) düşündüklerini ifade etmişlerdir.

Sonuç: Çalışma sonucunda pandemi sürecinin, kanser tedavisi alan çocukların annelerinin varolan zorlu ve stresli yaşam koşullarına yenilerinin eklenmesine neden olmakla birlikte, izolasyon tedbirlerinin herkes tarafından alınmasıyla, kanser tedavi sürecinde alınan tedbirlerin gerekliliğinin anlaşılmasına, kanserli çocuk ve ailelerinin hastalık yönetimi ile izolasyon sürecine uyumunun artmasına katkı verdiği belirlenmiştir. Bu sonuçlar doğrultusunda, kanser tedavisi alan çocukların annelerinin artan stres düzeylerini kontrol altına alabilmek, bilinmezlikleri gidermek ve yeni başatma stratejileri geliştirmek için Covid-19 hastalığı kapsamında klinik içi eğitim düzenlenmesi ve ailelerin evde kullanabilecekleri bir bakım kılavuzunun oluşturulması önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Anne, covid-19, çocuk, kanser, yaşanan güçlükler

¹Nevşehir Hacı Bektaş Veli University, zcaliskan26@gmail.com

²Erciyes University, eda_kalayci937@hotmail.com

³Erciyes University, dralperozcan@hotmail.com

SOCIO-DEMOGRAPHIC FACTORS AFFECTING THE CAREER DEVELOPMENT OF GIFTED SECONDARY SCHOOL STUDENTS

Özkan ÖZCAN¹, Ayşenur BÜYÜKGÖZE-KAVAS²

Abstract

While the concept of talent means the ability to do anything; Individuals who perform at a higher level than their peers in intelligence, creativity, art, sports, leadership capacity and one or more of the special academic fields are defined as gifted individuals. Today, instead of the traditional definition of the concept of giftedness, which considers intelligence as a single criterion; We see that it is explained with a contemporary definition that includes a large number of criteria. Therefore, today it is accepted that the words gifted and talented are not only related to intelligence.

When it comes to careers for gifted individuals, they can show success in more than one field and at a high level. Due to the fact that these individuals have many talents, various professions attract their attention at the same time. However, it seems to be a very serious situation that can be experienced when gifted individuals are stuck between the widespread expectations of the society and the perfectionist pressures of their families and their own needs. At this point, it is very important to know the developmental-based career process needs of gifted individuals.

In our country, students are diagnosed as gifted in three areas, namely general talent (intelligence), painting and music, by the Ministry of National Education. This research was carried out with 5th grade (N=60) and 6th grade (N=70) students who were diagnosed as gifted in general ability (intelligence). Of the 130 students included in the study, 55 (42.3%) were girls and 75 (57.7%) were boys. 66 of the students are in public school (50.7%); 64 of them (49.3%) are studying in a private school. Looking at the age distribution, 16.1% of the participant students are 10 years old; It was determined that 40% of them were 11 years old and 43.9% were 12 years old.

In this study, data were collected through the "Career Development Scale for Children" and "Personal Information Form", consisting of 8 sub-dimensions (knowledge, curiosity, interest, locus of control, key figures, time perspective, planning and self). A total of 8 variables, including gender, age, class level, perceived socio-economic level, perceived academic achievement level, parental education level and the school attended (public/private) variables, were discussed. According to the findings; female students diagnosed as gifted in general ability (intelligence) compared to male students; It was observed that the career development level values of the 5th grade students were higher than the 6th grade students. In the research, 8 variables and 8 sub-dimensions were also discussed and analyzed. It is considered important to enrich the career development of gifted secondary school students and to provide structured career psychological counseling for these students and their families. In this context, it is suggested that some measures should be taken for the career development of gifted secondary school students.

Keywords: Giftedness, career, career development, secondary school

Üstün Yetenekli Ortaokul Öğrencilerinin Kariyer Gelişimlerini Etkileyen Sosyo- Demografik Faktörler

Özet

Yetenek kavramı, herhangi bir şeyi yapabilme becerisi anlamına gelmekte iken; zeka, yaratıcılık, sanat, spor, liderlik kapasitesi ve özel akademik alanlardan birinde veya bir kaçında yaşlılarına oranla yüksek düzeyde performans gösteren kişiler ise üstün yetenekli birey olarak tanımlanmaktadır. Günümüzde üstün yetenek kavramının, zekayı tek bir kriter olarak ele alan geleneksel tanım yerine; çok fazla sayıda kriteri içeren çağdaş tanım ile açıklandığını görmekteyiz. Dolayısıyla bugün üstün ve yetenekli kelimelerinin sadece zeka ile ilişkisi olmadığı kabul görmektedir.

¹Atakum Bilim ve Sanat Merkezi- M.E.B, ozkanozcan1986@gmail.com

²Ondokuz Mayıs University, aysenur@omu.edu.tr

Üstün yetenekli bireyler için kariyer söz konusu olduğunda birden fazla alanda ve üst düzeyde başarı gösterebilmektedirler. Bu bireylerin, pek çok yeteneğe sahip olmalarının da etkisiyle çeşitli meslekler aynı anda ilgilerini çekmektedir. Fakat üstün yetenekli bireylerin toplumun yaygın beklentileriyle ve ailelerin mükemmeliyetçi baskılarıyla kendi gereksinimleri arasında sıkışıp kalmaları da yaşanabilecek çok ciddi bir durum olarak görülmektedir. Bu noktada üstün yetenekli bireylerin gelişimsel temelli kariyer süreci ihtiyaçlarının bilinmesinin önemi çok büyüktür.

Ülkemizde Milli Eğitim Bakanlığı tarafından öğrenciler, genel yetenek (zeka), resim ve müzik olmak üzere üç alanda üstün yetenek tanısı almaktadırlar. Bu araştırma genel yetenek (zeka) alanında üstün yetenekli tanısı almış olan 5. sınıf (N=60) ve 6. sınıf (N=70) öğrencileri ile gerçekleştirilmiştir. Araştırmada yer alan 130 öğrencinin 55'i kız (%42.3) ve 75'i ise erkek (%57.7) öğrencilerden oluşmuştur. Öğrencilerin 66'sı devlet okulunda (%50.7); 64'ü ise özel okulda (%49.3) öğrenim görmektedirler. Yaş dağılımına bakıldığında ise, katılımcı öğrencilerin %16.1'inin 10 yaşında; %40'ının 11 yaşında ve %43.9'unun ise 12 yaşında oldukları belirlenmiştir.

Bu çalışmada, 8 alt boyuttan oluşan (bilgi, merak, ilgi, denetim odağı, anahtar figürler, zaman perspektifi, planlama ve benlik) "Çocuklar İçin Kariyer Gelişim Ölçeği" ve "Kişisel Bilgi Formu" aracılığıyla veriler toplanmıştır. Cinsiyet, yaş, sınıf düzeyi, algılanan sosyo-ekonomik düzey, algılanan akademik başarı düzeyi, ebeveyn eğitim durumu ve devam ettiği okul (kamu/özel) değişkenleri olmak üzere toplam 8 değişken ele alınmıştır. Elde edilen bulgulara göre; genel yetenek (zeka) alanında üstün yetenekli tanısı almış kız öğrencilerin erkek öğrencilerden; 5. sınıf öğrencilerinin de 6. sınıf öğrencilerinden kariyer gelişim düzeyi değerlerinin yüksek olduğu görülmüştür. Araştırmada söz konusu 8 değişken ve 8 alt boyut da ele alınmış ve analiz yapılmıştır. Üstün yetenekli ortaokul öğrencilerinin kariyer gelişimlerinin zenginleştirilmesinin, bu öğrenciler ve aileleri için yapılandırılmış kariyer psikolojik danışmanlığı hizmetinin sağlanmasının önemli olduğu düşünülmektedir. Bu bağlamda üstün yetenekli ortaokul öğrencilerinin kariyer gelişimleri için birtakım tedbirlerin alınması gerektiği önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Üstün yetenek, kariyer, kariyer gelişimi, ortaokul

¹Atakum Bilim ve Sanat Merkezi- M.E.B, ozkanozcan1986@gmail.com

²Ondokuz Mayıs University, aysenur@omu.edu.tr

CHILD LAW AND CHILD PROTECTIONS OF THE TURKISH CIVIL LAW

Atiye BOSTANCIOĞLU*

Abstract

In addition to the regulations made by various disciplines in terms of the physical, mental, emotional, social and moral development of the child, the rules of law that determine his place in the family and society are also of great importance. Child law, in its narrow sense, consists of rules regulating the rights, duties and relations between parents and children. This is an area where the state also has obligations so that the rights of the child can also be protected against the parents. In order to provide this protection effectively, the principle of the best interests of the child is included in international conventions and national regulations as a guiding basic concept. The Geneva Declaration of the Rights of the Child and the United Nations Convention on the Rights of the Child are the most important international texts in this sense. In the family law book of the Turkish Civil Code, there are regulations made within the framework of the principle of the best interests of the child. According to the Turkish Civil Code, personality begins with a full and healthy birth, while the child benefits from civil rights starting from the moment he is conceived, provided that he is born full and alive. The protection needed for the childhood period, which starts with a full and healthy birth legally and ends with the age of 18 under normal conditions, is aimed to be provided primarily within the family, and a custody institution has been arranged for this purpose. Custody is a set of powers and duties related to public order aiming at the protection of the child's personality and property by his parents until he reaches adulthood. In cases where it is not possible to protect the child under custody and within the family, comprehensive regulations such as removing the child from the family, changing custody or removing custody are envisaged.

Keywords: Child law, child rights, child's best interest, custody provisions, removal of custody

Çocuk Hukuku ve Türk Medeni Kanunu'nun Çocuğu Koruyan Hükümleri

Özet

Çocuğun bedensel, zihinsel, duygusal, sosyal ve ahlaki olarak gelişimi açısından çeşitli disiplinlerce yapılan düzenlemelerin yanı sıra, onun aile ve toplum içindeki yerini belirleyen hukuk kurallarının da büyük önemi vardır. Çocuk hukuku dar anlamıyla ana-baba ve çocuklar arasındaki hakları, görevleri ve ilişkileri düzenleyen kurallardan oluşur. Bu alan devletin de yükümlülüklerinin olduğu bir alandır ki, çocuğun hakları ana-babaya karşı da korunabilsin. Bu korumanın etkin olarak sağlanabilmesi açısından, çocuğun üstün yararı ilkesi yol gösterici nitelikte temel bir kavram olarak uluslararası sözleşmelerde ve ulusal düzenlemelerde yer almaktadır. Cenevre Çocuk Hakları Bildirgesi ve Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesi bu anlamda en önemli uluslararası metinlerdir. Türk Medeni Kanunu'nun aile hukuku kitabında, çocuğun üstün yararı ilkesi çerçevesinde yapılan düzenlemeler yer almaktadır. Türk Medeni Kanunu'na göre kişilik tam ve sağ doğum ile başlarken, çocuk tam ve sağ doğmak koşulu ile ana rahmine düştüğü andan başlayarak medeni haklardan yararlanır. Hukuken tam ve sağ doğum ile başlayan ve normal şartlarda 18 yaşın doldurulması ile sona eren çocukluk dönemi için ihtiyaç duyulan korumanın öncelikle aile içinde yapılması hedeflenmiş ve bu amaçla velayet kurumu düzenlenmiştir. Velayet, çocuğun ergin oluncaya kadar kişiliğinin ve mallarının ana babası tarafından korunmasını amaçlayan kamu düzenine ilişkin yetki ve görevler bütünüdür. Çocuğun velayet altında ve aile içinde korunmasının mümkün olmadığı durumlarda ise çocuğun aile yanından alınması, velayetin değiştirilmesi ya da velayetin kaldırılması gibi kapsamlı düzenlemeler öngörülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Çocuk hukuku, çocuk hakları, çocuğun üstün yararı, velayet hükümleri, velayetin kaldırılması

ISN'T CHILD MARRIAGE A SOCIAL CHILD ABUSE?

Gönül BALKIR¹, Başak BALKIR GÜLEN²

Abstract

Most of early marriages are adolescent marriages. While marriage should be a decision made by individuals knowing the consequences of their own will and free will, the marriage of children who do not have the ability to decide for themselves can be defines as child marriage. Almost all early marriages are child marriages. While early marriage deprives the children all of their rights, it is not an innocent act socially. Girls carry all the burden of the patriarchal structure. The patriarchal and traditional social structure tends to accept early child marriages as normal, citing economic reasons.

One of the most tragic and important areas of gender inequality is child marriages. Every act done by treating children like adults is actually child abuse. Those who marry children, those who are instrumental in this, all those who participate, those who hear and do not inform the authorities, remain silent about child abuse, act as an accomplice and commit crimes. Those who participate in child marriage and those who are aware of such an act beforehand but do not inform the authorities have criminal liability. Religious ceremonies, which are used and highlighted as a tool in the early marriage of children, take early child marriages for granted, decriminalize, normalize and legitimize them, even though they are a direct criminal act.

Regarding marriages made before the age of 18, it is necessary to reorganize the legal legislation and to restructure religious ceremonies. It may be possible to prevent child abuse and early marriages by acting with the acceptance and awareness that children are different and free individuals instead of family property.

Keywords: Child abuse, child marriages, early marriages

Çocuk Evlilikleri, Toplumsal Çocuk İstismarı Değil Midir?

Özet

Erken yaştaki evlilikler, ergen evlilikleridir. Evliliğin, kişilerin kendi istek ve özgür iradeleriyle sonuçlarını bilerek, verdikleri bir karar olması gerekirken, kendi haklarında karar verme yetenekleri olmayan, çocukların evlendirilmesi, çocuk evliliğidir. Erken yaştaki her evlilik, çocuk evliliğidir. Erken yaşta evlilik, çocuğu bütün haklarından mahrum ederken, toplumsal olarak, hiç masum bir eylem değildir. Ataerkil yapının, bütün yükünü, kız çocukları taşır. Ataerkil ve geleneksel toplum yapısı, erken yaştaki çocuk evliliklerini, ekonomik gerekçeleri de ileri sürerek, normal kabul etme eğilimindedir.

Toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin, en trajik ve önemli alanlarından biri de çocuk yaştaki evliliklerdir. Çocuklara yetişkin gibi davranarak, yapılan her eylem, aslında bir çocuk istismarıdır. Çocukları evlendirenler, buna alet olanlar, katılanların tamamı, duyup yetkililere haber vermeyenler, çocuk istismarına sessiz kalarak, suç ortaklığı yapmakta, suç işlemektedirler. Çocuk evliliğine katılanların ve önceden haberdar olup, haber vermeyenlerin, cezai sorumlulukları vardır. Çocukların erken yaşta evlendirilmelerinde, bir araç olarak kullanılan ve öne çıkarılan dinsel törenler, doğrudan suç eylemi olmasına rağmen, erken yaştaki çocuk evliliklerini kanıksatmakta, suç olmaktan çıkarak, normalleştirmekte ve meşrulaştırılmaktadır.

18 yaşını doldurmadan yapılan evlenmelerle ilgili olarak, yasal mevzuatın yeniden düzenlenmesi ve dinsel törenlerin, yeniden yapılandırılması gerekmektedir. Çocukların, aile mülkü yerine farklı ve özgür bireyler olduğu gerçeği ve bilinciyle davranarak, yapılacak çalışmalarla, çocuk istismarlarının ve erken evliliklerin önüne geçmek, mümkün hale gelebilir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk istismarı, çocuk evlilikleri, erken evlilikler

¹Kocaeli University, gonulbalkir@yahoo.com

²Kocaeli University, basakbalkir@hotmail.com

HEALTH RIGHTS AND PROBLEMS OF CHILD MOTHERS

Gönül BALKIR¹, Başak BALKIR GÜLEN²

Abstract

Due to child marriages, children are married with the will of their families instead of their free will, and they are deprived of all their human rights, primarily and especially their right to health. Child brides are married without being informed their families about sexual and reproductive health, perhaps in order not to frighten them further. Married girls participate in married life without having any information about their own bodies and their functions, family planning and birth control methods. Apart from the violation of their right to health, they deal with many health problems that arise in their marriage relationship with ignorance and lack of knowledge, and they will continue to have to deal with it in the future.

Child maternity occurs in marriages under the age of 18. Childhood motherhood physically harms children. Child Mothers experience health problems such as birth injuries, difficult births, heavy bleeding, anemia, sexually transmitted infections and convulsion. In the researches of the World Health Organization, 23 child marriages every minute and 4 million unsafe abortions per year are mentioned in the world. In child marriages, the reason for the increase in pregnancy-related deaths is abortions made because the child is not wanted or forced.

Pregnancy is the predominant cause of death for married girls between the ages of 15 and 19. In order to solve the health problems of mothers at a young age, first of all, the root cause, early child marriage, must be eliminated. Child marriages should be banned and the legislation on child marriages should be changed. Unless legal arrangements are made regarding this issue, unless the patriarchal structure in the social structure and the traditions from the past are removed, child maternal deaths and health problems will continue to be experienced.

Keywords: Child mothers, child mothers' health rights, child brides

Çocuk Annelerin Sağlık Hakları Ve Sorunları

Özet

Çocuk yaşta yapılan evlilikler nedeniyle çocuklar, özgür iradesi yerine ailelerinin iradeleriyle evlendiriliyor ve sahip oldukları tüm insan haklarından, öncelikle ve özellikle de sağlık haklarından mahrum kalıyorlar. Çocuk gelinler, belki de daha fazla korkutmamak için, aileler tarafından cinsel sağlık ve üreme sağlığı konusunda bilgilendirme yapılmadan evlendiriliyorlar. Evli kız çocukları, kendi vücutları ve vücutlarının fonksiyonları hakkında, aile planlaması ve doğum kontrol yöntemleri hakkında, hiçbir bilgilendirmeye sahip olmaksızın, evlilik yaşamına katılıyorlar. Sağlık haklarının ihlal edilmesi bir yana, cehalet ve bilgisizlikle katıldıkları evlilik ilişkisinde, ortaya çıkan bir çok sağlık sorunu ile uğraşıyorlar ve gelecekte de uğraşmaya devam edecekler.

18 yaş sınırının altındaki evliliklerde, çocuk anneliği ortaya çıkmaktadır. Çocuk yaştaki annelik, anne çocuklara fiziksel olarak zarar vermektedir. Çocuk Anneler, doğum yaralanmaları, zor doğumlar, ağır kanamalar, anemi, cinsel yolla bulaşan enfeksiyonlar ve havale gibi sağlık sorunları yaşıyorlar. Dünya Sağlık Örgütü'nün araştırmalarında, dünya da her dakika da; 23 çocuk evlendirilmesinden ve yılda 4 milyon, güvenli olmayan düşükten bahsedilmektedir. Çocuk evliliklerinde, gebelik ile ilgili ölümlerdeki artışın sebebi, çocuk istenmediği için yapılan veya zorla yaptırılan düşüklere dir.

15 ile 19 yaş arasındaki evli kız çocuklarının ağırlıklı ölüm nedeni, gebelik olmaktadır. Çocuk yaştaki annelerin, sağlık sorunlarının çözümü için, ilk önce kök nedenin, erken yaştaki çocuk evliliğinin, ortadan kaldırılması lazımdır. Çocuk yaşta evlilikler yasaklanmalı ve çocuk yaştaki evliliklerle ilgili mevzuat değiştirilmelidir. Bu konuyla ilgili hukuksal düzenlemeler gerçekleşmedikçe, toplumsal yapıdaki ataerkil düzen ve geçmişten gelen, gelenekler ortadan kaldırılmadıkça; çocuk, anne ölümleri ve sağlık sorunları, yaşanmaya devam edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk anneler, çocuk annelerin sağlık hakları, çocuk gelinler

¹Kocaeli University, gonulbalkir@yahoo.com

²Kocaeli University, basakbalkir@hotmail.com

EVALUATION OF CHILD EUTHANASIA FROM THE POINT OF ISLAMIC LAW

Hafsa KESGİN*

Abstract

The modern period shows its influence in almost every field such as medicine, law and politics. The improvement in medical developments makes very positive contributions to the protection and prolongation of human life. However, despite all these developments, some diseases cannot be treated; and there are fatal diseases in both adults and children. Apart from the inability to treat these diseases, the difficulty of the course of the disease and the pain and suffering it causes to the patient also means a very difficult process for both the patient and their relatives. The patient may even demand that their life be terminated due to the pain and suffering they experience. It is easier for adults to accept and cope with this difficult process than children, with the help of the effect of their religious understanding. However, the child's lack of this religious awareness makes the process more difficult for them and their family. In this context, ending the lives of children with the decision of themselves or their parents comes to the fore.

Today, decisions on the end of life are the subject of significant debates in the context of morality/ethics, theology, law, medicine and bioethics. There are countries today that adopt and practice child euthanasia in their legal system such as The Netherlands and Belgium. In the words of a physician who considers this practice as legitimate: every child deserves to die with dignity. This point of view considers the child euthanasia a right. This study will approach to the practice of euthanasia by physicians for minors whose decision-making capacity belongs to their parents, and especially to children who were born with severe mental or physical defects and who are unlikely to survive, in the context of right, right to life and Islamic Law principles.

Keywords: Euthanasia, child, rights of the child

Çocuğa Ötenazi Uygulamasının İslam Hukuku Açısından Değerlendirilmesi

Özet

Modern dönem, etkisini tıp, hukuk, siyâset gibi hemen her alanda göstermektedir. Tıbbî gelişmelerin artması, insan hayatının korunması ve ömrünün uzamasına dair çok olumlu katkılar sağlamaktadır. Ancak bütün bu gelişmelere rağmen ortaya çıkan bazı hastalıklar tedavi edilememekte, gerek yetişkin gerekse de çocuklarda ölümcül hastalıklar söz konusu olmaktadır. Bu hastalıkların tedavi edilememesi bir yana, hastalık seyrinin zorluğu ve hastaya yaşattığı acı ve ızdırıp duygusu da hem hasta hem de yakınları için çok zorlu bir süreci ifade etmektedir. Hasta, yaşadığı acı ve ızdırabın etkisiyle hayatına son verilmesini dahi talep edebilmektedir. Yetişkin bireyin bu zorlu süreci kabullenmesi ve onunla başa çıkması dini anlayışlarının da etkisiyle çocuklara nazaran daha kolaydır. Ancak çocuğun bu dini bilinçten yoksun olması, yaşadığı süreci hem kendisi hem de ailesi için daha zorlu kılmaktadır. Bu bağlamda, çocukların kendisi ya da velisinin kararıyla hayatlarına son verilmesi gündeme gelmektedir.

Yaşamın sonuna ilişkin kararlar, günümüzde ahlâk/etik, teoloji, hukuk, tıp ve biyoetik bağlamında ciddi tartışmalara konu olmaktadır. Günümüz ülkeleri içinde hukuk sistemlerinde çocuklara ötenazi yapılmasını kabul eden ve uygulayan Hollanda ve Belçika gibi ülkeler bulunmaktadır. Bu uygulamayı meşru gören bir hekimin ifadesiyle her çocuk onurlu bir ölümü hak etmektedir. Bu bakış açısı çocuğa ötenazi yapılmasını bir hak olarak değerlendirmektedir. Çalışma, karar verme ehliyeti anne babasına ait olan küçüklere ve özellikle ağır zihinsel veya bedensel kusurlarla dünyaya gelmiş ve yaşama ihtimali düşük olan çocuklara, hekim yardımıyla ötenazi uygulanmasını, hak, yaşam hakkı ve İslâm Hukuk ilkeleri bağlamında ele alacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ötenazi, çocuk, çocuk hakları

**THE EVALUATION OF THE TALES, STORIES AND ACTIVITIES IN THE
EDUCATION OF QURAN COURSE THE FOUR-SIX AGES IN TERMS OF
DEVELOPMENT PSYCHOLOGY
Suzan YILDIRIM***

Abstract

The four-six-year-old period is the stage in which the development of religious feelings and curiosity about religious issues are most intense in children. In this period, the religious education or values education that the child receives affects his/her religiosity and moral development in the future. Therefore, religious and values education given with fairy tales and games in the Quran Course for the ages of the four-six in accordance with the psychological development of the child is important. In the study, the subjects included in the four-six year old Quran Course Tutorial Book 1 and 2, which provide education within the Provincial Mufti Offices under the Directorate of Religious Affairs (PRA), will be evaluated in terms of child developmental psychology. This study is a holistic single-case qualitative research. Data collection was done on printed documents and these documents were described. The holistic single case design consists of a single analysis unit and is one of the preferred designs in the study of unique cases. In this context, a single analysis unit is the Presidency of Religious Affairs. The Quran Course Tutorial Book 1 and 2, which was prepared for the teachers who will work in these course, was used as a document. The fairy tales, stories and activities included in the Instructor's Book were examined from the point of view of the four-six age group child psychology. Findings; the Quran Course in Tutorial Book 1, "Allah Hears Us, The Peach Tree Story" and in Book 2, "Leeks with Olive Oil", there are statements that are misleading and prone to misunderstanding. In addition, the chapter on Eid prayers in the 2nd Book is presented with a sexist view. In the same book, the stories are longer and the visuals are less. The subjects covered include the abstract concepts of "Wadud, Khaliq, miracle, passed away, death, etc". All studies related to Quran Course for the ages of the four-six have been carried out in the field of religious education. This study is the first study in the field based on developmental psychology in terms of psychology. Therefore, it is thought that it will contribute to the correction of errors in the subjects evaluated in terms of child developmental psychology.

Keywords: Psychology of religion, developmental psychology, child psychology, religious feeling, plays, tales

**Dört-Altı Yaş Kur'an Kursu Eğitiminde Yer Alan Masal, Hikâye ve Etkinliklerin Gelişim
Psikolojisi Açısından Değerlendirilmesi**

Özet

Dört-altı yaş dönemi çocukta dini duygu gelişiminin ve dini konulara merakın en yoğun olduğu evredir. Bu devrede, çocuğun aldığı dini eğitim veya değerler eğitimi, onun ileriki yaşlarda sahip olacağı dindarlığını ve ahlak gelişimini etkiler. Bu yüzden çocuğun psikolojik gelişimine uygun bir şekilde dört-altı yaş Kur'an Kursunda masallar ve oyunlarla verilen din ve değerler eğitimi önemlidir. Çalışmada; Diyanet İşleri Başkanlığına (DİB) bağlı olarak İl Müftülükleri bünyesinde açılan, dört-altı yaş Kur'an Kursu Öğretici Kitapları 1 ve 2 içerisinde yer alan konular, çocuk gelişim psikolojisi açısından değerlendirilecektir. Bu çalışma, bütüncül tekli durum desenli nitel bir araştırmadır. Veri toplama basılı dokümanlar üzerinden yapılmış ve bu dokümanlar betimlenmiştir. Bütüncül tek durum deseni, tek bir analiz birimi ile oluşur ve kendine özgü durumların çalışılmasında tercih edilen desenlerden biridir. Bu kapsamda, tek bir analiz birimi Diyanet İşleri Başkanlığı'dır. Doküman olarak bu kurslarda görev yapacak öğretmenler için hazırlanmış olan, dört-altı yaş grubu Kur'an Kursu Öğretici Kitabı 1 ve 2 kullanılmıştır. Öğretici Kitabı içeriğinde yer alan masal, hikâye ve etkinlikler dört-altı yaş grubu çocuk psikolojisi bakış açısından incelenmiştir. Bulgular; Kur'an Kursları Öğretici 1. Kitapta "Allah Bizi Duyuyor, Şeftali Ağacı Hikayesi" ve 2. Kitapta "Zeytin Yağı Pırasa" başlıklı bölümlerde yanıltıcı ve yanlış anlamaya müsait olacak ifadeler yer almaktadır. Ayrıca 2. Kitapta Bayram namazlarının anlatıldığı bölüm ise cinsiyetçi bir bakış ile sunulmuştur. Aynı kitapta hikayeler daha uzun, görsel daha azdır. Her iki kitap (1-2) içerisinde de "Vedüd, Hâlık, mucize, vefat etti, ölüm vs." gibi soyut kavramlar geçmektedir. Dört-altı yaş Kur'an Kursuyla ilgili bütün çalışmalar din eğitimi bilim dalı alanında yapılmıştır. Bu çalışma psikoloji açısından, gelişim psikolojisi temel alınarak alanda yapılan ilk çalışmadır. Çocuk gelişim psikolojisi yönünden değerlendirilen konulardaki hataların düzeltilmesine katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gelişim psikolojisi, çocuk psikolojisi, dini duygu, oyun, masal

THE PLACE OF CHILDREN IN DISSERTATIONS ON GENDER IN TURKEY

Damla Nur KİNSİZ¹, Senem GÜRKAN², Yaşar BARUT³

Abstract

Gender as a term can be regarded as a phenomenon constructed upon roles, norms, responsibilities, duties and tasks attributed to women and men by the society. Affected by gender inequality in childhood, even in prenatal period, individuals come across gender inequality in every step of socialization. In this term, the construction of gender inequality in children has made it important to do scientific researches about “gender and child” and to raise awareness about this issue.

This aim of this qualitative research is to examine the post-graduate thesis (dissertations) about gender and child. Therefore, how and in which fields children are analyzed in dissertations about gender and children in Turkey will be put forward. The data of the research will be collected through document analysis technique from the database of Council of Higher Education Thesis Center (YÖK-TEZ) by using the search terms “child, child/gender”. The subjects and key words of the theses will be analyzed by content analysis technique. The findings and results of the study will be included in the conference presentation.

Keywords: Child, gender, disadvantaged groups, thesis, YÖK

Türkiye’de Toplumsal Cinsiyet Alanında Yapılmış Tezlerde Çocukların Yeri

Özet

Toplumsal cinsiyet kavramı, toplumun kadına ve erkeğe biçtiği roller, normlar, sorumluluklar, görevler ve ödevler üzerinden inşa edilen bir olgudur. Daha çocuk yaşta, hatta anne karnındayken toplumsal cinsiyet eşitsizliğinden etkilenen bireyler, sosyalleşme sürecinin her adımında bu olguyla karşılaşır. Bu bağlamda toplumsal cinsiyet eşitliğinin her çocukta inşa edilmesi ve toplumsal cinsiyet ve çocuk odaklı bilimsel ve bilinç yükseltme çalışmalarının yapılması önem arz etmektedir.

Bu nitel araştırma, ülkemizde toplumsal cinsiyet ve çocuk odağında kaleme alınan lisansüstü tezleri inceleme amacını taşımaktadır. Böylece, Türkiye’de çocuk ve toplumsal cinsiyet alanında yapılmış lisansüstü tezlerde çocukların hangi alan ve konularda ele alındığı ortaya koyulacaktır. Doküman analizi tekniğiyle toplanacak olan veriler Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı Ulusal Tez Merkezi veri tabanından, arama motoruna çocuk, cinsiyet/toplumsal cinsiyet terimleri yazılarak aranacaktır. Elde edilen tüm tezlerin konuları ve anahtar sözcükleri içerik analiziyle analiz edilecektir. Çalışmanın bulgularına ve sonuçlara, konferans sunumunda yer verilecektir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, toplumsal cinsiyet, dezavantajlı gruplar, tez, YÖK

¹Ondokuz Mayıs University, damlanur.meral@omu.edu.tr

²Ondokuz Mayıs University, senem.gurkan@omu.edu.tr

³Ondokuz Mayıs University, yasarbarut@yahoo.com

ART AS A SYMBOLIC GAME IN THE PRESCHOOL PERIOD

Tuba KINAY GÖR¹, Yunus Emre KILIÇ²

Abstract

The child expresses his feelings and thoughts in the simplest way with art. According to Piaget, "Art is a symbolic game for the child. What the child reveals in this game is his images related to his emotional-perceptual and intellectual-rational life." Through the pictures he draws, the child directly reflects his inner world, unconscious wishes and feelings. Children's drawings can reflect the hidden feelings of the child in his inner world depending on the mental-sensory and motor developmental stages, as well as convey a lived experience. In other words, drawing, expressing himself to the child For this reason, it is considered an indispensable tool of child psychology (Samurçay, 2006: 24) Children's drawings do not only give information about them, but also reflect their mentality, their relations with their peers and adults. It is very important in the pre-school period in terms of holding a place.

In this study, the place and importance of art in children's life will be emphasized, artistic development periods will be mentioned and information that will shed light on the recognition of the child will be given.

Keywords: Preschool, game, child painting, linear developmental periods

Okul Öncesi Dönemde Simgesel Bir Oyun Olarak Resim

Özet

Çocuk duygu ve düşüncelerini en yalın şekilde resim ile anlatır. Piaget’ye göre "Resim yapmak çocuk için simgesel bir oyundur. Çocuğun bu oyunda ortaya koyduğu şey onun duygusal-algısal ve düşünsel-ussal yaşamıyla ilgili imgeleridir." Çizdiği resimler aracılığıyla çocuk iç dünyasını, bilinçdışı isteklerini, duygularını doğrudan yansıtır. Çocuk resmi, çocuğun zihinsel-duyumsal ve devimsel gelişim evrelerine bağlı olarak onun iç dünyasındaki gizli duygularını yansıtabileceği gibi yaşanmış bir deneyimi de aktarır. Başka bir deyişle resim yapma, çocuğa kendisini ifade etme olanağı sağlar. Bu yüzden de çocuk psikolojisinin vazgeçilmez bir aracı olarak kabul edilir (Samurçay, 2006: 24). Çocuk resimleri sadece onlar hakkında bilgi vermez aynı zamanda onların düşünce yapılarıyla, kendi yaşlıları ve yetişkinlerle olan ilişkilerini de yansıtır. Resim, bir oyun olarak büyük yer tutması bakımından okul öncesi dönemde çok önemlidir.

Bu çalışmada resmin çocuk hayatındaki yeri ve önemi üzerinde durulacak, sanatsal anlamda gelişim dönemlerine değinilerek, çocuğun tanınmasına ışık tutacak bilgilere yer verilecektir.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi, oyun, çocuk resmi, çizgisel gelişim dönemleri

¹Sinop University, tkinaygor@sinop.edu.tr

²Sinop University, 01emre4444@gmail.com

NEXT GENERATION SEQUENCING APPLICATIONS IN CHILDHOOD HEMATOLOGICAL MALIGNANCIES

Özlem Görükmez*

Abstract

Introduction and Objective: In molecular genetics, with the introduction of Next Generation Sequencing applications into routine operation, a broader perspective has been provided to many disease groups in terms of diagnosis, treatment, and follow-up. With the ever-developing NGS technologies, germline and somatic variations that may be clinically significant, especially in childhood hematological malignancies, can be detected much more quickly and effectively. In this study, NGS tests applied to patients diagnosed with a hematological malignancy in the pediatric group were evaluated together with conventional and molecular cytogenetic analyzes.

Materials and Methods: Patients referred to Bursa Yüksek İhtisas Training and Research Hospital Medical Genetics Unit with diagnoses of acute lymphoblastic leukemia (ALL), Acute Myeloid Leukemia (AML), and Burkitt Lymphoma (BL) and analyzed using diagnosis-specific NGS kits were included in the study retrospectively.

Results: Eleven patients, eight with ALL, two with AML, and one with BL, were included in the study. In two patients with ALL, p.Glu208Asn/c.622G>C variant in SH2B3 (NM_005475) gene and p.Arg604Cys/c.1810C>T variant in PDGFRB (NM_002609) gene were detected, respectively. Apart from these patients, STIL → TAL1, RANBP2 → ABL1 fusions were observed in two patients diagnosed with ALL, respectively, and IKZF1 isoform formation was observed with P2RY8 → CRLF2 fusion in another patient with ALL. NPM1 → ALK fusion was detected in the patient with BL.

Discussion: In this study, it was seen that RNA-based NGS kits, which provide point mutation, fusion, and expression information, give a broad perspective on childhood hematological malignancies. In addition, some fusions that could not be detected due to the difficulties of conventional and molecular cytogenetic techniques could be seen. In addition, copy number variations and submicroscopic deletions of chromosomes could not be detected by NGS applications. As a result, although NGS applications alone are not sufficient, they can be a part of the holistic approach to pediatric group hematological malignancies. It is obvious that with the development and spread of such applications, much more successful results will be obtained.

Keywords: Next generation sequencing, hematology

Çocukluk Çağı Hematolojik Malignitelerinde Yeni Nesil Dizileme Uygulamaları

Özet

Giriş ve Amaç: Moleküler genetik alanda ‘Yeni Nesil Dizileme’ (Next Generation Sequencing-NGS) teknolojilerinin rutin işleyişe girmesiyle birlikte birçok hastalık grubuna tanı, tedavi ve takip açısından daha geniş bir bakış açısı sağlanabilmektedir. Sürekli gelişen NGS uygulamalarıyla birlikte özellikle çocukluk çağı hematolojik malignitelerinde klinik açıdan anlamlı olabilecek gerek germline gerekse somatik varyasyonlar çok daha hızlı ve etkili bir şekilde tespit edilebilir hale gelmiştir. Bu çalışma ile pediatrik grupta, hematolojik malignite tanısı alan hastalara uygulanan NGS testleri, konvansiyonel ve moleküler sitogenetik analizleriyle birlikte değerlendirilmiştir.

Gereç ve Yöntem: Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi Tıbbi Genetik Birimi’ne Akut lenfoblastik lösemi (ALL), Akut Miyeloid Lösemi (AML) ve Burkitt Lenfoma (BL) tanılarıyla yönlendirilen ve bu tanılara uygun olan NGS kitleri kullanılarak analiz edilen hastalar retrospektif olarak taranarak çalışmaya dahil edilmiştir.

Sonuç: Çalışmaya sekizi ALL, ikisi AML ve biri BL tanılı 11 hasta dahil edilmiştir. ALL tanılı iki hastada sırasıyla SH2B3 (NM_005475) geninde p.Glu208Asn/c.622G>C varyantı ve PDGFRB (NM_002609) geninde

*Bursa Yüksek İhtisas EAH, ozlemgorukmez@gmail.com

p.Arg604Cys/c.1810C>T varyantı saptandı. Bu hastaların dışında ALL tanılı iki hastada sırasıyla STIL → TAL1, RANBP2 → ABL1 füzyonları ve yine ALL tanılı farklı bir hastada P2RY8 → CRLF2 füzyonu ile IKZF1 izoform oluşumu gözlemlendi. BL tanılı hastada ise NPM1 → ALK füzyonu saptandı.

Tartışma: Bu çalışma ile nokta mutasyonu, füzyon ile ekspresyon bilgisi veren ve RNA temelli olan NGS kitlerinin çocukluk çağı hematolojik malignitelere çok daha geniş bir bakış açısı sağlandığı görülmüştür. Ayrıca konvansiyonel ve moleküler sitogenetik yaklaşımların zorluklarına bağlı olarak saptanamayan bazı füzyonlar tespit edilebilmiştir. Tüm bunların yanı sıra kromozomlara ait kopya sayısı değişimleri ve submikroskopik delesyonlar NGS uygulamaları ile tespit edilememiştir. Sonuç olarak NGS uygulamaları tek başına yeterli olmasa da pediatrik grup hematolojik malignitelere bütüncül yaklaşımın bir parçası olabilirler. Bu tür uygulamaların gelişmesi ve yaygınlaşmasıyla birlikte çok daha başarılı sonuçların alınacağı aşikardır.

Anahtar Kelimeler: Yeni nesil dizileme, hematoloji

**DYSTOPIA AND ITS PEDAGOGICAL DIMENSION IN CHILDREN'S AND YOUNG
ADULT LITERATURE
(A REVIEW ON THE “I AM ZERO”)**

Erhan ŞEN*

Abstract

Dystopian texts look at the world or current circumstances from a critical perspective. Such narratives aim to create awareness in the reader about the future. Unlike utopian narratives, in these texts, in which a more malicious world is handled, attention is drawn to potential problems that may be encountered globally in the future. However, even if a hellish world is built, the child/young reader is not stuck with a pessimistic world; instead, it is aimed to create self-consciousness in the audience regarding various problems (science and technology, authoritarian regimes, animal rights, women's rights, human rights...). The presentation of the world and life in an inverted dimension or different life forms serve the reader to see these facts differentially. Thus, an awareness of potential problems is generated in the reader, allowing them to notice various solutions. In this study, which was structured in a qualitative research design, document analysis was used for data collection and descriptive analysis was used for data analysis. In the study, Luigi Ballerini's dystopian text titled I am Zero was analyzed. As a result of the examination, the pedagogical dimension of the work in question has been revealed. According to the data obtained, this text is aimed at the target audience (aged 15 and above) due to various problems (ecological decay, digital addiction, misuse of science, political pressure, controlling consciousness...) and observed that it focuses on the meaning of phenomena such as body, family, and education, subject/individual. In this respect, it can be said that the work has a literary quality and a pedagogical dimension that can be used in educational environments.

Keywords: Dystopian narrative, I am Zero, children and young adult literature, descriptive analysis

**Çocuk Ve Gençlik Edebiyatında Distopya Ve Pedagojik Boyutu
 (“Adı Sıfır” Adlı Yapıtın İncelenmesi)**

Özet

Distopik metinler, dünyaya ya da mevcut koşullara eleştirel bir perspektiften bakarak okurda çeşitli konulara (otoriter yönetimler, kötü amaçla kullanılan teknolojik çalışmalar, canlı kopyalama gibi) ilişkin olarak bir farkındalık yaratmayı hedefler. Ütopik anlatıların tersine daha kötücül bir dünyanın işlendiği bu metinlerde gelecekte küresel anlamda karşılaşılabilecek olası sorunlara dikkat çekilir. Bu tür metinlerde cehennemvari bir dünya kurgulansa bile çocuk/genç okur karamsar bir dünyayla baş başa bırakılmaz bunun yerine hedef kitlede bir öz bilinç oluşturulmak hedeflenir. Dünyanın ya da yaşamın ters yüz edilmiş bir boyutta ya da farklı yaşam formlarında sunulması da okurun insan, çeşitli yaşam formlarını farklı açılardan görmesine aracılık eder. Böylece okur, küresel sorun ve olgulara dönük bir farkındalık edinerek çeşitli çözümler geliştirmek için fırsatlar yakalar. Nitel araştırma deseninde yapılandırılan bu çalışmada verilerin toplanması için doküman analizinden, verilerin çözümlenmesi için betimsel analizden yararlanılmıştır. Çalışmada inceleme nesnesi olarak Luigi Ballerini'nin Adı Sıfır başlıklı distopik metni çözümlenmiştir. İnceleme sonucunda söz konusu yapıtın sahip olduğu pedagojik boyut ortaya koyulmuştur. Elde edilen verilere göre bu yapıt hedef kitlede (15 yaş ve yukarısı) günümüzdeki çeşitli problemlere (ekolojik çürüme, dijital bağımlılık, bilimin kötücül amaçlara alet edilmesi, politik baskı, bilincin denetim altına alınması...) ve beden, aile, eğitim, özne/birey gibi fenomenlerin anlamına odaklandığı görülmektedir. Bu yönüyle söz konusu yapıtın eğitim öğretim ortamlarında yararlanılabilecek yazınsal bir nitelik ve pedagojik boyut taşıdığı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Distopik anlatı, Adı Sıfır, çocuk ve gençlik edebiyatı, betimsel analiz

OKUL ÖNCESİ EĞİTİM KAPSAMINDAKİ LİSANSÜSTÜ ÇALIŞMALARDA ÇOCUK İSTİSMARI VE İHMALİ

Şeyma Sultan BOZKURT*

Özet

Çocuk istismar ve ihmal, çocuğun fiziksel, psikolojik, sosyal duygusal ve kişilik gelişimi başta olmak üzere tüm gelişim alanlarına zarar veren, bu etkileri ile aileyi ve tüm toplumu son derece olumsuz şekilde etkileyen durumlardır. Özelden genele tüm toplum düzeyindeki olumsuz etkileri düşünüldüğünde çocuk istismar ve ihmal vakalarına yönelik bilinçlendirme, önleme, koruma çalışmaları önem kazanmaktadır. Eğitim, bir toplumun bilinçlenmesinde, sorunların önlenmesinde ve çözüme ulaştırılmasında önemli faktörlerin başında gelmektedir. Eğitim alanında yapılacak olan araştırmalar, uygulama ve eğitimler mevcut sorunların çözüme ulaştırılmasında yol gösterici niteliktedir. Eğitim hayatının temelini oluşturan okul öncesi eğitim ise bireyin tüm yaşamını etkileyen kritik bir dönemdir. Bu nedenle okul öncesinden başlayarak öğretmen, çocuk, aile olmak üzere tüm bireyler için çocuk istismarı ve ihmaliye yönelik çalışmaların yapılması gerekmektedir. Bu noktadan hareketle araştırmanın amacı eğitim alanında çocuk istismarı ve çocuk ihmali ile ilgili yapılmış olan lisansüstü çalışmalar arasında okul öncesi eğitim kapsamında yapılan çalışmaların mevcut durumunu tespit etmektir. Araştırma çocuk istismarı ve ihmaliye yönelik okul öncesi eğitimdeki güncel durumu ortaya koyması bakımından önemlidir. Nitel yöntemle tasarlanan araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi yöntemi kullanılmıştır. Dokümanlara ulaşmak için Yüksek Öğretim Kurulu (YÖK) Ulusal Tez Merkezinde yıl sınırlaması olmadan “Çocuk İstismarı” ve “Çocuk İhmali” anahtar kelimeleri ve “Eğitim ve Öğretim” konu alanı ile tarama yapılmış ve 106 teze ulaşılmıştır. Elde edilen tezler araştırmaya uygunluk açısından incelenerek okul öncesi eğitimi kapsamında yapılan 21 lisansüstü tez araştırmaya dâhil edilmiştir. Bu çalışmalar betimsel analiz ile önceden belirlenmiş olan araştırma yılı, tez türü, üniversite adı, ana bilim dalı, araştırma yöntemi, araştırma modeli/deseni, çalışma grubu/örneklem, uygulamanın yapıldığı il, veri toplama aracı ve konu temalarına göre analiz edilmiştir. Yapılan analizler sonucunda, ülkemizde okul öncesinde çocuk istismarı ve ihmali ile ilgili lisansüstü tez çalışmalarının oldukça yetersiz olduğu, çalışmaların belirli üniversitelerde ve 4 ana bilim dalı ile sınırlı olduğu tespit edilmiştir. Bununla birlikte çalışmaların ağırlıklı olarak durum tespitine yönelik çalışmalar olduğu bu çalışmalarda elde edilen verilere dayalı olarak uygulamaya yönelik çalışmalara ihtiyaç duyulduğu sonucuna ulaşılmıştır. Araştırmalarda nitel ve karma yöntem araştırmalarının artırılması, nitel ve nicel veri toplama tekniklerinin çeşitlendirilmesi, anne baba ve çocuklarla ilgili uygulamalara ağırlık verilerek konunun daha bütüncül bir şekilde ele alınması gerektiği görülmüştür. Araştırma sonuçlarından yola çıkılarak eğitim araştırmaları ve uygulamalara yönelik önerilere yer verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk ihmali, çocuk istismarı, lisansüstü tez, doküman analizi, okul öncesi eğitim

Child Abuse and Neglect in Graduate Studies Within Pre-School Education

Abstract

Child abuse and neglect are situations that harm all areas of development, especially the physical, psychological, social, emotional and personality development of the child, and negatively affect the family and the whole society with these effects. Considering the negative effects on the whole society from private to general, awareness raising, prevention and protection activities for child abuse and neglect cases gain importance. Education is one of the most important factors in raising the awareness of a society, preventing and solving problems. Researches, practices and trainings to be carried out in the field of education are guiding in the solution of existing problems. Pre-school education, which forms the basis of educational life, is a critical period that affects the whole life of the individual. For this reason, it is necessary to carry out studies on child abuse and neglect for all individuals, starting from pre-school, teachers, children and families. From this point of view, the purpose of the research is to

determine the current status of the studies conducted within the scope of pre-school education among the postgraduate studies on child abuse and child neglect in the field of education. The research is important in terms of revealing the current situation in pre-school education regarding child abuse and neglect. In the research designed with the qualitative method, the document analysis method, one of the qualitative research methods, was used. In order to reach the documents, a search was made in the National Thesis Center of the Council of Higher Education (YÖK) with the keywords "Child Abuse" and "Child Neglect" and the subject area "Education and Training" without year limitation, and 106 theses were reached. The theses obtained were examined in terms of suitability for the research and 21 postgraduate theses made within the scope of pre-school education were included in the research. These studies were analyzed by descriptive analysis according to the predetermined research year, thesis type, university name, department, research method, research model/pattern, study group/sample, province where the application was made, data collection tool and subject themes. As a result of the analyzes made, it has been determined that the postgraduate thesis studies on child abuse and neglect in preschool in our country are quite inadequate, and the studies are limited to certain universities and 4 majors. However, it has been concluded that there is a need for practice-oriented studies based on the data obtained in these studies, where the studies are mainly studies for due diligence. It has been seen that the subject should be handled in a more holistic way by increasing qualitative and mixed method research, diversifying qualitative and quantitative data collection techniques, and focusing on practices related to parents and children. Based on the results of the research, suggestions for educational research and applications are given.

Keywords: Child neglect, child abuse, graduate thesis, document analysis, preschool education

TURKISH LANGUAGE EDUCATION AND VISUAL LITERACY IN PRESCHOOL: MATERIAL DEVELOPMENT EXAMPLES

Emine AKYÜZ*

Abstract

Reading culture is a culture that starts to form with the illustrated/written products that individuals are introduced from the first days of their lives, and evolves in the following periods and integrates life with written products. Visual literacy period takes place in the first step of acquiring reading skills, which includes a systematic process and turns into a cultural form. With a general definition, the visual literacy period, which covers the preschool period, also includes critical periods for the language development of the child. The acquisition of a culture of reading, which is one of the main aims of Turkish education as a mother tongue education, makes it a necessity for the child to take an active role in the act of reading in the visual literacy period with its pedagogical dimension. In this context, this study mentions the sample tool development processes for interactive reading studies, which are methods that allow children to take an active role in the act of reading in the preschool period. This study presents the materials designed as tool development and their use cases, featuring the book with the intended target group of ages 4-6, Who is the Little Cloud’s Mom?, whose written text was created by the researcher and visuals created by children’s book illustrator.

Keywords: Preschool, visual literacy skills

Okul Öncesinde Türkçe Eğitimi Ve Görsel Okuryazarlık: Araç Gereç Geliştirme Örnekleri

Özet

Okuma kültürü, bireylerin yaşamının ilk zamanlarından itibaren buluşacağı resimli/yazılı ürünlerle oluşmaya başlayan ve ilerleyen dönemlerde gelişerek yazılı ürünlerle yaşamın bütünleşmesi biçimine evrilen bir kültürdür. Sistematik bir süreci kapsayarak kültür biçimine dönüşen okuma becerisi edinmenin ilk basamağında görsel okuryazarlık dönemi yer almaktadır. Genel bir tanımlamayla okul öncesi dönemi kapsayan görsel okuryazarlık dönemi, çocuğun dil gelişimi için de kritik dönemleri içine alır. Bir ana dili eğitimi olarak Türkçe eğitiminin temel amaçlarından olan okuma kültürü edindirme, pedagojik boyutuyla görsel okuryazarlık döneminde çocuğun okuma eyleminde etkin rol almasını gerekli kılar. Bu bağlamda bu çalışmada, okul öncesi dönemde çocukların okuma eyleminde etkin rol almasına olanak tanıyan yöntemlerden olan etkileşimli okuma çalışmaları için örnek araç gereç geliştirme süreçlerinden söz edilmektedir. Yazılı metnini araştırmacının, görsel metnini ise çocuk kitapları çizeri Hasret Küçük’ün oluşturduğu ve hedef kitlesi 4-6 yaş grubundaki çocuklar olan Küçük Bulutun Annesi Kim? adlı çocuk kitabının okul öncesi dönemde Türkçe eğitimi çalışmalarında kullanılmasına bir örnek olarak değinilen bu çalışmada, adı geçen kitaba yönelik araç gereç geliştirme çalışmaları kapsamında tasarlanan materyaller ve bu materyallerin kullanım amaçları sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi, görsel okuryazarlık, araç gereç geliştirme

